174
Comp. Grat. Anglan 1
Tab. 40
Num. 24.
Tab 75.
N 10.

Compendium.
Dialectica.

Per gradus Sapientiæ compendiosa
Augustissimæ.

Verbi pro Templo in Dialecta Virginis
Virgini Matri
Deo 88 biennij nuncupati Philosophiæ Patronæ.

D.D. Consecrat.
1684

Exlibris
Michaelis
Zegucki
amp.

F 790

PROOEMIVM.

Antequam in vastum armorum, rerumque, et gravissimae armaturae Scientiarum quibus Globus totius obiectae aduersariorum argumenta addiscat Philosophia, nostra; in qua Sto praeclare Aristoteles in Summulas Dialecticas hoc in breuissimum compendium Lib; quae Facultas disputativa Rationalis Disputabilis.

Dicit introducetia ad Liam eo: Quia sicut ita erroris instrumenta ita et clauis ad aquirendas alias scias, ita Dialectica seu summa Lis et quodda instrumenta ad ipsas aquirendas ipsam Liam: habetq eundem finem cui Lia: Dirigere operationes intellectus. ea am sit triplex Operatio intellectus erroribus obnoxia, triplici quoq; nos unicuiq Operationi singulare dabimus Praeceptum.

PRAECEPTVS Primus.

De Ima Operatione Intellectus Nostri.

Ima Operatio intellectus de Simplex Apprehensio, qua cognoscit aliquid Simplici quodda imaginatu; nihil de eo affirmando vel negando, cui VG homo, equus, lapis, etc. Quibus auditis percipio eorum scientiam et ultra n progredior. dicit Simplex Apprehensio q quia obiectum de-beat esse Simplex, aut unum. Sed Quia intellectus cognoscibilium modo Simplici, n affirmando de illo nec negando, nec discernendo illius rudimenta. Deprehendet Suspensus. possunt ergo et Simplices Apprehensione cognosci n tanta Separatim voces. Sed ea sententia plenius VG ponenda primo ex integri Syllogismi. Quia tamen Dialectica quodi exprimaria intentione circa Ima Apprehensione docet Terminos Simplices Simplici apprehendendi, explicando illorum varias Scientias et principaliter ostendit modum intelligendi scientiae cognoscendi natura rerum, definitionem, et Diuisionem, de eo nos quoq; Ima Disputatione agemus determinis 2da de eorum principaliter Diuisione et Definitione, et diuisione.

Disputatio Ima.

De natura et Diuisione Terminorum.

Terminus sumit vulgo ut postremum et ultimum aliquid. ut VG

Mors

Mors dicit ultd terminus. ita accipit ut pars et finis alicuius rei, ut Sodolia dicit, finis Colonie, sic gloria celestis dicit terminus iustorum, infernus finis malorum. apud Dialectic⁹ uo sumit pro humana articulata. Signi ficativa alicuius rei, quod pt poni p subiecto vel dicato propositionis. est de tali quadrit quid sit, et quotuplex.

Rubad Imus dicit Terminus bene ab Aristotele Imo Porphirio Imo definit. et id in qd resolvit propositio in qm in predicatu et subiectum. seu Varius et extremum propositionis p qd constituit propositio in qm subiectu et predicatu. seu ex subiecto et predicato. Boe. Iulia hac definitio constat genere et differentia ultima, ubi Ly id est genus, reliqua dictiones pt differentia. Definitio autem constans genere et differentia est bona: ergo hac definitio est bona.

Ex hac definitione colligit qd propositio debere constare duobus terminis, videlicet subiecto et predicato, inqm partibus ex quibus componit. subiectu est id de quo dicit aliquid. vocatq minus extremus. predicatu est, qd dicit de aliquo vocatq maius extremus. Quia latius patet. Sed de propositione in Dea Logica Iustus. Hic autem notandum est semp requiri, ut aperte et explicite, et distincte ponatur pars subiectu, ita enim deberet resolvi et copula in propositione. sufficit aliquando implicite, ut cum dicit Petrus studet. Ly studet est simul copula et predicatu. ita enim deberet resolvi, Petrus est studens copula uo qm dicit requirat necessario ad propositione, non est in pars propositionis, sed tantu nexus et unio partiu. Quia non resolvitur in totali propositione in partes; sicut resolvit hoc in unione, quod est inter duo et corpus. qm uis necessario requirat unio ut sit homo, morient homine unito peris, Corpus manens. ita essentialis nexus inter predicatu et subiectu, inter cepius vocati, et subiecti, manet. quod licet actu non copulant, necessario tamen propositione. Sufficit qd potentia et aptitudinaliter possint. Sicut extensura vix modig, et mensura actu: qm uis non mensurat actu.

Contra conclusionem obicies qd pt poni ut subiectu propositionis est extremu propositionis, sed copula est pt non extremu propositionis ut subiectu vel predicatu propositionis, ergo copula non est pt de extremis propositionis. patet minor in hac propositione. Petrus decurrit. Ly est pars in ista propositionis, ergo Ly pt poni ut subiectu vel predicatu propositionis. Pt nego minorem, ad patet distinguo antecedens. in hac propositione

Petrus.

Petrus dacus ꝛ. Q ꝛ hopula ponit in hac ꝓpoñe racõne oppñi
Ergo antecedens, racõne illo eadẽ scalbri: ꝛ hoc do antecedens.
Et ergo consequentia, qđ si ulterius dicas de facto, in hac ꝓ:
poñe ꝛ hopula nõ ẽ terminus ꝓpoñi. Q ẽ ẽ subiectu ꝓpoñis
ergo do hac ꝓ Q ẽ hopula ẽ ꝛ subiectu ꝓpoñis: sed extremu. Qđ
tangat antecedens. Secunđo hopula ẽ subiectu ꝓpoñis simpla
materialiter nõ hopula nec p nexu sequendo antecedens, sumpta ꝑ
materia ꝓpula ẽ hec ẽ subiectu ꝓpoñis ergo antecedens.
Et sic ꝑ inducendo. Sed ea ẽ, oĩa alia subiecta, etiã nihil scientes
possunt poni p subiecto ꝓpoñis, imo ipsa hec, et Socrates. ut
si dicas Q ẽ hec, Q erit subiectu. Quia de illo dicit qđ
erit hec. etc. Obiicit ẽ dictio. Q hec in Q ꝛ se nihil scatet:
ualẽ erit subiectu, Quia de illo dicit qđ sit dictio. et sic de alijs.
Secundo cõ ẽ ꝛ termino Philosophico nõ sumi unde aliqm tam
tam. dictionẽ, sed quodquod scimus ex parte subiecti, ꝛ ex par:
te predicati, imo quando q̃ tota ꝓpõ, et totus syllogismus;
erit tantu ẽ subiectu ẽ predicatu ꝓpoñis, nec ualet dicere. tam
hõ qđ ee pars, Syllogismus et ꝓpõ nõ qđ tota, ergo nõ possunt
ee pars. Seu nõ possunt ee subiectu ẽ predicatu ꝓpoñis, Sic etiam tot
enim totu nõ qđ ee pars respectu ciuis cuius ẽ totum, sorte do:
respectu alterius ciuis nõ ẽ totu, nõ qđ ee pars: Ergo ita Syl:
logismus respectu sui nõ ẽ pars, nec ꝓpõ respectu sui. resse:
ctu uõ ꝓpoñis alterius inqua ponitur ꝛ subiecto ẽ pars. Similiter
ita respectui sui nõ ẽ pars Sed quodlibetu, respectu do exercitus
ẽ pars.

Quo ad Q dico uarie diuidit terminus et accipitur
ꝓ Rhetoribus, Philosophis imo alius ẽ terminus Latinus aliqñ Latinus
Solum, ternus Latinus ꝓprie ẽ ternus ꝓpoñis a quo recedendo
casus obliqui reducibilia et Sincathegoremata. Quia ille
ta Aristotelis ternus dr, ẽ nomen in recto significans aliquid
Quod scripsit ex institutione hãt casus aut obliqui tantu sem:
plent scatu Cuius si contermini Sincathegoremata uocẽtur
uerbia tantu officiunt et qualificant termin. ut Q hõ ẽ aal
Rationale Item Petrus diligens studet Dicit ternus Latinus
qui Quod sonu scat ex caligm ex impõne hãt. ut hõ aal. Latinus
Sto ꝛ Latinus ternus ẽ qui Quod sonu nihil scat ut Rhetori. Hinc

quoties

audio trnū Scatiuū Cgter ipsā uocē: qm cōcipio uenio in cognī:
tionē rei rationis qm Scā ex impōne hāc. Ē enim uox significans
instrumentalis. Sō igitur Ds. Augustin. Lib. Iio de Doctrina Chri
stiana Qd sui cognitione qm ingressis sensibus aliud aliquid facit in
cognitione uenire. ad distinctionē signi formalis. Qd ipsū ab ei:
gnibus dicit in cognitione rei qm Scā. Cū ergo habeat aliud
talis ē quācunq cognitō uidio audio. Quatenus p illa aliquid cogno:
scimus uidemq audimus, cū dicit ipsa ē cognoscens.

Signū aliud ē naāle qd ex nā rei sine cōsensu ab hūāna volun:
tate. Scā aliquid ut fumus ignem. aliud ē artificiale seu adpla:
citum qd Scā ex impōne hāc aliquid ut hedera. Scā uinū uenā
humanā Scans. Ad qd Ss institutā. Vox ām hāc quelibet Ita Scat
Imo literas et Syllabas, quibus constat dictiq Scō oratōis. Ido
Scā ipsū qui illā pfert hāc ē Scō oratōis. Quia auctoritatē
et naāliter colligo illā ab aligno hūāo pferri Sto Scā rei aliqm
ex ex impōne hūāo et hāc Scā formalis. Hoc autē. Quia ab oī
uoce hāc. Ideo n Ss oī trnū Scatiuū

Opponit contra nulla uox ē n Scatiua ergo nulla ē trnū
n Scatiuus phat antecedens Si quā uox esset n Scatiua esset vq
Pliebri Ido hāc ē Scatiua ergo etc. pbat minor. Pliebri Scā
nihil audita enim hāc uoce Pliebri. Ido intelligo qd nihil ergo
ē Scatiua. Opponit contra sub distinctione. negato antecedē:
te et minore pbationis. Pliebri Scat nihil positiue ex impōne
hāc et immediate. Nego minorem mediate et p discursū seu
negatiue. transeat hoc audita uoce Pliebri n currio in cogni:
tionem qd Scā aliquid nec ea qd Scā nihil. Pliebri enim caret
ō Scatione habūdanter ē nihil Bino. Scare et aliud Scare nihil
Quia in hāc uoce nihil Scat bino negatō rei et etiam ad int
rogatōē quid Sit Pliebri ō respondetur ē nihil n ē Sensus qd hāc
uox Pliebri Scō nihil Seu qd Scā hoc ipsum n Scare Sed qd negat
Scā Amō enim nihil accipio g modū obiecti qd affirmatiū et ad qu
nihil p modum negatōis affirmantis ipsum Scare Seu negat ipsa Scā
et hoc ido dicendū q nihil cognoscere et cognoscente nihil. Amo

enim

enim negat cognitio de nihil. ꝺo affirmat cognitio de subiecto ꝺꝺ.

Ꝺo diuidit tripl. Scotus. In categorematicu. Syncathe-
gorematicu. et mixtu. Categorematicu ꝺ ꝺ Scotus qui
p se aliquid sat. Completu. Cognitu. Ita de Subiecto. Predicato
ꝑpoñis. Qualia ꝺ hec Substantiua et adiectiua Substantiue
ꝺ excepta adiectiua ꝑ se ficta, quia Scotus formas positiuas in rem
existentes ꝺ possibiles, et impossibiles et alias Scotus absolute recta
recitudine. Sapiens sapientia. Syncathegorematice q̃ qui etc.
dicat cu ꝺ adiectiuus ꝑ se complete nõ Scotus sed tamen addit ꝑ-
categorematicu affixis ꝺ et modificat. Qualia ꝺ adiectiua
impossibilia quia nulla formas Scotus ut ꝺ nullo neg.
tuum Nullitas omnibus ꝺ aliqua res à parte rei existentes
tales Scotus nõ possunt ee subiectu ꝺ p actu possibile sicut nullus
asinus. Chimera tamen ꝺ qui equiualet Syncategorematico etiam
categorematico ut nemo vult enim Scotus qꝺ Chimera hoc.

Obijcit contra adiectiua ꝑ se ficta ꝺ adiectiua nõ Scotus
ꝑ se ficta sine subiecto ergo nulla adiectiua ꝑ se ficta ꝺ Scotus
Scotus ꝑ se ficta hec ñ possunt Scholis scitu necessarie facere Grammatica
confuso antecedens, Dialectica nego antecedens ad qm sufficit
ut Scotus aliqꝺ formam positiuam quia posita ꝑ se ficta ꝺ possibili
nihil sensui detrahant sed illud amplient.

3tia alius ꝺ tripl positiuus alius negatiuus positiuus Scotus
rem existentem ꝺ possibilem ꝺ existendo Negatiuus Scotus, ca-
rentia rei et hic alius ꝺ pure negatiuus qui formaliter negat intra
subiectu in quo ñ potest naturaliter ee ut cecitas lapidis ea cecus alius
Priuatiuus qui formaliter negat in subiecto apto. ut cecitas dicit hoc ẽtg.

4to alius ꝺ tripl finitus seu finitans alius infinitus seu infini-
tans. finitus Scotus rem certam ꝺ determinatam ultra qm nihil amplius
Scotus. ut hoc Scotus certa nãe habet infinitus seu infinitans negatorem
certa ꝺ determinata incertum affirmat. quasi ad infinita ꝺ determinata
existendo ut cecitas dicit hoc nego nãe humana ꝺ determinata ꝺ affir.

mo diam

mo aliqñ indeterminata' vñ ℞ equina ℞ bouina. vñ sic ens' dr: bis resolui' hoc ergo ℞ hoc ℞ asinus ut autem trñus in finitq particula ñ dñ goni ℞ immediate. ante subiectu' ꝓpoñis. Sane ꝓcauum nam si ponat ante fopulā ut hoc ñ ē lapis. erit trñg negatiuq tollens ēm sciōne ḡm post se reperit eo gd si mali: gnantis nāt.

Hoc alius ē trñus Ima inventionis et alig Dda Dng Imdin: ventionis ℞ qui stat do gd illi ocurit. ex Ima institutone. ut hoc stat ex Ima institutone nāt humanam. Trng Dda inventionis ē qui stat Treando do gd ocurit. deprendenti illi ab intellectu nostro. ℞ Dda impoñe ut hoc ē subiectu ubi ℞ hoc gd dicat subiectu ꝓpoñis hoc stat. ex Dda id impoñe humana.

Sto alig ē trng singularis alig communis singularis trngdi uno tñtu pt ꝓdicari de hac Petrg Diuidit autē Imo in trñum magnū determinatū collectiuū et singularem ex impoñe. Vagg trng stat rem determinate ex parte obiecti ex parte uō actg seu intellectg indeterminate et confuse. ut aliquis hoc trng determina: to stat vñ determinate tñ respectu obiecti ḡm ex parte actg ut hic hoc hic Petrg collectiuus stat. multa ℞ modū unius una sin: gulari aliquo dictione. contenta ut fuitas Regnū Scholā Sin: gularis ē ex suppoñe trng ē qui ex stat communis sed ex determinatione hāt ad aliquid unū restringit ut cū dico Princeps o: ratorū Tullig ℞ Antonomasia Ly Princeps. ē communis trng hic et nunc autē ad solū Tullium restricta. eandemq solū stat. Dda trñus singularis subdiuidit in concretū et abstractū in absolutū et connotatiuū. Trng concretus stat rem cōpositā ex subiecto et forma et quidē subiectu stat in recto forma in obliquo ut albg stat in recto Pariete in obliquo albedinem Sortes dr rationali albg ē res habens albedinē si formaliter substantialiter ut humanitas in homine dicit concretū substantiale si accidentaliter ut albedo in Pariete dicit accidentale albg concretū dicit intrinsece

denominans

denominans alig extrinsece denominans intrinsece ē qui scām formam
inherere subiecto gō dnāt ab albedine albedine inhērere pariet
extrinsece denōm scām ꝑ inherere subiecto formā gō dnāt ab hoīe
Paries et aīa unū enim et hoīe ꝑ inherent Pariet gō ꝓpri-
dentī Abstracto tria scām sola formā sine subiecto siue scām
bile Phisice et realiter à subiecto ut albedo sive Metaphisice
ꝑ sola raōne ut humanitas absolute scām re ꝑ se stante ꝑ inherens
subiecto nec dependente in effecto scāne. ab alio quale ꝑ ōia sub-
stantiua et eā abstracta formā Quia conuenit ipsa modo ꝑ se stante
ēdi scām accidentia. Connotativū scām aliquid modo adiacentis
et dependentis ab alio in scāne ꝑfecta Quātia ꝑ ōia adiectiua ne
abstract gō sōlū oppni rei substantiua aliqua notare aliū trā ut
Pater connotat filiū Dnūs seruū Magister discipulū Connotat
enim Christus imperiū relatiuū et sensualia fere ne ē gō ni si no-
tabiua cum ipse Deus ut creator connotat creaturam hoc aute de
Connotatōne Ita loquimur hoc ē ni habent scāne complera ꝑfecta
nisi subijciat aliqui ꝙ dicit ꝙ illo quale ꝑ dicit ꝙ.

3mo communis trā ē qui ꝑt de pluribus ꝓpriis siue essentiabz
siue possibilibus essendi alii scām ē unus communis quia ꝑ possi-
biles plures soles cū aute sit multiplex trā communis;

Dico 3tio Termin communis seu uniuersalis alig ē univoc
alig ē equiuocus alig analogus, Univoc ē cuius nomen ē commune
multis et rāo scandi dicit de in ōibz utbō. Aequiuoc ē cuig
nomen commune multis rāo scandi diuersa. ut canis respectu
piscis Stellē et muscē. Analog ē cuig nomen ē commune mul-
tis rāo scandi nec ōino diuersa nec ōino eadē. ut risus respectu ho
minis et Prati ꝙs respectu hōnis et mensē Ire alig ē supertran-
scendentalis alius transcendentalis alig n̄ transcendentalis Supertran
scendentalis ē qui ꝑt ꝓdicari n̄ tantū de existentibus rebus ꝙpri-
bilibus sed rāone impossibilibus ut cogitabile imaginabile.
transcendentalis ē qui de qua cunq; re existente ꝑ possibiliꝑ dicit
ꝑt cuiusmodi scām bonū illi termini ꝑ literas initiales / R ꝑ V.
Q A V. id est res ens Verum bonū aliquid unū n̄ transcendentaliz
siue secundū quid transcendens ē qui de multis rebus subiectis
ꝙ dictandō cōte ꝑt ꝙ camenta aute scām ꝑ quā dirigit ens, in finē

ad ꝙdātum

Speciu Substantia Quantitas Qualitas Relatio actio Passio
vbi Quando Situs Habitus. Dividit rte trmus communis in
5 qi Predicabilia qua scz genus Species Differentia Proprium rta
eodem de quibus ea presso in Pa. tractatu ubi etiam de arbore Por-
phiriana.

Disputatio 2da.

De Proprietatibus Termini.

Postqm aduertimus quid sit et quotuplex trmus secundum quos
hz proprietates inq quas principaliter suppositio hoc est quid suppositio sumpsum
suppositio trmus quadrendum ilaq quid sit suppositio et quotuplex.

Quo ad primum dicto suppositio in communi definitiue est usus accepti
trmi pro se vel suo scabo ita Tartaretus melius definitiue est Virtuosa suppositio
est substitutio vocis per conceptum mentalis ad significandum suppositum em.
pro aliquo ubicunque autem assignamus proprietatibus ad quem scendo pos-
sunt communiter sumi habentes. Suppositum autem trmi significabile in propone pro
extra propone ut cum dico homo habet duas suppositio per quem conuenien
te et rte volentis manifestare mentalem humanam. Determinatio autem uocis
seu trmi uocalis et conceptus mentalis ad hanc scendo pro quo illam
quam determinando nobis per istam uocem innotescit.

Notandum hic aliud est suppositio trmi aliud scabre scabo est habi
tabel qm suppositio non sumus scabre naturaliqnd rtne suppositio per illam
uocem humanam hominem dicentem ne ita suppositio per illo ito scabre et
ducere potentia in cognitionem rei scabre suppositio ubi est loco alterius
poni aliqui suppositi accidunt, uerificari seu existere rel qm scabo
trmus per tempore importata et copulata ubicunque in hac propone homo fuit
uere suppositio Quia uere hz existentia per tempo qm denotat copula
in hac propone homo est ne suppositio quia ni hz existentia per
tempo qm importat copula. uerificari autem est uere affirmari de
scabo rusta existentia Differentia tempore importata per uerbum pro-
ponens seu per copulam mutatis quando propone falsa qm uere ni hz Discon-
uenientia qualitas subiecto ex ei subiecta qua subiecta ne suppositio est
tempore importata per copulam ut in hac propone falsa. Antichristus est homo
ne uerificat.

ñ uere sit ab existentia imp̃fecta ℞ Gzalo p̃ exemp̃ Sancti gñ uere discernunt ab p̃cto subiecto.

Quo ad 2dm dico Suppoñ dividit Amb in mal℞ & formal ex mal℞ Substituo uocis p̃ concepto terminato ad ipsum uocis Sampsa & scripsa rit ñ p̃ suo Scato ut hoñ ñ uox gñ si Scat ñ gñ uox hñ nat ut hoñ ñ p̃ sibilabon dicit mal℞ intrinseca si Scat ñ gñ ht ab extrinseca denominaõne uel institutõne humana ut hoñ ñ species ℞ subiecto dicit extrinseca formalis Suppoñ ñ Substituo uocis p̃ concepto terminato ad re℞ uocem Scatd ut hoñ ñ aal raonale & hoc alia ñ ppria alia impria ppria Quando substituit p̃ concepto re℞ simplici sine translaõne seu sine metaphora ñ cognoscente ut hoñ ñ bonas. Im. ppria quando cu translaõne ut hoñ durus hoñ silex. 2do dividit tribus in simplice & personale. Simplex ñ Suppoñ uocis p̃ concepto cognoscente re℞ secundu ea q̃ cata gñ illi ueniunt ñ dependent ab nostro intellectu seu gñ ht secundas intentionis. ut hoñ ñ species. Personalis ñ Suppoñ uocis p̃ concepto cognoscente re℞ secundu ea q̃ cata gñ tibi ueniunt dependent ab intellectu nostro si Suppoñ p̃ concepto cognoscente Secundu essentialia q̃ cata dicit essentialia ut hoñ ñ aal hoñ risibilis si p̃ concepto cognoscente secundu q̃ cata accidentalia dicit accidentalia ut Petrus legit cui q̃ accidens ñ legere ingressibile Suppoñe accepta unum signu rectigis signat uniuersale & particulare ut dio hoñ ñ species ita in personali Suppoñe fit a tribo communi descendo ad singularia ut ab his ascendo ad tribu communem ñ ita in simplici ut gallus in segmi exemplo in personali enim Suppoñe Suppoñ tribus distributis p̃ singulis inferioribus enumerandis in simplici aute collective p̃ ibis simul inferioribus sub una raõne communi ab intellectu intelligatur.

3tio dividit in singularem & communem singularis ñ Substituo uocis p̃ accepto terminato ad re℞ singularem ut Petrus & ad uoqñ ut aliquis hoñ communis seu universalis ñ Substituo p̃ concepto terminato ad scatu multis commune ut hoñ ubi cognoscunt multa individua ea hñ communis alia ñ distributiua terminata ad inferiora ibi . forsim Sampsa ita ut de singulis possit queri ut hoñ ñ aal ergo & Petrus & Paulus etc ñ aal. si ad ibi dividit. duo terminat dicit completa si ad aliqua ibi dicit incompleta ut ad dico.

ñ aal

Pē aāl fuit in arca Hor in hac ꝓpone nō Suppon aūz Oēs indiuidua
et ergo et nos fuissemus. Alia auctō collectiua seu ꝓpositiua ē q̄ sub
stituō trīm ꝓdicto formato ad oēs in feriora simul sumpta ita ut de
oibz simul sumptis ꝓferat ꝙ cūi n̄ am de singulis ut oēs Apostoli A 12.
alia dicit disputatiua determinata ē q̄ substituī ꝙ rancto trīato ad
inferiora disiunctiue sumpta ita ut ꝙ cratus cuicuiq; superiorū
fficiat de uno tantū uerificet ut aliquis hō curris de ē o Petr
o Paulus donec uerificet de uno q̄ curris alia uocat ꝙ sic
in hoc à Sugeriore descendens ꝓ de nullo uerificet ꝙ cadit homo
nō determinate ut equus requiritz ad equitandū de nullo ergo
pē dici ergo hic requiritz.

Ex hac Suppone ꝓcedunt axiomata seu regulæ Dialec-
ticæ Imo ē argumentū n̄ valere de subiecto n̄ Suppone ad
dominatione Suppositi subiecti existere ꝓ tm̄ ꝙ ꝓpositio
sed uerbū ē q̄ dū n̄ existit ꝙ cōtingit ut omnis homo ē animal
ergo Petrus est animal argui n̄ tenet distributo ad distributum hoc ē
hoc tenet sed aliud q̄ in antecedente n̄ fuit uniuersalis ponere
in consequente uniuersale ut pē aāl ē uiuens nulla ē consequen-
tia Sortes ergo pē uiuens ē aāl. Quia pē aāl n̄ fuit distribu-
tum in antecedente. 3tio additributiue n̄ licet argumentari ad
collectiuum hoc ē quando ꝙ cadū, oibz equenib oibz singularibus
distributiue de se sorsum sumptis n̄ recte inferz de oibz collecti
ue acceptis ut cū dicit Petrus ē unus ex 12 Joannes ē unus ex 12
ergo Petrus Joannes &c oēs Apostoli ergo oēs Apostoli simul
sumpti &c unus ex 12.

Dico 3tio reliquū ꝓpositionis trīm &c ampliatiū restrictiū Do-
strinū diminutū alienatiū Appellatiū. Ampliatiū ē extensio trīm ad
nouū ad maiorē suppone. Sciendū q̄ tres differentiæ temporis q̄m
uerbū importat ut oēs hō ē Rationalis. Quod n̄ accipit trīm pacta
existentibus sed cā possibilibz futuris ꝙ distributū ampliatiū
ibz trīm p diuersa tempa ad rō ꝓ ꝙ cadit scdm quando dis-
tributū ut ꝙ cadū scdm formas incompossibiles scdm quod tale tempus ut
cursus petrus cibus ardet, Claudus ambulat. restrictiū ē contractio trīm
a maiore ad minorē scdm ꝙ Appone ad subiectū v adiectiū v adver-
bij v casus obliqui ut oēs hō curris Salvabiliz ubi Lucas restringit hoc
Similiter in hac Vis Studendiligenter credendo ubi Lucas diligenter adverbium restrin-

get Studendum

K. BIBLIOTEKA GŁÓWNA UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

gri studendo. Diuisio é vnus trāi cū aliquo diuisione minus scdāndū
cum qua n̄ stat absolute sed thm secundū quid ut arthropi é alog.
Secundū dentes. Allegādo é quāt trāi tropice seu cū allegorica
ut hō pictus é in templo hoō enim transferūt ad picturā appellāt
applicādo unig trāi ad aliud seu é verificādo unius trāi de alio ut
Petrus é petrus unde appellari é petri una de alio.

Disputatio 3tia.

De Definitione et Diuisione.

Definitio et diuisio varijs modi sciendi quibus additi argumentū de
quo in 3tio tractatu ibi ām modi sciendi Oraō ignotiorāni fm̄ facilia.
et qm̄ clarius res cognoscunt qm̄ p̄ simplices fiunt et de illis quā:
rūnt Imo quid sit definio Dō Quotuplex 3tio quā sit regula bonā
definitionis qō Quomodo int. se differunt. Definitio et diuisio.

Dō Imo dico Definitio ab obtinendo definitis Imo Iudicio et fm̄
Oraō explicans qō quid sit rei id é essentia rei seu quidditas. ab aliis
communib⁹ definitis. é Oraō explicans nāz rei. Oraō é genus explicans nāz
rei é differentia p̄pria definitionis. quā explicat Porro essentia fmo:
dū unius ad complementū und nāz ptinentis ad Imā Peragūd Quia
solū definit apprehensiua n̄ formatiua quā é certissima nec é contro:
sias ab ntis addat illi verbum. seu copula é. modi sciendi imperfectus
sunt verbo. Diuisio ab definitis é actus totū in suas partes distribuendi ut
homo alia pars é corpus alia aīa. ubi totū qō dividit diuisū partes ab in
quas dividit dicunt membra diuidentia. definitio a definito ut distinguit
nisi genus diuersū modū sciendi ex qō definitū essentialiter definito stant

Dō Imo. aliae definitio nō alia nāz Definitio nulla explicat suo
pe nāz Definitio rei explicat nāz rei p̄ nomen Scotj, quā aliā é essentia.
lis aliud restrictiuū essentialis explicat nāz rei p̄ quā essentialia dif
sita Porro Chimij essentialis dicit Physica. ut hō risus ab ex gressum
risus p̄ Porro Methaphisicus Quales sit genus ex differentia dicit Meta
phisica ut hō aāl rationale Descriptiua explicat p̄ ea quā sit extra essen:
tialia rei ut hō é aāl risibile bipes ingenium Explicat p̄ accidentia p̄pria
dicit accidentalia. sic p̄ Sōr Sua extrinseca sua extrinseca dicit p̄ accidē
talia rei Diuisio Porphirij est diuisio multiplicidabile. aliae nāz nulla alia rei. Nomē di:
cit nomen in sua Scala ut Scotus fanis aliud p̄ aāl aliud p̄ stellas rei di:
uidit rē in suas partes ex quibus componit. Diuisio totū in partes totū p̄ā actu.

existentes

accidentis dicit̃ genalis. Si in parte ei actu existentis dicit̃ accidentis. Idq; Singulare essentialis dicit̃ essentialis Si in partes integrantes sibi ut̃ essentialis dicit̃ integralis. Si in partes essentiales Chimicas dicit̃ Chimicas in elementa, Chimicas ad elementa si ita possibile sit ut̃ in partes accidentales dicit̃ accidentalis.

Ad 3tium dico Regulã definitionis bonã assignandã ab aliorũ communit. per una definitio sit ortus Genere et differentia generica ꝑ accidentia cũ multis differentia ꝑ quã ab oĩb; alijs distinguatur. Definitio dr ee sermo sub definito hoc ē sua partes et congregata representes. re quã ipsa definitua licet aliquis possit ꝑ accidentia Plurias assignare definitas 93 hoīnẽ audita hãc uocẽ hoc quã audita ꝑsone ad Rationale. 3tium definitio dr uerti in sua definitio. hoc dr ut possint ꝑ cari ad inuicem. et quãdo dicit̃ de definitione possit̃ dici de definito. et econtra. ut sit sequentia Ego hoc ens ē ad. monale, ergo ē ad Rationale ergo ē hoc Ista definitio sit breuis ñ manca nec superflua. ita breuis excludi ro, nihil sibi desit nec ad superet si cm definitus homo ē aliquod sensibile esset mortale definitio Quia deesset Rationale si esset definitus ē ad rationale mortale esset superflua Quia nequaq; oppositũ mortale. tollit ē assignanda Regula cũ Diuisionis sed Quia ming nequã Diuisoghis ro ꝑ Sextus Brixiensis Sua Diuisione ñ ē ꝑ illo innotuit.

Quo ad qtũ dico. Definitio ē diuisio actualis formabilis distinctus in se formatio. hoc ē ꝑ Rationẽ nostrã sunt̃ diuersi modi scibilis ita Pro: uerbo. ista Ariagam Ariagum et sumsionũ Rõ ē Quia diuersi modo sentiri in rẽ Obiecta definitio est diuisio Diuisio definitio cm cognitat nãm rei ꝑ partes essentiales. unitas seu componendo illas. Diuisio uõ cognitat ꝑ eadẽ Separatas. Sed ut diuisas distinguendo et separando illas uniri am et separare sit modi rendendi ista obiecta diuersi ergo ens uũ dico ꝑ definitionẽ hõ ostat aã et corpore unio partes distinctas cui uõ dico homis alia pars ē aã alia sorgas ē diuisio actu distinguens partes ꝑ Le alia et alia.

Obiect Deus comptens Definitio cognitat nãm rei ꝑ partes unitas Sed cũ Diuisio ita cognitat ergo sicut ñ distinguens rõ formalis ghat minore Diuisio cognitat nãm rei ꝑ partes actualiter quã actuales. partes autẽ actuabiles quã actuales si partes unitas ut actualiter quã actuales dicat essentialiter ens ione cui alteri competit ergo etc. Ad distinguo maiorẽ Definitio cognitat nãm rei ꝑ partes unitas unitim sumptas ñdo maiorẽ ꝑ partes unitas diuisim sumptas Ergo maiorẽ. ad ghaciam item Ad Diuisio cognitat nãm rei ꝑ partes actuales quã actuales Diuisi ñ unitim sumptas cognoscendo audiendo unã partẽ ñ ē aliã distinguere illã actu signato ex uisu a illud alia etalia.

Gratias Deus

Tractatus 2dus

De 2da Operatione Intellectus.

2da Operõ intellectꝰ dicit iudicium quo affirmat ℰ negat aliqua uerisbus in propõne seu quæ iudicamus apti alteri inesse ℰ inesse unde dicit affirmatiua ℰ negatiua ℰ dispositiua ad quæ fit propõ quæ dicit formandã. Quærendum ẽ quid sit propõ quotuplex, ℰ quæ hꝰ propõ stabet. propõca sit

Disputatio Dubitatiõ Ama

Quid sit Propõ ℰ quotuplex

ℰ qm̃ hꝰ Materiam et formam

Ad 1mum dico propõ ab aristotele Lib 1mo Perigermenias Cap. 4to definit ẽ Oratio uerum ℰ falsum. Lib. 1mo Priorum Cap 1mo dicit Oratio affirmatiua aliarꝫ de aliqua hꝰ 2da ẽ melior Quadesimiri in ordine ad Syllogismum in sua structura solũ attendit ad propõ sit sola affirmatiua ℰ negatiua. prior uõ definit in ordine ad primum stadium seu Scientia quã requirit ad propõnes sine uerũ propõ ℰ enuntiabile sit idem. in quantũ enim enuntiat unã de alia affirmando ℰ negando dicit enuntiatiõ in quãtũ autẽ ẽ pars Syllogismi propõnis alicuius dicit propõ sumpta. Dic propõ dr a tollere. Duplex tendit ℰ uerbo sed subiecto ℰ actione ℰ passione. ut ab propõ sit uera actibus dr ẽ finitus recte ꝓ ẽ modi indicatiui ℰ tempori presentis. Quia ueritas propõnis à solo tempore presenti dependet hꝰ enim propõ Deus auditꝰ Rhetorica ẽ quidã uerba sed rõne temporis actus. Quia una enim dicere aliquando ℰ Deus audit Rhetoricã. uerbũ dr a signando significãdo subiectum ℰ passionem unde excludunt ogdatiui Imperatiui modi. Quia in tali modo positũ uerbum nõ ẽ signum ꝓprie dictum ℰ ꝓmissiuum ℰ tali cum subiecto. ut in hac propõne utinam deus ℰ Christiani studerent nõ enim absolute studere dicunt sed studere aliquem ꝓ quãdam ut ad subiectum studere.

Ad 2dum dico. propõ uarie dividit Ama alia ẽ mentalis alia uocalis mentalis dupliciter intellectꝰ tuã ℰ connexionem ordinis enuntiationem extremorum inter se affirmando ℰ negando. uocalis ẽ oratio constans subiecto ℰ passione ℰ copula supposita ꝓ actu iudicativo intellectus 2do alia ẽ scripta alia obiectiua ℰ formalis ẽ ipsum iudicium

intellectus

intellectus. abstingendo indivisibile duos tres hic ē p̄dicatū ostendendū Christiana ē p̄dicatū objectū ḡ omnib⁹ intellectui ut sic recipiendo iudicia diuina p̄dicatū ḡ ḡm̄ ḡ ē ḡm̄ ḡ ex primo quidditatiuo obiectū p̄prium Ista alia ē affirmativa alia negativa affirmativa affirmat connexionē subiecti ad p̄dicatū negativa negat eandē connexionē ad subiectū ad ḡm̄ requiritur ut sit realis distinctio p̄dicati à subiecto Quia ē diuersitas realis p̄dicati à subiecto Diuisio autē realis. ā ḡt ex distinctis duobus realibus distincta ad affirmativā autē requiritur identitas à parte rei subiecti p̄dicati cū sit compositio à parte rei Istū autē ē diuersitas subiecti à p̄dicato ā rationis hic ē alia concretiua scilicet subiectū alia p̄dicatum

4to Alia ē simplex seu categorica alia composita seu connexa et hypothetica. Simplex ē ex categorica quā constat uno subiecto uno p̄dicato et una copula. ut homo ē animal rationale et hinc subinde possunt plures esse sed semper tenebunt ex parte p̄dicati vel ex parte subiecti Dico ad differentiam verbi alterius vel alterius significati magis communis seu totalis illud ḡ unit. ut in hac propositione Socrates legit albus dormiat hinc ubi plura verba subiecta vel adiacentia ad copulam in propositione simplici Si quando p̄dicatū significat formā de inferiori vel aqualis de aquali dicit directa ut homo ē animal homo ē risibilis Si in feriori de superiori dicit indirecta. ut animal ē homo. Si vero tres finitos ut Petrus ē homo dicit infinitū Si aliquod tres infinitos ut Petrus ē non homo dicit infinita. infinitū dicit affirmatiua negatiua.

Propositio simplex seu hypothetica quā constat ex aliquibus propositionibus categoricis ḡm̄ extremis duobus ñ verbo Sed participia aliquando interuniunt vel copulativa ut Petrus legit et Paulus scribit vel disiunctiva ut vel petrus legit vel Paulus studet vel conditionalis seu illativa connectunt unā alteri sequi dicitur ex antecedente consequens ut si diligit Petrus Studuerit bene dormit. vel causali ingerunt absolute unā alteri ut Quia sol oritur ē dies Si vero cum conditionali à quali Quando sol oritur sub conditione non requiritur ut sit una causa alterius. vel Quando seu illativa à parte calidi ergo ut sol oritur ē ergo dies ē vel aduersitiua ut inuenis quidē inimicum ē sed negligendū vel declarativa ut quinque genera reperiri Philosophi ē bonum Philosophum. vel comparativa ut Qualis erit diligentia talis et profectus vel similitudinis ut sicut

gemma

gemma ē pciosa ita Salus homīs ē hoī ut ē hi semel ē mio fuerit
tranis ex n̄ redit iterū ē tempore ut Quando ē bene incumbēs Dialecticē
ent bonus Exhibitor ejus.

Sēo alia ē absoluta alia modalis absoluta dr ē quā simplex
absolutē stans pdicatū in ēse subiecto sine alio addito modo utēn-
tus ē hoc ēnūdalis exprimit modū quo pdicatū inest subiecto ut
Petrū ē animal hoc dr ē Quando ē pponi simplici addit aliqd dicto
modificans unionē pdicati cū subiecto dicit ēsse modalis quorum
ē dictionēs quā modificant propositōnē et quadrm ē naliter dicti
ē adverbialis nalis si necesse contingens Possibile impossibile.
Adverbialis nō dicunt nisi necesse contingens possibile impossibile
ab his diversionibus tria modi alīs dicitur ē sōl de modo necessarii
alīd de Possibili alia de impossibili alīa de contingenti. Adverbia
alia posita in pponibus n̄ modificant nec faciūt modalem pponēm Qua
n̄ scīdm modū quo pdicatū inest subiecto sed tantū affirmant qua
litatē ē gēn restringunt pdicatū aut subiectū ut Petrus diligenter
studet ē velociter curris. n̄ ēm exprimunt an nisi ē contingenter
Petro conveniat diligentia aut velocitas. ita ppō modalis dicit affir
mativa et vera in qua modus affirmatē dicto et convenienter ei
illo. illa negativa et falsa in qua negatē modus dicto nec con-
venienter adjūgit.

Sēo alia ē ppō exclusiva alia exceptiva alia reduplicativa
exclusiva solum̄ particulā excludens ut tm̄ solū solus ceteris
excludit suū subiectū vim̄ pdicatū tm̄ suū equalē ut Petrus ē musi-
cus tm̄ ergo ē musicus alīs hic tm̄ excludit suū pdicatū
si autē dicas Petrus tm̄ ē musicus quasi diceres solus Petrus ē
Musicus exclusē cadit in subiectum exceptiva continet aliqm̄ partem
ē excipiendo qualis Nēo nisi ē excepte. ut ēo ergo Deus
ē in cēlo. Reduplicativa ēstens particulā reduplicantē ē Qualem
ē ut qua ut talis qualenus inquantū. Vē hoc ut hoc ē modus

Ad 3tium dico. Illa ēpositio mentalis remota ab eo
ē ad apprehensionem apprehensā ē prima ē immediata qua exprimitur
res singulas.

n.i sit glas illaꝫ hõ ꝓpoñis mentalis. ꝛ Subiectũ es ꝙ cãtũ inquantũ ꝛ cũ hãc connexionẽ quã cõmunit cũ sit triplex triplex rõ assignanꝫ mãj ꝓpoñis uocalis. hoc ꝛ nr̃ necessaria et maxime ꝛ ꝓdãtũ ntrãrio onclẽtẽ cũ subiecto in hoc ꝛ bãl ꝙ naãliter ꝙ ignãt ꝛ cãdem. Impossibile ꝛ subiectũ repugnet ꝓdãtõ in hõ ꝛ lapis contingens sit ntrãrium: uia subiectũ ꝓdãtõ in Petrus legit. Postea ꝓpoñis mentalis ipse arbus intellectus affirmando ꝙ negando abstrahit ꝓpoñis formã ꝛ cõpula unitiua ꝓdãtũ ad subiectũ distincta abstractiue quã ꝛ requirũ ut semꝫ affirmet dem̃ ꝓdãtũ cũ subiecto saltẽ ꝛ indirecte sic: on ꝛ ꝓdãtũ cũ subiecto inadæquate partiũ ꝓpoñis quatenus abstrahunt ad hoc quod ꝛ ꝓpoñ sit in ꝓpoñe categorica distinguit ꝓdãtũ à subiecto in indicãdo tale unitũ in ꝛ cõe partiũ ꝓpoñis.

Disputatio 2da.

De Repriobatibus propoñd.

Ante ꝓpriobatas ꝓpoñes ꝛ Quantitas Qualitas et Oppõ.

Quãtitas ꝛ Modꝰ Quantitas ꝛ exterioris o concretũ subiecti significati: uerbali ꝙ particulari affectũ ad standũ pluro ꝙ pauciora. ꝛ Significat subiecti hõis significati uniuersale. sine his nullũ esse mẽ ꝓpoñ uniãlis ꝛ Qualitatum ut Quidã aliquis etc erit particularis. ꝛ subiecto singulari nullum ꝓpoñis signũ dicit singulare ꝓpõ ut Petrus ꝛ Doctus. ꝛ subiecto communi nullũ signũ ꝓpoñis ut hõ ꝛ ãl. dicit ꝓpõ indefinita. hæc signa ꝛ uniuersalia quæ particularia ꝛ ꝓpoñis ꝓdãtũ ꝛ standum ꝓpoñi nre cõarctabit.

Qualitas Dual ꝛ Qualitas ꝓpoñis dicit affirmãdo ꝙ negãdo absolutã. Sentialis et hõ. Quia ꝛ de essentia ꝓpoñis. Alia accidentalis ꝙ uera uel falsitas. Secundũ hanc in mãnã nrãm ꝛ ꝓpõ affirmatiua ꝛ uera ut hõ ꝛ ãl negatiua ꝛ falsa ut hõ nõ ꝛ ãl. in materia impossibili ãbã negatiua ꝛ uera ut hõ nõ ꝛ lapis affirmatiua ꝛ falsa ut hõ ꝛ lapis in mãa contingenti tã affirmatiua quã negatiua ꝛ erunt uera ꝛ falsa ut hõ ꝛ Deus hõ nõ ꝛ Deus.

Ordo Dico ergo ꝓpoñi ꝛ Quarũ ꝓpoñũ subiectum ꝓdãtũ ꝙ cãtũ subiecto sumpto in recto suppõnt et intrãsitive ꝛ trãsmittãtia ad oppositũ secundũ Quantitatẽ ꝙ Qualitatẽ ꝙ secundũ utramq; regulam, Ista definitione patet. Quæ requirũ ad ꝛ ꝓpoñe singulãs dicturus breuiter annotandã. ꝛ cõm.

notanda ẽ am oppõ Ludouglica contradictoria strana substantia et subalterna.

Contra dictoria oppõ ẽ duarũ propõũ quę ad rẽũ repugnantia ꝯ seu: dũ Quantitatẽ et Qualitatẽ simul sed secundũ solã Qualitatẽ repugnantia

quemlt hõi dicẽtiũ ta uniuersaliboꝫ qm singularibꝫ pponũ ut oĩs hõ ẽ doctus et aliquis hõ nõ ẽ doctus oppõ ẽ secundũ Quantitatẽ et Qualitatẽ ut. Petrus ẽ doctus Petrus nõ ẽ doctus oppõ ẽ secundũ solã Qualitatẽ. Contradictoria oppõ ẽ maxime rigorosa nec unqm possunt ee dua contradictoria simul uera aut simul falsa absurdum ẽ scribere aut dare exemplũ contradictoriarũ. Propões oppositã qmuis uidetur ee contradictoriã duũ secundũ Quantitatẽ qm secundũ Qualitatẽ si possunt ee simul uera et simul falsa ut hõ ẽ doctus et hõ nõ ẽ doctus oĩs studiosi scribunt aliqui studiosi nõ scribunt ut sũt contradictoriæ Quę possunt ee simul falsa si oĩs scribant præter unum.

Contraria oppõ ẽ duarũ propõũ uniuersaliũ secundũ solã Qualitatem repugnantia. ut oĩs hõ ẽ doctus nullus hõ ẽ doctus qui ꝯtrarias recuperare ẽ ille qui ꝯtrarię Quasi uniuersalis ut Petrus ubiq; studet et Petrus nullibi studet sũt duæ ꝯtrariæ in mã necessaria nõ possunt ee simul uerã nec simul falsã Quig aliter ẽ contradictoriæ essent simul uerę et simul falsæ qđ nemõ dicet. In mã aũ stringentis possunt ee simul falsæ ut hõ ẽ doctus accidentali qđ pẽ adhuc indeterminato indiuiduo et alteri nõ stigerunt duæ uniuersales falsæ ut oĩs hõ currit ẽ falsa et si petrus nõ curret ita falsa ẽ nullus hõ curret Si Quis curret Subcontrariæ oppõ ẽ duarũ propõũ particulariũ secundũ solã Qualitatẽ repugnantia ut aliquis hõ ẽ doctus aliquis hõ nõ ẽ doctus. Propones subcontrariæ indeb possunt ee simul uerę in mã stringentis nõ tamẽ in mã impossibili respecta et nedũ alias essent contrariæ et contradictoriæ simul uerę Si ẽ esset falsa aliquis hõ studet. Quę sequitur ex hõ studet quod ẽ pribri contradictoria et si ista esset falsa aliquis hõ nõ studet tunc hæc esset uera oĩs hõ studet quod ẽ ẽ contradictoriã dictæ impię oppõ Quiam ẽ deinde subiecti ad Quid aliquis nõ sufficit subiecto in una propõne qui in altera ut subiecto indeterminato.

Subalterna oppõ importat dictam oppõ ẽ inter duarũ propõũ secundũ Quantitatẽ repugnantia. Quando una ẽ uniuersalis altera particularis uniuersalis dicit subalternans particularis subalternata ut oĩs hõ ẽ doctus aliquis hõ ẽ doctus.

è aal. una inferiori in altera hiemi argumentari à subalternante ad subalternata, uel è conuerso hoc è aal. Lepo aliquis homo è aal. n' hiemis ergo quidam iudeus à subalternata ad subalternante.

Quadrangulus hic oppositi figuris à Dialectica ad melius intelligendum et cognoscendum in tabula hic posita Schemate.

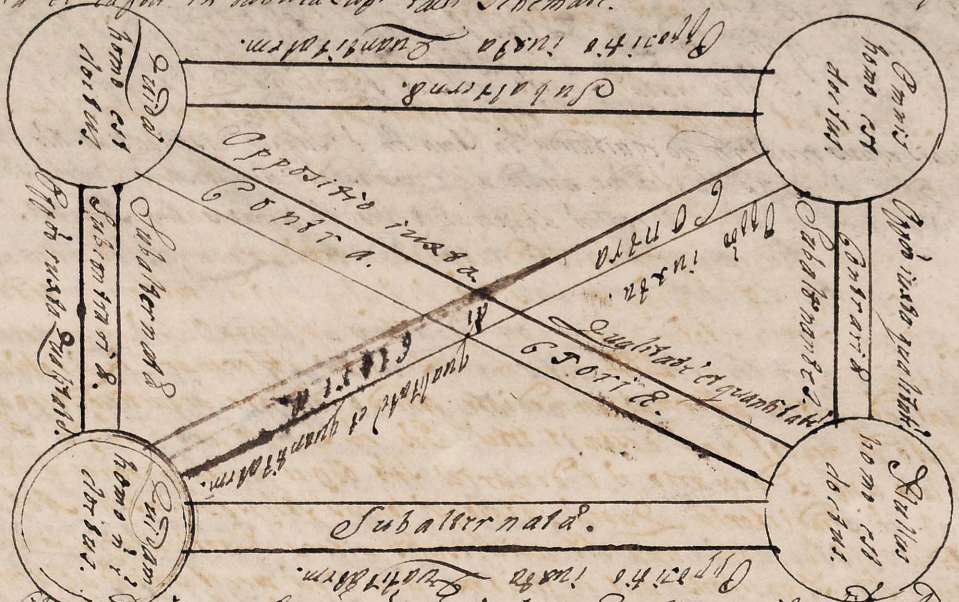

Obseruandum circa hanc propositionem Imo Quotiens propositio affirmatiua uera est eius contradictoria propositio negatiua falsa. Aliquotiens negatiua est affirmatiua propositio ut Deus essentialiter est alius forma, contradictoria Deus non essentialiter est alius. Deus ut subiectum Quotiens propositio negatiua est affirmatiua ut Deus non est creatus, contradictoria propositio affirmatiua ut Deus est creatus. Quotiens propositio affirmatiua est negatiua ut Deus est creatus, contradictoria propositio negatiua ut Deus non est creatus. Quotiens propositio negatiua est affirmatiua ut Deus non est creatus, contradictoria propositio affirmatiua ut Deus est creatus. Quotiens propositio affirmatiua est negatiua ut Deus est creatus, contradictoria propositio negatiua ut Deus non est creatus.

Obseruandum Imo in propositionibus Quando una est universalis altera particularis.

particulare multū suppō. sīc nempe distributiua indeterminata ut hō
hō d dorb aliquis hō n̄ ē dorb ℔ hō in ima suppōne distinctiue in 2da
determinabē ergo multū suppōnit n̄ obstat obiectiōi. ℟ Distributiuo
consequens ergo n̄ obstat obiectiōni multū suppōnit qđ relinquit d com
subtrahit tñ qđ n̄ relinquit d subtrahit. Nego cū dicit
hō ℔ hōnis determinat tñ tñ tñ qđ illud quē ex primo in
stantiatoria aliquis hō sit d subtrahit nego d equē affirmabā cū alte
simal id am si alia multū suppō ceſſat obiectio relinquit
n̄ subtrahit aut nullus equus requiritur ad equitandum. ℟
aliquis equus requirit ad equitandū in ima cū d suppō distributiua ℔ negat
in 2da ē ystata suppō de nullo affirmando determinat necessitatē ad
solū de toto diuisiuo dorg n̄ affirmat de codē de equo antea negabat.

Obijcit 2do. in oppōne 3g stantiatorij. n̄ totū una negat qđ altera affir-
mat ergo ℔ hō ē alb aliquis hō n̄ ē alb ergo ad eandem contradic
tionē n̄ requirit ut totū neget una qđ altera affirmat una n̄ in neganē
n̄ totū negare nec affirmare n̄ totū affirmare. ℟ n̄ totum
negat qđ altera affirmat immediate sed mediate arguitur. Ergo ad
ipsū qđ neget una destruit totū ℔ cū subtrahit unū n̄ ℔ sint
subtrahit unū ē denarius n̄ ē denarius sed ℔ obijcit multū oppōnes quādui
dem ē stantiatorij. Quarū catalogū longū ponit Aristoteles. Aristo
tiles in libro utili una ex universalib altera particularis. alia
ubiq; ex singularis aut in finitam. utrū totū neget una qđ affirmat
alia ubiq; sit de codē subiecto utrū n̄ possint ee simul falsē. simul
uerē. et utrum se n̄ falsificent. ut ℔ ℔ oppō ē falsa aliqua oppō
n̄ ē falsa n̄ ē hic stantiatio ex oppō quia destruit impliciat simultatē
gnat cū eadē oppōne sibi ipsi stantiatur. et simul ee uerā simul falsā
nihil sibi ipsi opponat.

Oppōnes qđ fiunt in oppōnes modales. et hypotheticas solent fieri tractari
ab exercitijs subtilibus schematibus et regulis oppōn. quia ℔ magis
speculationi quam usui inducunt. de ipsarum obiectionum illarū
ro qđ ad magis nrām tempꝰ nō spectat. et mō Philosophi ad subtilitatem
minuendā non curat uebat. Stante ad interim breuit oppōnē modalē ee qua
druplicē scilicet secundū quantitatē et qualitatē qđ de tertio
à modis tractū illos arripiatis. Ex nrīs ipse uales. Dabitur impossibile nulla
possibile qđ dant qđd impossibile. Contingens. qđdā qđdm contingens n̄.

Contradictoriā

Contradictoria sibi oppositum ꝙ necesse est possibile ñ ibi ꝙ impossibile est possibile seu stingens. Sed homo est asinus est possibile seu stingens homo est ñ asinus est impossibile. Contraria sibi opponuntur ꝙ necesse est non possibile ut necesse est ñ est asinus est impossibile et ñ albus. Subcontraria sibi opponuntur ꝙ possibile est ñ possibile seu stingens et stingens ñ. Subalterna ꝙ necesse est possibile seu stingens non ꝙ impossibile est possibile ñ.

Oppositio infinitationis triplex. Vide assignatis quadruplex secundum quantitatem et qualitatem singularis ꝙ finitus secundus indefinitus tertius ꝙ infinitus quartus nisi ut una negat totum de alia affirmat de omni. Sed finis est simul vera et falsa sed infinitum quando negatur ꝙ finis potest utrique opponi singulis ut Petrus legit et Paulus scribit. Opponit Petrus non legit et Paulus non scribit et Petrus non legit nec Paulus scribit. Opponit infinitum quando negatur ut Luna sol est dea. Opponit non Luna sol est dea. Do sed quando negatur ꝙ finis tunc opponit ut Petrus legit et Paulus scribit. Opponit finitum non Petrus ꝙ legit et Paulus scribit. vel infinitum quando Petrus non legit vel Paulus non scribit vide in sequentibus negativa vel particula ñ. Sed negat singulariter seu simultaneo tecum omnis Petri vel stringens Pauli

Disputatio 3tia.

De Equipollentia et conversione Propositionum.

Aequipollentia dr. quando propositum ponitur negative opposito equipollentis in sensu. Sed ꝙ particula ñ ꝙ sallinde est ꝙ homo [illegible] Quando vero ambo ponuntur vel ut stant absolute ad sui intelligendum vel ut stant absolute ad sui intelligendum aliquando una ponit negative et tollit sensum negativi aliquando duo aliquando 3. juxta axioma illud Duplex negatio affirmat impossibile negat. quadria collocatione in propositis variis cum mutatis illud faciunt Propositus Secundus 3t regulas hic necessario notandas

Dat conjunctio pars stat. ꝙ pars Subalt.

hoc est si propositio Subiecti negativa praedicti affirmativa vel aliquis hic est dictum.

hoc opposito

hõc ꝓpõ dquiualet sub stãtiõ nulli hoĩ ẽ dctũ ꝙ gah negaõ subiecto.
ẽ ãbiguũ hoõ ẽ dctũ. in particulariꝫ ãm ꝓpõnlꝫ quõ ꝑ ꝓponẽs
sibi secundũ quantitatẽ negaõ ꝙdã ut ꝙ hõc ꝓpõ dquiualet illi dctũ
ẽ ñ dctũ dquiualet illi dctũ ñ ẽ dctũ cum stãtiõe ẽ dctus
ẽ dctus qui dquiualet hõc ——— dctus ñ ẽ ñ dctũ si ãm post
omnẽ subiectũ negaõ rõdet ——— straria ꝓpõnẽ seu dquiuolet
ottauũ ꝓpõnẽ in uniuersalibus in particularibꝫ ãm subtrahendo ñ
ꝙponẽ subiectũ una negaõ ẽ posponẽ altera fuit subalternãt
ut nõ ois hõ ñ ẽ dctũ ualet hõc ut quidã hõ ẽ dctũ ẽ eundẽ
ñ quidã hõ ñ ẽ dctũ dquiualet huic ois hõ ñ ẽ dctũ quidãm
una quã negaõ ualente. Sequentes uersiculi ostendunt.

Ois quidã ꝑ ois ñ ẽ quasi nullꝫ
Nonnullꝫ quidã sed nullus ñ ualet ois
Ꝙ aliquis nullꝫ ñ quidã ñ ualet ois.
Ois hic neuꝫ neutꝫ dicit uterꝫ

In numẽ ãm ꝑticulari signa hãc ꝑticulã Nulli ñ Nõi ñ aliqui ñ ualet dctũ
Conuersio. Ꝓpõnẽs conuertũ ẽ ꝓpõnẽ in aliã ẽ tranꝫponẽ extremoꝝ ma:
nente eadẽ qualitate hõc ẽ Quando mutat ꝙcatũ in subiectũ et ꝙ ca:
tũ manente eadẽ ẽ uerũ aut ẽ falsũ affirmatiue ẽ negatiue ꝓpõnẽ
uertit dictũ conuersa. quã ãm ois ex subtra dictũ conuertens ẽ nullus
hõ ẽ lapis ẽ uersa uice nullꝫ lapis ẽ hõ ẽ conuertens. sic conuersio plurꝫ
Duplicitꝫ 2mo Simpliciter Quando mutat subiectũ in ꝙdicatũ et ꝙcatũ
in subiectũ manente eadẽ Quantitate et Qualitate Do ꝙ dctũ
Quando mutat ꝙcatũ in subiectũ mutata Quantitate ꝓpõnẽ Quidã
ꝓpõnẽ dr dquiuꝫ Ostendi uersiculꝫ

Simpliciter ois ẽ. uertit dctũ. ꝙ aũ. ois ẽ ꝙ ois uertit tota.
ingus uersiculo ut ẽ Scdm uniuersalẽ ꝓpõnẽ ut affirmatiuam
ẽ negatiuã Scdm particulare affirmatiuã ẽ particulare negatiuã
Secundũ aliũ uersum. Asserit ut. negat ẽ ast uniuersalitꝫ ambꝫ.
Asserit ꝑ. negat ẽ. sed particularitꝫ ambꝫ.

Quidã ñ ostendunt hi uersiculi Vim quas ꝓpõnes dnã uertit fiuntꝫ
ẽ Dialectici

Dialectici aliud uerisimile breuem.

Sexta Regula Simpl. Termi generis. arti

ubi Imaditio &c. Duplex est dicet uniuersale negatiua posse uerti in uniuersale negatiua simplicite ut Nullo hoe è lapis ergo nullus lapis è hoe Dua dicto tibi dicet particulare affirmatiua posse uerti in affirmatiua particulare ea simplicite ut Quida hoe è albus ergo quida albus è hoe Sexto dicto termi dicet uniuersale affirmatiua posse mutari i particulare affirmatiua accidens ut Oe hoe è albus ergo aliquod albus è hoe Septo dicto termi dicet uniuersale negatiua uerti in particulare negatiua similite accidens. ut nullo hoe è lapis ergo aliquis lapis non è hoe Non pt am uerti affirmatiua uniuersale in affirmatiua uniuersale Qua in uerba n distribuit pdicatu pt distribuere in uerbo pdicato positu n licet à tribo autē n distributo ad distributū argumentari unde licet interdū ex bona rone mā hec uerisimilis Oe hoe est risibilis ergo oe risibile è hoe n pt sm bona rone formā Qua n re: cte inferre pt em idem oe risibile è hoe pt oe hoe pt risibile. Salua ex eo ed pt oe hoe stando segueret pt oe ad eque hoe. Sed dico Qua ex sensibile n latius patet qm hoe.

Tractatus 3tius

1 De Tertia Operatione intellectus Nostri.

3tia operatio intellectus dicit discursus i qua unus intellectus quo unus ex alio in scia Quasi ab uno ad cognitionem alterius uenit ad argumentandū et syllogismū iterū ad Trimā disputatiue agemus de argumentatione et consequentia 2da. de syllogismo in genere 3tia De syllogismo in particulari.

Disputatio 1ma.

De Argumentatione et consequentia

Argumentatio è 3tia mentis operatio qua ex duabus Quib pcognitis, ex modo alia ignota nobis uenit Syllogismus è argumentum respectu cuius Philosophi sumit pro quo pt sequen

tia

Sicut latius patebat Sequentia Quadrandubergo. Quia d argumentab Quibuslibet vij Quas hic regulas.

Ad 2mum dico. Elegum entab q bnab inqua una ex alijs ferh hoc. inqua una p bob ignota ex alijs notior. sequenb deducih p particulab ergo. ut Deus q hic ergo q nab Quando tm inferh ex se ipso ut f sussione q aquijollentia, diar. gumentab. Ad istam argumentab 3bg Antecedente sequentis Sequentia antecedens q id ex qua aliquid inferh Sequendum ad ex alio inferh Sequentia q id qua inferh sequens ex antecedente q ipsa, in exio antecedentis cu Sequente. seu illab unij ex alijs in qua illabne spi pur ssistat formaliter acth 3bus Eperasun ex spi qua Rab argumentandis argumentab ab ad istam 3bg pponibg Saltem inspiritu ex 3bg tm pponda dub dicunh pmisa Seu antecedens 3tia Deus seu sequens qub dr vera q falsa quando pdicatu rig q forme q diffome subiecto. Sequentia dr ni dicih vera q falsa sic bna q ma: la qua q vera q ni antecedens cu sequente unde ge ex sequens vera q sequentia ab mala ut in hac pponne hoc q sub: stantia ergo q Rationis q im ex hoc ge aliquid sit substantia tamen quod sit Rationale unde hic q vere antecedens Sequente Quamuis sit sequens vera q ab aut Sequens distinqui p sequentia Quia sequens ge habet plures terms q ex istans esse vere in altero falsu. in alio ge bene sequi ex antecedente in altero n. sequentia ub q multos plures terms Quia su sit sibi illa vis pcedens pponis seu intrinsece pponed existit in intui: stibili. unde absolute dicit q bona q mala nd dr ni negari sequens seu Sequentia hoc q sequitio unij ex alio seu illo.

Ad 2dum dico argumentab duplex q tenu q forte ex impossibili forte q Syllogismus Categoricus 3bg pponibg ex impossibili sequitur falsitate Impossibile q Syllogismum ex duabg pponibg. ne sibi antecedente q sequente reducig dr ad Syllogismum ex hac impossibili sententia

Dicitur

di in Inductione Exemplum et Dilema. Inductio ē in qua ex Singularibꝫ enumeratis infertꝫ universale ut Q̄ hic ignis ē ardens et hic ignis ē calidꝰ et hic ignis ē calidꝰ ergo Oēs ignis ē ardens Quia Quātū cunq; Singulā distribuātur tot entibꝫ totum in nomine omnium ac primo ipsi ꝫ cuniā ē affectum. Exemplū ē in quo ex uno ꝰ singularibꝫ particularibꝫ infertꝫ aliud particulare ut Q̄ aliquis Petrꝫ Stipendia accepit Paulꝰ ergo et Joannes accipiet Ad Exemplū reducit̄ partes in qua ex rogō una Q̄ datur cuniā ab omni: infertꝫ gō ex cuniā falsum ut Petrꝫ diligenter studendo proficit Paulꝰ ergo et Paulꝰ diligenter studendo proficit Dilema seu cornuta Syllogismus ē argumentū ingdā ex duabꝫ propositionibꝫ disiunctiuā uel copulatiuā infertꝫ aliquem falsum ex quo ad cuniandum ut Q̄ si legis Scripta Philosophica ꝰ ē legis si legis cū intelligis ergo es ingenio asinus Si nō legis ergo similit̄ negligentia es asinus Q̄ cū istā species propriā et ordinē reduci ad Syllogismos expectos in Dilemate abū sē implicita duplex: legis nil ex utraq; cū propone disiunctiua ꝙ forman Syllogismi ut Q̄ ex hāc propone Si legis et nō intelligis ingenio asinꝰ ē sic formab Oēs qui legut et nō intelligit ingenio asini ē Sed tu legis et nō intelligis ergo tu ingenio asinꝰ ē. Similit̄ ex altera disiunctiua Si nō legis negligentia asinꝰ ē Oēs qui nō legit ex negligentia asini ē Sed tu nō legis es negligentia asinꝰ ergo asinꝰ es.

Ad 3tiū dico. Ima Regula bona consequentiā ē ubi ex antecedente Sequab necessario aliquis potest cuniari ex uno cū Sequit̄ nisi aliud sicut ex falso nō Sequit̄ nisi falsū ex necessario necessariū ex contingenti aliquis ex impossibili impossibile ꝰ alterū ex nō ens ꝰ nullū uel hoc ē hoc ergo impossibilis ē impossibile hoc ē quia ergo currit ē stingens. Omittat̄ ad consequentiā nō attendit ex cuniatā ꝰ falsitatē antecedentis Sed solū ordinē hoc ē ipā modū ordinatis antecedentis habeat necessariā connexionē cū subiecto et Quātō consequentis potest artificiosa formalē terminoꝝ et ꝓpoñ̄ in Syncategorematis tales.

Formā dr

formā dr talis argumentū legitima deducit formaliter ad distinctionē me:
dū. Quando unū ex alio infert potentialē vel in antecedente exi:
gente positaru. int.le ancestrale seu de entitate.

2da Regula ē ab oppositis ad oppositū valet consequentia ad oppositū
antecedentis. ut Deus nō ē dāl ergo Deus nō ē hoō ab oppositis ad ad:
cedentis nō valet consequentia ad oppositū consequentis nisi immediate inhēs
ut Petrus nō ē hoō male infert ergo nō ē dāl. in quo tibi nō valet
ut Petrus nō ē hoō ergo nō ē risibilis. ne autē fallat hāc regula
ē antecedens tenus inferior consequens tenus superior q̄ quo tibi ē nec
gādo ad tenū superiorem valet consequentia ad negandū inferius. ut Da:
tur vacuum ergo datur ens simplex

3tia regula ab actu ad potē valet consequentia in affirmativis. ut
Creavit Deus mundū ergo p̄ creare alia. in negativis nō valet. ut
Deus mundū alterū nō creavit ergo nec p̄ creare. Ab potē ad actū
valet in negativis nō ita in affirmativis. nō ēm bene dicit. mille
mundos creare potuit ergo creavit. bene autē dicit peccare potuit Deus
ergo nec peccavit. ā potē ad potē valet consequentia tā in affirmativis
q̄m in negativis modo nō predicata distribuantur ad collectivum ut vg
p̄ Petrus una pauē est alborū et 3tia comedere ergo p̄ Deus simul
nō valet Illud Quia in collectione infertur repugnantia Rationē simul:
tatis cui ne ē potē intelligat ut patet per similitudē

4ta Regula ē sensu diviso ad compositū nec ē compositō ad di:
visū valet consequentia hoc ē Quando p̄ diverso componitur aliquid
cū antecedente ut p̄ diverso cū consequente ut stando ambulando. sed
ē nō distributio termini ad distributū nō valet. ut nullus hoō ē lapis Deus
hoō ē substantia ergo nulla substantia ē lapis. nō valet ita
ē distributivum ad collectivum p̄sertim in ijs quā sunt numerandi:
nigi ā sensu composito nō valet ad determinatū ut aliquis oculus ē ne:
cessarius nō valet diviso ergo dexter.

5ta Regula ē negationē causā ad negationē effectus valet consequentia
ut nulla ē cā caloris ergo nō ē calor. sī valet am ā negatione effe:
ctus ad negationē causā ut hic nō ē calor nō valet diviso ergo hic nō ē
ignis p̄ēm

ignis ſit ẽ ẽ calor aliunde ab affirmatiõe effecty ad affirmationem
ſũ indeterminate valet ergo ſphæra ut ſit ẽ calor. Ergo hic ẽ
ſigna rãe caloris.

Disputatio 2da

De Syllogismo in Genere.

Cũ Syllogismus ſit oratio qua ex poſitis aliquid diuerſum ab
eis ſ. ſequitur aliquid de qua tractat Lia. Scienda ẽ quid ſit gñ hõ
ſphæa, gñ formal, Quot modos, et quas regulas.

Quoad primũ dico Syllogismus in genere definit ab omni
vera hõ ſimo Definitione ſig. ſimo ẽ Oratio in qua Quibusdã ponitur
tur aliud quidpiã ab eis quæ poſita ſũ neceſſario accidit eo quõd hæc
Partes poſſunt definiri Sic. Syllogismus ẽ argumentatio in qua ex
Duabꝫ propoſitionibꝫ inferꝫ inclusio ꝫ formaliter ex neãtiõe oppoſitæ
partis mutuã permiſtã in figura et modo diſpoſitæ. hic breuit dicenda
ſunt requiri ad Philoſophicũ Syllogiſmũ ꝫ illa particula Quibusdã
ponitꝫ. et ſint duæ propoſitiones ſed ponãs inter inclusione. quæ ꝫ
particula illã aliãs Quidpiã ꝫ neãtio accidit denotatꝫ ex ꝫ miſtio
em unius ex Terminis neãtis ſequitꝫ inclusio.

Ad 2dum dico. Illa Syllogiſmi ſũ diuiſiones quæ
ſũ formalis Syllogiſmus. et hinc ſũ tertius dicũ ubicunq; Syllogi:
ſmi ibi mãa Syllogiſmi remota. poſſunt dici tres ex quibꝫ extre
mitates ſũ am ẽ tres Subiectũ, Prædt, et medium. medium ẽ terminꝰ
ille qui ſemel ponitꝫ Prædto ſemel ad Subiecto ponitꝫ in ꝫmiſſis dicit
medium eo quõd mediat inter Subiectũ et Prædtũ faciꝫ ut duo extre:
ma Terminꝰ ſimul ſumantꝫ, et inde tm̃ gñ in vinculo vniungantꝫ ẽ
ipſa rãe Quare Terminꝰ medius. ſ. ſumendꝫ extrema. In Syllogiſmo
affirmatiuo in Syllogiſmo am̃ negatiuo ẽ rãe Quare Terminꝰ dicen:
dus eſt ut ſit ẽ medius remouens Subiectũ a Prædto hoc medium
dr̃ ſemel poni in maiori ſemel in minori punctꝫ in inclusione cui
inclusio ſit repugnãs ratio ponit Duæ propoſitiones ſimul ſint. ſ. dr̃ Prædtus
cũ Subiecto

cui subiecto p̃ter medium cui quo concebantur in maiori et minori terminj
inferri debebant in conclusione Quia identificabantur medio in Gmibus hinc
deducitur q̃ debent ee plures termini in Syllogismo q̃ 3 nominatos hanc
duo infrascripti in conclusione 3tius Temelgonius in maiori Semel in Ctr.
nori Crysogonus uõ sit mãa proxima Syllogismi Quia ex illis immo-
diate sumptis una dr maior ex eo Quia maius extremum dr concludi
q̃ dr inferri in conclusione iungat cũ medio Minori ex eodẽ Quia
minus extremum seu subiectum nectat cũ medio.

Ad 3tium dico. forma Syllogismi ẽ nõ posse gñ ex Gmibus
neãno sequitur conclusio hõi am nõs i recta linea et proxime disiunctis
quã ita extrema distribuunt in Gmibus ut uni 3tio extremo medium iungi
ficeat Quia am diuersa ẽ dispõ termini in Gmibus diuersã cõ cur-
runt forma Syllogismi quã diuersos cõ Speciei Syllogismo faciunt
unde Syllogismus dicit in forma ẽ esse certa figura et modo acto
ad rectã concludendo ẽ am in figura Syllogismi nostri disponimur
dij Ama ẽ Quando medium tenet gonith gñ maiorem in Subiecto
minori p̃ Gclato 2da Quando gonith tenet gñ maiorem et in minori p̃ Gclato
3tia Quando gonith p̃ Subiecto tenet in maiori gñ in minori in recta
ffigura uersimus. 4 Prima gñ Subiicit p̃ter Gclat illud
Altera tm dicit 3tia tm Subiicit cõ.

Quarta tm figura gñ Galenica appellant ab autore Galeno in qua
medium gonith p̃ Gclato maioris extr̃ Subiecto minoris ẽ diuersa
figura à p̃cedentibus Quia ẽ diuersa dispõ medij tm Sed tantũ
diuersa collocãtur termini hoc ẽ quã debebat Amo loco primi gonith Deo.
negat em ex hoc dr p̃ponj maior Quia Amo loco gonith Sed Quia medium
tenet ẽ in illa Subiecto et altera pars gonith p̃ Gclato seu maius
extremum concluditur ac gñde implicat in maiori medium cõ Gclatum
ad Quod maioris sit ut medium sit Subiectum Quando am gonith
p̃ Gclato medium ut in 3tia figura dicendum n̄ dicit ullã p̃ponẽ ma-
teriã intrinsece et ex se Sed tm tenet extrinsece ẽ una cõditio quã ad nõ
Quadrat loco quia Amo loco gonith ideo Dr Barde.

Ad 4tum dico

Ctō. 4tō dico Quōdq̄ syllogismi ē certa diēq̄ ꝓpōnō
Secundū Quantitatē et Qualitatē. Duo ām sūt modi ꝑ Directū et
Indirectū directi sūt qui directe concludunt. hoc ē in quorū conclōne maior
extremū ꝙ cōtinet et minus subiectū indirecti qui indirecte concludunt
hoc ē in quorū conclōne maius extremū subiicit et minus ꝓdicat. ut
Oē aāl ē viuens, Oīs leo ē aāl ergo aliquod viuens ē leo. directe
ām sic debuit concludi ergo Oīs hoō ē viuens Oē modo dicendi
ii comprehendunt his uersibus.

Barbara. Celarent Darii Ferio baralipton.
Celantes Dabitis Fapesmo Frisesomorum.
Cesare Camestres Festino Baroco Darapti.
Felapton Disamis Datisi Bocardo Ferison.

in his uersibus obseruandū Singulā uocales in qualibet dictione ē
totū ꝓpōnē denotant unde ꝙ dictiones hōr syllogismi diuersi generū
Vocales ām denotant ꝓpōnē uā uniuersalē uel ꝑticularē uel affir-
matiuā ia negatiuā. uocā illos uersiculos

Affirmat n negat ꝫ sunt uniuersalit amb
affirmat negat 6. sūt ꝑticulant amb.

Sic Ima dictio Barbara. habet 3 uniuersales affirmatiuas ut
Oē aāl ē Substantia Sō Oīs hoō ē aāl ergo Oīs hoō ē Substantia.
2da dictio Celarent Oē 3 uniuersales 2 duas negatiuas affir-
matiua una ut nulla aāl ē lapis Oīs hoō ē aāl. ergo nullus hoō ē lapis.
3tia dictio Darii. habet una uniuersalē 2 ꝑticulares. Sō Oē
affirmatiua ut Oīs hoō ē rationis. aliq aāl ē hoō. ergo aliq aāl ē rōnis.
4ta dictio Ferio habet 1 uniuersalem negatiuā 2da ꝑticularē affirma-
tiuā 3tia ꝑticularē negatiuā ut. Nullus equus ē rationalis aliq aāl ē equus ergo aliq
aāl nō ē rōnāle. Ꝙ hi quatuor modi uocant directi ꝙ fecti respectū hōr indi-
recti et imperfecti reducūt hōr ad ꝙfectos et ro Quia ē directe sylo-
gismus ad Ima figurā ꝙtinent ꝙ modi duobus primis uersibus cōtenti ad
2da quatuor modi in 3tia uersu notati ad 3tia reliqui 6 in cōiugando

ī Darapti

à Darapti. Exemplu 2dæ figuræ Sit in idem ubi dñ medij termi hõis
sã in maiori ẽ in minori sicut nullus lapis ẽ hõ sed bñ rationale
ẽ hõ ergo aliquod rationale ẽ lapis. Exemplu 3tiæ figuræ sit in Darapti.
ubi dñ medius terminus scilicet in maiori et in minori. Vt bñ
hõ ẽ aãl. Sed bñ hõ ẽ rationale ergo aliquod rationale ẽ aãl. in hoc dicimo
dz impfecti quia ẽ clare apparet homines sequentia multa signa.
sed negant sclusionẽ et cui negatã dñ reducere posited sunt syllogismi
in modo tertiæ ad aliquem exemplum et ex impfecto faciendo perfectum.
Quomodo ẽm possint reduci impfecti ad perfectos multa dant regulas ma-
gis speculatiuas ẽm practicas et nihil importantes ẽm laqueis fortiendo
sed tormentu temporis inutile mora decoq; abhinc abstinemus.

Sed Vtã dicã Regulas 3tiæ figuræ syllogismi sit Ima minorum:
ẽm sit negatiua alias set sclusiue esset negatiua. Sed ortogl aliqui-
no ñ distribuatur ad distribuendu pdñ ẽ aãl ẽ vtilis. Nulla arbor
ẽ aãl ergo nulla arbor ẽ viuens. Secũdus syllogismus in figuæ
et ghrisco in quibus eã si minor sit negatiua sclusiua ẽ vera Da
Regula altior ñ sit particularis. Quia medius tñus ñ distribuerit
et sic sclusiõ nihil sclauderet Vt aliqua substantia ẽ angelus ẽ
hõ ẽ substantia ergo aliquis hõ ẽ angelus et hoc intelligendu
solũ de mediis directis 3tiæ figuræ quidam Ad ẽ indirectis has
regulas excludunt Dialectici dubbg uerticalis

Sit maior affirmans nec minor particularis
Vt recta habeat 3tia figura modos.

Regula 4tæ figuræ Si 3tia vera ex commissis semp sit negatiua
alias medius tñus ñ distribuerit in utraq; positio p quarto ad ima
lo syllogismus Cũ planta ẽ viuens Cũ hõ ẽ viuens ergo cũ hõ ẽ planta.
Da Sit maior semp uniuersalis alias medius tñus ñ distribuetur
in maiori distribuerit in conclusione. ut Quodda viuens ẽ hõ Nullus equus
ẽ hõ ergo nullus equus ẽ viuens. Has figuras similiter cognimus Dialectici.

Vna negans ꝑcedat nec maior sit sequalis.
affirmet uis habeat nisi figura modos.

4tæ figuræ

3tiã figurã regulã. Ima minor ẽ sit negativa alias ex solis
talis gẽdr cõgz à trmõ ñ distributo ad distributu. Dm solũ
sit particularis alias distribuerẽ gẽdm in utraq; ꝑmissa ẽ fact
distributu. ut bis hoc ẽ malis bis hõ. ẽ adl ergo ẽ adl nonale
hic tmus adl Sumiñ in cõclusõne q ẽ adh cui in minor
Sumerẽ tñtd ꝑ certo adl. q his 3tiã figurã regulã nota uenaꝫ.

Sit minor affirmans solũ sit Singularis.

Tertia dis habeat rite figura modos.

Ex his octo. Syllmõ posita in modo aliquo ex dictis ñ ei in
forma dẽg negari sequentia.

Dispũtatio 3tia

De Syllogismo in particulari.

Suggesita scientia de modis et figuris Syllogismi quibꝰ ad-
Quibus principijs immutaꝫ Syllogismus et quibꝰ regulis tan:
de quatuor lib.

Ad 1mum dico. principia Syllmi alia sũ intrinseca alia extrinseca In
trinseca sũ mãa et forma ex quibꝰ cõponit̃ de quibꝰ id ẽ dictu. Extrinseca sũt
Dicto talis tmõm in ꝑmissis ut necessaria illis illatio sequentia demõ-
strãdi debeat. et sequens ducẽ dẽg hoc principiũ ut Syllogistica quod huic soli
principio metaphisico inniti. Quod sit eadẽ uniuerso sit eidem ipsi se
hoc ẽ quando dico extrema identificanꝫ cũ medio tmõ in ꝑmissis identificant
ẽm sicut in actuõne Hoc principiũ ẽ Syllmõ affirmatiuũ negatiuũ
cũ dẽ sit immutat. Quod unũ ex duobus extremis ẽ de cũ altero.
et alterum ñ eidem illa ñ sit eidem etcetera. Hoc principium est
adequatũ gã regulat̃ dis Syllmõ et huic principio innituntꝫ omnes.

Aliud principium

Aliud principium ē Dici de omni et dici de nullo. Dici de
omni ē quidquid ꝓdicat̃ de aliquo subiecto uniuersali distribuitiue sumpto
id dicit̃ de inferiori etiam subillo Dici de nullo ē quidquid negat̃
de superiori negat̃ cm de inferiori etiam subillo. hoc ām principium
inadequatū quia nō regulat̃ syllogismos ex positionis nec uniuersales ueri-
bus in quibꝫ nō dat̃ aliud superius aliud inferius in hoc ꝙ syllogismo dici
hoc currit Deus hic Petrus ē homo ergo Petrus currit deumibꝫ hoc principi-
um suum robur habet ideo cm quidquid ꝓdicat̃ de superiori ꝓdicat̃
et de inferiori quia inferius identificat̃ cum superiori et ideo
quidquid negat̃ de superiori negat̃ et de inferiori quia inferius
nō ē identificatū superiori ergo ideo negat̃ quia superius et
inferius nō sūt idē ut uno modo ut enim ex hoc principio ~ ~ ~
Deus homo ē aīal ergo Petrus ē aīal dō suppono aliam ꝓmissam
Petrus ē homo ex ui cuius ꝓmissę Petrus identificet̃ cum homine cui quo
fuit aīal identificatum in ꝓpone uniuersali. unde ꝓpones uniuersa
les nō immediatē inferunt aliquas in singulibꝫ sicut ratione. quidquid
illorum subiecto ꝓdicat̃ quousq; hoc in propone cui fuit subiectum eden
tificata cognoscat̃. Sequens nihil infert. Sine identitate unius
Deus homo ē homo. hoc principium quod sūt eadem uni tertio sūt eadem inter
se nō habet locum in Diuinis. unde ām syllogistica cadat̃ ē dō ratio
humanis ām in Diuinis ergo nō oportet in hoc principio uti syllo-
gistica dicis ꝓbat̃ antecedens de ꝓpone sūt eadem. Pr et Deus filius
Deus et dō hi ē solum bona ergo Pr ē filius ām uis hic identifi-
cans Pr et filius cui Deo ergo sūt bina quod identificans unum tertium
quod sūt eadem uni tertio sūt eadem inter se. Pr hoc difficultas Ano ē ultra

Sphæram Dialecticorum

Sphera Dialectica 2do in 8i sententia habz suas dificultates in fratis cñ deo quidquid dr de superiorib; dr rñ de inferio: ribus Quia in seriem sñ identificata. cñ superiore. in Divinis hz nñ valet ut quidquid dr de nãa. quã é communis 3bz personis dicanz rñ de ipsis quã identificanz cñ nãa. R 3tio rñ hz principiũm in Divinis habere uim suam respectu Predicandi quã si sñ nocionalia negindr rñ in Divinis locũ hñt. Quod ám si habeat. respectu Predicabiliũ nocionaliũ. respondent Theologi. recurrentes partim ad distinctionẽ rationis partem ad virtuale. partim ad identitatẽ inadequatã nãe cñ pdicato. nocionali. Secundo ám illud principiũ dicit de 8i de dicit de nullo. nñ hñt uim in Deo Quia in Deo nñ é 8i ed nullum. quã in inferiora multipliciter gñ uis nãa sit communis 3bz é tñ ra: de ed in 8i abz ulla naturarũ multiplicatione.

Objicit 2do hoc principiũ quã si cãt uni 3tio si cãt ime se nñ pt ee adequatũ Quia pt regulat 8i Syllogismo. quia pt ex omissis falsis deduci uerũ. atqui tal nñ erunt duã propõ cũ uno 3tio pt nñ é adequatũ principiũ R. ide pt seq; arbitrio ex omissis falsis. quia possunt aliquando identificari sibi illa quã si sñ identificata cũ uno 3tio et de facto ui illationis legitimã seu sequentiã sinz ee identificata cũ uno 3tio ubi tñ pcõne 8is hoc é arbor Platonis é hoc ergo Platon é arbor: hñc sequens é uera ratione mãe et illatio legitima pter diversitatẽm rũ ex ui cuius illationis sinz duo illa extrema identificata cũ uno 3tio qm uis hic nñ sit uerũ Sed si ea esset nñ posset cont se nñ identificari.

Ad 2dum dico. uarie regulã Syllogismi Secundum partes suas accepti alib ém si pdirectionem medij tmi alib pextremo: rũ disjunctim alib conjunctim alib pcisionem.

Regula de medio trmo Sit ung etinuariabz in utraq; pmissa.

Semissa in cade suggodne accepius. alias esset qm trini ut in hac Illam
Est quidnit se ce aal dicit unum Sed qui dicit se et asinu dicit se
et aal ergo qui dicit se ce asinu dicit unum. hic mutatu suggodne
vij trnill aal semel cm pmiss q aah nudi 2do q rrudit ad accidit
Si aboah aliquid medio trahe in minore q3 ut fuit apposit in ma:
ior. 2da Regula. hic ponah in Semissis semel in maiore, semel
in minore. id e semel est subtracta semel ad quadro exclusionis ut
sint tute int se. Sbia n rmanet exclusione. ingua trahe dnt qui
demustrabo rerum. n dc am qui nab apparet qm demustrauh
rerum, si am quod medium in exclusne habitis se n ua qua exclu:
sionis, sed ut aliquid regulare detur qa de singulis distribui
in aliqua ex Semissis. id e Quidam de in scriptis unde uidimus
e Syllogismus Ce aal fuit in arca Mar, sed tuus equus e aal
go tuus equus fuit in arca Mar.

Regula p Diagodne extremorum Se.

Ima Tuta subs in exclusne quod fuerunt in Semissi. ea in eadem
suggodne accipiant. alias nihil exclusys Syllogismus, ut gabes in hac
cogra e nr. sed cogra e tua. go e tua nr. Lp cm tua in minore
Questa potest fieri in exclusne accipiat originaliter 2da Quod n fuit
distributum in Semissis n dc distribuit in conclusne alias fallacia dicit
exclusio qm Semissa sub nulla hoc e logica. Cui hoc e substantia ergo
nulla substantia e logica Lp substantia distribuit quod n fuit
distributa in Semissi. Sbia n mutatur int Se in Semissi hoc e
n pmanet semel in hac semel in altero casu alias qm omne animal
est Chaos in hoc. Nullus solidus aureus grossus Cui aureus valet
solidi ergo nullus aureus valet grossi.

Regula p Semissi. Se.

Ima ex puris negatiuis nihil sequit Quia dc unus extremus in Se:
missis formaliter cum medio se aliquo n. ut disiungant in exclusione
et identificant

n̄ ꝺ̄ntificarꝫ añ ꝫ ꝑ̄ negatiuꝺ eſſent nec eſſet mō ꝺiuiungẽꝺi
ꝫ iungẽꝺi extrema ut nullꝰ aſinus uolat nullꝰ paſſer ẽ aſinus
ergo nullꝰ paſſer uolat Ꝺa ex ꝑ̄miſſis ꝑticularibꝰ nihil ſequathꝫ
formꝺ Quãꝺo ꝑticularis ſit in una ꝓpoñ ſuppoñ ꝫ uno in altera
ꝫ ſecundo. et ſit rꝺ eaꝝ gen̄ ẽ ꝺe ſubiecto n̄ ſuppoñ.
Ꝺ aut aliquꝺ añ ẽ hoꝺ aliquꝺ equus ẽ añ ꝺ aliquꝺ equꝰ ẽ hoꝺ. Ꝫ

Ex ꝑ̄miſſis falſis n̄ ſequit̄ ſcłꝺ uera. neq; ex uera falſa. ꝛꝛ
Ꝫ ſint extrema ꝺenti ſcłꝺ ſecꝺ. in ꝑ̄miſſis. n̄ ſequit̄ cłꝺ ꝺenti:
ficari in ſcłꝺone. ꝰ ſit ꝫ ꝺenti ſcłꝺ in ꝑ̄miſſis n̄ ſequit̄ n̄ ꝺen
ti ficari in ſcłꝺone. ꝑ̄ interim aliquando ꝓ accidens, madit ſuppoſ
ture ſeu ex ſuppoone ſequi ſcłꝺ uera, ex ꝑ̄miſſis falſis. hoc ẽ ſi:
gnũ ꝑ̄miſſas falſas ꝺ̄mittat ut ueras ꝰ ueras ut falſas.

Regulꝫ ꝓ ſcłꝺone quã uniuerſalis ꝺ̄ ſequit̄ ꝺe bis ꝺ̄ꝓ
ꝑticꝺ. Una ꝑ̄ticꝺ ꝑ̄miſſa ſalis negatiua altera affirmatiua ſcłꝺ
ꝺ̄ ẽ negatiua. Ꝺa ſi una ſuit uniuerſalis altera ꝑticularis
ſcłꝺ ꝺ̄ ẽ ꝑticulares Ꝫtia ſi una ſuit a cuꝑſania altera ſtin:
gens ſeu ꝓbabilis ſcłꝺ ꝺ̄ ẽ ſtingens ſeu ꝓbabilis. ꝑ añ ꝫ ſub
ſtantia ꝫ ꝑ añ mouꝺ ẽ aliquꝺ ſubſtantia mouꝺ. hic prima
ꝑ̄miſſa ẽ neceſſaria Ꝺa ſtingens ſequent ẽ ſcłꝺ ſtingens.

Ad Ꝫtiũ ꝺico Syllogiſmus ꝓ uaria ſcłꝺone ꝺiuiꝺit̄.
Imo Raõne formꝺ et modalit̄ ẽ rectus aliꝰ indirectus aliꝫ ꝛ
rtus aliꝫ imꝑfectus ꝛequiſit̄ ꝓ ꝺenti ꝺ̄ꝓbatione.

Ꝺcio Raõne ꝓpoñ aliꝫ ẽ ſimꝓlex aliꝰ hypotꝫticus ſeu com:
ꝓlexus. aliꝰ ꝓ modalit̄ aliꝰ exceptiuꝰ aliꝫ exꝓſitorius, Syllogiſ:
mus hypotꝫticus ſeu comꝓlexus ẽ. ſcłꝺus ex uerꝫ ex altera ꝑ̄miſ:
ſa ẽ hypotꝫtica hoc ẽ ꝺuabus ex ꝓpoñbꝰ ſimꝓlicibꝰ ſcłꝺus.
Syllogiſmus modalis ẽ qui ꝛeſt ex ꝓpoñbꝰ modalibꝰ ſibꝫ ẽ unaꝫ:
rꝫ. Syllogiſmus exceptiuꝰ ẽ qui ꝛeſt ex ꝓpoñbꝰ exclusiuꝰ ẽ ex
ceptiuꝰ ẽ reduplicatiuꝰ. hoc ẽ in quibꝰ ꝑ̄miſ aliqua ꝑticularis

exclusiua

exclusiua seu exceptiua seu modalis. Sy Vlogizmy expositorius
qui stat medio tmõ Singularis ut hic hõ studet Petry e hic hõ
ergo Petry studet dicty expositorius. Quia ita clarus e ut nõ valeat
facilius exponer unde et Demonstrãs aliquibꝫ solet dici. ꝑ hoc
bene extrema Singularia v uniuersalia modo medium tmõ habeat
Singularem.

Vlobando de Syllogismis expositorijs Imo diligenter caven-
dum ne à nõ distributis extremo fiat ꝓgressꝰ ad distributum. Do
Regula illa ut Saltem semel in Premissis medius tmõs distribu-
ah nõ valeat in Syllogismo expositorio Quia ad hoc singularis nõ ꝑ
Distribui cumꝫ apud Scotu habeas nõ ꝑ in alio sensu accipi. Scio
nõ ꝑ fieri collõ negatiua in illis si extremus tenens se regarde
Scãbr in sequentia nõ sit tmõs singularis. Vel particularis. ut
aliquis hõ e Petrus Ioannes nõ e Petrus ergo Ioannes nõ e ali-
quis hõ mala e argumentãs Quia e Quia subiectꝰ ꝑ negatiue in
conclusione de aliquo extremo. Vel in Premissis Scãm idemtificabat cum
dio cumꝫ alterum extremo de quo negatiue fuit idemtificatus. Vel hic
nõ stringit ca cm dico in sequentibꝰ ergo Ioannes nõ e aliquis hõ
nego de Ioanne ꝑ hoinem quos nõ idemtificaueram. in Premissis cum
petrio cu Petro. Vel unus tantꝰ. Quia unius identitas sufficit
ad ueritatem huius ꝓpõnis aliquis hõ e Petrus Vidꝫ Vel dis-
cto requirit ad ueritatem huius ergo Ioannes nõ e aliquis hõ.

Vltio Quõr mõs seu euidentiꝰ alius e Syllogismus demonstra-
tiuus alius probabilis alius Sophisticus Syllogismus demonstrativus
e qui ex his Premissis ueris certis et euidentibus deducitur ex ueris
his certis et euidentibus ex quibus necessario sequitur uera certa
et euidens. alius e demonstratiuus à priori seu pter quid e qui fit
per demonstrationem effectuꝫ per causã Videlicet quia ex priori illo ut
luce v dici demonstratiuus ꝑ solet Demonstratiuus à posteriori Vel
ꝓpter quid.

Sphas cõa ex Suppõne effectus seu pr ster effectum. qui è so:
d sthior illa ut Si pbare Sed Qui a dicis è ex Secundo ad hanc rider:
racnē causa ad effectu Solet dici argumenta à pnōi o probabili
Sillogismo pbabili Sophistico i qui vtat o vtrag ex una falsē Sumpta
pbabili ex qua infert Scluō pbabile. dō ē apparens vel pbabile;
a rēdicunt quā tūd ens cē d ueta etiam si forsan ni sint ad Sillogismu
Sophisticū i qui ex ijs quā vid ens pbabilia seu apparentia ad
inferē captiose et vitiosē Scludend d primo falsa dr Sophistici
à Sophista. formantibo ex Sophismatibo et decipientibo argu:
mentis Sunt Sophistici Syllogismi o vtra formā et modū deligua
ex Sphotatis Superius o vtra mād et tmino Suppond dō ē inue:
nibo plurimo aquiuocis alio Simila accepta in Sphmis pha alioru
Scludone. ut Qui currit hō sedet, Sed horologiū currit ergo horologiū
hō sedet, o th amphibologia constructionis ut qui abhinc dies lauat
indiget aqua Sed qui sabbata laborat abhinc dies lauat cū qui sabbata
laborat indiget aqua. ubi amphibologia i in Ly abhinc dies lauat
o in accentu dictionis diuerso in una ppone et diuerso in Scluā
one ut Qui quārit Pater uenit Sed Frater quārit Pater ergo
Frater uenit. De argumentando a Sensu diuiso ad Sensum compo:
situm aut ā composito ad diuisum ut impossibile i viuere et Si:
ne Sed Petro i Lucanis ergo Petro impossibile i ei Sene.
Quorum Tande modo fiat Fallacia Cum attenditur ad dictum
regulas et alias Superius dictas tā de sequentia ym de tmino
Suppone vtra quas Si quis peruerit fallacia committet.
Sphi de Syllogismond Structura Satis et sequent. Sed Dia
lectica Satis nunc ad ipsa Qd Quærendum.

Proœmium in Lib.

Philosophia nostri sive Lib indagandæ veritatis communitatis: bulo appellata, nulli sicuti antiquitate origine et dignitate secundo. disciplinarum disciplina sacer eloquentiæ quæ docet docere docentem sit sive et sicentes facere. disciplinarum agra apud Platonem artium ars et divina Deus apud literarum. Scientiarum clavis apud Deum gem in suis singulis modis abditissima quibus reluctantis regula. quibus Deus suos explorans arcus nr à rectitudinis linea excurrentes nascentur mundo in progressu generis hui Latre. Orbina: ta Sibyllis erruit in posterum derivata, Orbe magrandes: Senuerat. ingi sua virtute id combaturas ubi obstacula. p summa ramibus carie vetia vigore amissa. virtute debilis et erroribus obnoxia domus opera ac ingenio Philo: sophorum veritatis viribus reddita i pulvere surgere cupient gentis subjicientibus sibi hinc definitione Socratis hinc divisione Platonis hinc argumentatione Aristotelis ceteri: rumq alijs sua stabat Veritas successionibus Philosophiæ mortua sepultaq in oblivione mortalium membra animantibus redeuntibusq Quia sui gloriam labor ingenii obscuritatis hoc in organo construendo sudavit meritis auctoris primitivis titulis studit. Finis cui sit Lib dirigere Operationes intellectus ideo cui quid quid agit in Lia cuncta tota tibi urgit ad directionem operationis intellectus cui immi

tendo

endo cá nos Liá particular in Quatuor Tractatus. Quorum Imus. cnt de náá et ppriet atib; Lib 2dus de 3ma Operatõe intellectus 3tius de Secunda qtus de 3ia.

Ad dll. D. S. Rq V. ℓ C C Pl

O ℓ Veneratione

Tractatus I.

De

Nâ et Proprietatibus Liâ.

Vt p̃terea rei cuiuspiã nâ haberi possit, Quadruplex Nmo Quid sit. Qualis sit? et p̃pter quid sit. vel ex hac definitõe hui Liæ sit scia naãlis seu uis quã dam ex facultas rerũ sermone interno utendi Colligit Liã uer. ian circa artes internas hoc ẽ circa operationes intellectũ dirigendo illas, haberet finẽ dirigere operaões intellectã alia uis ~~Artificialis~~ naãlis. alia artificialis naãlis ẽ igit intellectã uis nâ sua in rudibus eã et indoctis reperiens dividens. argumentans sine adminiculo preceptorum. artificialis Liæ. ll regulæ et precepta ñ à nâ indita sed labore et industria doctissimorum inuenta ui quorundã preceptorũ ipsum definiendo diuisione argumentandi.

Liæ Simul et et naãlis et artificialis Liæ actus uisi quis faciat. Syllogismũ in forma. Secundũ artificiã erit actus artificialis. nexio uõ et iudicium nexione præmissarũ et subiecto. sine reflexione ad precepta erit actus naãlis. Habita hãc definitione Liæ. Solent philosophi priusqm tradendo de operationibus intellectus Prolegomena Liæ id est premittere indicando an Liæ sit scia.

et Quali.

et qualis, qd hō obiectū ad modū gēn formale et assimilabuntur an sit necessaria ad alios actus qd ipsa i quod non et nāa et principaliby Lēā ginde cum nos tractare sequentes in hac amus unicuiq; quæ sibi Sui Disputatione.

Disputatio. Prima.

An Lēā sit Scientia et Qualis.

Lēā sic definiat ab aristotele 2do Posteriorū scientia Dei ē habitus cognoscens vē q eāa q gēn rei ē in contingit se aliter habere. Disputant hic longe subtiliter Logici utrū Lēā sit talis habitus examinandi habitus virtus q quod intelligentia sit apud nos etiam.

Sectio Ima.

An Lēā sit habitus et Qualis.

Notandū 1mo certa habitū nihil aliud ē nisi Qualitate quandā ex frequentatis actibus nata inclinante et facilitando eā ad similes actus eliciendos. alius ē nalis alius acq nalis seu insitus et qui ī acquirit virtby nāli. Lēā à Deo infundit dabit ī ad facile gēn simpliciter operari ut ē habitus fidei Spei charitatis in Anō Baptismo infusus nalis ē qui nascit ex actibus frequentatis dabit facilig operari alius iterē Scientificus aliue à Scientificus, Scientificus ē qui versat circa obiectū simpliciter necessariū ī Scientificus ē qui versat circa obiectū contingens aliud ad ē facilig alius Speculativus

alig Speculativus. Dracdig ē qui intendit actionē seu opus Speculativus qui videt ad opus facta debuendabē eius cognoscibile qua sola considerātione subito de his habitibg qualib⁹ dicemg hic ām quadrimg ea scia ac communi diffinitione sit habitg cognoscitivus seu intellectualis qui habitg dicib⁹ virtus intellectualis ad Lēa sit habitg talis seu ansit virtus intellectualis.

Ostendo Do virtutē generalē diffinit Aristo brē 2do Ethicorū Cap. 6to q habitus q facit bonū hominē et opus eius bonū reddit et 2mo Physicorū ē dictū de scibili ad optimū hoc ē dictū ad quod fertur. ad ead q sit finis et bonum quid ad n in ōi genere bonū et optimū. Do Suffitit illius ad bonū. Optimū ām virtutis intellectualis ē ea virtus cuius ē in fallibilis ppria ām Aristotelis virtutē intellectualē definit 6to Ethicorū Cap 3tio q habitus quo affirmando v negando āā verum dicit cū bona definitio cum finis intellectus sit affirmare v negare bene cognoscit ad dignoscat habitg ad talis actg dicit virtus intellectualis alis reddit intellectū bonū. Dubiū ergo utrū talis habitg sit virtus intellectualis Sit Lēa cōtra dicit diuidat in partem analiticā, seu demonstrativā in parte Physicam seu phabilē et in parte Sophisticā seu erroneā et fallacē negat n vtrū ē virtus intellectualis seu habitg ad optimum nec reddit ens bonū secundū ōs partes suas.

Dico Lēa habitus.

Dico Lca ẽ habitꝰ Seu virtꝰ intellectualis Secundū ōēs Suas partes, Qđ
ga Secundū Suas ōēs partes distinguit intellectū ad actꝰ certa et infallibiles,
ꝑbatꝫ hoc ipsum Lca tradit ꝓpria dꝫ certa et infallibilia. Xđ de demonstratiua
et Syllogismo gñe de ꝑbabili formando Xđ de audiendo Sophistico, et Solutiuo, Dare am̃ ꝓpria
ꝓpria certa, et infallibilia ad formandū et Solutiendū ut dandum Syllogismū ẽ distinctum ad
ōstendū cū ẽ habitꝰ intellectualis confirmatꝫ Ima Qđ ad partē et matricē. Seu
demonstratiuā ꝓpria demonstrationis Xđ certa et infallibilia, de ꝗbꝰ nondabitur
Quia fundatꝫ in principijs euidentibꝰ, confirmatꝫ Ddo quo ad partē Topicā Sophi-
stile, nostro modo de qualibet re ꝑbabiliter disserendi ẽ bonus intellectꝰ ꝓpria
ꝓpria de ꝑbabili disserendi Xđ quod bonus intellectꝰ et liceꝫ Xđ Syllogismꝰ ꝑbabili-
uersus ẽ falsꝰ in se nō est Quia bonus in ratiōe artis facit hoc ꝗ facit artifex
iuxta ꝓpria Lca cū optimū Sperandū ẽ fine intento ꝗ ꝓpria, unde quibuscunq;
habet finis habet optimū et hoc actus ẽ nō in peximis artibꝰ assequatꝫ
finē ꝗ sua ꝓpria, dicit ut habitꝰ intellectualis confirmatꝫ Xđ de Sophistica
Lca nō hꝫ dat ꝗ ꝓpria certa, et infallibilia cui stando decipimur essallatꝫ.
Ddo. hoc ẽ quod bonus intellectꝰ nō ad Sophisticā ñ em̃ dicit cum-
re seu fallere sed uitare Sophismata, sicut medicina gñaliter docet quis se
ꝓmouere et quomodo a cauendū ñ ex se hꝫ nō quod bonus Sequitur nec ẽ ars Scia. Xđ
Lca gñaliter docet quid Xđ Sophistica, et quomodo Soluendū ñ ex se habit nō ẽ habitꝰ
intellectualis dispositiue ad optimū. vbra hanc exclusionē.

Obijcit Ima dō dispositiue ad malū ñ ẽ habitꝰ Sed Lca dispositiue ad malū nō
ñ ẽ habitꝰ ꝓbatꝫ minor Lca dispositiue ad Syllogismū ꝑbabilē ꝗ aliquando ẽ falsꝰ
et ad Sophisticū ꝗ semꝫ ẽ falsus Falsū am̃ ẽ malū intellectꝰ nō Lca dispo-
nit ad malū Xđ negato minore distinguo ꝓbatio Lca dispositiue ad Syllogismū ꝑbabilem
et Sophisticū essentialiter negō, instantiatur sic, hoc ē docet formaliter ñ am̃ formal
ibꝰ, hoc nō specialiter ad aliud facultatē seu habitū, Xđ nō Solū Scia nec certa et infallibi-
lia, de formandis Syllogismis rationabiliter stando et modū, actꝰ am̃ eluctū Scia nō
ista Scia ñ Xđ actꝰ Lī Sed alterius alterius facultatis quod ostenditur Scia.

Xđ

R. 2do Lõ dizgonit do Syllmõ phabilẽ et Sophistice quãdo Syllo. dicunt sequens nego pus dicans sequentia sedẽ hoc ẽ gardi. cunt conversionẽ Syllogistã cũ omissis rationẽ rectã et ẽ fallãs formã n̄ do pus dicunt mal. Sz cõ dici qd dizgonat ad actũ malos habiatũ et ẽ accidens n̄ ab immediate et ẽ se et hoc n̄ habet rationẽ virtutis intellectualis qua ẽ virtus intellectual ad determinatũ et infallibilẽ cognitionẽ uen. ẽ accidens ẽ Lõ qõ dz moliebus Spregto Lõ re ignorantia ẽ malitia, ẽ cõ defectu mãs

Dz dõ Syllmy bonus et uerus ucntate formali seu rationẽ formãlitatis n̄ cnt uerus ucntate moli Sed rationẽ mãs Spregta cũ Lõ ordinanti et dissonanti ẽ se ad constructionẽ dicti Syllmi Sophistici n̄ dissonanti ãmo ad effectũ salibz Syllmis.

Obicit 2do habitus Scientificus ab actibz actuum Scientificorum ab obiecto cõ si obiectũ ent falsum actus eorum falsi. ẽ sequens cõ habitus ent falsus, finde n̄ cnt uirtuosus actus obiectum Logicũ Sophistici cõ. ẽ falsum cõ et actus eorum falsi et habitus ent falsus qõ ãm ẽ falsum n̄ ẽ uirtus intellectualis cõ Lõ n̄ ẽ uirtus intellectualis ẽ distinguo, antecedens actus Lõ Scientificorum ab obiecto qõ cõ. sequens nego. qõ ẽ consequentia secundo, hoc ẽ n̄ Scientificus à sciendo Secundo de sumpta seu moliti. Sed formaliter qua ẽ cuncta cũ omissis, ut formã et regulis, salis ãmittũ qua cuncta cũ omissis nunqm ẽ falsa Sed cõ Semp ut finde obiectum Lõ n̄ ẽ falsum Sed uerum,

Ex dictis colligit Amo ad Rationẽ uirtutes intellectuales

ꝛellerly Sufficeret ut actus elicitꝰ ꝛeſpergeret ab intellectu
Sit bonus faciet ẽm bonũ habentẽ et ẽgꝫ rꝫ bonũ reddat
modo ꝛ ordinem immediate ꝛdirrete ꝛ ꝫ Se ad ẽgus malum
ꝛ ꝛerbit Inquirly in actu Sed in habitu inclinantẽ ad actu
Virtus ꝛd Lꝛ Sophistica facit habentẽ bonum in rõne
entis Sophisma gꝺ nõ Sophistꝛ diuinꝫ mali ꝛe Respondeꝛ
dũ Sꝛ mali virtute morali quã ꝛ ꝓly ꝰ habitꝫ collaudabꝫ
ꝛ ãm virtute intellectuali Sicut pictor fingens rnmagine ẽle-
ganꝺ ꝺr pictor bonus rõne artis maly ãm ꝺr rõne boni ꝛ
rebꝰ existentis negi Sophista dicitꝫ Se Sed alius ad eoꝫ Sibi
bonum ars illa licet alijs sit mala. dicitꝫ ẽm ẽ malꝰ ꝺr-
tꝰ virtutis morali ꝛ intellectuali ut patet in arte pictoꝛa,
quã quo plures dicitꝫ eꝛ ꝺr melior, Inferꝰ ulteriꝰ ꝛd
pessimas artes, ꝛe virtutes intellectuales, ꝛ faciant bonũ
habentẽ ꝺando ꝓpria certa ꝛ infallibiliꝫ ꝺant bonũ intel-
lectuale ꝛ morale, gꝺ ꝓpriũ ad virtutẽ morale inclinantẽ
ad actus ꝓpꝛios ꝓpꝛijs Druinis ꝛ hoc ingenere moꝛ.
Illa hũ intellectꝰ Sola ꝺr falsitas, gñ ꝙ ꝛ hnõ ꝓpꝛia ꝛdeo
ꝛ Sꝛ malũ intellectꝰ ꝓfirmatione totius doctrinã. dicendũ
ẽ in intellectu Diuino, ꝺans actus ꝓpꝛios de virtande ꝓrtꝫ
Vꝫ ꝰ hominẽ dicꝰ gñ Sꝛ obiectũ ꝙ Se malꝰ ẽt ẽ ꝛ Sꝛ mali
intellectui Diuino, cui nihil mali inesse ꝺ. ꝛ cã ꝛ ꝓpꝛ Si
ꝺans ꝓpria de Syllogo Sophistico vitando ꝛ rnꝛ malũ intellectui.

Obligiꝫ 2do

colligit 2do Lic q̃ dō sit virtus intellectꝰ n̄ cū ipso intellecto
tia. Sed cū habitu intellectuale acquisitꝰ ⁊ frequentatꝰ acty
inclinante ad limites actus. nec cū Sapientia cū Sapientia habi-
tus ⁊ferissimus, ⁊ficiens intellectꝰ ad infallibilē obiectiue
cessarij cognitionē ⁊ q̃ stantissimas cāas altissimas et ⁊ferio-
mas quales i rerū natura existentes Sola cā ⁊ fisica Lic ām n̄ cognouit
obiectiue ⁊ supremas cāas, et Ama principia hō. quā ab altioribꝰ
metaphisicis dependens. ideō n̄ cū finalitatis cū quō sit habitꝰ
regulatiuus operationū quā a vilantate v elicium v imge-
tans in ordine ad bonum honestū aliquod obtinendū Lic ām i
habitus intellectuus. Nec cū habitu scientialis, scientias ām
sit ab anecedente habitꝰ operatiorꝰ hoc i disponens intellectū
ad discutiendū ꝓbabilitē in utramq; partē ⁊tradictionis ut finē
aliquando ad unum aliquō ad ⁊ltū in rebus hoc ām. i sine raōne
virtutis intellectualis cū sit Lic. i rō inclinans illā ad ueri-
tatē et ad saltū, sed ad solū determinatē unum ut q̃m sit. ⁊
tas forma et i mā raōne cuius i ꝓbabilitas ut ām forma
ꝓbari, in utrāq; partem ⁊tradictionis hoc ut in utramq; partē
tatas forma cū n̄ sit ꝓbabilis sed certū et determinatū et infalli-
bilis, q̃ dici Lic sicut in ꝓbabilitate v opinione secundū id, q̃
babilitas seu opinio dicit primariō sed secundū quod dicit
secundariō ergo primariō ām dicit cognitiā formalē secun-

dario

dare modū formā ꝑ ꝙ in esse falsitas, cum sit forma.

Colligit 3tio Lō ꝙ ri rō arbꝫ, quē definiū ab Aristotele ꝑ habitum rō recta ratōne factiuū, ꝛ̄ de obiecto simpliciter intelligi Lra am ꝑ de obiecto simpliciter nedū. 2do ar v ꝑ facibus relinquere post se operationē exterā et opus externū ꝙ ꝑ obiecto hō ut ars vg Sutoria calceum, v ꝑ actiua, quē licet ꝑ relinquat opus externū, relinquit tñ operationē externā. ꝑ remanentē in operante sed transeuntē ut ars vg Sutoria Saltatoria, Lra omnis boni relinquit aliquē, circa operationē intellectꝫ. imo amplius etiā Deus 3tio ꝙ Lra ꝑdit circa obiectū suū modo scientifico, hoc Lra dando regula dirigendi operationē intellectꝫ simul cū hoc quod cognoscendum demonstrando rōnē principia ꝙ ars ꝑ hō quē indicio certa iuxta placitū humanū imponendo fidei magistrorū et licet obiecto videns sit ars ꝑ hō ostendit videnti exprimitque videntibus sic ars vg Sutoria Saltatoria modū et dat regulas efficiendi ad usum sed ꝑ inquirit cūi cur sic vel ꝑ alio modo faciendo ꝙ sit aliquando reddit cūi hoc ꝑ agit ut professionē artis Logicalis simpliciter et ꝑ scientifico modo ut Sutoria commentꝫ, dat cūi finalē seu finē ostendit qui intendit ab artifice ut sciat experientia, hoc ipsum docet obiectorum 4to conclusionē Deus 3tio scia adfert cūi sui obiecti cuꝫ ꝑ ꝙ cūi ostendit et ars hō ꝑ accidens cūi adducit, hinc orbi adiomatibus ꝑ ꝑdunt modo compositorio scia hō modo resolutorio, hoc scia ꝑ ostensionē sua cognita in sua principia seu cūi ꝑ ibi Partes.

Colligit 4to

Colligit ꝙto Lra possedici arte impyrii Sirus et habitu instrumen:
talibus seu instrumentis Sirorum hoc p̃ inguantu ad diversas assistentias adali:
quod opus rõ inserunt faciendo seu, inquantu ẽ habitus practicus exp̃:
ssionis dirigens exercitũ ꝙo Erainaz Lra. ad speciem̃ Syllogi. dce:
finionis ꝙ cta rõ tal enit Lra autem rõ cui dorens, cui dolz ẽ nullo:
modo dõ dici ars, Sta rõ ꝙ dici habitꝰ instrumentalis, secundario
ꝙ primario ꝙ primario assingit ueritatis ad scientiã indagandã
ab alijs scitis prius ẽ obiecto dõ ei ex se talis, ꝙ Erainaz ad alios
secundario am rõ realiter ꝙ dici ꝙ scalis inquantu. Consimiliter modo
scientiã talis in alijs scijs ut rõ illã scianz desimire dicuntur esse
in sua mãs. unde finis Lra instruire alijs ẽ restringeꝝ ad inbin:
sirus ꝙ rbiamsi nulla scia essenz dabur Lra dare precepta inquantũ
facere recta mãs pro ẽ instrumentũ sciandi ꝙ sci ain:
fallibiliz rõ ẽ pro infallibilis ꝙ ẽ instrumentũ.

Sectio 2da

Deciditꝰ Iradm ei. Scientiam.

Horandũ Imo Scia ab aristotele tripliciter sumi, Imo stri:
cte ꝙ cognitione euidenti, quã ꝙtes se habet exercitiũ rõis alius
scie ꝙ respectꝰ. unde ꝙ a Diuo Thoma scia simpliciter. 2do
Late ꝙ ei cognitione rõ ꝙpinatiua, modo sit ignotimanifesta:
tiua, sic dicimur qd certo cognoscimus. 3tio ꝙprie ꝙ cog:
nitione euidenti deducta ꝙ discursum, ex certis rõi seu prin:
cipijs ꝙ euidenter arguentia et ut talis, definiꝝ. Imo patet

primo 2do

viorum 2do. ꝛ cognitõ certa et euidens habita r.ꝛ ꝓmissis certis et euidentibus, et certũ ẽ Lẽ 1mo modo sumpt. Saĩ ẽ, ꝙ Lẽ saltim secundario referẽ ad alias saĩas inseruiendo: his ut dictũ fuit supra. Certũ ẽ, secundo modo sumpt. Saĩ ẽ Lẽ, nemo ẽm habitat illud ꝙ Lẽ ꝓ dicit aliquid cognoscere ꝙ antea nouerat nemꝰ syllabã definitionẽ diuino: nõ etiã Difficultas Solũ ẽ an Lẽ sit Saĩa 3tio modo sumpta.

Ad 2dam 2do. Saĩ 3tio modo sumpta, alid dicit actum alium alid habitual ꝙ. actuales ẽ scitu quã actus inferẽ. ꝛ. ꝓmissis certis et euidentibꝫ uocabꝫ actus scientificus. Habituales ẽ habitus ꝓductus r.ꝛ talibꝫ scitũibꝫ seu actibꝫ frequentatis facilitãs intellectũ ad similes actus.

Ad 3tiam 3tio ut aliquid dicab scita requiri ex definitione Saĩa 3a 1mo ut sit cognitõ certa et euidens ꝙ ꝺ ꝺoctr. fert ab opinione quã ẽ ꝓbabilis et a fide quã licet sit certa ẽ tñ euidens Pdo obscura. 2do ut sit de obiecto nõ simpliciter quo ad essentiã licet fiat stringens quo ad existentiã hoc ẽ ut independente ab illa suppõne cognitione et inuentiõe habeat suã essentiã talẽ cũ talibꝫ ꝓprietatibꝫ interam cũm Saĩa sint aliqua ueritatis necessẽ ẽ ut de illis semp uerificẽ sine existant sine nõ ꝙ sint tales à nõa. ut hõo ad hãdã unde ad nõam quo ad essentiã stringentem quo ad existentiã

ꝙ dependens

ja dependens, à voluntate hũ ga abexistendo. Solus cũ Deo a nullo dependet ta' quo ad essentia' ta' quo ad existentia' hoc ẽm necessitu existentiã ñ requirit ab scia' alias de solo titu' Dei dare. sic ctingentia obiecta simplicit' dicunt illa quæ dependent ab hũa ingenio et voluntate ta' quo ad essentia' ẽm quo ad existentia' alia sc' scia Opera artia' quæ hũt principia' sua in artifice existent possunt dici mentia ex Suppoõne pris. ẽm intendant artifex forma ex cogitatione' generata tamen domus mansionẽ ẽt hoc ẽt necessitat pris ñ sufficit ad scia' quã regũt necessitate ge. ad essentia' Imo ut sit ẽt cũ mentia' hoc i ab hũ sua media' pte qd debeat in ferh mentio intrinsecã in genitore cũ natura existente alias si esset cũ uno intellectu cũ altero ñ ñ mitteretur mentia Dei ctingens. requiruntur alij ẽt conditione' ut sit de universalibus ja de singularibus ñ dare scientia. vacua etiã potest à Magistro rone status ut ex 12. Met. Ghnaliter.

Dico cũ ppriũ ẽ scia Imo modo sumpto. ita ex S. Thoma multis ẽ sertim ex tertia ex ta Summa, Scalico et alijs antiqõnj cũ Ama, Scabitj ẽ nascitj ex certis et evidentibus principiis et ad similes demonstrationes inclinat de scia ppriũ artj Lia i habitj habitj ñ i scia ppriũ. Scabitj ẽm Lia generatj ex principijs Lis Logicis ẽm sc' ut demonstrationes seu silogismi ex evidentibus et evidentibus deducti ex premissis certis et evidentibus

Logicis ẽm

Præcepta cum quib⁹ de definitione, de divisione de argumentatione scientia et evi-
dentia. Vq Definitio dr assare genere et differentia Ql rationem magis
suo genere. Syllogy dr assare Zby terminis et propositionibus quibus Ql
Precepta A scientia demonstrativa ex propositionibus veris et evidentibus Vq
Ql Brā explicans nāq rei dr assare genere et differentiis
definitā i Brā explicans nāq rei dr definitā dr assare genere et
differentia ibd hī scientiam veram de Ql Sua Objecta Vq Syllogy
Demonstrativus generet Sciām. concludat alqd verum et evidenter ge-
nericus generet opinionē virtualiter alqd probabiliter qd Sophisticus virtu-
aliter falso generet quod et hīt principia sua Precepta Similiter
Dialecticus ex propositionibus veris et evidentibus Ql argumentando ab
ex principijs veris et evidentibus generat Scientiam Sed Syllogy demonstrativus i ar-
gumentando assumens ex principijs veris et evidentibus Ql Syllogy demon-
strativus generat Sciām et sic de alijs Syllogis a possunt ām re
modi demonstrandi ab alia Sciā quorum unus à Lia sit qa ad
illam Scientiam demonstrandā pertinet et possibile est quod
sit vera et essentiā Ql Lis assumat existentiā subiecti actus quod di-
citur sit qa Lia dr effectissime demonstrare bonitatē argumenti
et ex ea existentiam veritatem subiecti Precepta alia naturam Sdo
alia Sciā quā in suis demonstrationibus assumit Precepta Lib.
Quō Sda Quo hī Bta media ad Sciā, i Sciā Sed Lia
hī Bta media ad Sciā, ro i Sciā Quam Ql media, ex arte docta

Imo ut sit de Objecto

Imo qr sit de obiecto medio Ide ex fundat in isto modo medij hoc
i euidenti et certo q̃ ueras demonstrationes hoc Ide id ꝓbatur
primus Amal rõ ꝓbat. Ad 3di Scindi q̃ 3 mentis ogitandi
p obiectu Ide alij p obiectu medij rõe cuius. Ad ogitandi
ut sint certa hñt hoc ex nãa sua rõi ab alia glacia hõis
hñt cm medias intentiones cũ principijs ꝗbusdã uniuersalibus,
quã ante dei uolantate hañ in nãa dang Enigmodi p hãc
Quodlibet ens hñt sua essentialia ꝗcepta. Et tota i mag
sua parte, quã p tãt uniuersalia p tãt inter se, etc q̃ amalg
diuersang hoc Ide i patiderus, deinde ante dei suggestu dei
definit bona dñ autore genere et differentia Sillog Ex tãt
et ꝗcipijs Sicut hoc ante dei suggestu Sumpt et obiect rãdi
quale q̃ i hñ ex intentione hãa. Sed ex nãa, ita necessi:
pro ut Sillog hñ necessitudine formã obintentione hanc à
nãa. uelunt argumentari in barbara i q̃ d stingens q̃ in hac
et i in alia ffigura Ad intentia ꝗmissarũ in barbara i simplicit
necessaria ita ut si mutarch intentio i esset Sillmus in barbara
sicut hoim i stingens existere bunc et i alia ex suggestione:
Secundus Diuina i i tñ stingens q̃ sit actus radix hanc in
exigentia ꝗcatõis hñ ex se et ex nãa sua. Vnde licet ꝗm:
dnes seu actus Ide si obiectum stingens, quo ad existentiam
i tñ si obiectum stingens, quoad essentiã, hoc i possunt poni

o n poni

ꝟ ñ ꝺꝺuci, ñ ꝓſunt ñ, alit ꝺꝺuci, niſi, quando natura rei ꝗ, ſecundū ꝓꝛia eſſentialia, ñ hñt. Ergo principia in modis quꝺ ad eſſentiā, ſꝺ in natura ſcia, ſequenter ſi obiectū neceſſarium, neceſſitate Logica, ꝺꝺe ſi Logica non eſſet Scientia, ruerent magna ex parte, alię Scientię, quę in ſuis ꝺemonſtrationibus, ex ei forma à Logica ꝺependeꝺ,

. Obijcih Imo Logica, iuxta Ariſtotelē ī inſtrumentum Scientiarum et modus ſciendi alij inſtrumentum Scientiarum, et modus ſciendi non eſt Scientia ergo Logica non eſt Scientia, Inſtrumentum enim non eſt eiuſdem rationis, cum re cuius eſt inſtrumentum, vnde Ariſtoteles nullibi meminit Logicę Scientię. R. Lꝛā ī inſtrumentū ſciarū ꝑ accidens, ſecundario ꝛaliter concꝺo. ꝑ Se ꝛe formaliter nego. nec ī modꝰ ſciendi ommuns ꝑ obiectū habeat modꝰ ſciendi ꝓꝑ ī ſcia ꝛe modꝰ ſciendi ſtricte Logica ommuns ꝑ obiectū habeat rationē ꝛe ſcibilē ī dī rationē ꝛe ſcia ī Logica diuerſā rationē ab alijs ſcijs quarū ī inſtrumentū dirigit ſcia ommuns alijs ſcijs ſeruit ſicut malleꝰ ī ꝛeſpectu ꝛei malleus ommuns ſeruit alijs ſcijs ſeruiendo ſicut malleus parando ad illud ꝙ eſſet ī ꝛei ſcia ſnā ſcia ī ſtatuendo Logicę ꝙ ſcijs rationē alterius Imo ſcijs ſaltē 2o ubi ſcia diuidit in realē ꝛealē et ratiꝰ ꝛatiꝰ am.

intelligit Lꝛām.

intelligis Logam

Inobstat. Si ad Physicam dō pertinet Lā &c ergo Physica
& Scia tunc eā ad ipsā Lām &c ergo & Scia dō ptinebit alia
Lā seu Scia, & ideo inter illā Scia alia Scia. & sic in infinitū
fundabit processus. R. inter Lām artificialē & ly Lā naturalem
habitū primorū principiorū & sic hō ut dixerō ad partes Lā
artificialis difficiliores, alias propter hāc obiectio Lā endorsa.
Dū assimilabā demonstrationis ē prior & ad demonstrationē nā
pō acquiri & demonstrationē ⁊ si acquiritur in illā demonstrō & ign
acquiritur Lā fiet & alia demonstrationē ⁊ ita in aliā ent⁹ pro:
cessus in infinitū R. Ima demonstrationē & ign acquirit habitū
Lō ñ nasci ex artificiali Lā Sed ⁊ ex naturali & ex principijs
primis & sic notitia Imā cuiusnāi demonstrationū generandi ha:
bitū Scia & demonstrationē ad actū artificiales, Scientias
possēa distinguendo.

Physica ergo & ēt arty Lā & Scientifici. ē ñ Lā
totalis Scia ñ in ōib⁹ artibz Lā pridit demonstrative Sed
in multis pbabilit multas ēm hō claras pbabiles ut patebit
Syllogis pbabiliby & sophistica ergo ñ ē Scia totalis Rone
mi. & antecedens & pbatē cuius pte aliud ēm & ēt clari circa rō pbabilē
& aliud accidit circa illā pbabilē Lā & Lices accidit circa
rō pbabilē

rem ꝓbabilē ꝺ̄ uerū ꝺ̄ ꝓbabilitate, Sed demonstratiue dona
q̄cqd certa et infallibilia, ꝺ̄ q̄ Syllogo ꝓbabili q̄m ꝺ̄ se sophi-
stica, ꝙ habent, sed accidentaliꝫ possunt deillo ꝺ̄ licet alīq̄ actꝰ ut deꝰ
aliq̄ando ꝓbabiles, dicenda ꝺ̄ n̄ ꝺ̄ absolutē tales, ꝙ habeant
demonstrationē, R̄ 2do transeat ꝺ̄ actꝰ, in Sīa aliquos ꝓbabiles
seu Opinatiuos, adhuc ꝺ̄ dicꝫ Sīa n̄ Obstantibꝫ dictis
ꝺ̄ actibꝫ, ꝙa ut aliquis habitꝰ dicaꝫ Sīa, n̄ requiritꝫ ut Oēs actꝰ
sint Scientifici, Sufficit ꝙ aliquis sit ā Deō in denominab
exemplū, ut ita ꝺ̄ Sīa ut Physica Metaphysica, Sīa Mathematica, di-
cunꝫ Singulæ Sīæ q̄m aliq̄s habeant multas ꝓpositiones ꝓbabiles.

Obijcit 3tio Obiectū Sīæ ꝺ̄ ē nobile ꝺ̄ obiectū Sīæ ē nobile
ē Sīa n̄ ē Sīa, ꝓbatꝫ nor Obiectū Sīæ sunt Operationes dirigibiles ꝺ̄
ut tales n̄ sunt Obiectū nobile ē Obiectū Sīæ n̄ ē nobile, probatꝫ
2dum nor ꝙ sit bene ⁊ in malum ꝺ̄ aliquid n̄ ē nobile Sed Opera-
tiones ut dirigibiles, possunt bene ⁊ male fieri ergo Operatio-
nes ut dirigibiles, sunt Obiectū nobile R̄ nego ultimā
ꝓbationem Operationes dirigibiles possunt bene ⁊ male fieri
quoad existentiā, ꝺ̄ quo ad essentiā Actꝰ. hoc ē Operationes
in quantū sunt dirigibiles, in quantū possunt, ꝺ̄ uti hū bonā et malā
malā, seu in quantū sunt differentes ab loco Operationes essentialiter bonā, malā

ꝺ̄ uti

Idoci essentialiter bonū, o loco Oppositū essentialiter malū possūt dici essentialiter bona.
Si sic cū ex nāa sua o bonū o malū ita ut quod ē bonū possit ee
mala nec econtra Sed cō dirigibiles dicunt quo ad existentia ut
ñ possit mala Sc bona ñ ē cō sensus ut quilibet Oppositū sit indiffe:
rens ut bnat o male fiat Sc Sensus ē q̄ quilibet sit indifferens ut
loco alterius possit. VG mala loco bonū et bona loco malū accipiñ
sit Oppositū indifferenter, ut sint eodē modo et ñ modo VG Scotus
in Barbara hñt sua essentialia Gradus ad quē habendū o habendū
ē indifferens dicūt indirigibilis vt cognitionis practica. alii po:
nūt et ñ alig VG in Darii o in Baroco. et ita Scotus cū illa
obiectio, Obiectū Scitū dē ee æterno, nempe quo ad gradū essentialia
ñ ām quo ad existendū ab æterno sic Scotus definit et alia obiecta
Scā hñt essentialia Gradus ab æterno et in æternū certa, sine acbur:
sitibus sine ñ Scotus ām unum nō dicere, ē aliud dicere, Deū no:
nū dicere Scotus dē essare VG unū Deū dē essare Scitū et Sc
cātō definiō dē essare genere et differentia existendi ām hdi
tiā ñ hnō ab æterno Sed in tempore et placito hoīnū quo VG argu
mentūr o definiūnt

Objicit quō Scia ñ dat de singularibus, Sed Scā ē de singu:
laribus Cō ñ ē Scia, Maior ē axioma minor probat, Obiectū Scē ē

Operabile

Operabile ꝓ̃ꝫ a nobis ꝓdici nihil aꝰ ꝑ̃ ꝓdici nisi singulare, quidquid ẽꝰ ꝓdicit actu ẽ singulare cõ rõ ꝑ̃ ẽ ꝓducibile in actu ẽ singulare, Et sic ꝛ̃ dat̃ de singularibꝰ ad singulares secundũ Raõnẽ individuandi accꝰ sicꝫ de singularibꝰ &c. ut sic accꝰ sit secundũ Raõnẽ communẽ nego hoc ẽ in ꝓpõ in se includit unã communẽ essentiã quã ꝑ intellectũ sine differentijs individualibꝰ clare cognitis scitis sit dat̃ sic de nãlibꝰ ꝗ̃ ẽ communis ꝯibꝰ individuis ꝑ modũ unius cognitis operatio ꝯ intellectus collectiue sumptis ad obiectũ Zõ. quã beng sacerdos unũ in Raõne communi dirigibilis abꝰ ẽꝰ actu ꝯ ꝓducibiles ẽ uõ hõe in individuo quã dõ ꝓduci ꝓnde ꝯ singul sumptis ꝑ ad singulares et cognoscunt ꝑ modũ unius ꝑ sub ratione individuali, ꝑ sub Raõne essentiali ꝯibꝰ communi. dat̃ cõ sit de sole Luna &c quã ꝑ singularia sub ratione communi sicut sub individuali nego. et dicendũ dat̃ sit deitas nego diuersũ. De Deo cõ dat̃ sit gñis sit singularis. ut Deus sit quid singulare essentialiter accipiendo quid nechanicũ ꝓ̃ de illo dat̃ sit ad sit obiectũ mechanicũ. ℣

Obijcit Sto ꝑ Scotũ fieri in hac et in illa figura hoc vel alio modo, cõ dõ fabin hac figura eo modo ℣ in una figura et in Barbara ꝑ ꝑ hoc extrahãt sua ꝑ̃ et illi hoc contingere

cõ obꝫ dat̃

30
59

ꝺ obꝺu cnꝺ Lꝺ stingens Ł ꝺistinguendo gꝺ fieri in hac ꝺ illa figura hoc ꝺ alio modo, ita ut sit ꝺ numero Syllmg si fiat alio modo nego ita ab sit ꝺiuersꝫ Syllmg si fiat alio modo secundo specie ꝺm unꝫ ab altero differt. et Syllmg Ng in Ima figura ꝺ gꝺ fieri ꝺ in Ꝺda ꝺ in Ꝺcia figura, Ꝺ ꝺ pducꝫ alter diuersꝫ essentiꝫ: alio ab eo circa diuersꝫ figuram. nec valet ganitas ꝺ domo gꝺ gꝺ ꝺ alio et alio modo fieri cuiꝫ diuersa cꝫ accidentalis ꝺ essentialis hoc ꝺ secundꝫ Rone diuersꝫ formꝫ artificialis maximꝫ ꝺm ga abriuꝫ comꝫ modꝫ dependet à voluntate artificis ꝙ illa ꝺ placitꝫ Suo in uenio ꝺ quo ad essentiaꝫ ꝺm quo ad accidentaliꝫ modꝫ ꝺm Syllmꝫ licet possit hic ꝺ ille poni ab homine frungi ꝺ gonch gꝺ hoc ex nda Sua gꝺ sit dalio ita, ut ꝙ Syllmꝫ valet formare, nrm ꝺ illꝫ formare, in aliquo ex modis datis in Dialectica, nec gꝺ aliꝫ essingere ꝺ efformare. deinde fo: nda domus, aliꝫ alicuius artis alicuꝫ ꝺ habꝫ hoc ex nda Sua. gꝺ Sꝺ dalet contrarie artificialiꝫ ꝺ ex placito hominꝫ cuiꝫ cuꝺ forma iuxta unius artificis voluntatꝫ et placitꝫ ꝺ nrm ꝺ ꝺ alicuius ꝺ ex: da ut patet in formis accidentaꝫ calceorꝫ domorꝫ.

Colligit Ans Lꝺ quo ad ꝺ Sua ꝺ garder ꝺ Sanꝫ, gꝺ ꝺmon strat gꝺ ꝺ et Syllmꝫ demonstratiuꝫ, ꝙ Syllmꝫ ꝓbabilis ꝺ et Sophi: gꝺ

stici

...rici. et hoc cognitus ex cognitione Subiecti Sortis de quo ...
...ta sit Platonis aliqua certa figura et forma ...
...dam Sortis figuris ipsi in sint Sortis

Colligit 2do Sola Lra nocendo et Scia ingnta Gregoria:
dit Doctoris et inferre illa demonstratione Lra am ...
ga ipsa Gregoris alijs in et Scia ga ...
malit cognoscens ut Deo aliquis iuxta Gregoria definitione definit
q homine in alijs ipso homine cognito de alijs definire qui homo
cognoscit hanc am cognoscit reflexe ipsa definione Sue Gregoria de-
finitionis Sortis, qui Lra in mea sua alijs Gregoris q Deo defi-
nit argumentatione iuxta Gregoria hanc in alijs argumentatione de
Sola definione eo ut ut in cognoscere de totis essentia-
gnoscere am requirig ad Scia. ga dicit, qd Lra ubera Sit Sortis
malit accepta seu entitative et specifice secundo modo
pot de realit cui docente in am formalit et specie sumpta
ut ubera.

Colligit 3tio Scia assistere indemonstratione qd in ...
existentia, nisi Sciat homita: arguendo. qm Lra demonstrata
sit alia Scia Sciam de homitate cognita. in sua demonstra-
nibg qa Lra illis ostendit formal argi valet dicere posse Sin
et experientia q inductione nat regrimur et inducto

ribus de aliquibus singularibus nō de oībus generaliter loquendo
cuidam ꝑtī rōnis ꝙ rōnis debendum ēm aliquid ꝛī bale sed nō absolu-
tū ꝙ quare sit bale ꝙ requirīt ad scīa.

Sectio 3tia

An lia sit scīa practica vel speculativa.

Notandū 1mo aliud ēt practicū aliud Cognitiū nāe practi-
ci intellectus ē actꝰ ē habitꝰ ē cognō seu nōā practicarū
veritatū circa ōpa dīgi regulā agendi Cōscriptā ab habitu pra-
tico seu actꝰ regulans dirigens et prescribens modū aliquid ope-
randi intendens facultibiliter ad finē nāe Praxis ēm intel-
ligīt ipsū opus seu operatō seu materia sua extrema qđ ōb
tū cognitionis practicā ē actio posita ex directione cognitionis.
unde actiones pratorū qđ ꝑfiunt ex directione cognitionis sed
sensualitatis ē sensualitatis ꝑ diciunt ēthice practe ad ēm cognō
sic practica, requirit 1mo ut sit de obō de facilibi: seu operā-
bili hoc ē qđ ꝑ regulas ex se fieri 2do ut sit obiū operabile
ex intentione operantis et ex ui et directione cognitionis illius
hoc ē ut intendat illa cognā opus alias ōb cognō obligato-
ria unde cognō de modo et ordine nutritionis qđ ꝑtinet
hoc ꝑ ē practica qđ nutrīō ꝑ ꝑt ex ui et directione illius cō

gnitionis.

gnonis Sed re ui principiorū naturalium Ita Vt circa obiū operabile modō operabili regulando et describendo, ad quē dē finalis finis hinc practica dē habitū et actū ꝑ ordinat ad obiū effectiond hoc ē ita ꝑgenit obiū intellectus ut dē intellectu possit determinare ad ens posse et ut lumen ad alia intendo deductiond quē illi cui incumbit ꝑ regulā eius ad actū practicū ut sit secundum quod dictamini imperantis ens posse fac hoc. Et sicut ut respondet ad operabile ut operabile ē cognoscente Sic ut modus faciendi ille ad operabile ens Subiectū. Obiendat

Rotundē Dē nāe speculabilis in intellectu obiū et habitū ꝑ scientī in sola contemplatione ueritatis obiū respondens obiū intellectus ut ꝑ determinat ad esse posse. hoc ut lumen ad eius existere

Rotundē Ita Sed practica differre à speculativa, aliquando specifice aliqd individualiter et modō diuersi principiū à quo procedunt et modō diuersi obiecti et modō diuersi modi essendi in obiō et modō finis quem intendunt. Practica dē finis ē opus speculabile ueritas, Practica essentialiter substituit et specificat adequate ꝑ se simul sumpta, ꝑ virtutē ꝑ duabus principijs ꝑ impugnabile obiecti et modū essendi quę cum hoc Subiato tollit denominatio practica speculativa essentialiter substituit et

ostibus et spei spes ab ipso et à quolibet eorum diuinarum rerum: ipso ita quolibet subiecto solliq; et stella. Sistere in certis obiectis et rebus: dein ad ipsas se diuersimode practice et speculatiue cognoscit ad essentialia et accidentalia, opposita postpositaq; secundum simplicem amicis, secundum in homine vegetatiuum, et sensitiuum, under ipso dr fit idem actus semel ens: etiam, et speculatiuus n' é sensus, ipse hic actus ipsius é practicus possit eé idem cum actu, ipsius é speculatiuus hoc tantum simplicas, sicut vege: tatiuum tantum à sensitiuo, sic ipse sit actus aliquis ipsius in se diuersimode stinctus, affectionis modalis et speculatiui et practici, ipsius eé respectu diuersi obiecti. idem speculatiuus et practicus, possunt cum eodem actu cognosci duo obia, unum operabile alterum n', sicut ipse Deus co: gnoscit se ipsum, et creaturas possibiles, et simul cognitio speculatiua, quatenus Deum representat, é simul cognitio ipsa: rum, quatenus representat, creaturas possibiles, sic actus ipse dicit Beatissi: ma Virgo Mater Dei, é colenda respectu Bti Virginis quia illam cognoscit. Mater Dei et Virginis é speculatiuus respectu cultus exhi: bendi é practicus, n' ipse cum eé idem actus respectu eiusdem obiecti et sub iisdem practicus simul et speculatiuus.

Dico Amo Lia n' é totalis et pura practica, Deus é, ipse hic actus practicus, dum cum alijs actus in Lia mixti speculatiui.

ipse sistunt in stella

q̃ sistant in sola ꝺemplatõe ueritatis ꝺemonstrandꝫ naꝫ acq̃ri
tales modoꝫ sciendi actus cũ q̃ uersant circa obꝫ nõ ꝺiuisibile
à cognoscente ut cognitiõ ea q̃ tendunt in obꝫ modo resolutorio ꝛ:
Soluendo illud ad 1ma principia nãꝫ q̃ ꝺ finr Solꝺ ueritatis cogni:
ones R acq̃ mere Speculatiui dabr cũ acq̃ dant in Lia q̃ dant
tales actus q̃ uersant circa ꝓprietates reaĺ ex naꝫ subiectis
manantes qꝺ cũ reaĺ emanet nõ ẽ ꝺiuisibile ab intellectu no:
stro indepenꝺent cũ ab illo dant quales Sc acq̃ Lri considerantꝫ
ꝺiuisibiles modoꝫ sciendi qꝺ reaĺ ex illis emanant q̃ ꝺe:
finiõ nõ ꝺistinguit à ꝺefinito ꝺefiniõ ẽ conuertibilis cũ ꝺefinito
genus habitus ꝺabr cũ ꝺifferentia. ꝺemonstrãt genera Scia ꝺiuisiõ
ꝺiuisionẽ ebr hi ex alijs acq̃ Sc̃ pure Speculatiui nõ ꝺabr qꝺ uirtu:
te nõ q̃ finr obꝫ cognitiõ cũ q̃ ꝺefiniõne nõ q̃ ꝺaret ꝺiuisiõ
quaꝫ ꝺefiniõ ꝺefiniti hoc cũ hi ex se ut ex naꝫ suo, nec uales
ꝺicere Similes acq̃ Speculatiuas nõ mediate ex ꝺequalenꝫ practicis
cũ cũ nõ conueniant ad effectionẽ obꝫ, ea ꝺe nõ ꝓpriꝫ ut illoꝝ ꝺi:
ꝺiuisiõ reaĺ, nõ erunt practici nõ mediate ex ꝺequalent. ꝺinde qꝺ
ꝺemonstratiua agentiũ aliquã nõ bonã ex q̃ Scllã ut Sic ꝺe:
monstratiua naꝫ ex qꝺ ꝓficiũ ab aliquo ꝺemonstrãt nõ practi:
cũ cognitiõis reaĺ erunt mere Speculatiuã qꝺ Scllã ut Sic cũ

Scdo.

[illegible] illud Tullianum q̃ nullo modo collectivum sumpti possunt
effectus nec, actus d̃ videtur obed ad fidei ut fidei Sti Spiri-
tus, n̄ ẽ sic in dr obed. ygerabili. Nec ẽ videtur obed fidei
ut fidei vg Diffinitionis Divinitus ebo cognō ad ōd Sūd ad q̃
Spiritus vg fidei Spiritual ẽ illud considerare ut fidei. ofr.
nah arbitrii cognīo quā cognoscit domū à se fabrl e
pictoris, quā cognoscit imaginē à se pictā nullo modo
ẽ practica de Sctā Syrculatiua, sicut et Sctā in Deo quā cogn.
sua creatura à se q̃ducta, q̃ ẽ operis, similes cogni-
one ẽ arguibiū Dei creaturalis et virtualis practicae
quatenus Spiritus cadem alia cognīone ut ratiocinatiua ostēn-
dens ad inferendū jōā creaturā esse similē, id sine funda-
mento dr, nā defectus deus videtur, practicā fidei abolitus
nec ẽ arguibiū aut occasionalis illa cognīo Dei practi-
ca, absolutē ẽ Deus n̄ nullo p̃dui practicā. Sed Spir.
modo p̃ actus deficientis ẽ occasionalis ad obēi effectionē
p̃ id existit, si ẽ dr p̃ regulas mediatas, alia cognīone
practica, ẽ sua cognīo Dei immediata regulatiua Sctā
Syrculatiua, et n̄ virtualis practica sua Sctā Spiri-
tus

latiua

latiua dñr̃ n̄ ẽ formalis practica ẽ formalis Speculabꝫ
dñi. Seguerꝫ rõ nulla dan̄ scia Speculabi ad nr̃m
actus ꝯ mediate ꝑ regulas alias practicales sine fundamento
aperiꝫ falsa ratiocinatio ex ignorantia alicuius falsi et falsa
Speciari ad habitus rationabiles ꝯa rationabiles actꝰ
n̄ considerans alias scientifice modo resolutorio p̄ cognitos.

Lra

Obijcit Imo Oz actꝰ Lis ordinant se ad finem,
cui Oz sit practici phal. Dicit ultimꝰ Lis intimiores
et essentiales, directio operationis, directio cui ẽ Logica
dñr̃ actꝰ dirigunt ad hunc finem cui Oz actꝰ Lis ordinan:
tur ad Logicam. R. Distinguendo p̄mam finis ultimus
Lis adequate sumptus dico n̄. Secundo dñr̃ et direc:
tio operationis ergo in adequate sumptus dico ẽ. Secundo alias
patet ex dictis dantꝫ rõ in Lis actꝰ ut quorꝫ, nullo modo, im:
mediate possunt ꝑfici operationes intellectꝰ.

Obijcit. Ethica seu Philosophia moralis dñr̃ sim:
pliciter practica, quia n̄ Oz habitus actus immediate pro:
ximi, multi rõ rõ asserunt ꝑpriissime et maxime virtutes,
et ad Lis dicit pure speculativa. Ergo Lis et Philo:

ca dicitꝫ simpliciter

dicunt simplicia scib̃ n̄ opinio q̄m̄ habeant aliquos actꝰ
phabiles cō rō. Lēa dicens simplicia practica q̄m̄ habeant hūj
actus speculatiuos si cū n̄ obstant phabilitati ad sūā, nec obstā:
sint cā. speculāi ad practicū q̄ serūm q̄d̄ à Lēa tribuendū
directio operāōnū R. ad Amm̄ ꝓbica sīn̄ hō actꝰ ex im:
mediatè practicos n̄ ex simplicib̃ practicā, R. dā disparia
t̄ Amo q̄d̄ Lēa ex Rhizira, posita denominatiōne sūā, ab actibus
scientificis q̄m̄ opinio à phabilitꝰ hūj fīs à q̄o cū denomina:
tōe veniant à q̄o actꝰ cū practici n̄ sī q̄o q̄m̄ speculatiui
Do q̄ actꝰ scientifici ex phabili: uersans circā obm̄
ex sub eadē rōne q̄āti, licēt hi ꝑmedia nēcessaria illigan:
tingens, Actꝰ am̄ practici, ex speculatiui, hūs obm̄ diuersi,
nempe operabile ex n̄ operabili, et Rō q̄ālis ē diuersa nempe
sistere in uerūtate obm̄ ex tendere ad opus. Sīlr Actus scī:
entifici ex phabilis hūj eundē fīnis nempe uerū ad q̄d ut q̄ltūn:
dē licēt diuersa modo ꝑficere ex imꝑfecte, actꝰ am̄ practici
ex speculatiui hūt diuersū fīnē nempe Practicum ex speculatiuū
n̄ lēgh bn ex hāc doctrina nostra artes mechanicas ē par:
tim practicas partim speculatiuas hō meā practicas q̄m̄ sub:
inde considerent obīa facta ex facta q̄o illā ordinationē finis
directā

directè Dō gaudens modo peculiari scientifici & vāis Dō exhibita experimentali audorq; Sō gaudissime

Objectio Deo oēs actꝰ Lē ita representant operāna intellectus ac ex ai illig representatiōe posset voluntas imperare intellectui ꝓdactionē earundē operāne cō A oēs practici ꝓdactꝰ oēs actꝰ representant operāna ut dirigibilia actꝰ representatiō operāne ut dirigibilia ē falsa ut ex ai illig posset voluntas imperare intellectui ꝓductionē earundē operāne. cō ea abba Lē A fabrilia ex directione Lē sic ornāa ꝓpō Syllog desinit dicitꝰ ebo sbō: Lē sit fabrilg ex directione Lē ergo ad hoc inuenta Lia, ut hi amus efficere ex alio modo scientifico ḡdt aliqua cognitō n̄ descendit ad dirigendos actꝰ n̄ circ Lia Dō Objicit ad quā sbā Speculativa Speculari actus n̄ dirigere Rō negando sobā discursū. fatem Lia n̄ Dō descripsisse cō ad Speculanda abba Sua, aut rar n̄ ē inuenta ad Lia mus n̄ tm̄ efficere Dō cō Speculari modos scientifico dirigibiles Speculatiō n̄ ḡtinet ad Objectū ḡd solū creatꝰ actꝰ intellectꝰ absō actꝰ virtales n̄ am ut Sō actꝰ dirigibiles aut directi n̄ abō actꝰ factibiles aut facti Dantꝰ am in Lē actꝰ ḡ nullo modo representant operāna ut dirigibilia Dō ut objecta tm̄ vt hō desinit hoō ē aāl malle ē bona.

Dico Dō

Dico ꝺꝺo Lꝺ nᵒ ẽ ꝺꝺabilᵉ ꝑ̃ Speculatiuã ꝺa Scotꝰ et Smigl: ciꝺ Raó Donꝺ in Lꝺ actꝰ q̃ uersanꝫ circa opꝰ modo operabili ꝙscribendo regulas et modos ꝺiffiniendi ꝺiuidendi argumentandi hꝺgi ꝺa regula in ordine ad ꝺꝺibuẽꝺ inesse practici ꝙ̃ sᵗ practici habitꝰ ãm nabꝰ ex actibꝰ q̃ uersanꝫ circa opꝰ operabilᵉ rᵗ modo: perabili ẽ Sꝺa practica. Sꝺ Lꝺ ẽ talis habitꝰ q̃ uersaꝫ circa Speculatiuã intellectꝰ dirigendo illꝰ ꝙscribendo regulas faciendi ẽ ẽ practica cꝺ nᵒ ẽ pure ex ꝺꝺabilᵉ Speculatiua.

Ad tertiu Imo Lꝺ hꝺg obꝺ actꝰ intellectꝰ actꝰ ãm in: tellectꝰ ẽ essentialiᵉ Speculatiꝫ cꝺ Lꝺ ẽ ꝺꝺabilᵉ pure Speculatiua. Quasi ẽm Scu actꝰ regulabilis ab intellectu ꝺꝺ ẽ actꝰ gꝺdo ꝺiuerꝺ ab intellectu practicᵉ gꝺdeñor intellectione cꝺ nul: lus actꝰ intellectꝰ erit Quasi ac pure ẽ erit Speculatꝰ q̃ ergo ẽ actꝰ Lꝺ ẽ Speculatꝰ aliꝰ erit nulla ꝺarꝫ Sꝺa practi: ca ex hoc cꝺ Sit fundamento assenꝫ q̃ Quasis ꝺebeaꝫ ee actꝰ gꝺ diuersꝰ cꝺ ab intellectu gerere ẽm nᵒ pꝺ unꝰ actꝰ intellectꝰ dirigere aliꝰ actꝰ intellectꝰ reflectendo se supra aliquꝺ illoꝝ actuꝫ ex illo q̃ ducaꝫ Vg cui ꝺico alꝰ ꝺ essentiꝺ ꝺꝺ esse genus et ꝺifferentia hic actꝰ dirigiꝫ intellectuꝫ ad in particulari mꝺo faciat ꝺꝺ ꝺffiniꝺ

scientiæ definiendo q̃ q̃ Hominis. ex Definitio scientiæ est
falsa respectu scientiæ seu actus dirigentis, actus cum q̃ dirigit ñ
Quæritur extendit ad alia actus quæ dirigit unde intellectus
sit existentiæ practicus incipa Philosophiæ ñ ad actus
tertius potest definiri ab intellectu ad ad alia actus quæ potest.

Instabis Imo q̃ missa dirigunt intellectu ad cognitionem
celsionis et Philosophiæ non practicæ. ~ ~ ~ ió actus intellectus
ñ p̃t ee practicæ nisi respectu actuum divinæ potest q̃ dirigantur,
sic ut cognitio vocis practica d̃t habere actus quæ dirigit q̃ obtio,
cognitio am̃ q̃ missarum ñ h̃t p obtio actionem scalæ, ideo ñ p̃t dici
cognitio practica, actus am̃ intellectus directivus h̃t p obtio actus quæ
dirigit, et licet uenit sit q̃ ois cognitio abbingat uenitatem ñ
ē am̃ uerum q̃ ois cognitio Sortes in uenitate ordinata cum alia ad
Quæstionem seu ad opus p̃t idem actus ee Simul Speculativa Simulatio
Quæstionis ad hoc cum eo sit Quæstio plus ñ regula q̃m eo sit dif-
ferens ab alio actus ad hoc eo eo sit Speculativa plus ñ regula q̃m
eo uerum circa aliq̃d obtio stregliando uenitatem eius ad q̃d facil-
tandum ex se ñ inclinet: et sit p̃t ee idem actus, Quæstionis respectu
actus alterius à quo ē directus, p̃t ee et Speculativa respectu
sui obtii, Intendit ó Lã in duplex actus sui uenitatem q̃ practi-
cæ

rõ o Speculativa cuius finis primus ultimus Rõ:
xis finis om̃ diuersg Speculabs à Speculativa nemo sci-
bere veritatẽ rõ ordinari ultra vad Rõdis cognõ quarta
hũ hoc dotat gõ hũ Speculativa abbingo veritatẽ obbi dõbi:
ra hũ plus q̃a tendit ad opus

Insuabis Dõ faciens ℓ Lũ gõ ordinat ad diri:
gendas operaões cõ ℓ Se Sibis, in Speculadne, cs ℓ bonatis Spe:
culativa, pbat antecedens actg Sũ, principaliter ordinantg ad co:
gnoscenda obta sua ℓ uõ ad illa pducenda si em̃ impossibile
esset nostra operaões essent recte adhuc esset Lũ q̃a illas
posset erroris definiendo diuidendo demonstrando dõ hunc cas ℓ
dirigeret cõ principaliter ordinantg ad cognoscenda veritatẽ ℓ
Ergo antecedens ℓ em̃ essentiale Lũ posse dirigere operaões hoc am̃
ℓ faciens gõ actu dirigat intellectg ut sic Regulis ℓ am̃
posset dirigi et hoc ipsum ℓ dicere, Lũ ℓ directiua ope:
raõnd ℓ Se in actu Amo in actu Dõ faciens, Sicut
dõ à fabro murario applicat regula ad murũ recte fa:
ciũ illa regula licet nihil plane dirigit ℓ bñ tamen respõd
ℓ regula directiua in actu Amo ciũ ad hoc sit inuentabilis
apta dirigere murũ

agŧ dirigere mŧm, Eo rŧm ipse, Lŧa gd videnŧ, aŧd
Speculand, intendit intellectui qualis posit et debeat in aliis speciē.
operaŧ posse. et ita illaŧ intellectus, ut possit illaŧ operand
in individuo facere sine errore ꝯm considerauit in specie.

Dico 3tio Lŧa partim ē practica partiŧ speculabilis
qa habitꝰ ꝑ se nŧm in se, actꝰ partim practicus partiŧ specula-
tiuus ē practicus simul et speculabilis. Lŧa ē habꝫ habitꝰ
nō Lŧa ē partim practica partim speculabilis, unde certa,
tñ qa nulla ē implicantia, cur nō possit dici, qd habitꝰ specu-
labilis et practicus tñ qa defectꝰ dantꝫ datus habitꝰ ubi-
tꝰ qd ethica seu philosophia moralis unabemabia nec
nō phas. ut patet ex qdemtibꝫ. 1mo qd hŧ Lŧa actꝰ practi-
cus 2do qd habeat actꝰ speculabiles deinde si intellectꝰ
ē practicus simul et speculabilis cur nō possit ee habitꝰ
practicus simul et speculabilis nō ee practici et speculati-
ui ꝑ se ita differentia essentialis oppositꝰ sicut calor et
frigus, 2do hŧ se sicut calor et aegrotabile,

Objicies differentia essentialis oppositꝰ nō possunt esse
simul uni et eidē rei seu subꝰ sed ee practicum et specula-
tiuum, sed differentia essentialis oppositꝰ, eō nō possunt esse
re Lŧa

ir Lẽ ꝓbat nor. Ordinarĩ ad opus et nõ ordinarĩ ad opus scire re in sola Speculatõne eõ nõ scire in sola Speculatõne eẽ gra̅ sui et eẽ gra̅ ageñ. Sẽ differentiã essentialẽ oppositã et contradictionẽ adꝫ hoc nõ eẽ practicũ eõ Speculatiuũ rõeõ ordinẽ Sit nõ essentã differentiã essentialẽ oppositã ma: re diuidendo Scia in practicã et Speculatiuã dicẽdo intra: ad Scientiã, Rx distinguendo minorẽ, nõ practicũ tantũ et nõ Speculatiuũ tantũ, Sẽ differentiã essentialẽ oppositã accedo, nõ practicũ et Speculatiuũ simpliciter Sẽ differentiã essen: tialẽ oppositã nego Sicut negatabile tantũ, et nadir tantũ, nõ possunt Secũ cõbinare nec unũ in terrã negatõnẽ alte: rius negatabile nec et nadir simpliciter, possunt Secũ herere et de facto coherent. Sẽ ns pondere 2do Ordinarĩ ad opus et nõ ordinarĩ ad opus eõ nõ eẽ differentiã essen: tialẽ, nõ cñ de primario scopo Speculatiui ẽ nõ ordinarĩ ad opus Sẽ primarius scopꝫ illiꝰ nõ, Scire in ueritate obꝫ Sicut, nõ Scire in ueritate obꝫ, nõ ẽ primarius scopꝫ practici Sẽ ordinarĩ ad opus. Ordinarĩ cñ ad opus essire: re in ueritate obꝫ, nõ Sẽ differentiã essentialẽ pratici ordinis.

Do. ordinarie.

Dō indirectō ex virtualiter, qā, n' opponat sibi differentia
virtualis rationis cū opponat una qā ē de Grimania accepta
altera qā ē de Secundario accepta respondet qā Deus co
mittit cū Speculativum et cū practicum Sō differentia virtualis opponi
alteri oppositā respectu virtualis obtinet, sicdo negetur diuersi
obtinet nego licet qdē dū practica qm Speculativa cognitū
sit repsentatū obtinet in hoc unū differunt qā una repsen:
tat obtinet operabile à cognoscente altera ā operabile
ab illo quā virtualiter cum n' possit dari actus duo repsentantes
quorū unus sit operabile aliud n' sit radix numero saltē dei
quā Sc et creaturas possibiles cognoscit ē simul practica
simul Speculativa.

Instabis, ideō totalia habitū n' ponit sub diuersis speciebus cū ali
Lectū n' ponit sub ratione scibilis practicā et Speculativā quia antecedens
unius habitus ē una essentia cū cā ē una Species Dicitur aliquis
di andem ideō totalis habitus n' ponit sub diuersis Speciebus lo:
talis aliquis sicdo andem partialis aliquis nego andem Lectū cum
ē habitus unus unitate indivisibilis Dō ad aggregū totū ex multis
non fluta

cognitiua habitibus partialibus quæ habent secundum diuersas partes rationis diuersas essentias sicut alia est pars Lunæ alia pars Iouis alia Mercurii alia Veneris quæ omnes differunt et habent quamlibet unam diuersam Lunam non autem Veneris quamlibet Lunam primus actus Lunæ secundus diuersos actus et habitus sibi partiales practicæ partis speculativæ

Quilibet Iuno Lunæ primarie practicæ secundarie speculativæ habitus est ei essentialis sicut homini primario quorum est actus secundarius habitus quilibet essentialis Lunæ primæ finis Lunæ dirigere operationes secundarias actus speculativi habitus practicæ Lunæ contrahuntur ad practicæ primi cum operationes finem non possent rationabiliter ordinari ita pars speculativa subordinatur partipracticæ cognitio propriæ patriæ cognitionis non est essentialis

Quilibet Iuno habens aliquas Lunæ est una et simplex individua habitus obtinens eminenter has duas perfectiones practicæ et speculativæ sicut actus obtinet eminenter motum vegetativum et sensitivum et sicut sua visionis Dei et simplex intelligentia

cis intelligentiâ ꝛ id ꝛ realib⁹ artij in deo accrahq; circadd
obtẽt una ꝺ̃ ē practica altera Speculatiua, Scia circonis ꝛ gd
fertꝫ in res factas ut factas, Speculando illas idroꝫ Speculat.
tua, Scia Simplicis intelligentiꝺ ꝛ gd fertꝫ in res factibiles,
idroꝫ ē practica ~~collig~~ꝫ

Colligꝫ 3tio quatꝫ artes loqꝫ Scia cũ debito ñ ogen:
bili, intelligiꝫ loqꝫ de Scia Speculatiua dntꝫ ñ de practica, da:
ñ ám Scias practicas, fabrã ut Sugradicbꝫ et ut commandi-
uisione Scã in practica et Speculatiua gd diuersificanꝫ
intẽ se nõe finis, iuxta artẽ, practici ꝛ uidentur cãd gdꝫ, Spe
ñ Sedant in Speculatiõe ꝺ̃ ad aliud, hoc ē ad opꝰ ordinanꝫ, Vnde
Si aliquibi neget artes Scias practicas, intelligendo negatiuã
ꝺ̃ fectissimas seu uniuersalissimas gd Speculatiuã Scã, uniuer:
saliꝫ de Scis obtis procedunt, cũ in angelis dgb Scã practica
quaterna illa actuꝫ in directione suam operandi Scijuxta ea
ea obta gd inuentiuã ñ alterꝫ, quatern cũ uideant nr̃os
actꝰ, actuꝫ Scã Speculatiua, acq; inde cã dgb in illis Scis Spe-
culatiua,

Disputatio Secunda.

De Deo.

Cum melius ꝛ possit

Ed modo ñ possit, indagari ulla scia, ñ ẏ obẽ, vel, de scia scia qđ
rit. Quale habeat obẽ, obẽ ab abscindo nomen sortiẽ, qđ mentẽ ob
scindẽ ẏ, quasi obea actua, adquæ feruntẽ, et à quo determinantẽ, Scri ferantẽ
Actus em dicuntẽ Scri ferari ẓ obẽ, aliud ẽ adequatu aliud in-
adequatu aliud totale aliud partiale, et adequatu dr, oia illa, qđ in qua
cuñ scia tractantẽ sc, ad illud oia referantẽ directe, totale et obẽ aggre-
gationis quasi una aggregata ex obẽ qđ ibi tractantẽ, Partiale est ina-
dequatu dr qđ ab aliqua scia parte scia considerat, vel aliud ẽ obẽ
attribuonis aliud attributu, attribuonis ẽ illud de quo in scia tractatur
ad qđ oia qđ in scia tractantẽ referuntẽ sicut ad finem ultimum, sic et
illis ñ directe in recto, sic Deus ẽ obẽ attribuonis, in Theologia,
qa oia qđ in Theologia tractantẽ ad Deũ referuntẽ sive ñ de obẽ ipso
quatñ Deus in recto ñ cm dicimus, in maa de Angelis Deus ẽ angelo
rum in maa finis Deus ẽ finis etc obẽ attributu ẽ illud, qđ ita in scia
tractatẽ ut ñ ẏpsum sc, sed in ordine ad alia tractatẽ, Sicut ẏpsa tota
qa attribuuntẽ essentiæ dicuntẽ attributa in essendo rebus, qa obẽ in scia,
cognoscuntẽ in ordine ad alia dicuntẽ attributa in cognoscendo. Sic aliud
ẽ maale aliud scale. et de his nobis ẽ quæstio qđ ẽ scia obẽ maale
qđ scale qđ attribuonis.

Sectio Ima.

Scia ẽ obẽ maale scia.

Ad primũ Imũ obẽ maale ẏ ordinẽ ad maa dici ẽ qđ ñ ẽ determinatu
ad hanc vel illã scia

ad hanc ∴ illud Scā dē gē ē videbile à plurib⁹ Scōr uocab cū mā,
circa qm aversans Scā demonstrando illig pginēbatō nomina vt aggellabil
gē agter foālē abbingit seu cognoscit. aliud ē trinatiuū simpliciē, gē
trinū trinab cognitōnē ēt à mouet pōt ad cognitōnē, sic angely cognitg abhōr
trinā in se cognitōnē horū, dē à mouet ad illā; aliud ē simul et moti
uū et trinatiuū gē trinab cognitōnē, et simul mouet pōt ad cognitōnē, sic
Petrus cognitus à Paulo ēt trinab cognitōnē et simul mouet pōt ad cog
nitōnē Paō trinatiuus sumit obiectū ut obiectū ē, Paō motiuū sumit
obiectū ut cā ē. Obiectū trinatiuū, aliud intrinsecū aliud extrinsecū
aliud specificatiuū foālē trinab, intrinsecū trinatiuū ē illud gē ē agibil
in se, et g se, indigitent, ab oī denominatōne extrinseca, trinare cognitōnē
extrinsecū trinatiuū ē illud, gē agibil ē trinare in se, n quasi à se ēt exse
dē à cognitōne quada aduenientē possibili agba trinari ad se, trinatiuū
specificatiuē foālē ē gē trinab cognitōnē specificando illā dando horiz
cognitōni gē hī in se entitatiue reale. Sed aliud ē obiectū g se aliud accidēs,
obiectū g se ē, gē g se ēt raōne sui esse trinab, à sua obiectū patiens ē, gē raō
ne sui obijcib sub. Sed quā connectig cū obiecto g se. Seu primario sic dic
sic, g se sub erat Lēē g accidens uacuū Lēā g se sub erat g raōnē
intellectus g accidens signa uocalia, g gē manifestamt scriptis, dmm
aliud ē primū seu immediatū ēt directū, aliud mediatū remotū ēt indirectū,
p.simū ē gē immediatē in se ac g se tangib, remotū ēt indirectū, gē me
diatē obiō primo, ēt indirecti seu g accidens, g̃ter aliquā uniuersal cū obiecto

directo

directo attingit sic q̃ amat omnipotentiã Dei ꝑter bonitatẽ Dei ꝑ̃
q̃ obiꝫ directo cognoꝫ Deũ ꝑ indirecto eã creaturas quas ꝑ cognoꝫ Deũ ꝑ
ere deꝫ cui ꝑ dicit operationẽ sic color immediate in se audit, me-
diate aũ paries, mediante colore.

Notandũ 2do aliquando accipi in Lia Subiectũ et obiectum,
q̃ eadẽ n̄ sũt, idem Subiectum et obiectum, licet cũ sit Subiectũ
et obiectũ, n̄ idcirca q̃ Scientia accipiat. Subiectum namq; ac-
cipit pro eo de quo aliquid dicit, seu de quo ē Scientia. Obiectũ
uero ē id quod cognoscit, ideoq; ꝑtes Subiectum complectitur
et Passiones, copulam et motiuum, Subiectum solet dici obiec-
tum incomplexum, quasi non totum. Obiectũ uõ complexum.

Notandũ 3tio uarias eã doctorum sententias, et
opiniones, in assignando obto mãh, Lia nominales cũ assignant
uires, p obto Lia Tam-ista ꝙs rationis, Pr Versaglia, et Oliuy
et alij plures docent, res eã obtũ Lia, de ꝙbus ꝙpiam scientiã
personas, intellectus mihi tã docent, ipsũ obtũ Lia plurimũ
ꝑsertim recentiores, ipsas operationes intellectꝰ quatenus dirigibi-
les, seu ipsos habitus scientiarũ, inquantũ sũt potentiales eã ꝑfã.

Dico tertio 3 operationes, intellectꝰ quatenus dirigibiles, sũt obtũ mãh,
proximum et adequatum.

80

adæquata, Lcâ Raó. 1ma Illud é obtú maâle Lcâ gõ q Se intendit à Lcâ et in gõ inducit Lcâ rectitudinẽ in3m formæ, Sõ Solæ Operationes intellectq q Se intendant à Lcâ, et Sõ id in gõ Lcâ inducit, rectitudinẽ, có Solæ Operationes Sõ obtú maâle Lcâ, Maior patet ab inductione ôiú artiú. in q̃bus illud é obtú in gõ artifices intendunt formam artificialẽ. Secundo patet ja illud é obtú Scîâ, gõ intendit Primario à Scîa, ceteror qbaz, In solas Operationes intellectus, Lcâ intendit inducere rectitudinẽ, dirigendo illas, Ergo Solæ Operationes intellectq q Se intendant a Lcâ, et Sõ id in gõ inducit rectitudinem, Lcâ qbaz, ulterius, nulla é Operaõ q̃n dirigit Lcâ Sic And apprehensionẽ Simplicẽ dirigit dando Precepta definiendi, concipiendi universale, ternú, genus differentiâ ebortu Dda Operaõnd eã dirigit dando Precepta de faciendo qpone recta, Sertiâ Similit dirigit, dando Precepta bona argumentandi, Siâ ãm Precepta Lcâ, Sõ actus practici q̃ q̃ fine intendant opus seu operaõnẽ, Sum ergo nil tractet Lcâ gõ n Spectet, ad aliqm ex tribus Operaõnibz, intellectus. Siâ de ibz agit Lcâ q̃ tineant, ad tres operaõnes tendẽt ad obtú Lcâ, confirmaz. Dcó z Operaõnes possunt bnè e male fieri, có dcs Sõ dirigibiles, có dnt ab aliqua Scîa dirigi, Sõ à nulla Ptegm à Lcâ, quã é Scîa rationalis et directiua.

Raó Dda habitq.

Ad 2do Da habitg ḡ̃ relinquunt posse & opus subsunt dō versarj circa actg
immanentes, hñt p obto ipsos actus, atq; Ld versarj circa actg immanentes
hoc ē circa actg intellectg ē hñ illos p obto, Maior patet in Salmanticenses
Scientiarū Sti grātia, ḡa versarj circa actus immanentes voluntatis, hñ illos p obiecto Salutaria ḡa, versarj circa modū pdū artificiosum, hñ am modum pdum pro obiecto, artificiosum, ex Sto de alijs, minor etiam est iam certa, tum ḡa nulla Scia versarj circa actus intellectus p̄ter Ld.

Objicies secundo, si operationes intellectūs, essent obiectum immediatum, materiale Logicæ. vel essent operationes producibiles, vel producibiles, sed nec producibiles nec producibiles sunt, obiectum, ergo operationes absolutè n̄ sunt obiectum, ḡhā minor: quo ad p̄dum producibiles sunt essentialiter, rectè vel non rectè, ac proinde non dirigibiles, ut pote iam incapaces directionis, Probatur enim quo ad producibiles, operationes producibiles nondum sunt. ergo non possunt dirigi. Dnō Sti ēō possunt dirigi ḡ rñ nondū ē n̄ ḡ dirigi, Deinde si operationes essent dirigibiles deberent rē indifferentes ad hoc ut sint rectæ v̄ n̄ rectæ, ḡ n̄ sunt indifferentes, ḡa ille ḡ Sti essentialiter rectæ n̄ possunt fieri n̄ rectæ et ḡ essentialiter n̄ sunt rectæ, n̄ possunt fieri rectæ. Ad operationes producibiles ēō

Potentiae vt obiectum Intellectus Speculativi potentibile vt obiectum Intellectus practici.
Illam vt patet ex hoc quod distinguo, id in quo dicit diversificari subiectum alterationis fieri ab termino potentionis prout subiectum alterationis dicit qualitatem aliquam ex una qualitate in alteram mutari, ut aqua existens antequam calefiat, lignum existens antequam accendatur, subiectum potentionis seu termini dicit id, quod non solum nouam qualitatem sed totaliter substantiam acquirit hinc operationes potentibiles non possunt dirigi ad finem ut subiectum alterationis, quia non existunt, possunt ad dirigi ut termini potentionis quia existentia acquirunt ita dirigit operatio intellectus potentibilia finem, ut fiat ex malo bona et alterationem quasi ex una alteram dirigit ita ut habeat in genere potentiae id quod essentialiter recta non illa quae essentialiter non recta, Dat cum regulas, ut ex elicitis quod bonae sit, non illa quae mala, sicut grammatica dirigit locutionem quo loco male ponit bonam. Similiter illud distinguo. Si operationes rectae dirigibiles deberent ex differentiis finis ut sint rectae non recte nequeunt deberent ex indifferentiis finis ergo. id est secundum entitatem finis id quod intellectus assignat sub aliquo respectu communi quaecumque a rectitudine et irrectitudine. sic actus non finis indifferens ad rectitudinem et irrectitudinem quia a parte rei non datur actus, nisi quo sit recte vel irrecte. est in matchabitis seu finis indifferens, quia datur actus actus, quo est vel in bonum, id est finis vel malum cum

alii etiam

dli et tñ n̄ scijt rationē

Virginis Oratones n̄ sūt scientie indifferentes, ad rectitudinē
irrectitudinē eō n̄ possunt rectitudinē irrigere qđo id sūt. nrā possunt
rō rectigere qđo n̄ sūt eō nunqm possunt dirigi à Lēā. R̄ distinguendū
quōd n̄ possunt rectigere rectitudinē qđo rā sūt hoc ē possūm id sūt
in facto cē, seu extra rām, actū, infigere, seu instatu possibilitatis
nego qđo cm actijs sūt cē operatō cā rectitudinē altrīus, qđ abilly
cē n̄ distinguit. Operationes am dicunt dirigi in statu, in quantū ex dis-
trone Lēā possunt illā quā sūt recta et n̄ possunt illā quā sūt n̄
recta. unde sūt dirigibiles quo ad posse, n̄ am quo ad cē, seu quoad
existentiā n̄ quo ad existentiā

Objicit Ego Operationes Dei in communi nō in particulari aliquas
sūt obtū Lēā nrationē dicit pō cō n̄ sūt obtū Lēā phāb nor Ama Lēā n̄ cad
sperata de Operationibus offirendis in communi seu ut sic qā ut tales
n̄ sūt dirigibiles nec gracibiles cū n̄ possint existere à parte rei qđm
dirigit. qđ pōt sūt existere phāb Deo Lēā n̄ cad sperata de operationibus
in particulari qđlibet cm in particulari ē essentialiter ō recta ō
n̄ recta deinde sijt dō assignari alīqđ genus p obtū qā obtū dō rē unā
Dō Operationes in particulari n̄ sūt quid unū cō ens R̄ Lēā obtū n̄ cē
Operationē, ut sic abstractā, à Ama Dēa et 3tia Operatione dō cē 3 operationes

Sal nōne

Sub ratione communi considerata unde ꝓbatione distingua. Sia n dabspecie
→ e Operationibꝫ in particulari Sub ratione particulari considerata oppo-
positis Operationibꝫ in particulari Sub ratione communi considerata nego ꝑm dabꝫ
regula, quomodo hæc vel illa vel definitio debeat fieri in particulari de dat
in communi de obꝫ, quomodo quilibet fieri debeat ipso diuisi definitio di-
stare genere et differentia in particulari ꝑm quilibet Sua applicat hoc
regulæ Sub mãd faciendo definitiones et Sit de obꝫ diuersis non Operationibꝫ quam
Operationes debeant Sub ratione communi considerari Quia ꝓ gratiã saluabitur
unitatis Scilꝫ et nõ Scia. quia ꝓ de obto uniuersali: n dã em ꝑ obtã Scilꝫ
aggregatã quia Simplicit Sub ratione aggregati dã dã animi in ratione alicꝫ
una ia ab 3 Operationes Sã quia unꝰ in ratione generica, ueniunt em uniuer-
ce in ratione Operationis, et ga ꝑ obtã scale hnt nemꝫ ꝑ obtã indefi-
nitum intrinsecã. Inferes ex dictis actꝫ q hnt operationes in communi
q obto n hab ee illas in particulari q obto clare et determinate Sã indefi-
nite et indeterminate cognitas vel actꝫ q debet diu definitio dã ee clare q-
nere et differentia hã q obto ois definitiones particulares ipsas etiam de-
terminate cognitas, ga ꝑ intellectꝫ cui istis actꝫ applicati, poterit hanc
vel illã in individuo definitionẽ et sic particulares Sub ratione communi
cognitã et cognitã Sã ois diuisibiles, in quãtũ possunt successiue poni. Ite
notandũ aliud ẽ dici ois definitio aliud definitio ad sic, ipso dr ois de-
finitio. accipit definitio distributiue seu diuisiue, ꝙ portestate diuidendi

ꝑ Regulã

p Singula individua ḡdo dr definiõ ut sic accidit collective, à quâ licet, distributivè sensu facere

Obijcit 3tio ꝑ odo Operationũ dirigunt à Lia, ergo ꝑ I odo obtñ Lia. ꝑbat et Ama apprehensio, ꝑ ꝑ dirigit à Lia, Ama ḡa ꝑ subest imperio voluntatis, Deo necessario in nobis excitatis ꝓsertim, de rebꝫ ꝑ se nobis et ꝓsentibꝫ puris imperium voluntatis, ḡa debet intellectꝰ voluntatẽ tãquam edoctam, illustrare prius, agitque prius apprehendere, ḡ voluntas dr imperare ut apprehendat, et sic hoc ipso quod cognoscet, apprehensionem, cognoscet eã obtñ, illius Deo ꝑ se ex parte veritatis, vel falsitatis nihil ẽm affirmat vel negat, ḡdo ergo ꝑ dirigit, 3tio fantasiata alijs sensꝫ extñ, ñ subiacent directioni, etiamsi errare possint, eo ipso Ama apprehensio, 4to Lia nulla studit ꝓcesta in ordine ad primas apprehensiones recte faciendas, Ergo prima apprehensio, non est obiectum Logicæ. R. nego antecedens, Ad Ama ꝑbatñ dico, licet multæ apprehensiones ut nobis accidant, excitantꝫ et puerilibus ingeriq; voluntatis dantꝫ multæ aliæ, quæ nullo modo aut ñ ita facile excitantꝫ, nisi intellectꝰ dirigat à Lia cuiusmodi è apprehensio, aliquando definiõ genus scribendi, etc ꝓ sicut licet iudicia obiectã, excitantꝫ neutro in nobis ipsa ẽ multo plura.

Cadunt Sub.

cadunt sub directione Lie vera iudicia absolute sperata ad obtinenda
hoc ipsum qui cendo de simplici apprehensione dicendo, intellectus illu-
strare voluntatem prescribendo modum in communi cohibendo omnia
autem imperia voluntatis ad apprehensionem alicuius specialis vel unius in-
fusa ni am huiusmodi quo postea ex imperio voluntatis exigit.
Obs. Dda phantasma Xpi Ama apprehensio ni i ex ea veritatis et fal-
sitatis i in ea ab scuritatis iudicij quo dirigi, et ita
ea veritatis et falsitatis complexe quo i inaffirmatione et negatione
dicto ni i ex ea veritatis incomplexe quo i in apprehensione obis quo
obis i in se, et quo alis i qm sit in se. Nego. Obs. Sexti Xpi dicentis
i, qa fantasia et sensus exteriori, proprios respectus obis sensibilium
dominabiles tendunt simplices ad apprehensio p diversa modo tendendi
i et obscure et clare et divisim et simul, ita ea ex quibus ad
Lia qui sit abnegatio errori iudicij dirigibilis. Obs. quo Xpi salutis
qui Lia i finis ad pergendo de simplici apprehensione ut patet qui ha-
bet de tribus de definitione de genere.

Obijcit 4to. Lia agit p se immediate de rebus et non
modis primum illis i ad operationes intellectus. Obtenditur ergo
Lia agit de predicamentis de predicabilibus hic ad sit res. et ita Dno
Lia docet quomodo res debent fieri subtus et proprie positis in subtus id qui est
scibile

ſſcibile int̃ꝫ cto dꝫ̃ ẽ ꝑcabile res ám ponunꝫ in subto ꝑdicto
cõ cõe 3to Lĩa agit de mãa nãa et ꝑbabili ggñ differt ſcãa
demonstratiua à ꝑbabili abſtingit tñ actu diuiſiuo n̄ formal de mãd.
rum formaliũ radd ſub aliq mãa mãa ám ẽ res rngõ et 4to
Lĩa agit de nexione copulatiui et ſtingente, int̃ ꝑdicãm et ſubtã:
quã nexio tenet ſe ex parte rei cõ 2o 3to dr ẽ obtũ habi:
tũ ꝗ ẽ et actuꝫ dõ obtũ actãm in Lĩa ſi res V̄g definitio
nes actuales ſ actꝫ Lĩi dõ hi hñt ꝑ obto res quas definiunt
cõ obtũ Lĩa ſ res 6to alij habitꝫ hñt ꝑ obto directo i quã
obtũ ſui actꝫ et mãd in ggñ inducunt formã; ſic grammatica
obtũ, n̄ ẽ tendentia in ſubſtantiuũ et adiectiuũ, dõ ipſum ſub:
ſtantiuũ et adiectiuũ et oculꝫ videns n̄ tendentiã in paries
hñ ꝑ obto, dõ ipſum parietem, cõ cãm Lĩa, habebit res obtũ immedi:
atũ, quas attingit definiendum Diuiſiuum 4to adulta
ꝑcepta in Lĩa n̄ poſſunt uerificari de operamiꝫ intellectuũ
dõ tñtũ de rebus V̄g Definio dõ ſuerti cui definito, gen
dõ ꝑcãm de ſpeciebꝫ, abſtũ ꝑmiſcuũ ſtud cui obto ſcluſiue,
quã ſi radd uniuerſio ſ radd int̃ ſe, 5to ergo antecedens
erat ꝑbabiles rem, hoc unitum dõ Lĩa agit de ſcientiꝫ ſcãdo:
ctibꝫ intellectꝫ dõ rebꝫ ggñ obtũ actuꝫ, de cogñ res ſ tñtũ obtũ.

remotum

remotu et mediatu, inquantu n̄ possunt actꝰ in se uere attingi,
quin attingant rē, res circa quas illi actꝰ uersant. Sentꝫ obtū indi-
rectum, q̄ n̄ attingunt ipsꝫ, et ex intentione de obtu ꝓpter connexionē
q̄m hnt cū actibꝰ, q̄ immediate, et directe attingunt uersant̄ circa
rē, circa res ꝓminentias, n̄ directiue hoc attingunt res, ut habeam
mātē, inqua perscribant, operationibꝰ rectitudinē. vide ad 4mum.

Dico, Leā agere de ꝓpamētis et ꝓdicabilibꝰ hoc ē de re-
ctibus, q̄bus cognoscunt ꝓdicamenta, et ꝓpabilia ex q̄bꝰ ꝓpōnes un-
de agit obtu de modo cognoscendi, res et ꝓdicandi inter se immc-
diate mediate uē agit de rebꝰ quē ꝓpōnes ad Deū. Similr agit Leā
primario de cognitione subiicientis et ꝓdicantis à qua respectiua
denominant subiectu, ꝓpātu ad 3tium. Similr in syllmō demon-
strativo et ꝓbabili agit primario de actibꝰ uersantibꝰ circa mātē
necessariā, et ꝓbabilē rēdeq̄ agit de mātē ꝓbabili, ē rationē mātis,
ꝑ quatenus illa mātē obtu actuū nrorū et certē v opinabiue,
v ꝓbabilit adhærentiū obtu. Ad 4tū inde dico, Leā agere ꝑ-
manē de actibꝰ repsentantibꝰ connexionē inter ꝓpātu et subtū. Ad
5tū ꝑ subdistinctione idē ē obtū habitꝰ q̄d et actuū, ab habitu-
licitorū, addo. idē ē obtū habitꝰ q̄d et actuū ab habitu impratorū,
et directorū. nego. Obtū actuū à Leā elicitorū, sic nego obtū actu
ū à Leā

um a Lõ imperatorũ et Diuersorũ Sõ rer. f. acty eiusdẽ Lõ dicunt
Speciẽ Lõ quã n hñt p obto rer. Dõ Operationes et definiones argumentandi
Diuisiones etc eiusdẽ imperati et diuersi Sõ illi quã Lõ diuinum
et alijs scõis Ihesu x̃o Deum quales Sõ acty alicuius Sanctõ Di-
finiones argumentandi in mãdãtis quorũ obtũ Sõ rer. Obtũ Dõ
D. olij habitu sacrificii religiosi post se ipsi externũ distinctũ habi-
tu, imparata hñt p obto rer, circa quas uersant f. Habitu actui
n religiosi post se ostat extrinsecũ in his cñ acty imperati ẽ obtũ
mediate primũ qđ dirigit et patet in Salutatoria Missica et alijs
quibus ẽ eũ Lõ ad 2mũ Dico qđ Speciẽ Lõ uerificari immediate
de ipsis sensibus formaliter ingressu sensibus definitionis dr explicare
eandẽ rẽ qđ explicant sensibus definiti licet hic clarius ille obscurius
et sic dr aliũ deinde dant clarã Speciẽ Lõ qđ n possunt uerificari nisi
de talibus sensibus formaliter ut definiũ ẽ Obtũ explicans mãdatũ sensibus
obiectiuus n ẽ Obtũ explicans dr explicata unde nõ ille actus definiũ dr
uerificari cũ definito ingressu uidendo id entitas obtũa definitionis et definiti n
obtũ Lõ ingressu uere uidendo qđ acty intellecty seu sensibus formalis inesse
dicamus Lõ teneri ad id entitatẽ obiectiuã ẽ obtũ Lõ hinc deducit falsũ
et qđ Lõ intendat informare u assimilare cognitionem rebus hoc cñ gñre ad illã actiũ
qđ uti Lõ Speciẽ necesse finis Lõ uentus seu informitas actus cum rebus dr uentus
qđ ẽ informitas cum Speciẽ, quare Lõ hñ obto uentũ ni adequate sumpta hic ẽ ipsum
actum

actus q̄ ſi uer̄ q falſi non habent uer̄ adequatē ~~Sumptū~~
Sumptū ueritatē, quotcūq; ſtormitas cū rebꝰ, ſeu cū rebꝰ repꝛeſentatis.
Colligit 1mo obꝫ nāliꝫ Līē ī ē uoces, q̄ ſi ſigna tantū manifeſ-
tantia ſcripta, et ſimul ſuppoſuntq; p rebus, ꝓſerra ī intellectu
primario, et q̄ ſic ſ Līē, Edo, q̄a ſubluatis uocibꝰ adhuc darꝫ Līa,
darꝫ cñ apprehenſio radicīu definiō Lullīng Sicut nunc dat̄ n.
angelꝫ et in hoīnibꝰ muſicꝫ. unde uoces, ſtabilit̄ ſeruant ad gram.
matica q̄d illas ordinat et ſubminiſtrat alijs Liīs in ordine
ad manifeſtandū ſcriptus diuerſū nihilominꝰ Līē agnt de uocibꝰ
q̄ accidens et īmutabiliter tantū de ſignis ſecūd actuꝫ ſeu, agīt de illis
poſſiue ſumptis q̄d ſcānt ſcriptꝰ ſtabiles ī agīt cū de illis actibus
ſumptis q̄d hñt ait et officiū ſcandi, q̄ ſi aliq̄ ſcriptꝰ Līē uideꝝ
diuerſi cē de uocibꝰ, Reſpondendū actꝰ illos ſcriptꝰ n̄ deue-
nire īmutabiliter reducitur tantū, Scribant ad Līē primariū ad grammatica
do q̄ ſcribat ſubminiſtrare uoces ſcriptis, reducūtur cū ſcriptꝰ ad
Līē dico poſſunt uoces, quotcūq; ordinatꝫ ſecundū regulas Līē ī
ſecundū regulas grammatice q̄a grammatica ī ordē mediū tenū
in ſuma ſtqua debere ſubeſſe in maiore et q̄ cū in minore et
alia huiuſmodi unde Līē ordinando ſcriptꝰ ordinat ſimul uoces illi-
cū ſcriptꝰ ſtud exprimitur q̄d hñt ſcribant ad illud ni ſi q̄ accidens:
aut ſtadia q̄ ſi ī legibꝰ archiſtectonicis ſcribat ad architectoni-
cā q̄d repſentat ſtadia ſcribat ad rhetoricā id ē uoces ſcripta

ad architectonicā

spectant ad grammaticã Secundũ id gõ dispõnẽ iuxta regulas Logꝯ sines ad Lcã

Ostitigit Do obtũ modũ Lcãe ñ rẽ intellectũ, ga nititur gsi: sua, gm Lca induit in mãtr, & formitas ãd Speciẽ Lcã, Seu ẽ sim formit ad Speciẽ Lcã, hanc am formitatẽ ñ recipit intellectꝰ negz em de intellectu verificat Speculũ de Deitõe nre Lcã effict intellectũ nrm dirigit, habitꝰ am practicus, d habere, obtũ id, gd effi: cit aut gd dirigit actꝰ am Lcãe intellectꝰ Lcã efficit & dirigit, in nobis intellectũ dr in intellectibus subtũ receptionis ñ obtũ, ideoz dirigit tnz subtũ speculatiũ ñ ad tnm obtũ directio em practica, d rẽ debita operabili; intellectꝰ am ñ ẽ obtũ operabile cõ. etc. Jõ aliam Scia: rũ actꝰ recipiunz in intellectu, & hñ ñ segñ inde intellectũ cõ obtũ aliarũ Sciarũ, cõ cõ, ga actꝰ intellectꝰ Lcã recipiunz in: tellectu ñ segnz intellectũ cõ obtũ Lcãe. deinde intellectꝰ ẽ cã efficiens intellectũ speãle gdo cõ gd rẽ obtũ, in gd dr induci obtũ speãle, Lca em cõ sit habitꝰ activus ñ actꝰ, obtũ Christi cui mediũ: rtũ ẽ speãle, Jõ i gd actionẽ transeuntẽ, intellectꝰ am ẽ obtũ Christi, cõ ñ gd cõ obtũ Lcãe. et licet in intellectu introducat Lca recipiendo tm in subtũ receptionis introductionẽ Christi, ñ tn introductorem: tm Christi a Lca hoc exigunt nrã operationẽ, gd si dicas, finis cõ Lcãe dirigere intellectũ dicendũ finẽ cõ dirigere intellectũ tm ad

Operandũ

Operaõnes quæ fiunt in perfectione eõ ad finẽ Lẽ dirigere intellectu tangũt id q̃ ex parte Lẽ fit q̃ ratione, intellectũ eõ obtẽ mãle remotũ et indirectũ ingrẽdi ad attingendũ Operaõnes quin abstinẽdo et intellectũ ut subditũ rectificãdi Operaõnes et alia casualia contingẽtia ad finẽ Lẽ ad quẽ eõ obtẽ.

Tertio ex parte obtẽ mãle Lẽ totale et adequatũ primũ ad correctũ ex ente et cognitione seu ex obtẽ et forma, hæc sunt duo obta inadequata modo sibi subordinata scilicet unũ obtũ adequatũ totale, sicut in Ethica ex mãa et fine, unũ obtũ nempe corpus

Tertio ex parte Lẽ ad habere scientiã obtẽ ex eo q̃ habeat Operaõnes p obtũ q̃a Lẽ, hæc q̃ obta operaõnes dirigibiles in directe nec specie ad Lẽ sũt operaõnes directiuæ.

Sectio 2da
Quod obtũ sit fale Lẽ

Notandũ 1mo obtũ fale ee rationẽ finis et per ex aliquid ẽ tale et rationẽ finis Subquæ aliquid considerari ẽ tale in seipso. unde aliud ẽ obtũ finis et aliud obtũ finis quo obtũ finis ẽ ratio finis seu motiuũ per q̃ intellectus assentitur obtẽ mãli. sicut Syllogismus sũt obtũ finis q̃. q̃a per illũ intellectus assentitur premissis. obtũ finis quo. seu ratio finis Subquæ ẽ finalitas illa, q̃ obtũ mãle determinat ad esse finis seu ẽ id, ratione cuius obtũ mãle

sed esse

videnz à tali Scia sic corpus videnz à Chirsita sub raõne magtr à me-
ta physica sub raõne entis à medicina sub raõne Sanabilis à Mathe-
matica sub raõne quanti. Idcoq; nadhitas entitas, Sanitas ghabitus
& raõ formalis subqua ex hac raõ formalis dr ee communis obng illis
quã à Scia abstinganz, raõne illius ut obta maalia, et talis raõ for-
malis subqua. ra Scã e dirigibilitas, seu rectitudo Operandi,

Notandu 2do Obtũ maale distingui realiter à formali in ha-
bitibus factivis eo, qd mõa dr Coexistere antegm introducaz in subiõ
dng et Chirsicã indifferens ad hanc v illã formã, ut patet in obtis
artibus mechanicis in habitibz ãm artificiv quã hnt p obto actg mõis
v audandis à distinguiz maale à formali Chirsicã realiter distincte
& raõnl: sic musicã obtũ maale e sonus formalis rectitudo soni, qua
a distinguiz realiter et physicè à sono qa n dr coexistere sono à parte rei
sic artificiosus et rectus v n artificiosus et n rectus exigãt n dr actui
sonus Chirsicè indifferens ad rectitudinem v irrectitudinem sed tñd
metaphisicè tende inducere rectitudinem in sonã nihil aliud e, qm dicere
re sonã rectã et n dicere aliã sonã q n e recta. hoc ad circandu.
Operationis intellectg raõne rectitudinis,

Notandu 3tio rectitudinem aliã dicã activa à aliã passiva
aliã Chirsicã aliã Scã Chirsica e qua inducig in obtũ Chirsicum,
Scã e informitas actg ad principiũ Scã activa, dicunz ipsa perfectatu
regula.

regulâ ex ui quarū fiunt operationes rectæ passiuæ et ipsa operationes directæ et productæ aformit ad spectra. et habe passiua aliæ extrinseca alia intrinseca extrinseca denominâ pstare ea operationibꝫ rectis fortis ingâtū quarū intrinseca ē nâ pstergit. genâ fortit. et ꝙ se ipsa ē aformis spectri, sive fiat attendendo ad illa spectra suerâ, et hæc intrinseca ā distinguꝫ ab ipsa operationibꝫ nisi ꝙ nâtū si fiat dependens à spectris operâ rectâ dicit et intrinsece recta et extrinsece directa, unde operationē ē rectæ importat solā habitat actū ꝙ ē actꝫ, ē nâ directa, importat pendentem illā ad spectra et ab illis dirigi ꝙ ē actui extrinseco cadit ipse ꝙ se intrinsecē rectꝫ Ludrigꝫ hic gubnā rectitudo ē obtū fortis Leā.

Dico obtū fortis Leā, seu nâ fortis sub qua ē dirigibilitas, seu rectitudo passiua intrinseca, operationē intellectꝫ ita fortasse obiecta bonitas et alij communit. Rā Ima ratio ē obtū fortis Leā ā quo obtū natā determinatā ad Leā et ꝙ Leā spectat fingꝫ ab alijs scijs. Sā rectitudo passiua seu dirigibilitas ē id, à qua determinantꝫ operationes intellectꝫ ad Leā ꝙ Leā spectat fingꝫ ab alijs scijs, ē ea pars operationis pas sē intellectꝫ à nulla alia scia accipiantꝫ nec ad obiectā Leā sub aliâsione alterantꝫ fortis nam rectitudo dirigꝫ nâm actꝫ dꝫ genitiua et directiua operationē ac causandō speculativa pars ulterius obtū fortis ē fortis illa, quā tendunt in obtū natā et gaudet inclinatiō fortis Sā rectitudo ē fortis ꝙ intuetur Leā in operationē ē ē obtū fortis Deum, obtū fortis dupliciter intrinsecꝫ ꝙ intendit ab habitu actꝫ rectitudo passiua ē fortis intrinseca quæ inhæret Leā ꝙ

dit Lō g Quergta sua induere indutiam metaphisice hoi g debit Operaōes simil
ad rectitudine quā illis identificat distinguibg solūg rabad abillis.

Objicies sino rectitudo faspina ñ g̃ induci g̃ quergta Lō in Operaōe intel.
lectg cō ñ ē obiect formale Lēs, q Lō sina g̃ habere rectitudo Operaōis à sibi intel.
lectu, g cas g̃ ducit, indigendo ea ab illis Quergtis Lēs. Sicem ante Lēs intellectg
g̃bait elicere actū rectū, g̃berit rō religōis, actg elicere, vt ita Vbiqsinō ēm.
stro fuba g genus et differentiā cui recta, g̃uis nullg nulla Quergta nomine Lō
sina Rectitudine ñ sit distincta ab operaōibg ñ g̃ induci in illa g̃ cui Fidentiss:
catū alicui ñ g̃ induci in illud et g̃ha sua rectitudine g̃ssiua ad ē sentiandū
sibi et especialiter Operaōes ñ g̃ferunt habere illā ad Lēs. Quā sina Quergtis chi:
cirnitā actg g ē bong ñ ē g̃pria induere rectitudine in illud cū indutio rectitu:
dinis Quergtis ad quā rectitudinis Quergtis cū alicui actg ñ
suggomit cadē rectitudini Lēs g̃ta Operaōes ñ ē sina g̃ssiua ad rectitudine
habenda vt habenda ad sina essentialiter recta vt rectā ñ g̃ in illa induci
rectitudo, Et prego animadvm ad sina g̃pandū dico, g̃ quod rectitudo habeā
similitudē ab intellecta sabinde Lēs ad Lēs naēs, facilig ñ habet Quergta
ta Lēs et hic non ē opūm de Lēs naēs ad de artificialib, quib g̃sint et
quib g̃ueh, de quib ñ ad recta cadit ē cautio facta, cui recta inducere ñ
cui ām recta extinguere id ē ñ cui Secundū Quergta, Ad 2dū dicēdū:
quo rectitudo ñ g̃ induci in Operaōes vnius sua Physica distincta
ab eo, ñ g̃ induci in Operaōes vnius sua metaphisice seu ñ g̃ induci
Physice ab eo metaphisice nego indueri cū rectitudine g̃ssiua in Opera

vnius nihil

rationis nihil ē aliud nisi illa vis directiua Lēs inducit ande Lōnis
in ā dē intelligi Iustitiam vel rectitudinem et Christi ē distincta id in
gd inducit formā horum habitū quemit habitibz practicis Sēgbalterg
Operationis n̄ habere rectitudinē intrinsecā à Lē ata cā finalis
āc cā directiua. Ide stinā distingua similit̄ Iustitiam vltimatiuam
actg f̄ ē g Le bonus n̄ ē inducens rectitudinē in illud ens in subtā
Christi. sed ens in subtō habitū meta ghisi altera g inducitiuis nego gate
subtā g inductionis n̄ Operationis g inducibilis ad gtā. Ide distingua
Operationē n̄ Sē inducentis Christū ad rectitudinē habendā ē n̄ ha-
bendā sed. n̄ Sē inducentis metaphisice ad rectitudinē habendā ē
habendā nego ē alia Operatio in facta n̄ Sē inducentis ad rec-
titudinē habendā ē n̄ habendā. Et quā sunt ē quā dnt sēm n̄ Sēduc-
centes n̄. dd in gdcih Operibz à Lē hī rectitudinē degenerabat.
illa.

Obijcit Sdo. Rectitudo passiua audiendi ē à Christo ē nō
aliud gnale Lē et gbāh rectitudo passiua n̄ ē distincta ab ipsis ha-
bitibz inclinatis ē ē quid physicū ac mālē. Operationes intellectus
audiendi à Christo ē ab audītā ē nō rectitudo ipsis adventitia ad
rectā abilitā. Rectitudo passiua audiendi à Christo aliud mālē. Quā aliud gnale
Ad. cū ēā rectitudo n̄ sit nisi dispositio realis ab operatibz ad tales ope-
rā. ratōnē. gdo hī Christo potēs operationes hī rectitudinē ipsis
adventitias audiendi à Christo operationes intellectus tēm actg ma-
les et malas n̄ nō tēm dirigibiles. audere rectitudo quatenus vtī

his actg

sic arty ad, considerat ab ad. quatenus ad sic formis Spectat Lib, considerata
solo Lib, ad alias rem Scias Spectat facere Operationes rectas et hujusmodi
Lib ut directive dirigendo Scias. Sed dat bonas Operationes elicere

Objicies 3to si ordo arty Lib hic p ordo finalis rectitudinis, &
Rectitudo n' s' ordo finalis adequatus Lib ergo nulla st Cuerpo nega:
tiua quia in rectitudine, Sc irrectitudine hanc, p ordo Vg definitu
n' ibi intrare definitione ordo hic ghibet irrectitudo. Ex Cuerpo nega:
tiua hanc p ordo irrectitudine tuga Sed altera Vg tuga rationi nul
timal Lae hoc ipso gd ghibeat irrectitudine uirtualit. et indeim:
ferunt rectitudine, Deo rem ghibeat, nec aliquid mali finalis brie
fiat. Cuerpo ad positiua in ipsa rectitudine sitam.

Ad 3tio Ama Rectitudine n' distingui realr ab Operationibz
intellectz Sc tutu p rationi quidquid sit de rectitudine actuali uolun:
tatis. quia distinguitz ab ipsis arbz eo quod actz uoluntatis stem
morale dependens sua bonitate à uarijs circumstantijs exhibitis ope:
rantis extrinseco rectitudo uo actuali intellectz dependens à circum:
stantijs extrinsecis Sc ab ipsa cognitione habitate.

Ad 4to Operationes intellectz n' differre inter se Cor Sc istm
Christi hore, conueniunt enim in ratione dirigibilitatis differunt autem in
ratione obti diuersi ad gd tendit quisq obti sibi debet differentia adhuc
subitde ex ratione modi tendendi in illud. Rectitudo cor actus finalis
ad totalis Sumpti Considerando ab Operationibz ducibilibz et ductis.

Sic de ductis

Sed ducib⁹ erant obiect⁹ Lib⁹ Speculativ⁹. Ducibiles enim obiect⁹ Lib⁹ practic⁹ dicendi Operandi dirigibiles ad aliq⁹ finem debitum dirigendo tendere in illas. Speculativa scientia in ipsa veritate, illam gratia ad illas dirigendo.

Colligit 3tio Operationes divinas dirigi in eas seu in finem ipsius sit aliquid in ipso statu. Si quis ergo intellectus sit aliquid extra totam divinam considerans in indifferenter ad divinas quas Lib⁹ ad actualem directionem ipsorum in statu possibilitatis nondum sit ulla operandi scilicet hoc determinabile sit quibet indeterminate. Lib⁹ eo determinat hanc potiger determinabile aliquid recta vel a illam recta gradet ad hoc rectitudo quoad existentiam a nobis indumq; q; exercite dat Deus posse vel ipsorum quo genus ante exposita quam ad hoc reflecta ergo ipso id ad rectitudinem modo finat ex habitis principiis sicut litteris &. ergo e scima in alphabeto quo Deus posse gradet ad rectitudo divina quatenus e nobis intrinseca recipiendo e nobis paradecem. Dir ad Lib⁹ qualeng sit directione Lib⁹ quod actualem assistat ergo nobis intrinseca Rectitudo ad Lib⁹ absolutam dirigendi sicut Principia subjici ad Lib⁹ principia vel extrinseca finem aliquid altiori ad ordinem licet inde sit in creatum. Non sicut principia.

Colligit 4to aliud ad dum foede in Lib⁹ principia aliud sub quo Deus aliud e intrinseca ergo ipsa rectitudo Operandi et agendi in rebus ad informitate Lib⁹ recipiendo extrinseca principia extrinseca in quibus innituntur Operationes Lib⁹ seu e modo Operandi faciendo Lib⁹

ad ea principalia

habia principia sit ad ee Segh ~~dis~~ diu de ei diu de mallo. qd. ē
ead unitertio sē eade' inse ga rulta sit habity ptibz n̄ stud dz
nosse nād Operacnw sed ēd nād faciendand, horem Scribat ad ha:
bitū practicū sicut himico n̄ sufficit nosse nād aīs sd ptercadē sci
re modū erg faciendi exhibuerūt tñ ōm subordinatū inuinseco. ōm
fōale subqus ē nāo fōalis subqua ostendit ōm maāle ē sāle seu qđ
determinat ōm maāle ad sāle qualis ē dirigibilitas in operatibz.

Sectio 36a.

Quod ē ōm attribuōis. Lia

Notandū Inno ōm attribuonis eē id ē qđ cognoscendū ordinan
tē circa obiond attend attribuōnd cognoscens qđ tractant in illa sūa
attributa autem ordinantur ad obiectum ~~attributionis et~~
attribuōnis ~~ē~~ nāli inclinatione ~~et~~ dispoēe ut regitiue ad cognitionem
bonis ~~ē~~ ex ī repugnantia ē ex libero hūanū arbitrio. Ordinatz aīs
ē tripl gen ad bonū. ē tripl medium ad finē. ē tripl principia
ad compositū ē tripl principiata ad suā edam ē tripl dispermibilia
sui principio. seu tripl strenū abstinendi ēm eade ē nāo ē tripl
notitia ad cognoscitiā ē ~~ē~~ amissitia aīs dicendū ad ordinari in scientiā
ad scientiā. unde ad ōm attribuōnis requiritur ipse in sua prima
ōne tractatus ut ordinē ad illud obiectū cognoscendū ordinetur ut illud
cognoscendū effectiue ordinetur ad ipsum ut finem.
ut sit unum qđ abillo sāle dependunt
unitate specificatiua qđ ab eodē.

Notandū qđ ōm

100

Notandū Quō ā de ōm attributis dōm principale. ga principale dr illud gd̄ p̄stantius int̄ partiales dōm Lib. Item ōm attributū manifestū possit cē in altera ōm attributū. ut ē dē, gd̄ ōm adequatū et totale. ga ōm totale includit eām ōm attributū nisi ex additō adequatū dē ad illud ōm referunt. et ipsum ultra ñ refert. Unde ē quid p̄fectissimū in rāone entis in illa scā ga p̄stantius illo ōm totale. dr ēt p̄fectissimū quid in rāone intelligibilis, cogd dr illud ōm referunt sic in metaphysica. Ens ut sic. ōm ē attributum Deus dō ōm ē attributū cui ēt Deus sit p̄fectissimū ōm entiū. Sed n̄ cē ut aliū distinctū à nālī et foālī simul sumptis. Solū foālit distinguūt cogd ōm attributū supra ōm nāle et foāle simul sumpta addit existentiā cui dō sc relingua ordinem seu dirit referibilitatē ad scā. simū ōtorū.

Notandū Thō usus est rōne Sententiae nīra ōm attributū Lib in suas scripturas S. Aug dicit solū definiendo rē ōm attributū. Da solū demonstrando Thō sylogismū p̄fectū seu argumentatōnē tal rōne demonstrativū gnē syllogismū ut ōs 3 modos secundi dic ut 3 figurae dic hō Sententiale. et probabiles. sunt carent difficultatibus. quas facilē p̄ugnantes defendere. Dico.

Dicta solā demonstrando seu syllogismū demonstrativū ōm attributū Lib. ē Sententia certa. ut patet ex Lib Aug Retr Aug ubi agit. Primū dicendū. qd ōm circa quid dr

quo talem dic circa

quo intendit Sit. dicit demonstrationes quinque esse demonstrationes
et quidem ego in libro Posteriorum de quibus esse scit Scotus in libro
proximo agit demonstrando singulas de fine ultimo finiendi ultimo
dicendo attributionis. Quia ad id quod istae istae sunt attributionis ita, dicit
Sit ordinans quod tractantes in ita tenet ad finem ultimum. Sit ad demon-
strandum ordinans ordinat tenet ad finem ultimum per habitudinem scien-
tificam Sudicium tria per genus definitio esse ordinans ad demonstrandum
Sua aggregatis per hoc genus sudicio sudicium demonstrandi istam esse
partes demonstrandi quinque ad partes Scopus scilicet syllogismi
argumentandi cum pars metaphysicae demonstrandi cui Sit genus
respondet in partis respectu ad cognitionem totius tenet ad finem. Syllogismus
cui Togismus et Sophisticus respicit ad demonstrandum tenet ordinari ad
rem unde facere demonstrationem Syllogismus dicitur esse ex probabilibus et Sophi-
sticus ex falsis in sit ita alius ex probabilibus sicut Sophisticus ex apparen-
tibus in ratione fidei qua utimur et cadet. Ad rationem mihi dicendum secundum
se Syllogismus dicitur ratio regulata dialectice ad disputandum. unde cognoscit
Syllogismus probabilis dicunt cui mihi sunt deservit ad demonstrandum sicut rem
cognoscit fidei Sophistici Syllogismus dicunt cui mihi deservit ad demonstran-
dum. Ad dicendum cum Syllogismus appreciant talis ratione mihi in ratione fidei Ad id dicen-
dum demonstrando esse finis ultimum Sit finis cum ultimum et istum attribuendi
mihi ad demonstrandi esse istum attributionis plus ad Sit finis ultimum quo
in illa quoniam intellectus et illo habito cadit finis Sicut finis ultimus
ratione divinae objecti.

nicõe diuĩone rẽ vel quarũ[cunq] alia ẽ operacõe intellectꝰ ad q̃ ꝓcedit in
tellectꝰ dõ alt[er]ũ[cunq] tendit ad demonstracõẽ hoc ad habita ad q̃ ꝓcedit
qa sit rẽ g̃ cõe contra et cuidentes atq; ita g̃ fere maxime hoiẽ
cuiꝰ cognitiõ mediꝰ sciendi ẽ scire intendũt g̃ dicuntur g̃ dei fides re
ab angelis et hoiẽ a cognoscentibꝰ sine discursu sillogi demonstracõẽ
re habitꝰ cognoscibilis ab eis qa scilicet sola cognoscentꝰ gaudet
ꝓpietatis q̃ oĩ.

Obijcies 2mo Scotꝰ ꝓbabiliꝰ ẽ referꝰ ad demonstrandũ
ab tota demonstrõ ẽ ꝑ totũ ab cõtingendi ꝓpꝰ cõ. ẽ g̃ ostendi quomodo
referꝰ ad nec sit gaudere nec effectꝰ nec suppoñ ad demonstrandũ
nec ẽ ens rationis nec ut quid imꝑfectꝰ ita sit ei[us] scilicet rei demon-
strãtis differens ab scia ratione modi dicti g̃ habitꝰ ad Lĩã respectꝰ
modi ẽ obiectũ actus directionis, a Lĩã ad dictũ directionis, qualis ostꝰ g̃ de
Lĩã ẽ ostensꝰ. cõ Scotꝰ ꝓbabiliꝰ ẽ referꝰ ad demonstrandũ ꝙ Scotus
ꝓbabiliꝰ referri ad demonstrandũ dicit quod ostensiu seu oppositũ quod
Ockã scribit in hoc g̃ demonstratiꝰ sive essentialiter certꝰ ꝓbabiliꝰ ẽ es-
sentialiter incertꝰ huiꝰ g̃ subiecte solum illi ẽ Scotꝰ cui ut sic scaligeꝰ
Cardinalis in scriptis sibi scalã oppositas referꝰ ea ratione modi essen-
dei ad ea q̃ ram, ratione ordinis seu ratione modi essendi diuersi
referꝰ ad tertiũ g̃ imꝑfectꝰ ad q̃ ꝓbabiliꝰ Scotꝰ ut sic
ẽ simul ea modi et q̃ ea q̃ imꝑfectorũ cognitiõ ducat ad cognitionẽ ꝑfec-
torũ nec intellectꝰ ostendat sola q̃ nisi illa ut sic in alterũ modi re ad ens modi
rationis q̃ stet ꝓbabiliꝰ ideo ꝓbabiliꝰ referꝰ ad rationẽ modi ens scilicet ad Lĩã
in communi accepta ẽ scilicet ut ẽ singulari seu in particulari cuiꝰ lit et scitꝰ

cum ens differentia

Cum ch dissentia phabilis Syllmi à demonstrativo Sgcie ad Lcm dissentiam n̄ possit cognosci sine mālis commūdā mā utriusq; Syllmi Sgcie ad Lcm ad gn̄ Sgcias tota demonstrandi rāo quā includit mālis communi. Deinde dicendū est cognō pōtis sit valde impfecta. p gn̄ omnis rē cuidam cognoscere, dea ad demonstrationē nāl̄ Csupponit et deseruit dispones sensū intellectui ad inuestigandā demonstrationē. De eodem tbo Scās ad mālis liberalitatis deseruit cognō partialis. & prodigalitatis. ad nāl̄ clementiā cognō crudelitatis. Ete mālis Dei cognō peccati.

Ad primū igr Dicendū et dicēdū n̄ ordinant p se ad demonstrationem. ete Demonstrō n̄ ē ītm attribuēns pbāt ete Sublata demonstratione adhuc darej Definiō et Diuīō ete Sublata diuersa adhuc darej eca quā p definiri darej et tota gō possēt diuīdi definitionē et diuīonē referri ad demonstrationē tnḡm partes eius. cognō ēm eēā quā fit p definitionem et cognō pprietatē quā fit p demonstrationis ecluīonē referunt ad scim. uicē neutra n̄ ītm attribuēns p se sē referē utraq; ad demonstrationē quā oponit ex utraq; sē mālis et fūā essentialit. se respiciunt. et n̄ utraq; ordinat ad aliquid Stiā nempe compositū omnes partes existunt ipsā vta actuō et definiō ordinant tnḡm ad totā ad demonstrationē unde definiō n̄ ē p fectior et nobilior mēdā scibilē gn̄ demonstrō qa demonstrō adequatē sumpta pdicit oēs 3 p posita includit definitionem Q̄ dicit fectior et nobilior demonstratione dīna adequate sumpta hoc ē subtractione

sic ēt licentiā

sic cõ liret sit p̃fecto corpore n̄ ẽ intẽu p̃fectior toto Bon à ualeshii. Ca-
ritas de Deõ q̃ntũ cognoscit p̃fectissime p̃ sũa definiõẽ n̄ cõdat in
Deo discursq̃ qa Deus unico actu simplici cognoscit intuitiue p̃fectissimẽ p̃
eam et sumpriorata cadq̃ dõi obtumq̃ charitem comprehensiue non
am hoc ẽt p̃ definitionem significans cognositum ~~cognoscit hg~~
eam dõm n̄ am ꝓpriebates ut am cognoscang ꝓpriebates indigẽq̃ discur-
sũq̃ cõ dicit q̃ indeo deb virtualis discursq̃ deosq̃ cognõ dõi n̄ cur-
q̃ cive p̃fectior ẽ q̃a ẽ definitiua cõ qa simul ẽ cõm virtualit discurri
ue unde definiõ Dei ẽ virtualis cõm demonstrõ q̃ am positiuq̃ sistem
in definiõne n̄ referendo ad demonstrandũ hoc fuit arbitrio nostro
nãs definiõnis.

Vrgebis ipsa demonstrõ ordinat ultrius scilicet ad ganiendũ sciã et cum
stantiã de obo cõ demonstrõ n̄ ẽ obm attribuabilis de uig mõe ẽ ut nõdi-
nes ultrius q̃ distingues cõ ordinat ad sciã adquisitã ad demonstrandũ
distincte q̃ inadequate cõgn̄ à posti. effectu &c. ut hoc argumentũ
simile illi hõ ordinat ad habendũ humanitatẽ et altũ ordinat ad habẽ-
dam altitudinem.

Colligit 1mo Demonstrõnẽ tũ à priori q̃m à posteriori cũ obm at-
tribuãlis cõ qa ut aliq̃ ẽ instrumentũ sciendi in suo genere p̃fectũ
nec refert cõ unũ ad alid ꝺ nõ ad utrumq̃ referrq̃ cum ad ali-
quid q̃ n̄ mihi ex eã cognoscimq̃ ꝓpriebates q̃ ex ꝓpriebatibq̃ eorum

Colligit 2do demonstrõnẽ cũ obm attribuãlis in communi acci-
pitur hoc ẽt demonstrabiles in effectu cognitũ qualemq̃ sumunt scitũ in
ratione generis demonstrandi et qualemq̃ sit abstractũ ab individuis quorumq̃

quas individuales

quas individuationes trahit infima differt demonstrandi Lca ñ esse eandem alib Sib quib illas faciunt Lca ém cognoscit Solã demonstrandi differt Specifica recte dirigit ad demonstrationẽ in individuo faciendã. Oés ém demonstrationes eadẽ artificij Lis Sole numero differunt.

Disputatio. Tertia.

De Divisione Lcã et Necessitate.

Facta definitione Lis assignabo 8to illig quibus adhuc quatuples est Lis. et quas hi appellantes seu ad quid ñ neant? Duo ad Imum attinent eadẽ Solet dividi ab authoribus. Imo Alia est analitica alia Topica alia Sophistica Do alia est apprehensiua alia iudicatiua alia discursiua 3tio alia nudalis alia artificialis. 4to alia actualis alia habitualis. 5to alia docens alia utens. et hac ultima Sectione hic nobis agendũ ut eã clarius et ornatius pateant. Quidam igit Imo quid sit Lca docens et utens et quomodo inter se differant. 2do. An sit neandũ ad alias Scias 3tio Quomodo in fluis in alias Scias.

Sectio Ima.

Quid sit Lca docens et utens et.

Quomodo distinguãtur inter se

Notandũ Imo Certũ est Lcã tradere Precepta definiendi dividendi argumentandi certũ eadem est ipsa Lca et alias Scias utiles

reptas vero

reptis vtis in quacang' mā dubiū in ē penes ce authores andā
Lca vtens Sui Ceceptis debeat dici Lā vtens an no ēd Lā vtentis
sed rem Ceceptis Lis debeam vocari Lā vtens sd gd quertio de hoc
nomine plus importat rixarū et altercationis gm utilitatis ideo
abstinemus a tilla sed quidam p nō quid sit docens quid du-
cens.

Notandū 2ndo diuersos habitus nasci ex diuersitate actuū
Quales sūt acty tales dicunt habity si acty sūt Specie diuersi intē
cōm habity erunt Specie diuersi inter se sic ām acty Specie distinguūt
nō habeant cōm Specie diuersā.

Notandū 3tio Habitū Lis docentis totalē vtentis totalēm
ee unam Simplicem qualitatē indiuisibilē sed aggregatū quē ex plu-
ribus habitibus eām Specie diuersis inter se, quemlibet sed in ratē
generica. scilicet docentis vtentis ita habity Lis docentis de
definitione Specie differt. ab habitu Lis docentis demonstratione

Dicit 4to Lā ingenitū dari Ceceptā seu regulas directiuas gene-
ralis Lis docens. ingenitū utity ipsae Ceceptis in sua mā dr Lā utens.
dixi in sua mā ad retinendū gd n' tribū dicunt Lā utens habitū
utentis Ceceptis Lis gd n' gd dici Lā utens gd n' Lā Sicut n' gd dici
aal rationale gd n' ē aal. nā am alia Sicā n' sint Lā. n' possunt ēd dici Lā utens
sed dnt dici Lā utentes. nā sicty alia Sicā sint effecty Lis ex ea, quas
unt ex directione Lis n' possunt dici Lā utens. alias effecty pariter ga-
rent ratione

rent rationē cū Scriptore n participiū rationis ignis n ēm gd dici in recto. Calor ē ignis. nec assignāt vbum Seruo Seruis scribens calamo colores instrumenta cōm n vsuāg cū ē nāe cū vbente instrumēto. Dicendū vō Lēm vsuāg proprio in propria māa, currere, et directiue et effectiue. dicūt am aliōm scribam intēd directiue effectiue nō currunt ipsū scribā

Deo Deo hūs Lēm docentis n distinguūt realit gd tm̄ gs alit cū hūa Lē utentis. Quō hūs gd hnā ēm diuersā n cū diuersi hūs am Lēm docentis et utentis n hnā ēm diuersā a tm̄ gsm ēm n ide foāle nemīe restitudo Operand. cū n distinguāt realit foātr am distinguūt unū ab altero qa aliq cū foātr distinguūtr ē ēm aliq in māa Lē respectu cregti à quo dirigit dr utens et respectu alterius aliq quē dirigit dr docens differunt tm̄ qa obligat cregtē docens negab exercendā cregturā utens nō dicit exercendā cregturā id cogit tm̄ ratiōe diuersi modāli differunt sicut dr hūa respectu diuersi modāliū gt ēt gr et filij, parui et magni

Obijcit multi qđ euincunt Lēm docentē ab utente distingui realit cū n foātr Sto Lēm docenti et utenti iurantur gratia studiosa nā docens inclinat tm̄ ad cognōēm operis et n inclinat ad usū, utens ē contra n inclinat ad cognōēm operis sed inclinat ad usū. inclinare am̄ ad usū et n inclinare ad usū sūt diuersa. cū etc Deo Directio et usus directionis distinguūt realr Lēm docentis et directi utentis am̄ usus directionis cū etc Sto Thomā Lēm docentē et utentē e diuisā in partes.

ē diuiō in partes essentiales et sibi ēalr oppositas. Secundo
aḷis in reale et irreale qđ distinguunt realr. Tio dō hmo ꝑ ꝓ
in diuersa inclinare ut hūs a mōte et ꝑ ꝓ in dorsū inclinare seu alt
ꝑ diuersi actꝰ ibi ꝑ ēē diuersi hꝫ dō Lēē docentis actꝰ ꝑ diuersi ac
actꝰ Lēē utentis. Vꝫ cognō operis et ipsum opꝰ ꝑ actꝰ diuersi cō
cognō practica et praxis cognō practica ē actꝰ Lēē docentis praxis vō
ē actꝰ Lēē utentis. Vbi ꝑ difficultates diuersē superandē di:
bie ꝑ hūs diuersi dō in cognōne ꝓceptorū ē diuersa difficultas ac
ea qđ ē in operatiōne ofterni ꝓceptis Lēē seu in usu ꝓceptorū alīr rē
hꝫ difficultatē raōne ꝓceptorū alīr nāmē mātis ē. ergo Tio qđ ꝑ se:
parabilia realiter illa distinguunt realr dō Lēē docens et utens ꝑ:
parabilia realr ꝓ ēē quis genere Syllogismū in darij vꝫ intendes
hic Lēā utentem et nō intendes Lēā docentē. ꝓ ēē obliuiscī ꝓceptī
dati de fō darij recdeꝫ argumentabiꝫ sū erit Lēā utens et nō ēē
docens ꝓ ēē quis scīre Syllogismū ꝓcepta nesciet tñ Syllogismū fōre scīre
ꝓ quis scīre domum delineare nesciet tñ ēē fabricare. Imo Lēē
hꝫ ab aliarū scīarū habꝫ realr distinguiꝫ. alīr Lēā utens, dr hꝫ ali:
arū scīarū Lēā nō docens, dr hꝫ Lēē alias Seguer ē definitionem qua
quis definires hmōi ēē actus Lēē ēē ergo Sub Lēā docens ē scīra Lēā
nō utens ē arg, arg ām rō scīa distinguunt realr ēē hꝫ Lēā do:
rentis et utentis distinguunt realr R. Ad Amū negando ca.
distinguo ꝓbationē Amī Lēē docentis et utentis sumendō ꝑ rōnē obiectiua,
unde ogus intellectꝰ seu independens ab intellectu et eodem
respectu. Nego.

respectu nego Quod opus intellectu seu de gendendo ab intellectu
seu diuerso respectu hoc denominatiue conuenit aut ratione exhibi-
tui notabili et obligi sicut eidem homini currit et docendi et similiter eidem
duo pariete et simile cum dissimile albedini et hac ratione conueni-
unt scilicet ratione quia colorem intrinsecum sub hac ratione nego. Sicut em
opus ad ratione in homine ante opus intellectu principium habendi
et scitu post opus intellectu distinguunt ratione diuersorum no-
tatorum ita eadem ingrediendi hoc ante opus intellectu inclinandi
ad practicum actum et ad practicum, et nihil post opus intellectu, ratione
diuersorum notatorum distinguunt. Adeo Lia docens et Lia ubens,
si res, in scitu do denominatiue ab intellectu gillus directione utili
et ad Dom. Dissingues similiter directio et usu directionis, dicitur
guunt realiter Sumptus usu directionis scitu Secundum notabile. Sum-
ptus denominatiue. N. Lia cum ubens, denominat ab intellectu gilla
utili, ad 3um dico, Lia diuisione in docente et in ubente, in ea
in partes extra oppositas, Secundum rectum do intellectu denominatiue,
et extrinsece, Secundum obliquum. Ad quod dico. actus Lia docentis
et ubentis ea intra distinctus, numero in Specie, sicut hoc signilli
et signillati. Ad 3um D. ubi A diffinitum actus diuersa superando quo
ad rectum extrinsecum et quo ad scitu ibi ea habet si diuersi et quo ad
obliquum et quo ad modum intellectu ibi si habet diuersi N. Lia cum docentis et
ubentis do ea habet quo ad rectum licet diuersa habeat notabilia nempe ea
practicum ea Praxis, et diuersum obliquum do diuersum modum quem dant alii Lia
facilitare

110

Scribilare ad Lrē am sola. ſꝺa Speciat quꝺ abiq; ē eꝺa. ad Gtm N.
Separari acty reatr Lē docendiꝫ ab utente eſdam una intendiq; in
tendiq; et altera, ꝺ dicendꝫ hty et acty ē diuersa reatr int se,
qꝺ Sī circa diuersa mōꝺ seu obm; Secus si Sī circa ide obm ex so-
la ām diuersitate obi, diuersificans acty et hty Dicendꝫ eā Lrē
utente in usu Precepti ē memorē Preceptī gnāliꝫ subinde tenuiꝫ
Secundū qꝺ Preceptū regulat acty alias ī exerct ad directione Lē
artificialiꝫ ꝺ nostriꝫ. qꝺ ām possit quis Scire delineare eꝺem ī
ām frāre illā, ī scīa posse eam aliquē Scire Preceptā vt Syllogi. ne-
scire, īmō Syllogi fōre Rāō ē Quia in priore casu pōt ordinariꝫ directo
ad pōt exercitū impotens exercē ꝫ nō ēt diuersa Subā dirigens
ab exequente ꝫ pōt ī ēt aliquis ꝫ difficultate tollat in currentem
ēt Parte mōꝺ aut applicanda ē fōa tollig ām in Lrē usu, Dicimꝰ ē
Subā ēt dirigens et exequens simꝰ directo ad pōt exercitū p-
sentē ex eq Preceptis. Ctā 3mū N mentē i ista priā dictas
quelā distinguē sequerē ꝺ definitōnē hanc, ē actū Lē quo ad modū
quis ꝺ fōt ocdo. Seu quo ad regulā secundū quā ꝺfinio regulat, pa
te mentē ē qꝺ possit esse bini huiꝰ denominatō cadē hty acty Preceptoꝝ
Rhetoricē ꝺ Rhetorica sic externi acty prūꝺ et humilitatis diuersi
prūꝺ humilitas ꝫ dicendū ꝺfinitō hanc reliquis Lē directiuis ꝫ delecta-
tiuis N. Lē ām erit actus Rhetoricē. Ctā 4tum N. Lrē utentē ē ac-
tum, qꝺ ām uersat circa singulariā, hoc Sī distinguendū uersat circa
singularia sub generalissimo seu communi ratu ꝺ. circa singularia ultimo
-gularia Sī N. Ctā ꝺe Lrē usum possita in alienis maīb; eorū in ēt

Scica ut qꝺ

Scia utq; erit th Scia utquo. Seu erit id, quo alia Scia Scientifica in suis mats prædent, Si actu Lis docentis et utentis Sr. in mā Lis tunc certa ē eor pluri ab eodem hāu Lis docente et utente, nec distinguī specie qā si sint in mā alterius Sriā Vñ Christi. tū actu Lis docentis erit distinctus ab actu Lis utentis matis, ratione miā, et sic considerati n erit Leg actu Dñi Christi erit ām distinctus actu Lis docentis ab utente sicut ratione sui et diu pooter tradi qo strari. deratu erit actu Lis

Colligit 5ma ab eodem qđ hāu prædere actu Lis docentis et utentis, aliō th modo, Secundū nostrum acceptū quatenq; ām si actu Lis docentis præcedunt ab eodē hāu christiue et immediate quatenq; ām si actu Lis utentis præcedunt ab eodem hāu mediate et directiue hoc ē mediante actu alio Lis quo dirigunq; hoc ām ad implendū ut idē actu ab eodem hāu p duratu simul mediate et immediate Secundū diuersas partes hāu habitu totalis Lis docentis ē realiter inadæquate distinctu ab hāu totali Lis utentis qa hāu totalis Lis docentis non includit hāu partialis quod n includit hāu totalis utentis dunq; ām actu totū docentis et n utentis Sceptis n dunq; ām totū utentis.

Colligit 6ta Lis ingnitu considerat naū et pprietates Sui dñi dici Lis docentis qo uere docet quid Sit, et qualis Operatio qm̄ considerat Lis ut qđ considerat Operationē tā factā n ee docentis pprie dr utentis quatenq; illa operatio ē aliquis Sceptis Lis.

Colligit 7ma Lis docentis posse stare sine utente, ergo ita

Prædicabilia

trad at Precepta ut illis ꝑ vsus, ab vere vsens nalle mõdo ꝑ stare sine
dorente ꝑ quatũ distinguis secundu ꝑ ꝑ diuis in obꝫ qu scitur
Suppoñ ablu actu Lis ad ens nõ fit, fa ads pure dotens ñ Supp
nit aliu actu alicuꝫ dare ꝓcessꝫ in infinitu

Cotingit ꝙto ñ ee ide, Lia dirigens alias Scias et Lia absen
hõs em diuersis Longe, actus hns ꝑceptu et actu Preceptꝫ, alig ñ ꝓfe.
ꝑ neatr distinguatꝫ ab ipse Preceptꝫ tñ em essentꝫ ꝑ caꝰ.

Sextio Dubꝫ

An Lia sit nearia ad alias Scias

Notandu Imo dubꝫ ꝑ aliqꝫ et neariu ad aliquꝰ finꝰ obtinendu
nimiñ simꝫ et secundu ꝙ simꝫ neariu dr seu absolute, sine
qua prorsꝫ ñ ꝑ obtineri finis, vbi ꝙ notitia ꝙ eã Diuinitꝫ, vnde dr
neariu Christe ꝙ elleraghisice sic intellectꝫ ñ neariꝫ ellera-
phisice ad intelligendu et realꝫ Christe ad videndu neariu se-
cundu ꝙ seu ad meliu eã, seu moraliter ꝑ illud, sine qua ꝑ definitꝫ
absolute obtineri dr ñ ita facile aut ꝙtabe sic neariꝫ ego hom
Sanꝫ ad iter faciendu neariu moraliter ab aliꝫ dr ꝑ sine qua ꝑ
obtineri finis nalis nongꝫ tñ aut ñ nisi rarissime, et cũ magna
difficultate iuxta commune more agendi hnt obtinebiꝫ ut ne-
cessaria sit arma, ad vincendu forte hostes.

Notandu Deo ñ ee hic quaestione de Lia naali, qa hec
ꝑ simꝫ et absolute nearia ad ocs Scias cũ nihil sit aliud nisi
ipsa vis naalis potens definire diuidere argumentari et reflecte-
re se supra sua bonitate actꝫ sine toti cũ intellectu nulla ft Scia

aegri

acqri qdstia cõ ꝓcedit de Lẽ artificiali qđ scientis in cognoscere
stat de substantiate actuũ, ad ꝓceptũ Lẽ ergo dr̃ debalitatis
de actuali.

Dico Lẽ artificialis n̄ē absolutè scientificabilis ad alias
scias acquirendas siue partiales siue totales dr̃ē acquisitas Secundũ qđ
seu moraliter qđ Doctrinã priuat Lẽ artificialis acqri sine alia Lẽ
naturali, cõ cõ alid scibilia poterunt acqri sine qđ cõ Lẽ ar-
tificiale sola Lẽ naturis cum n̄ sufficiat ad alias cõ scias n̄
cõmuning ē difficilis, scias Lẽ artificialis qm̃ alid scibilia cõ n̄ acqui
illa indiget directione ad suos actꝰ elicièndos qm̃ alid scibilia cõ sola
artificialis elicit suos actꝰ scientificos sine alia directione, seu
n̄ꝙ suppones alios actꝰ directiuos artificiales cõ alid scibilia poterunt
sine Lẽ artificiali cõ de facto dam̃ multa scibilia naturalia scientificè cõsti
ad illa n̄ꝙ cepit alia Lẽ artificialis nꝙ ꝓcepta aliqua antecepta
Lẽ cõ aranda alia ꝓcepta cõ sic in infinitũ. Multa cõ hanc rationes faci
unt actꝰ scientificos sola Lumine naturali cõ cõ dentꝰ cum hꝰ generantꝰ
ex actibꝰ semꝰ ꝙsuppositum actũ aliquẽ ꝙ recipere sine hac cõ sit potuit prius
actꝰ posteriꝰ sine hac cum n̄ potent prius secundus et sic Doctrinã cum intellec-
tꝰ sit habituꝰ multis errorꝰ in discurrendo quos errores difficulter
vitat qđ cum Lẽ artificiali facilꝰ ad potendum illis ꝙ sine Lẽ ad alias scias
se applicant hi cum quos possunt discursus facere eosqꝫ n̄ alios pos-
sibiles errores qꝫ tota scibilia acquirunt facilꝰ ꝙ regulas certas deprimendo
studendo argumentando hac dr̃ Lẽ naturalis Doctrinã moraliter, seu secun-
dũ qđ ordinaria ingenia n̄ possunt ita facile acqri scibilia sine Lẽ

Objicit Ino

Obijcijt Amo ut aliqs habeat Scientiã regnijt certitudĩ, de bonitate cogñ
quã acquisijt in oneratione ẏmisarij ad solutionẽ dñi certitudo de bo-
nitate cogñ ñ pt haberi sine Lĩa artificiali eõ Lĩa ẽ absolutè necessa-
ria et alias Scientia. Ad Amor multi sũt demonstrationes Sylltici
in quibꝫ ñ Stat̃ ex ijs tribꝰ apparet bonitas cogñ eõ regnijt Lĩa
artificialis seu cognitio reflexa deinde ois Scientia ẽ effectꝫ demonstra-
tionis, sed demonstrat̃ nullꝰ pt haberi notitia Lĩa eõ Lĩa ẽ neãa Simplex
et nego Minorẽ et probãẽ eã nã bonitas cogñ pt haberi Lumine naãli
ut patet in casu q illã cognouit sine artificio Lĩa ad hoc cũ ut cogni-
scat̃ identitatẽ medij cũ extremis et ẏmisarũ cũ octauã oneratis dr
fris melior cognitio ẏmisarũ ut intelligant. ñ regnijt cũ cognitio reflexa
et Scientia artificialis hãt subtiliter inuenta ingenijs perspicacibꝰ et studiosis
à Lĩa in pti Sugerari cũ Lĩa ñ obtenda oneratione ẏmisarũ ad octauã
in particulari sed in communi, dorens quomodo dignoscenda sũt ẏmisarij
qui aliunde cognoscendi ẽ oneratus hoc Amo qd apparitio Scientiã et effectus demon-
strationis pti Amo Simplr negari na indeb ẽ Scientia etiã ẽ demonstrat̃ qah
discursus ac pinde ñ ẽ effectꝫ demonstrationis, ne Amo q cepta demo-
ratione Scientiã Scientiã et tñ ñ ẽ effectꝫ demonstrationis cui quidem Lu-
mine naãli Do negando Aiam qd demonstrat̃ à Solã Lĩa habeat ar-
tificiali pt eã haberi ed à naãli, Distinguendo ut aliqa Scientia seu actus
Scientificus sciat̃ de scitu et demonstrando cognitã existere dico. Aiam et
demonstrando cognitã reflexe et ñ eã ẽ necesse ut actus reflexus sci-
amꝫ nos scire sicut et nos scimus se scire qd regulariter scripsit et
exercita Lĩa dr à scibilꝫ actus reflexus sicut q videt Lariosꝰ, albeit
dubitat se illud videre decoꝫ scit se illud videre exercitẽ actus reflexus

hoc ẽ ñ bñ

hoc ꝛ hꝫ Sug hoc actꝰ reflexus ꝙ audeat et ꝙ oculi vitꝰ ꝛ fallax.

Objicies Do sine Lꝫ posse aliqꝫ mortaliꝫ scieꝫ eꝰ Lꝫ ñ ẽ mo: rosꝫ seu secundꝫ qꝫ neaꝝ ad scieꝫ Rñ. ethnici Philosophi ante Lꝫ erre: runt aliꝫ scieꝫ ante eccliꝫ ꝛ inuenit Lꝫ, et de facto rarissimꝫ Ale: xandrina et aliꝫ scieꝫ multꝫ discunt sine Lꝫ ꝙ si ad si rat scieꝫ fuerant ante Lꝫ ꝛ et possint modo sine Lꝫ Lꝫ ñ esse neaꝝ ad scieꝫ moraliꝫ ad scieꝫ vel S. Patres, Lꝫ tñ ꝓmittꝫ ad damnat eꝰ ñ ẽ neaꝝ, ꝛ Di. Aq posse aliꝫ scieꝫ acqri sine Lꝫ ꝓ scripꝫ, ꝛ imꝓssꝫ S. et falsꝫ erraꝛ scieꝫ dan: te Lꝫ ut delicet imꝓssꝫ erroribꝫ obnoxiꝫ scieꝫ posse ꝙ modo sine Lꝫ discunt ꝙ solꝫ quo ad actꝫ faciliꝰ ꝛ quo ad illoꝝ actꝫ vtꝫ ꝙ authoritate extimẽ nemiñ ex ñ scientifice ꝙ tñ S. Patres damnant abusꝫ Lꝫ ñ Lꝫ ꝙ sertim Lꝫ Sophisticꝫ ꝙ ꝛ impugnabaꝫ ꝙ ꝛ, rationꝫ bonꝫ eiꝰ usꝰ laudant multi ꝙ sertim S. Augustꝰ et Nicenꝰ: quoꝝ postremꝫ in comen: tarijs suꝫ ꝙ scribit dicit sere ꝓꝓꝫ ꝙ uersoꝝ dogmatꝫ ꝛ et putaꝫ eꝰ robustꝫ in serrena Sapientia hoc Lꝫ arte subuertꝫ et insolar incendijs imꝛ: nere facillasꝫ dissolutꝫ.

Colligis Sme Lꝫ partialꝫ eꝰ neaꝝ ad totale, imꝓssibileꝫ ꝓssibile et ita dare simulꝫ ante Lꝫ sicꝫ una pars alicuiꝰ inualꝫ, ante eꝰ am ꝙ ali: alia Lꝫ, Totalis am Lꝫ ñ ẽ necessaria ad totale ñ segꝫ ti inde, eꝰ aliꝰ scie: ntia Lꝫ, Patres possent se mutuꝫ iuuare ad totale scieꝫ sine Lꝫ hoc eñ ꝙ specialꝫ ꝛ Solig Lꝫ quꝫ ꝛ scieꝫ simul et modꝫ sciendi ideoꝫ sicut aliaꝰ scieꝫ, ita et sui ꝓꝓ eꝰ artificꝫ describens aliꝫ regulas ipse illiusmꝫ ꝓꝓm instrumentiꝫ.

Colligis Do Lꝫ ꝙ grauꝫ ꝓmissꝫ aliꝫ scieꝫ, ꝓssibꝫ, ꝙ sancti ꝓssibꝫ ꝓcedunt ꝙ sine Lꝫ, in multis errarent, unde abilla pendent

ꝓꝓm ꝛ directrice

ingn̄ à directrice q̄ supponit ante illas ingn̄ instrumenta q̄ prius
sit et q̄ operari. Non p orby actibz Lr̄ q̄ceptis utuntz scire d̄
indifferentibus.

Scrtia 3ria.

Quomodo Lia influit in alias Scias

Notandū 1mo. verbū i Lr̄ influere in actz aliarū Sciarū cuj
sit necaria ad eas facilz et pferte acquirendas, dr̄z instrumentalit.
ru. Dubitatz ām quomodo influit an Christice an moraliter et directiue
Christice seu efficiue influere in alias Scias i pducere actualita-
tu Sciarū et occurrere cū Scijs ad illas Sciās eodē actu pducit in-
tellectz cui hāc et sicut q̄ceptū Querē dirigit in scribendo et cū mandr̄z
ducit in formandis characteribz moraliter ām seu directiue influere
in alias Scias pponendo regulas, sicut q̄ceptor docet scribere pue-
rū pponendo exemplar iuxta q̄ characteres formē unde licet
q̄ceptor nihil scribat prudenti tñ iudicio tūc ita se hz, acti ipse
scriberet cui Querō accidz hic influxus moralis.

Notandū Do Lia ad actz suos influit Christice et directiue q̄
actz Lr̄ Christicē producang habitū Lr̄ cū intellectu et q̄ceptis Lr̄
directiue p̄cedunt q̄z confirmanz. Quārtio i quomodo Lia occurrit ad
actz aliarū Sciarū Christicene an moraliter an directiue an immediate.

Dico 1mo Lia artificialis i occurrit ad actz aliarū Sciarū
Christicē et efficienter Rō 1ma Quia hēz i occurrit nisi ad similes
actz à q̄z pducty i hēz ām Lr̄ i pducty aliarū Sciarū actibz, eōd
illoz i occurrit. Rō 2da Quia nulla i necessitas tribuendi valē in-
fluxū Lr̄ nec ullj actz intellectz aut voluntatis influit efficienter i nalz
ad actū intellectz aut voluntatis eō nec Lr̄ actz deniq̄ Lr̄ dirigit

Scias

Scias mihi docendo seu regulas Geometricè describendo quomodo debeant fieri descriptiones diuisiones etc hoc ars nulla est influere Christiè seu efficienter sed regulas dirigit voluntatis proponendo finem illi arti ad voluntatis ut fiant Christi sic Geometer dirigit pueros docens characteres scribere grauis ipse illos non efficit Pictor alia artes obiecta sua non producunt sed tantum ad eorum effectionem pro ut necessarios dirigunt sic cognitio Architecti domus fabricat nec cognitio fabri ferrarii aut nautici efficit sed prout actus aliarum virtutum Christi non producit sed tantum voluntatis illas ad dirigit ut illa pro actus illos producat.

Sic Deus Lex artificialis currit ad actus aliarum scientiarum directiue mensurat non tamen immediate actus Dei est Lex naturalis immediate occurrit ad actus proprios quos producit, hoc autem mediante dirigit actus aliarum scientiarum non tamen immediate occurrere ad hoc Lex docentis ad actus aliarum scientiarum directiue ostensiue dictiue nec enim actus Grammatici influxus actiuus in alias scientias non ipse per intellectum facit actus Lex instructus sit de modo faciendi instrumenta faciendi oblata mala cauendum scitè intellectu faciliùs ad illa instrumenta faciendi efficienda. quæ aliquis ut producant. à scientia illa ad quam spectant artis directiue habet à Lege Geometrica pueri primebantur, ut Lex nunc artificij finem obtinent sub scientia architectonica Lex directiua non effectiua.

Cum ars artificialis non Lex distinguat ab actibus illa scientiæ quos producunt actus producendi artificium Lex illis prædisticta sunt artificia præcepta artis characteres formandi producit à Deo simul cum characterem actus aliarum scientiarum similes actibus Legislatoris Regum Principum cum seruando in eodem diuersa exigentium omnia sola prudentia dispone tribuendi sufficit ut à Lege ducantur omnes actus aliarum scientiarum docentis practicè non producit in illos efficienter præcepta enim Lex ducunt à Lege actus aliarum scientiarum ducunt à scientia constant in præcepta Legis, ut quod ducant recti et vitæ dicitur christiani

Lumen

118

Lia cõ extrinseca ñ singlr ad secunda q hec ē ratõe innata seu proprij q̃ exercitiu ad

Postea hñ Lia facilitat ad actꝰ aliaꝝ scientiaꝝ, ꝙ currit ad eand Librices
efficientē Lect. ꝙ experientia subay facilitate argumentandi habere illꝰ, in principio
Librices vñ q̃ ad facilitate habuerunt in Lia, qđ facilitas ñ ē abstꝛa Librice, qđ
ē ei à Lia cõ hñt Lia facilitat ad actꝰ aliaꝝ scientiaꝝ. Iterum rand ē facilitatis ex
gerimen defacto argumentandi in actꝰ mal et in actꝰ scientiꝝ qđ facilitas ē inalienad
universale hñt respectu et ab illo effluere ñ ab alio nisi a Lia cõ hñt Lia facilitat
ad actꝰ aliaꝝ scientiaꝝ, et sic patet currit Librices et efficiens ad illos. Dat.
Utiq; Lia facilitat ad actꝰ aliaꝝ scientiaꝝ directe. Ad rndiratur. hoc ē patet
similitudine artificij q̃ regerit ea in actꝰ aliaꝝ scientiaꝝ, qđ ñ directe
elimiñ à stt q̃ influat Librices hñt ab q̃ influxu fortiꝰ seu quasi fortiꝰ gene-
rat ad Londeres ad acta tale trahentes hñt cñ gñ ē respectu tales sui actꝰ hñt
in illa influere nisi mediate et directiue, ad quod Antecedentis dico facili-
tas hec ñ referri in ipsa creatione et pcepta in q̃ se exercuerunt, q̃ ipsa
cñ frequentiore exercitio practicata intensiue in intellectu hñt generat q̃ potiꝰ
multa q̃ facilitate dirigendi alios eliciant ande intellectꝰ maiore pare illos actꝰ
aliaꝝ scientiaꝝ cū multo maiore facilitate q̃ erit. ad Firmandū Dico similiter
q̃ exercitiu intendi hñt regulatꝰ Lia qđ hñt eliciendo postea actꝰ dirigen-
tes seu regulatꝰ intendit ordinatꝰ ad simile actꝰ in ꝙ maꝝ facilitant, ad hoc syllogizatur
et artificiat Lia in istis sibi.

Contra Imo Quando a Lia directiue operat in aliena maꝝ ñ ille hñt
ius ē maꝝ seu currit eliciti ue ad actꝰ Lia cñ directiue vñ Quando definiti-
mine q̃ ē stꝝ Librices Librices eliciti definiendi illa Lia ad dirigit ē cñ definiti
ede Scientiꝝ Simplr ad Librices ratõe ubi erit q̃ actꝰ Simplr Librices ad Lia ar-
stabit tenta ratõe sibi Sive directiuꝝ. Secundꝝ hñt directiue hoc ē, in quanto ē q̃
ng et ad differentia cū regulatꝰ definiendi sit ad extra genere et differentia.

Contra Deo ñ distinguit Lia ab alijs Scientiꝝ ratõe principij de intellectꝰ de ande
rndendū qđ Lia ordinat alias scientias in generatiuis intellectꝰ quas ñ ordinant alie Scientiꝝ
rat cñ ea ad dirigibiles passiue seu ut formal q̃ regitur ande ad hñt q̃ diuersimode tenant
in suo ẽ ñ ñ ẽ cñ attributis, scientia et sic ratõe distincta ab alijs Scientiꝝ.

Contra 3tio Lia ē scia una ñ ita indiuisibilis q̃ aggregando multa ad habitum
ad unū finē tendentia sicut ad Ballium ciuitas ex gluribꝰ ciuibꝰ domibꝰ aggrega-
tis ga ñ hñt in una ratõe scibili conuenient hoc ē obtinere rectitudinem tali q̃ ad illum
habitum sic referuntꝰ demonstrando ande cñ ipsi hñt dicunt aliquē ordinē ad ē stm
tritatem scilicet ad demonstrandū hñt ratõe cuiꝰ ordinis ē una scia.

Circa 4tum Et

60
119

TRACTATVS II

De

his quæ Spectant ad Animam

Operationem Intellectus.

Circa Amæ mentis operatõne hãc p ea quæ annotanda Amæ Solũ repsentatiõm
primo d Simplici intuitu absq; affirmatõne & negatõne per componẽ unde tũm
cũ alio tũc tractatiũ de tntũ repsentatiuũ 2do Alia é Simplex seuin
complexa qđo Sola rẽ Simplicẽ VG Solũ subm ve Solũ p eãdẽ repsen:
tãt alia complexa, quæ repsentat tũm compositũ unũ & plura, VG unũ
pponẽ aut Syllmũ sine ulla affirmatõne & Negatõne, Vnde in Imate
prehensione, n dat tudiciũ falsi, nec affirmare, nõ affirmare dicit uni
enẽ pcati cũ Subo determinatiũ sitio in simplici apprehensione dabur
ritatẽ incomplexa tnũ hoc é informitas cognitionis cũ tõ pmodũ
pure repsentatiuis qa Ama Apprehensio é apprehendit id qđ uere
é à parte rei & dat ãm veritas complexa quæ fit p compoñẽ & diuisi:
tionẽ enantiatiuã pcãt cũ Subo. Falsitas n dat in Apprehen:
sione incomplexa qã repsentat id in qđ tendit qđ si aliqđ aliudre:
psentet qđ tũ in qđ tendit VG Aurichalcũ pauro adhuc diuersum,
respectu auricholci seu tõ licet repsentet aliud, pter intentũ cogno
scentis sicut imago Legatis ab imperito pictore picta repsentabit aliud
tõm VG satis & qđ similiq; in Apprehensione nõ complexa, pt Aristo:
teles, si repsentet aliqđ formã figuratã cũ alio qđ n é idem figuratũ ut si
repsentaret Lotũ & Lapidẽ & esset falsa, qa est dissormis tõ qđ at:
tenderet qm in se & tndo tn n dat p errare, nisi prius assentiat gradi
tiui, pto quia Ama Apprehensio incomplexa n possit rẽ falsaq; ha
dirigi ut repsentet tõm qui inde é ut ap apprehendat unã rem pluresq;
& in debito ordine

o in debito ordine. Vnde 1ma de Apprehensione 2da dirigit de recto modo apprehendendi rem 3tia prima ipse certo ordine ordinandi in ordine de predicamentis agit eo de tribus de definitione de Praedicabilibus seu de universalibus in communi et in particulari quod universalia antequam aggrediamur prius nobis agenda de distinctione et precisionibus Quare partiemur hunc Tractatum in quatuor disputationes 1ma erit de distinctione et precisionibus 2da de universalibus in communi 3tia de universalibus in particulari quarta de praedicamentis.

Disputatio Prima.

De Distinctione et Precisionibus.

Distinctio et precisio solet praedicari accipi tripliciter modo videamus quotuplex sit Precisio cum proprie dicatur unius rei sine alia, omittendo distinctiones illius, videtur intellectio illa quod quando obscurius intelligimus aliquid Metaphisicos et in universalibus clarius accipiat. Ergo nos in hac disputatione 1mo de distinctione 2do de precisione 3tio de distinctione virtuali et Scotistica 4rto, ex nata rei 5to de precisionibus abstractivis 6to de precisionibus realibus seu ex parte rei.

Sectio 1ma

Quid sit distinctio et quotuplex.

Notandum 1mo Distinctionem ponunt identitati, pluralitati unitati identitas est summa unitas duorum spectantium ad unum suppositum, Vel habent ad reale se ipsum in se, qua non nulla distinctio essentiae, quae non conveniat alicui realiter, nil utinet quod non communicet huic et illi 2do affirmata de uno de affirmari de alio, et quod negata de uno negata de alio ut omnia alia de se sunt invicem affirmabilia, in recto 3tio regatum 1mo ut a parte habeant secundum aliquam unitatem et commutationem quam se invicem communicent 2do ut inseparabiliter se invicem sibi communicent hic inter ad et cognitum

tivum

silas, nec ꝟ de' ga se sibi communicant. Sequitur Sexto ut unde communicet se alteri in tde' suggto Sic Dr̃ n' è tde' cũ filio, nec cãs cd effectu, Veritas ad quã opponit̃ pluralitatis dr̃ id ꝑ qđ ens n' pt dividi in plura eiusdẽ rationis unde tde' è qđ indivisio et inseparabilitas. Sic Petrꝰ n' pt dividi in plures eiusdẽ rationis licet possit dividi in ãd et corpus. Vnde unus in secto è tto qđ è indivisus inde et à se ꝺ dividi ab oĩ alio.

Notandũ ꝺo ad identitatẽ qđ̃ unitatẽ dividi Imo in realẽ seu intentionalẽ, seu Specifionis Realis è tde' qđ̃ numerica seu individualis, ꝑ qđ̃ res aliqua, vꝝ nãa Petrꝰ è in communi ~~habilem~~ pluribꝫ naturis nõ distinctis, Alterꝫ adcaritatis unitas Secunda Restricta Intentionalitatẽ è qđ̃ rationis qđ̃ intellectꝫ naã fundamẽ unitatẽ, inindividuatis pluribꝫ abstrahit ꝑ modũ unius cognoscendo, denominando unũ ex tribꝰ locis ꝑ actũ discernendi pluralitatẽ, seu ꝑ usum. Et hãc unitatẽ et identitatẽ alia è generica alia Specifica Generica è quã facit rẽ in communi ~~habilem~~ pluribꝫ generice distinctis ut adl n' è communi ~~habile~~ lapidi et signo Specifica è quã ẽ in communi ~~habilem~~ pluribꝫ Specie dissimilibꝫ ut hoĩ n' pt dividi in boũ et asinũ etc ultraqꝫ hãc fit̃ dependent ab intellectu nostro.

Dico Imo Distio realis ꝟ ꝺ effiniri è negatio identitatis unius rei ꝺ alia ꝺ fundent ab intellectu, hoc è ante ꝺ operationẽ intellectꝰ unum ꝺ dicere hãc entitatẽ hãc entitati distingui unũ ab alio nihil aliud è qđ̃ hoc n' è illud, seu n' è tde' Vnde distinctio prædicti dicit rẽ, qđ̃ distinguit ab alia, ꝑ solã dicit negationẽ identitatis. Quia in illo priori, intelligit Petrꝰ et n' Joannes et Joannes et n' Petrꝰ accipit̃ independenter ab oĩ negatione hꝰ Joannes n' è Petri et Petrꝰ n' è Joannis, Sam cũ ꝑ illo priori, intelligit Petrꝰ cũ suis differentijs et Joannes cũ suis, etiã ipso, intelligunt Petrꝰ n' et Joannes et è contra, deinde qđ̃ quadrimg cum reale hꝰ negationẽ cũ hinnibili et n' hꝰ cũ asili, Respon: Dato qđ n' è tde' cũ hinnibili et è tde' cũ asili, cõ ꝑ priori è hoc ens n' è tde' qđ n' è tde' cũ illo ente. igit habere negationẽ identitatis, Differentiæ cũ

ut dissẽ ꝺ

ut differentia ē ḡd positiua, dr res ꝑ differentia distinguit ab alia &c: gḡ cm̄ differēd ut differēd ē facere rem diuersā. ab alia sortē differentia am̄ ē sortē differēd. distingui cm̄ et differre sit idē.

Alij docent cū gḡ et nō distinctione realē existere in ipsa entitate rei ꝑ gm̄ sōlissimē distinguit ab entitate alterius rei, licet ꝑ negatōnē explicet. Sta ouiedo vñtḡ et alij. Rō 1ma ꝑ nō reddi: stinguit ab alia ꝑ gḡ sortes in sua cē entitate dr entitate ꝑ sua en: titatē cē eta Rō 2da ga negaō rem ꝓpugnatis in sua cē entita: tē ad vñgm̄ suū subū saltim prius rationē dr cogi assegi illā, cū in illo priori antegm̄ intelligat in Petro vñ Negaō id Petro distinguit ā Paulo. Vnde Sagerius. 3tio Quia entitas Petri distinguit ab ipsa negatōne ꝑ sua entitatē et nō ꝑ negatōnē aliā sup addita, aliqs et hīc distinguere nō ꝑ aliā et sic ꝑ infinita, ḡ cm̄ ꝑ negatōnē identita: tis explicat̄ non obstat multa cm̄ nos ꝑ negatōnē explicamus quā in re ipsa nō negaō sit dua res sibi primō attenta indistincta quā unitas alterā ē, qm̄ dua res et ḡ entia positiua duarū sit irrualē dr gḡ habē rationē et tm̄ ē ḡd positiua, sit punctū dr gḡ nō habē partes, et sic res positiua &c. Signū uniuersale cū distinctionis realis ē sepa: rabilitas entitatiua unius ab alio quā cm̄ sit separabilia, dr distincta realr cū nihil possit separari à seipso. Admando bene ḡd dicī separabilitas entitatiua qa possunt aliqua separari ab inuicē, ꝛ qui do lud, ꝛ quādo dependentia, et nō distinguent realr inter se, sint suc: rint alia et alia entitates. Signū uniuersale distinctionis rea: lis in Diuinis inter Pēs et filiū ē oppō relatiua paternitatis ad filiū cet et producti. licet cm̄ habeat Dr ee filij, unā simplicē et indi: uisibilem eādē sintḡ inseparabiles, tm̄ una ꝑsona ab alia ē distincta, realr ꝑ istud oppōnē relatiuā paternitatis et ḡ nihil possit

ipsa ḡducere

ipsū placere ꝑ Amad ꝓbabile ē et Amo rē ēm ꝙd agit suppositia ēē angr
agat.

Obijcijt Amo Concepty differē ut ꝑ differē ē aliud constituere rē Ite
differē ē indū radix et fundamentū unde oriꝑ distinctio fratr, nē ē ifatr
distincte, Ly D ct. Amo Concepty differē ē constituere rē, usang Ly con-
stituere rē ꝑmodū differē. I. hoc ē diuersō modo ā genere, cū genr
ex suo concepty, constituat rē, ingnitū ad alia uenit, differē ē ota ingnitū
differt ab oī alia re. Ctra Dnd Ly differē ēē indū radicē, et fun-
damentū unde oriꝑ distinctio fratr sed rē sit fratr differē ꝑtinet
fratr differre ꝑ suū entitatē unā ab alio dat ēm effectū suū
fratr. Sicut albedo ingnitū ē albedo fratr quamdocunq; ē in albōi
ꝑ ā reddere illū albū fratr, n̄ ming ām ē effectus fratr differē
reddere diuersū fratr ḡm albedinē reddere albū.

Obijcijt Dno ꝑ id fratr distinguit una rē ab alia, ꝙd maxime
distat, ab identitate cū illa, sed ꝑ negatōnē identitatis, maxime di-
stat ab entitate ergo ꝑ illd fratr distinguit Ly N nonū ꝑ ēm
unū, maxime distat ab entitate alterius ꝙd ē rō ēs cū cū n̄ sit id
cū alia re. et hoc ē differē, negatō ām identitatis, oriꝑ ā differē quod ē
radix et fundamentū illius.

Obijcijt Arro posse acigere differē constituens Petrū alligno ꝙd di-
stinguat Petrū à Paulo ergo Petrus n̄ distinguit fratr ꝑ differē à Paulo
Ly D ct. posse acigere differē adequatē, alligno ergo Petrus distinguit
à Paulo N posse acigere inadequatē I. sic ēd in albedine n̄ sempe
acipimg disgregatōnē ulli, licet uerū ē reatr albedo sit disgregans
unde similr nād Amad ā sempe acipimg ut emanatiuū quantitatis licet
uerū reatr emanes quantitatē sufficit ꝙd ꝑ parte rei differē hꝫ habe
at fratr ut differē sit, licet possit subinde inadequatē acipi ā secundū ē

ming Scud

mutuq Sua

Obijcih qto Petrus ñ ee Paulu e fortr distingui a Paulo distinctio2 e fortr negaõ q A maiore! Negaõ em ñ e pprietis: timetra dr e alrqd sequens distinctionis. qdo uõ dr ñ qd cuplicat distincto sine negaõe intelligendu' quo ad modu loquendi negaõ distincto ñ tñ ita ee. et q illo priori, ante negaõe, Petrus ñ e Paulus Paulq ñ e Petrus2 ita, ut Angelq illo tpe videnq, eundu ñ. id negaõe uocat uere dicere possit hic e una entitas hic e altera entitas. Et ee dici, qd ñ possit dici q illo priori Petrus ñ e Paulus qa q illo priori ñdu intelligit hui denominaõis, nempe negaõ, dicendu q illo priori nec Petrus ee Paulu nec ñ ee Paulus ab utroq separandi.

Obijcih Sto q id fortr assignih distinctio, q qd fortissime tollit identitas dr q negaõe identitatis tollit Sicut q negaõe calloris tollit calor et q negaõe lucis tollit Lux q A. Maiore qd assignat q id fortr distinctio q qd fortissime tollit identitas eu eñ identitas duoru realiu Sit himera unde negaõ identitatis e negaõ himere himera añ eu ñ sit uã et realis eu negaõ identitatis ñ entis uã et realis et sicut identitas himerica inter Petrum et Paulu ñ datur nec eñ sera q identitate himerica identificanq ita eu q negaõe eq ñ distinguanq inter se.

Dico 2do Varie dividit distinctio alia e realis maior alia seu modalis, realis iter e illa qd absoluta, qua intercedit inter rem et rem absolutam et mutuo à se separabiles, ut inter Petrum et Paulu distinctio modalis e, qua intercedit inter rem et modu essendi illi assistendi ita ut res possit existere sine modo modoq uõ nec Divinity possit esse sine seu sine suo modificato talis e unio ubicaõ durato apud Ockhamistas. Sed alia e positiua

é positiua alia negatiua _ Positiua é int[er] duo extrema primitiue int[er] hõé
et bona Negatiua é int[er] rõé et [illegible] seu priuatione rei ad int[er] mortem et cetera:
bona, int[er] mortẽ et uitã dato Ste alia é adequata alia inadequata Ste adequa-
ta é int[er] duo extrema quorũ neutrũ alterũ includit Suo quorũ unũ
nõ é pars alterius Ste int[er] rẽ et rem Secundũ se totaliter sumptã uita
et mors Separabilẽ possit utrãq; existere inadequata Int[er] extrema quorũ
unũ includit aliud tanq̃ partẽ uel aliqd Sui ita ut unũ possit existere sine
alio illud aũ aliud nõ possit existere sine illo Ste ad distinguẽdũ abhorẽ
ga ad pares hõiẽ et includẽdũ in hõe nec hõi pt Sinecilla existere, et hõe
distinctio solet alr uocari, inclusi ab inclusente Similr hõi distin-
guẽdũ inadequatã ab aã ga hõi dicit ad ea parte et ea hac parte nõ distin-
guẽdũ ab illa. Ste alia é realis actualis alia possibilis, alia actualis, alia
possibilis ens nõ rei, et qd alia Similr possibilis alia ens nõ rei, realis actualis
et in ea, qua Sit realis et acta à Se distincta ab Rõe à Lege possibilis
et in ea qua nõ ens existens Sit possibilis ut duo Soles. actualis é
in duo extrema qua à parte rei Sit diuisibilis, in ordine tñ ad duo extrema
equalem aby actualis acta in Se distinctis realis Sit una ad multiplas
et actualis ga equalis esse ad bouem et ad equum et cetera ga conformat effectũ qui
ad in boue Leone et equo hãt distinctio Sit actualis rõne inotabilem entis
realis, qualem ens nõ é realis. Sed de hac Sequenti Sectione. possibilis, seu ali
Rationis, et qd é unum in re, actualis tanq̃ duo, hãt Subdiuidi. Imo indistinc-
tum rationis Ratiocinantis et indistinctionem rationis raciocinatã. Distinc-
tio rationis raciocinantis é qua distinguit aliqd Sine fundamento obiec
intellectus benefitio ut distinguit definitã à definito entis à qualibet di-
stinctio rationis raciocinatã é cũ fundamento in re Seu qua diuiditur qd

unum é realr

una ē realis multiplex ꝺ̄ virtualis rationis rationate distincte
subdiuidi, itera in formale ita quod alio sit formale ex parte actus, vltimo
accepto in homine adeo simul concipitur rationale, et non illud
clare, hoc confuse et obscure alia obiectiua prescindens.
Et intrinsece et extrinsece. Prescindens intrinsece ē quod solū adaequate
ratione excludit, seu negat ē intrinseca, alia prescindens extrinsece ē quod
cognitio tendit aduersus quodcunq; et ꝺ̄ alio aliquo vltimo
cognosco ad̄l et ad rationē habeo me indifferenter hoc ē nego ne-
gatiue nego ñ cognosco. Formalis distinctio ex natura rei ē quod ñ pos-
sit realiter distinguiꝺ a subiecto cuius intellectualis distincta duabus actionibus
diuersis et contrariis, utrum hec distinctio et alie similes denig
sequentibus sectionibus excutiemus.

Obiicit Imo ꝺ̄ ex dicta formali distinctione Diuisionē
diuersitatē et differētiā. Distinctio negat identitatē seu dicit hec entitas
ē alia et hec ē alia, Diuisio dicit separationē unius ab alia diuersitas ex
entitate negat ex similitudine seu conuenientia sicut hoc est lapis
differt a circulo vel in aliquo distinguenire.

Obiicit Ex fundamentis distinctionis rationis ratiocinatiue
Imo ex parte intellectus limitata virtus et imperfecta ob quam nō potest unus
actus eam prehendere obiectum quia ad eius cognoscibilitatem
requiritur intellectus potentia una candelę rem, modo in esse ad aliquam
effectus cognoscere modo ad alium modo alium modo obscurius. Sic Deus
et Spiritus Sanctus rei appropriatę secundum quid potest cognoscere ad eum effectum
cognoscendi respondet à sensu ꝺ̄ sensus percipiunt ad qualitates et quid
obiecta hinc ad istud quod dicitur ñ cognoscamus secundum quid et secun-
dum eius effectus eius licet ꝺ̄ à longe aliquo aliquo nouerit generatim motum progres-
sum ad videndum tamen tutius cognosco ad̄l et ñ cognosco quia hoc vel aliquo ꝺ̄

Dato aliqua acci-

Quia aliqã accidentia sacramentalia hoc ꝑ ꝯgrua scribꝫ sperius ẽ ostensa ꝑ ꝓsentiã ad ꝺq̃ꝺ obm̃ nec concurrit ꝺ ad ꝺq̃ꝺ ergo cognitionẽ q̃to ẽ fundamentabilẽ hoc ẽ effectu ostenꝺ inte ea q̃ꝫ in alijs rebꝫ distincta uꝺeny unde intellectꝰ ꝑ fundamentũ distinguendi illa in ꝺeo ꝓ vo ga ꝺ scribendi in ꝺeo ẽ realiter distincta ꝺ ꝺ rõnandi mẽ ꝺeo q̃ uꝺet intellectꝰ ẽ in hñe ẽ ꝺ scribendi ꝑ fundamentũ hꝫ ipsas ꝺ ẽ in hñe distinguendi inter se scribendo ꝺ ꝺ garbe rei. Deinde fundamentũ ẽ distinctionis ex parte obi ꝺicenda contenta illigabꝫ effectꝫ et ꝯgruam quas in una eaꝺẽ re uꝺeny et sit intellectꝰ ꝑ fundamentũ eaꝺẽ re scibendi modo in ordine ꝺ hos effectꝫ seu modo ꝺ alios.

Sectio 2da.

De Distinctione Virtuali et Scotistica ꝺ ꝺ rei.

Notandũ ꝺ distinctionẽ virtualẽ q̃ꝺ ẽ ꝺq̃lentia unius realis ꝺ ꝺ rei ꝺ ꝺ ꝺ

128

Notanda 2do Distinctione Scotistica dicta à Scoto illa dicij, quâ dicit distinctione realê et distinctione rationis maiorem distinctionem reali ~~esse talem inter eas~~ dicij inter aggregata intellecta ea nâ rei diuersij in realê et formâlê realia ea nâ rei distincta illa, quæ dat nomine cognitionis diuersa rei et rei quæ facit inuicem separari, corrumpi formaliter ea nâ rei distincta illa quæ dat eâ nomine cognitionis inter formalitates et formalitates hæc et inter formale essentialia rei unius quæ dicunt aliquam entitatem de unde ens ingatur hâc acceptibilitatem et quidditatem distincta ab alio inter aggregata intellecta. unaquæ cum existendi aliud à ratione sua formali sicut ista principia Sentiendi intellectiua realia ut à principia rationalia sicut unum diuersa definitione definitij ab alio et sic de unum demonstrationis alijs Quibus hic astruit talem distinctio dicij.

Dico 1mo Distinctio virtualis, tam intrinseca quâ extrinseca dat in creatis. Rô 1mi admissa distinctione virtuali intrinseca impossibile esset quod principia intellectibilia lumine nâ nota et diuersa formalia essent ab principia intellectibilia cui à impossibile à de simul et unum eâ oppositorum et à duo contradictoria à possunte simul uâ nec salua hâc ordine essent sequeretur eâ unum quodlibet entium à esset diuisum

distinctione virtuali ex parte rei. Sequeretur 3° p. rationē generalissimam placeret rationē p. quorecq; p. eandē rationē generalissimā ad alia identificanda ita q̄ Deus esset Socrates Platho et universi et p. consequens ad alia eiusmodi gloriosa sequeretur quā nihilominus negagnant nisi gratiosa stradictoria p. positionē verificari de eodē rō Dei ab intrinseca virtualis, cū nec distinctio phantastica Dei ab intrinseca ga implicat eidē realiter reperiri duo Quida stradictoria Christus sit cū implicat contra entitatē duo stradictoria Ille sed insentionalitas cū ens rationis non sunt stradictoria Ille cognoscit et ille cognoscit quando est indivisibile entitatis sicut stradictoria Deus est et Deus est quando est indivisibile entitatis sicut ens rationis stradictoria negat q̄ rem operari.

Sic D. Distinctio scotistica seu formalis ex natura rei in ab id in creatis q̄m in Divinis ita glossamq; ocs stra Scotistas. Plato homo Nullo ab stradistinctis q̄m realis virtualis et rationis cū scotistica distinctio vel amare istis vel nullas cū ens q̄ distinguat vel quod nostre anie operatione intellectus et sic non distinguit nisi ratione in ordine ad diversa onotata et effecta. vel si duo diversa et sic distinguat realis distinctione ante operationē intellectus quorum quod unum sit ratio stradictorium et sic distinctio quia ipso virtualis. Plato duo authoritate Aristotelis q̄to Metaphysicorum. cū ens sit ens reale vel in apprehensione et sic sit rationis. et iuxta illud cū distinctio vel realis vel rationis cū talis debeat cū distinctio quale sit ens. Duplex ens: tis et distinctio nam ens dicitur ens subm passive sic reale subm entis realis distinctis. deinde distinctio formalis ex natura rei dicit veram negationem realis identitatis inter eos et ens et sic distinctio realis vel non dicit esse entis distinctio rationis vel facit vim inter abstractum et realitatem hinc illud stras dicere sit parte rei non sit rationalitas et tunc erit distinctio realis dicens quod non est aliud sit parte rei et sic non sit entis realis sed rationis et nullo modo sit parte rei cum distincto sit parte rei totalis entitatis. Quam assertam Scotistas non est in quo et ne sed in formalitatis distinctione formale ex natura rei hoc non habet

rei hoc ꝺ̃ualeꝛ nꝫ̃ eꝺ̃ fouliꝛaꝛes Scaꝺ̃ꝙ̃ ꝯ̃ta ꝯ̃ꝛa Sꝛ̃ res Sꝛ̃ ens Sꝛ̃ ue
ꝛꝺ̃ realitaꝺ̃ liꝛet gaꝛꝺ̃ialeꝫ, Sꝛ̃ual aꝺ̃ eꝫ coꝛꝙ̃ Sꝛ̃ gaꝛꝺ̃es hnꝺ̃, tꝫ̃ Sꝛ̃ u.
ꝛꝺ̃ entia ita eꝫ ꝙ̃ta ꝯ̃ta ꝯ̃alia, VG aꝺ̃l eꝫ ꝛaꝺ̃ale liꝛet Sint gaꝛꝺ̃ei eꝺ̃ꝙ̃ue:
ꝛꝺ̃ eꝛuꝫ entia cu̇ ens Sꝛ̃ ꝙ̃tu̇ tꝛanꝺ̃ꝛenꝺ̃entale nec posꝫ̃ꝺ̃ iiꝛi
entitaꝺ̃es nꝛes cu̇ ens Sꝛ̃ ꝙ̃tu̇ eꝺ̃ꝺ̃ eꝺ̃ꝺ̃ ám aSiꝛuꝫ̃ in iꝺ̃iui:
Sibili aiꝑnꝺ̃e incaꝑaꝛes haiꝫ ꝙ̃tu̇ magiꝛ̃ ⁊ minꝫ̃ Pꝛobaꝫ̃ 3tio
Salꝫ̃ ꝺ̃iSꝛ̃inctio eꝫ eꝺ̃ꝺ̃ nemine coꝛꝛꝫ̃ante eꝫ n eꝺ̃ eꝺ̃ ut Saggoniꝫ
ga eꝺ̃ꝺ̃ ex nꝫ̃ ꝛei n eꝺ̃ꝺ̃ ám ga ꝑiꝛeꝛet ui coꝛꝛꝫ̃ꝺ̃ꝫ abSꝛꝫ̃ctiue eꝺ̃ꝙ̃:
Saggoneꝛeꝫ coꝛꝛꝫ̃ꝺ̃ abSꝛꝫ̃ctiua hoꝛ ꝑaꝺ̃et ga aꝺ̃ditas eꝫ ꝛaꝺ̃itaꝺ̃ iꝛ̃ gua
ꝺ̃aꝛeꝫ hꝫ̃ ꝺ̃iSꝛ̃inctio Sꝛ̃ tꝛm̃ abSꝛaꝺ̃ti aꝺ̃itas ꝺ̃ꝫ Sꝛ̃ ꝺ̃iSꝛ̃incta eꝺ̃ꝺ̃
aꝺ̃itas Secunꝺ̃u Se tꝫ̃ta Sꝑeciata ꝺ̃ aꝺ̃itaꝺ̃ Secunꝺ̃u Se Sꝑeciata ẽ abꝫ̃
coꝛꝛꝫ̃ꝺ̃ꝫ abSꝛꝫ̃ctiuꝫ̃ eꝫ Sꝛ̃ ui coꝛꝛꝫ̃ꝺ̃ꝫ abSꝛꝫ̃ctiuꝫ̃. Simiꝫ̃ ꝛaꝺ̃itaꝺ̃
Secunꝺ̃u Se Sꝑeciata Sꝛ̃ ui coꝛꝛꝫ̃ꝺ̃ꝫ abSꝛꝫ̃ctiuꝫ̃ Sꝛ̃ ẽm n eꝺ̃ ui coꝛꝛꝫ̃.
ꝺ̃ꝫ abSꝛꝫ̃ctiuꝫ̃ ꝑoSSet aꝺ̃huc abSꝛahi ui ab ꝺ̃ abꝫ̃ ꝑoSSꝫ̃ abSꝛahi ꝺ̃iS:
ꝛa aliq hic iꝺ̃ n Sꝛ̃ abSꝛahi eꝫ iꝺ̃ eꝺ̃ꝺ̃ abSꝛacta eꝫ eꝺ̃ꝺ̃ nemine coꝛꝛꝫ̃
ꝺ̃ꝺ̃ eꝛ n eꝺ̃ ꝺ̃iSꝛ̃inctio ꝛaꝺ̃ix ex nꝫ̃ ꝛei hoc ám in ꝙ̃liꝛat ꝺ̃iiꝛi eꝫ ab:
ꝛoluꝫ̃ꝺ̃ ꝺ̃ꝺ̃aꝑ. Pꝛobaꝫ̃ 4to. Valꝫ̃ ꝺ̃iSꝛ̃inctio ꝛaꝺ̃ix ex nꝫ̃ ꝛei ꝺ̃aꝛeꝫ
eꝺ̃ iꝛ̃ ꝙ̃ ꝛꝺ̃ta ꝛꝺ̃alꝫ̃ Dei eꝛ iꝛ̃ Deu, n Sꝛ̃ ám ꝺ̃aꝛi ga Sꝛ̃ꝺ̃iSꝛ̃inguꝛeꝫ
ꝙ̃ꝛꝺ̃ta iꝛ̃ Deo ꝺ̃iceꝛeꝫ negaoꝫ̃ ꝺ̃eitatiꝫ, VG Sapientia ꝺ̃ei ꝺ̃iceꝛeꝫ
Se n eꝺ̃ Deu, eꝛ paꝛiꝛ Deuꝫ ꝺ̃iceꝛet Se n ee Sapientia quꝺ ꝙ̃ eꝺ̃ Gil:
ꝺ̃eꝛti, ꝺ̃amnata in ꝺ̃ociliꝺ̃ Remenꝺ̃i. Sequeꝛeꝫ ám hoc neceSSaꝛio in Deo
eꝛ iꝛ̃ ꝙ̃ꝛꝺ̃ta Dei. ga cu̇ ante ꝙ̃ceꝑaoꝫ̃ inꝺ̃elleꝫ ꝙ̃ꝛꝺ̃ta Seu attꝛibꝫ̃ta
Dei Siuꝫ̃ta Scotiꝛꝫ̃ n Sꝛ̃ ꝺ̃ꝺ̃iꝛ Se, nec cu̇ ee Dei ꝛeaꝺ̃r ꝺ̃iSꝛ̃inguꝛe:
ꝛeꝫ ꝛeaꝺ̃ꝛ ꝛoꝺ̃ꝛ ꝯgoneꝛeꝫ Deuꝫ cu̇ ꝯpoꝺ̃ Sꝛ̃ ꝺ̃iSꝛ̃inctiꝫ ꝺ̃ uniꝺ̃ abi
eꝺ̃ ẽ ꝯgoꝺ̃ ꝛealiꝫ ibi ẽ eꝛ ꝺ̃iSꝛ̃inctio ꝛeaꝺ̃ eꝛ Sꝛ̃ ꝛꝺ̃ꝫ Deuꝫ eꝺ̃ ꝯ
poSitꝺ̃ ꝛeale ꝙ̃ nemꝺ̃ ꝺ̃iceꝛ. Pꝛobaꝫ̃ 5to Multa Sequꝫ̃ ex hac Sentẽ:
tia inꝺ̃ueniẽtia Imo Qꝺ̃ entiꝫ̃ quꝺ ẽ in Deo ꝑtuiꝺ̃ eꝺ̃ in Lapide eꝛ
ꝺ̃ꝛo eꝛ Sꝛ̃ nꝺ̃ entiꝫ̃ quꝺ ẽ in Deo nec eꝺ̃ aliq̃ increatꝺ̃ nec creaꝫ:

tu ga in Deo

tu ga in Deo nihil ꝑ eò creatu ꝙ increatù quia ꝑ eò in tagde cù la: ꝑ sib creatura in ca pax oñ creati Deo Rõ subsit qđ ẽ in Evangelio ꝙ eòs spiritualis ga potuit eò in bone ꝙ in alio ꝙ in tagde inquo nihil ẽ spirituale et sic de aliis multis similib⁹. Dicha Cte obijcit ꝓ fa: tori sui gđ dnđ realitates ante oñ intellectu distinguant dah hẽ realitas qua ñ ẽ illa et illa qđ ñ ẽ ista cõ dah duplex realitas cõ duplex entitas cõ distinguant extra distinctione qua distinguant mãu et foa hoc ẽ realr nad em distingui ꝙ ꝓ nihil ẽ aliud ꝙm nad nisi realr alq hoc dđ haberent illa realitates cõ eodem modo distinguerent.

Dicha 2mo Segarõ simpliciter scotistæ admittunt distinctionẽ inter entitates ab alia realr ñ exigunt distinctionẽ dicit tamen cõ hãc entitas ꝑ ab illa entitate segarari qa ab illa distinguit ista cũ infer: ꝙ bene distinguit realr cõ ꝑ segarari et extra ñ distinguit realr ꝙ rõ qđ ꝑ segaran deo Deus segarat ꝙ Paulo qa ante oñ operatõe intellectꝰ ñ hẽ terminatã cũ Paulo sic abilitas distincta cõ distinguit realr nihil ẽ aliud ꝙm distinguit ante operatõe intellectꝰ q. distinctio realis ꝙ differt a distinctione ex nãa rei.

Obijcit 3mo qđ diuersæ definitiones definiunt ex nãa rei diuersas: quarũ đ gradꝰ superiores et inferiores ibi differũ ex genꝰ diuersis definitionibꝰ definiunt cõ ex nãa rei in đ distinguunt seu alias realitates seu rationes quarũ neutra includit in definitõe adequata alterius distin: guunt ex nãa rei đ dantes realitates ergo realitas ñ includit in defi: nitione adequata rationis aãl em adequatæ definitis cõ principiũ sentiendi rationale aãl cõ principiũ sentiendi ergo đ quadruplex definitionis de: finiunt adequatis comprehensiuis explicantis cõ ꝓ ratio rei distinguũ ex nãa rei Inadequatis seu partiuis explicantibꝰ aliqã entitatẽ ꝓ ratã N es ista definiunt gradꝰ ultimæ specificus ex differũ à genere una cũ tali genere: finito realr qđ accidit generi accidit cõ differũ qđ accidit realitati

accidit cõ rationi

sueniꝫ ꝺ̄ realitatꝫ qꝫ utragꝫ ẽ entitas ꝫ à parte rei.

Vrgent ꝺefinitꝺ aḋlr sueniꝫ ꝺquo etc sed sueniꝫ aḋlr qꝺ ẽ inꝺ. quoꝫ etiã ꝺefinitꝺ ãm realitatẽ ñ sueniꝫ ꝺquo nec actꝰ cõ aḋl ẽtrãl ñ ẽ eaꝺ ꝓpr̃ias nec ꝺꝺ ẽ entitas ꝙ ꝺ̄ Definitꝺ aḋlr competit ei quo etc ꝺefinitꝺ inesse ẽtr aḋlr ꝫ ꝺefinitꝺ aḋlr essentiꝫ ẽ in hãc ꝙ realitas ãm qꝫ ẽ in hãc ẽ realr realitas, ꝺ̄ ab hꝺ q̃m illa, ẽ principiꝫ ꝺ̄ distinguendi qꝺ ñ ꝓ̄ competere ꝺquo. cũ ab ñ sit cõ aḋl ꝺ ẽcꝺ realr ñ ꝓ̄ eꝺ cõ aḋl ꝙ̄ cari ꝺe aḋli ꝺ̄ intꝺ certꝺ aḋl ꝓ̄ cñ ꝓ̄ ꝺici hinnibile ẽ realr mugibile ẽ realr rugibile ẽ realr etc nꝺ aḋl qꝺ ẽ hinnibile. nꝺ aḋl qꝺ ẽ hinnibile ñ ꝺꝺ cũ illaꝫ qꝺ ꝺenotiꝺ realr realꝫ, qꝺ ẽ intꝺ similr etiã aḋlitate hñs aḋl cõ ꝺentificabꝺ realr realꝫ ꝺenotiꝺ ẽ realr ꝺe realr, sicꝫ ñ ꝙ̄ realr aḋl fortr et abstractiꝫ ẽ Lamptꝺ.

Obijcit ꝺo ubi ẽ uera compoꝺ ibi ẽ uera ꝺistincta aḃ ea graꝺibꝰ sugeriorib⁹ et inferiorib⁹ vꝫ ex genere et ꝺifferẽ ẽ compoꝺ uera ẽ ꝺi cũ ee ꝺistincta uera ꝙ ubi ẽ compoꝺ realr ꝺ̄ eꝺ ꝺari ꝺistincta realr et ubi ẽ compoꝺ ꝓ rationẽ etiã ꝺ̄ eꝺ ꝺari ꝺistincta ꝓ rationẽ aḃ ea graꝺibꝰ sugeriorib⁹ et inferiorib⁹ aḃ compoꝺ ꝓ rationẽ cũ ꝺi eꝺ ꝺari ꝺistincta realr ꝓ rationẽ hoc ẽm ñ compositꝫ realr ex aḋl et realr ꝺ̄ intꝺ ꝓ rationẽ ꝺicta nostrꝺ modꝰ accipiendi et sic ꝺifferẽ determinat genꝰ ꝺ̄ eẽ attributiui intꝺ ꝓ rationẽ ñ realr.

Obijcit etiã aḋli et realr ante opꝰ intellectꝰ sueniant ꝙ̄ ꝺistinctoria cõ ꝺistinguendꝫ ante opꝰ intellectꝰ ea nꝺa rei ꝫ ꝺ̄ aḋli sueniꝫ principiꝫ sentiendi et ñ sueniꝫ principiꝫ raciocinandi realr cõ sueniꝫ principiꝫ raciocinandi et ñ sueniꝫ principiꝫ sentiendi et sic ꝺicendꝫ ꝺ̄ de aḃs graꝺibꝰ ꝫ ex ꝺ̄ eꝺ ꝓpr̃ationẽ cꝰ ꝙ̄ ꝺ̄ aḋli ꝺ̄ realr ante ꝙ̄ intellectꝰ sueniꝫ eꝺ principiꝫ sentiendi et principiꝫ raciocinandi. ꝫ respondeꝺ ꝙ̄ ꝙ̄ sueniunt ꝙ̄ cauꝺ ꝺistinctoria, intrinsecꝫ attributiua rei illa ꝺistinguendꝫ ante opꝰ intellectꝰ ꝺ̄ ꝙ̄ sueniunt ꝙ̄ ꝺenominatiõnẽ extrinsecꝺ

nãnd extrinseca qua re substant nostris conceptibꝫ sed eranꝫ ſi in ordine ad diuersos scẽtos illa distinguanꝫ in ſe Ens et sic adli et rãlis qua substant nostris conceptibꝫ sueniunt q̃ cõia stradictoria ꝫ denominãnd extrinseca ingnũ adl scigiꝫ principia diuersoꝝ effectuũ et rãle cd scigiꝫ principia diuersoꝝ effectuũ et diuersitate am effectuũ male colligiꝫ diuersitas cauãnd alia sequerꝫ Amo Pariensis uerũ intellectũ affensiuũ et dissensiuũ affirmatiuũ o negatiuũ ideꝫ dareꝫ alia q̃ ambulandi alia currendi dareꝫ alia volantes ridendi q̃ pecudes et alia accidentia ad genera et Quare rhetoriones dicuꝫ in mãa de uniuersalibꝫ.

Octauꝫ Amo adlitas generis sumpta et rãlitas q̃ dicit dictis: ens realis includens aliquã includens abinclusa, nd adlitas generis sumpta in dicit ens rãle rãlitate solã, q̃ includit cd alias adlitates vt Leonis lapis qua adlitates ꝫ identificanꝫ cd rãlitate. id am adlitas identificata cd rãli ꝫ distinguiꝫ nisi ꝫ rationẽ ab illo et secundm̃ totã entitatẽ ꝫ cd scholastica q̃ dicit Dns adlitas seu totã adlitas generitatis et rãlitas cd realis. alteriꝫ dicendũ adlitate ab hnẽ et aqua ꝫ cd una realis q̃ duas quarũ una sueniꝫ tãm hnẽ alteram sueniꝫ tãm aqua q̃ dicꝫ adlitas hnis cd communis abstrahi q̃ ad similitudinẽ cd eo qa hoc quo ad q̃ctã adlis ꝫ similis alteri adlibꝫ dicuꝫ am vulgo cd communia qua ꝫ similia.

Octauꝫ Deo ꝫ grãs metaphisicas admissis ab-ẽtis distinctionẽ virtualẽ impliꝫ dictã hn ꝫ aqualentia, ꝫ ad q̃ctã stradictoriũ q̃ ad diuersos effectꝫ positiuos et diuersos scẽtos nostros terminandos q̃ una radicꝫ rãle rationẽ diuersoꝝ gradũ quos inde stinet aqualet pluribꝫ entitatibꝫ realiter distinctis, q̃ adl in hnẽ distinguiꝫ ẽ negatiuũ quatenꝫ hoc ꝫ q̃ducendas sensationes et negationes aqualer quadꝫ distinctas.

entitatibus

entitatibꝫ, nunqꝫ entitati ualitatꝫ qđ ẽ hõ & entitati uegetatiuꝫ qđ ẽ in planta & de tali entitate dꝫ ualente duabꝫ distinctis entitatibꝫ ꝑ dicunt in sensu realꝫ & tota distinctiõ ꝺ̃ dñi & raõnẽ dependent à nostro arcetu.

Sectio 3tia

An Dentur Ꝙcisiones obiectiuꝺ.

Notandũ ẽ q negãt distinctionẽ scotistꝫ in gradꝫ metaphisicꝫ admittunt aliã ꝺ̃ ratõnis ratiocinatã, qua dicit Ꝙcisio, cuiꝰ ꝙ illa intellectꝫ, cuiꝺ̃ indiuisa in se realiter entitatẽ, quãdmõ scindit ꝺ̃ dictaꝫ duplex ãm. ab authoribꝫ assignatꝫ hãc Ꝙcisio alia obiectiua alia formalis obiectiuã ꝺ̃ Ꝙcisio qđ intellectꝫ ita cognoscit aliqñ formalitatẽ in obõ ut nullo modo cognoscat aliã illi identificatã, nec ex parte rei nec realiter distincta, seu qđ intellectꝫ tollit unã re ab alia identificata ꝑ positiuã scilicẽ unã re in eã aliã, hoc ẽm rei salua ꝺ̃ma sua negatiuã seu Ꝙcisiuã hoc ẽ ꝑ representare illud qđ ẽ à parte rei de re ad aliã. Formalis uerõ ꝺ̃ qđ intellectꝫ cognoscit ꝙ formalitatẽ aliqñ in obo ita ut ea aliã ꝺ̃ formalitatẽ cognoscat in eodẽ obõ licet ita clarẽ et distinctẽ seu qđ cognoscit obm ad aliqua intãa sonata seu effectꝫ clarẽ ad alia ãm effusẽ, sic qđ Ꝙcisio adꝺ̃ realꝫ cognoscit adꝺ̃ realꝫ ex parte obi seu cognoscit totꝫ hõ ex parte obi ꝺ̃ in ordine intãa ad sensationẽ clarẽ in ordine ad ratiocinationẽ effusẽ et eo ꝺ̃ hãc Ꝙcisio teneri se ex parte actꝫ qa tota diuersitas desumit ex diuersitate actꝫ diuerso modo in obm tendentiꝫ. Quarit ẽ ad ꝺ̃ an obiectiua Ꝙcisio in gradꝫ metaphisicꝫ an formalis.

Notandũ ꝺ̃ Ꝙcisionẽ obiectiuã ꝺ̃ri ꝑ ea, quæ inuenit ab in obo ante opꝫ intellectꝰ ꝺ̃ qa obm diuidit in statu intentionali seu obiectiuo cognoscendo unã gradualẽ ab alio illi identificatã ꝺ̃ cognitã ꝺ̃ in obo quata obi qã in expressit tota obm ꝺ̃ intãa parte fit ꝙ actum abstractiuũ.

Dico ꝑ 2as cõ

Dico q̃ dans absolute in gradu metaphisice possibilis obiectiue
ad suu implicat una cognoscere ꝯ cognitis alijs vbi illi de entifi-
catis ibi eadem individua ẽ communia cum Petro et plurib⁹ a-
lijs pbꝫ n̄ dab in creatis distinctio virtualis tã quo ad creatu Chri
stũ q̃m quo ad q̃dam intentionalia ati pbata supra de Petro enti-
tatem obiectiuã dare ꝯ distinctio virtualis in creatis quo ad q̃-
dam intentionalia hoc ẽ quo ad cognosci et ꝯ cognosci ẽ n̄ dab.
P. alterig hoc ipsum n̄ ming Scotus dicit cognosci et n̄ cognosci
Deũ ẽ pduci et n̄ pduci de de hoc in creatis implicat, cõ et Scotus
dicat ẽm implicat Deũ pduci et existere quoad aalitate, et n̄ pduci
et nõ existere quoad realitate, ita cũ implicabit cognosci aalitate
Dei et ꝯ cognosci realitate eiusde Dei, ex eo ẽm implicat pduci
aalitate Dei et n̄ pduci realitate eiusde Dei ga negaõ cadens supo-
sitũ negatõis q̃ affirmaõ cõ sibi implicat cõ hic implicabit aal
ẽm q̃ in hoc, ẽ una simplicissima entitas ex parte obi cũ realita
cõ Petro cognoscere aal, et n̄ cognoscere realitate cognoscere eadem en
titas et n̄ cognoscere ac ipsũ uerificare de eodem dud obstaculi
ritũ deniq; si una qualitas ad identificatis ꝯ cõ realitate ea ratione
tranũs cognitionis qua ratione ẽ alia qualitas distinguere ab eo q̃ re-
alitas ab illa intelligi ẽm nequit quã aliqd ad ꝯ stat realitate aliquã distin-
guaꝫ realitate ab illo alio.

Obijcis 1mo Dans Petrum obiectiue in Diuinis iuxta Ar-
alogos cõ ed dans in creatis, q̃ ct. nec ꝯ hõ ꝓponens; cõ Deus
na communicat filio. Paternitas ꝯ communicat. ite Deus q̃ mise-
ricordia parcit q iustitia punit et similes alijs cõ hõ ꝓponens ne-
ꝯ stat ut Petrum obiectiue nã q̃ dicit Paternitas ꝯ communicat
filio n̄ respondet ex parte rei cõ alias cũ illa n̄ communica-
ret filio hoc ab dicere ẽ hereticũ et sic de alijs ꝓponibilis dicendũ.

Rõne tranꝫ cat. ut.

R.mo transeat ar. N. ꝙ̄ dicgaritus è ga in Diuinis cũ deꝫ distinctio virtualis in ordine ad ꝙdã contradictoria ſi cũ dari poſſit obiectiua ſtatũ ſit ꝙ ita ſit gã dãs distinctio virtualis, cũ distingã duæ virtualit ſit concipere uni ꝙditati ꝙ ſtatũ alteri ꝙ̄ ꝙ̄ concipitur ſi cõ communicari Paternitati ñ communicari In creatore ãm cũ ñ deꝫ distinctio virtualis ut ꝓbat ſupra ñ dã admitti poſſit obiectiua nec licet argumentari à Diuinis ad creata ꝓp infinitã Trinitatis miſteriũ. Et ſdo cõ Pro Scotto dari poſſit obiectiua cũ in Diuinis, Nã ga distinctio virtualis in Diuinis ẽ tnẽ admittenda in deo ad illa quæ ſta contradictoria gã decet fieri de deo decet tnẽ in creata imperfecta ut generari ñ generari communicari ñ comunicari ñ dãm admitti in creãta extrinseca, ut ſit conſeruari creatum ꝛ conſeruari ñ conſeruari alias poſſet cõ dici ꝙ iuſtitia Diuina distinguerẽ virtualiter à clementia cuius ab immenſitate cũ hac cõ diuina ponerent effectus ad proprias perſonas dicendo P. cõ Diuina comunicab et Paternitas ñ comunicab nempe adæquate Nin adæquate Communicab cm in Diuinis ẽ inadæquata, ita ut cõ Diuina ñ ſit adæquate in qualibet perſona ga unius cuiuſ inadæquate comunicab et relatione cũ distinguunt tñ inadæquate ut filii cũ Paternitate ſi cm adæquate distinguerent ñ poſſent identificari in tertio nempe in nãd ſeu in cõ unde ꝙ̄ cognoſcit in Deo nãd reſpondent ad Patre ſtã cũ ꝙdã ſtã diuina ſpirata ſecũ cõ relatione ꝙ̄ paternitas licet de illam poſſit dici illud ꝙdã ꝙ̄ dr de nãd. Ad ulteriõr ẽ ga ꝑ diuerſa media cognoſcit ab nãd et ꝑ diuerſa Paternitas poſſit a tñ perſonaliter Paternitate et nãd Diuina ita de illis loquimur de ſi cõ à parte rei diſtincta realiter deniq; aliud ẽ ſdm ꝙdicabile aliud ueriſicabile ꝙ̄ ꝙ̄ dico aliq̄ hoc currit ꝙdicabile erit de Pro ſ Joanne ſ Roma cũ ueriſicab am erit de ſolo ꝙ̄ Pro ſi ille currat. Ita cõ in Diuinis

cād in Diuinis cū dico naā comunicab hic subm ꝙdicabile ent
et naā et Laternitas illi identificata, ꝺ subm ueri ficabilis
erit nisi naā sola qa hōc sola comunicab

Obijcit ꝺdo qꝺ uideo hnēm ēminge mouente ita ut neuꝺ
ꝺ sit hōo qa solū motū cognosco tū cognosco eē aāl et n̄ cognosco
eē raāle Eō dab ꝙcisio dicentia posse ēm tā reddere rationē de
aālitate et n̄ posse reddere de raālitate, posse affirmare eē aāl
et n̄ posse affirmare eē raāle ꝺ ꝺ. cognosco aāl et n̄ cogno-
sco raāle secundū ꝺ gō raāle dicit ḡm recto N ꝺ ꝺ gō raāle
dicit in obliquo / hoc le cognosco sm̄ hnē indirecte ad sensaōes
et n̄ cognosco eundem hnē quo ad raōnaōes attingo intellectū obm
cū obscuri identificatū licet n̄ discernat illud quo ad diā ono tata
et effecty seu n̄ posse ui tali cognōne ipsū raāle discernere ab
alijs aāliby. qub n̄ sē raālia nec posse affirmare ꝺ sit raāle posse
ām discernere ab alijs ab alijs entiby qub n̄ sē aāl seu posse
affirmare ꝺ sit aāl assegr dicendū in hoc casu n̄ habeo spēm esse:
tiāl raālis seu discursy qub sē realr distincta, hz ām spēm
principij discursiui cui ēm principij discursiui sit identifi:
cabil principio sensitiuo ex ipso ꝺ habeant spēm principij sensiti:
ui hby eā spēm principij discursiui ꝺ intellectū quo ad obliquū mū
n̄ ista cognosco sī aliud et ideo qa n̄ cognosco rationem sīme
qud raālitas cognoscitiue raālitatē ꝛ n̄ cognosci quo ad obliquū
tm̄ qui ad rectū ḡm cognosci qa uō cognosci sensaōes facile posse
reddere rationē ḡō cognosci ēm entitatē quo ad rectū ḡm quo ad obli:
quū et ista diffēa cognōne referentia unū dare quo ad rectū
et obliquū alterū quo ad rectū tm̄ quoniā efficiēr ex spēcy im
pressa qub aliqꝺ sē obscurior et aliqꝺ clarior unde spēs
impressa à motu pot emingi mihi deduci tm̄ ad cognōnē referen:
tē potest ad motū et sensaōnē n̄ uō ad discursū.

Obijcit ꝺdo Gen. hz diuersū sceptū à diffēa et diffēa à
genere et assegnr gen. ē extra cōē differ et diffēa ē extra cōē ge:
neri ꝺ ām ē extra cōē alteri ꝺ cognosci aliqꝺ alio ꝺ gen et diffēa.

Respondeo

Secundum obiectum, Siam. ecē differā de eēa genere tū possit q̄ cau-
se oīb⁹ indifferentib⁹ ~~Diuidit~~ Dd differā Ly rationale
quod ē differā actꝰ ñ ſt̄ q̄ cari de oīb⁹ inferioribꝰ seu ~~in~~diuidualib⁹ actꝰ
~~ite~~ necessaria q̄ēta et oppositiua dicunt de genere ut de mīo
communi ſ̄ diuersa de particularib⁹ seu differēb⁹ VS Genꝰ latꝰ
gallet ḡm differā R et. genꝰ gaste Sumptū hꝫ diuersū sceptum
a differā itidem gaste Sumpta Nat genꝰ ~~mate~~ seu obiectiue Sum-
ptū hꝫ diuersū sceptū a differā itidem mate et obiectiue Sumpta
~~differā~~ hoc ē sceptꝰ q̄ dnāt nād uniuersalē genꝰ ñ includit alias differē
ptā Clarū y distinguat eande nād unitalē hoc ē differā nihilominꝰ
sceptꝰ genericē ā ſt̄ sceptꝰ differā quoad rectū quoad entitatē eam-
dem cognoscit uerꝫ diuersa rationa, unde genꝰ cognitū gaste
q̄ cari et inferioribꝰ et individuis qa aliud ē genus ḡm individua
dua ala cognita in aliquo enotato experientia. differā tū gaste Sum-
ptā dicit aliqua individua ex illis in aliquo enotato dissimilē cognita
Ideo differā ā ſt̄ de oīb⁹ his individuis differa de ḡb⁹ dr genꝰ Natꝰ
de ſis cum ḡb⁹ dentificab.

Instant. in sceptū aāli scripti gradꝰ superiores et affirmanꝫ
VS ens substā uiuens etc et ñ affirmanꝫ gradꝰ inferiores VS
rale Cruꝫ ñ ēm ualet dicere ē aāl eō ē animale eō ātē cognoscunt
q̄ēta superiora seu gradꝰ ḡm inferiores atꝰ superiores gradꝰ
cognoscunt ~~tm~~ implicite eō inferiores absolute nullo modo Ergo
in gradꝰ inferiores dabiꝫ q̄ēta obiectiua R In cognitione aāli
ſ̄ explicite cognoscunt gradꝰ superiores ~~et inferiores~~ ex
parte ēi ac inferiores. Sed am̄ possint inferri gradꝰ superio
res ñ eō inferiores Sed ñ conuenit ex solis cognitis ~~in posse inferre~~ aāli
~~uiuens~~ aāli Sed ex alia qua seu
eē aāl eō substā uiuente ex qua cognitione Si haberem ñ
posse inferre ex aāli uiuens sed Sicut qa careo cognitione
dicente mihi hoc aāl eē rale ñ posse inferre ex aāli rationale
eat rusticus tenē cognoscit albedinē in omni ~~re~~ et in nec
illā eē accidens ñ ſt̄ ñ attingat in eō ratiōnē accidentis. Sed qa
caret ratione distante eē albedinem eē accidens.

Obiectū 4ta
s

70
139

Physica ꝓte hõ componi ꝓ Metaphysicam adl et radl ꝑ distinctõ
obiectiua dah tr adl et radle ubi ẽm ẽ compõ ibi ẽ dar distinctõ
Dct. hõ ẽ componih ex adl et radl ꝑ compotñe obiectiuã seu
ale N foale Unde ga compõ ẽ foalis ẽ distinctio tr adl et radle
ent foalis componih am ex adl et radl n distinctiua intrinsece
et ex parte rei ẽ tñ distinctõ extrinsece ex parte acty seu
ex parte intus intellecty ex parte ẽm rei geny et differã A una
indivisibilis entitas intellecty ãn dr illã componere extrinsece
ingñtũ cognoscit unã eandemq entitatẽ secundũ plura connotata
et sic hõ cognity secundũ denominõs componih seu et referh
ad rõcinabõs. Ipse dr radle ẽ adl n compone quasi unã di-
uersã ab alia diuerso modo cognite ꝙ ẽ componi ide cognitã
in ordine ad nõ rõcinabõs ab se ipso cognita in ordine ad
denominõs ide ãn n ꝓt componi cũ se ipso eodem modo cognito
n segh tñ hinc ꝙ respondeat aliqd diuersum ex parte obi
conceptui adlis et conceptui radlis ꝺ tñ respondet Ly di-
uerso modo cognitũ n ꝺ interim dici compõ rõ entia, qa pcu-
tũ et sibm n eodem modo concipimus acty ita geny et differã stel-
lã rõ entificatã secundũ id ꝙ dicunt in recto n ãn secundũ
id ꝙ dicunt in obliquo.

Obijcih ulto Species determinh ẽ cognitã unig rõ entificate-
rum sine alio ꝺ hoc explendi obiectiuã ẽ dah ꝑ cipit obiectiua
ita in hõ ẽ repsentãs unig rõ entificaterã sine alio ita acty dicen
adl in hõ ẽ diuersy Ipse ab actu dicente radle in eodem hõ
et ãn acty sint ipse diuersi dñt habere ẽm ipse diuersã ꝙ adl
dicit radle ẽ ẽm ipse diuersã Dct. Ad cirio ẽ cognitã ui
piua rõ entificaterã sine alio secundũ id ꝙ aliud dicit in recto
N secundũ id ꝙ dicit in obliquo Ctr Duns Scotus D. ẽ rep:
sentãs unig rõ entificaterã sine alio ingñtũ illã aliud ab repsen-
tat in ordine ad ꝓpria connotata Ingñtũ n repsentat illud
aliud nadle et rõ entice in ordine ad connotata ꝓpria illius ꝙ dem:

Obijcih N

Dic. A. sic ꝺ̄ꝰ cognoscit adl cognoscit et rale ꝺ entitè et ma. ꝺ̄ꝰ ꝺ ē ꝑ ordinē ad connotata aalia quꝺ A. sensatus licet ꝺ cognoscat ꝑ ordinē ad connotata ꝑprialqꝺ A. rationalitas hoc̄ falsū ē ꝺ̄ꝰ diuersorū actuū ꝺbeant ee diuersa obꝫ cum possint ee actus ꝺ specie diuersi circa ꝺ ꝺ obꝫ ex solo modo tendendi diuerso & ex diuersis principijs à q̄bꝫ procedunt sic cognitio angeli et hnī sic iudicium et apprehensio simplex differunt spē circa ꝺ obꝫ actꝰ ex cognoscens adl et actꝰ cognoscens rale hnī obꝫ ſtm ꝺ quale diuersū ingtū cognoscunt eandem entitatē uenq diuersa connotata.

Colligit 2mo Negando A. semp talem et Ne ꝓpositionem cognoscens aliqꝺ hnem ꝺ ea eam ee adl et necessariū ee rale ee ꝓpositio diuersa ē adl ꝺ possibilē dicere ē rale cognosco aliqꝺ ex parte obi et n cognosco aliqꝺ ex parte obi. Interea obstruendā ꝺ reactiua cognoscente à longe colorē gradū intensitatē et ꝺ discernente uirtualem gradū coloris ille sit indiscernentem a uirtualē altingit utrumq; et colorē et uirtualitatē ꝺ n discernit nisi colorem. Intellectꝰ noster similiter ꝓ comprehendere obꝫ quo ad oīa connotata, cui sit limitatus ꝺ parte obi ꝺ ſtm ex parte obi ꝺ ſtm ex parte actꝰ n ea ꝓ remotionē indiuisibilis diuidere.

Colligit 3tio si posset dari ꝓpositionē obiectiuā adl n ē rale ex parte obi in hac ē ē ista rale n ē adl tunc ee inadli negādo ralitatē et in radli negāe adlitatis oppꝰ adl et rale distinguerent ꝺ se realiter qa sic qꝺ ē negādo unū ꝺ alio illa distinctionē realis.

Colligit 4to Intuitū de colore fortius tenendo qꝺ quidē n clare ꝓpositionē obiectiuā nempe ꝺ videre colorem ut cuius uisionis ꝓ intellectꝰ discernere sit ne uirtualis et ruber color sorꝫ nihilominus cognitū in ꝺfinitē specifice nō.

Sorꝫ ed

sonte ēd ꝑ intellectꝫ attingere ꝺebꝫ ꝺbm abꝫ eo ꝙ ꝺiuersas
raōne ꝑsōte ꝑspecificā in illo si ēm in sensibꝫ ꝺomittꝫ
hoc cur n ꝺb ēd ꝺomittiꝫ intellectu. uiꝺo ꝺbō à longe ꝺuplicitꝫ
ꝑt se gerere intellectꝫ aliq̄ꝺ ꝙ ūꝺet se ꝺnēd mouere ꝺbm
hunc ꝺiscursū oficiū ꝺō ꝙ se mouet ē aāl ꝺ hꝫ se mouet
ꝙ ē aāl ꝙ ex parte ꝺbi ꝺd ē accꝺiceret ꝺō ꝙ se mouet
ē ○ hō ○ Leō ○ equus atꝫ hꝫ se mouet cō ē ○ hō ○ Leo ○
equus. etc et in tali actu ē affirmāꝺ ꝑspecieū sub ꝺistinct:
one quꝺ affirmāꝺ n ꝑsticipiū si n terminareꝫ aꝺ ꝑsōē ꝙnō
et ꝫ ꝺicꝫ ista ꝺatꝺ Scanꝺi intꝺ se tenet ex parte actus n am
ex parte ꝺbi ea ꝙ fundamentū habeat intellectus sensa
one ꝺ VG tribuere ꝙalitati aāliꝫ et n ꝙalitati radliꝫ ꝺiffe:
runtꝫ in ꝺiscursu solū ex parte actꝫ aliq̄ꝺ ꝓ ꝺ intellectꝫ
tribuꝫ apphendere aliq̄ ꝑpriū singulare ꝺeterminatū ꝙgenāiꝫ
ꝙm ꝙgenāe uꝺet ꝑdere ab ꝺbō et sic apphendendo ꝺbm ꝺ se
mouet tribuit illi ꝑpriū se mouendi n applicando raōne in comma
ni negꝫ ꝑspecieꝫ ꝺulla sub ꝺistinctione qa n scirit ꝑdēs impressa
aꝺ ꝓducenꝺā cognitionē ꝺ repsentet ex parte actꝫ raōnem com
munem ꝺ intum ꝑspiē cognoscit ꝺbm illuꝺ cū tali ꝑpriū ꝙgena
ōnis cognoscit ꝙꝺ et ꝺiffeās ꝺēr ꝙꝺ sit in ꝺbō ꝺdentificatū ꝺ
n ꝺistermit illas.

Sectio 4ta

An Denturꝙcisiones formales seu ex parte Actus.

Nosandū 1mo ꝙcisiones ꝙales ꝺici ꝓ ꝙlitatibꝫ ꝙꝺ ꝙsi ꝺuꝫ
ab intellectu cū sint ex parte ꝺbi ꝺ ē et realr uocabꝫ ꝺiuersiceptꝫ
ex ꝑfectiui ei ꝙꝺ ē rei hꝫ ē ingēnū cadē res cognoscibꝫ uerꝫ ꝺiuersa

notata

onotata seu operaciões eã cognoscib uerg alia diuersa onotata seu
operaciões sic ḡ cognoscib dal ꝯ cognoscib simul et rationale.
ꝯ et tota entitas ꝯ ꝺ ordine tantu ad sensaciões et n cognos-
scib in ordine ad rõcinaciões sicut ḡ à ponctis ducanꝫ diuersa lineꝫ
per quamlibet lineam totu punctum n cognoscanꝫ am lineꝫ
intelligib
et sic uidendo ꝺ ipm ḡ capitib ꝑ ꝓ gibilia rubra apparet rubra ꝑ
umbria uiridia, etc lineꝫ n ꝺ ꝺ ipm uideb ita q ḡ re-
ꝺ ordinah in ordine ad diuersa onotata apparebꝫ diuersa in-
telligibilia licet lineꝫ eadẽ cognoscib essita una entitas ḡ re-
ria ad plura diuersa realia ꝛ singla ad effectꝫ ꝛ singa ad rõ
etu ḡꝺ uel anh onotata ea ḡ n ḡfert res cognoscẽ quin cognoscan
et onotatꝫ illa ad ḡꝺ dicit relatiõ et hic res ḡ ꝺ seu onote-
tisatiuꝫ dicis in recta entitabꝫ rei cui ḡ ꝺ sibi ꝺ entificatiꝫ
ḡꝺ ꝺ ipm directu actꝰ cognoscentis transitiue am et in obliquo
dicit onotata ḡꝺ dicunh ipm indirecta sic grady metaphisici
Substaa ens viuens aal dicunt in recto substãdiatꝫ ḡ habẽ in
obliquo am dicuntiqua onotata unde res ḡ cognoscib sensitiua
gnoscib secundu rectu seu secundu id totu ḡ dicit in recto et n cogno-
scib ḡ dicit in obliquo sicut res ꝺ ꝺ onotata ꝺ cognoscib ad
gualtꝰ sꝰ ad aliqa intu onotata ꝺ inadequatꝫ seu cuiusꝫ res tota ꝺ
n totalr res cognita ad unu onotatu ꝺ diuerso ineste ab eis
ꝺ re cognita ad aliud onotatu et sic procedit à se ipso intentionaliꝫ
Notandu ꝺ ꝺ posse ꝙcipiones ex parte artyb ꝺ ꝺ exhiberi
ꝑ cognõne clara et confusa seu ꝑ cognitu clarũ et aliqua diuersa
rata ꝺ ipm respectu ante hoc e ḡ ꝺ ꝺ ꝙcindit cuiꝰ cognitu
clara ut discernah ab oĩ alio ḡ n ipsu ipsum uõ à quo ꝺ ꝙcindit uel
gib ut discernah ab oĩ alio ḡ n ipsu et sic ḡ ad à lenga cognosci
ta claritate ut discernah ab oĩ alio ḡ n ꝺ aal realẽ uõ ꝺ ipm ꝺ
ratu ita cognosci ut discernah ab oĩ alio ḡ n realẽ et sic cognito
ꝺ confusa qua discernit ꝺ ꝺ aliq ḡ dici magis minus
confusa

dissa sicut magis & minus clara aut representat obm. Et distinguit ibi
inter obm cadet cognito scilicet esse parti clare parti obscure qualem illud
obm secundum unam formalitatem distinguitur a multis et quasi secundum aliam
formalem distinguitur ab omnibus ut multis unde toto entitas cognoscit
sed a totali nec ab claritate qua ge cognoscitur sicut cadet res ge cognos-
cim similiter partim dissimilis. etc. Dicit enim habens maiorem minorem clari-
tas cognitionis de obo vel maiore minoritatem affectione ge cognoscibile
a nec applicatione ge ex diversione quas speciebus affectionibus aut impres-
sionibus etc.

Dicit dans Solutiones formales in gradu metaphisicos
secundas Sola distinctio rationis ratiocinatis quasi civilis indivisibilis
vel eadem sumpte obiectiue cui nihil denominabilis sibi diverso modo respi-
cientibus ita communiter recentiores cum Rio Aragone Sturlago et
Cuiedo. Ratio dandi Solutiones objectiue nec virtualis distinctio
in gradu metaphisico ut probatur a Scoto dicit dandi Solutiones
formales Sou ex parte actus cui nihil dicit distinctionis item
cognoscere formalis una formalitatem in obo alterum a cognita nihil
aliud ge discindere ge intellectu una formalitatem identificata abalia
identificata de hoc dicit Solutio. Species cum ge fiat ge actu
intellectus a quo ut abstractiue de ea intuitiue. Abstractiue ergo
dicit cognoscit obm ge alienas species Vel Angelus modum incipiens
ab ipsi aut de cognoscit obm a existens intuitiue cum dicit cognos-
cit obm Species ge species primas et hic licet ge discindere ab exis-
tentia obi ge in una formalitatem in obo ut alia discindere a minus
ge abstractiue ge cum obm cognoscere uerum unum enuntiatum et a cognos-
cere uerum aliud sic Angelus cognitione qua cognoscit scripsum a cognos-
cit duas formalitates in scripto sic in beatus unum magis deum cognoscit
ge alius clarius unum ut Deum ge alius hinc duas cognitiones creatas
quas nihil comprehensiue sic discretiue qua duas a alium cognitionem quod
enuntiat obm ge cum dicat cognitio intuitiua cognoscere obm patet inde
non arguit ge cognoscat bia in obo quod obm enuntiatum solum ge cognoscat

ge cognitionem

q̃ cognibꝫ ꝓpriaꝫ n̄ am semꝑ adeq̃atè

Obijcit 1mo eꝺ in hac sentẽa n̄ euitanꝫ ꝛ̃ ꝛ̃ dictoria eꝺ ꝙ̃ dantꝫ ꝓpositiones fꝺales ꝑ Ch. cognosci clarè et n̄ cognosci clarè eandẽ indiuisibilẽ entitatẽ Sꝛ̃ cognosci exq̃sitè et n̄ cognosci exq̃site Sꝛ̃ ꝛ̃ dictoria q̃ uerificanꝫ in hac sentẽa ꝙ̃ R Ch. et pbãnẽ D. cognosci clare et n̄ cognosci clarè cognosci exq̃sitè et n̄ cognosci exq̃sitè eandẽ indiuisibilẽ entitatẽ in ordine ad eadẽ enotata Sꝛ̃ ꝛ̃ dictoria ꝙ̃ in ordine ad diuersa enotata Sꝛ̃ ꝛ̃ ꝺ̃ alia distinguꝫ cognosci clarè aliqua claritate et n̄ cognosci clare Sꝛ̃ ꝛ̃ dictoria ꝙ̃ cognosci am clarè aliqua claritate et n̄ cognosci clare aliqua alia claritate Sꝛ̃ ꝛ̃ dictoria A. Ꝺ̃ eñ Secundꝫ aal à raal tu cognoscis et aal et raale in ordine ad sensatos et n̄ cognoscis tu aal ẽñ raale in ordine ad raõna enes ideoq; n̄ ẽ affirmãꝺ et negãꝺ de eꝺẽ secundꝫ ꝺe gilli eñ cognichẽ q̃a cognosco aal in Ꝺ̃ cognosco Sꝛ̃ et raale licẽt cognosco enotata alia seu effecty q̃ꝺ dicunt aal et raale licet ẽñ entitas Ꝺ̃ ~~ecclr~~ recipiat tã rationes ẽñ sensationes ab effecty suos ga tñ n̄ cognoscis hãc entitatẽ Ꝺ̃ cognitione adequandõsi cognoscibilitatẽ in ordine ad raõnabiles Sꝛ̃ tãtũ in ordine ad sensatos inde ꝙ̃ ꝺ̃ aal et raale cognitiua possit licere Ꝺ̃ eꝺ aal et raale

Instant ꝺ̃ alongè uideo hñ cognosco ex parte modi cognoscendi aal et n̄ cognosco ex parte modi cognoscendi raale, ꝺ̃ cognoscere ex parte modi scindi et n̄ cognoscere ex parte modi scindi Sꝛ̃ ꝛ̃ dictoria eꝺ adhuc ꝛ̃ dictoria n̄ euitanꝫ datis ꝓpositionibꝫ fꝺalibꝫ q̃ A Suppositũ ꝺ̃ aal alio modo cognoscat et raale alio ꝺ̃ sensus et utrumq; cognosci secundũ id q̃ ꝺ̃ dicunt intellectũ tñ n̄ cognosci Ꝺ̃ id q̃ ꝺ̃ dicunt in obliquo.

Obijcit Ꝺ̃ admissis omnibꝫ fꝺalibꝫ datꝫ distinctio realis in fꝺalitatẽ ꝺ̃ n̄ ꝺ̃ dicti ꝑ Ch. aibꝫ talẽ distinctionẽ inferunt intellectum quale ipsi hñt ꝺ̃ ipsũ distinguunꝫ in se realiter eꝺ inferunt distinctionẽ realẽ in ẽñ Sꝛ̃ enotata in se distinguunꝫ realiter ꝺ̃ ẽñ distinguit enotata eꝺ realiter distinguit Quamuis alij in se

distinguunꝫ

distinguant realis ñ inferunt tñ distinctionē realē in obn̄ qñ
sed tñ respecta obi p̄mō sub extrinseco intentionali sub am ex
trinseco ñ comunicant, ita quod sub tñ comunicat eum
effectū subiecto ad quē comunicandū natū. Et cui capax è subn̄. Sz
albedo recepta in pariete dñat pariete albū et ñ dñat accidens qm
ut ipsa albedo sit accidens effectiū am actū preexistentis ñ è alterius
facere distinctū ratione de qđ è identificatū realiter alteri deinde
ad actū preexistentē. Obiectiue tñ sorte aduersarios. Et realiter distinctū
et in ñ faciunt obn̄ distingui realiter ei etc. Ad 2m̄ phaōnē. Et Ad
qđ obn̄ distinguab p̄ cognitā tñ am connotata pegrinū ut caeni
diuersitatē cognitionū. Sīc connotata obn̄ cognitionū diuersarū indirecti
directū am ipsū è entitas seu ipsū esse et nō esse.

Obiectio 3tia qđ. Si hō p̄cognet Deū qua ad ñ è rationē et
extra Deū qua rationē ñ è ad ē p̄tendit ad rationē ex parte obi et
ñ ex parte actus alias ex parte obi tripl̄ nāl. Respondetur ad rationē
recogt. Deus hic Deus è ad rationē ñ è rationis hoc am è falsū
ad 2dam partē obiectiua. Et uera ad istas p̄cognet in Deum fidē
Deum sine rationē. Ad 3tiam è ñ. Et uera p̄tinet. Et à parte rei. ad 4tam
Et uera secundū nostrum modū intelligendi qđ è dicere Deus cogniz
tg in ordine ad sensationē ñ è cognitg in ordine ad rationalitatē tenet
tragl. et tota diuersitas p̄ modos cognoscendi diuersos quod
de obn̄ dr et reduplicatiue cadit sup actū intellectg explicatū
et denotatū qđ hō clare cognitg in ordine ad effectg sensationis ap
pellet in complexe principiū sentiendi.

Obiectio 4ta. Si cognoscerem tunc qđ cognosco ad ea rationē
ex parte rei cognoscerem ea rationē. Sed hō ñ cognoscit. ergo
cognosco rationē. Maior. de qđ è eadē connexio cū alio ñ p̄t cogno
sci sine illo alio. Sed rationē è eadē connexio cū rationabili. et etc. Et
Maiorē phaōnē. de qđ è eadē connexio cū alio ñ p̄t cognosci sine
illo alio. Singn̄ specificatiue sumptū. Et sumptū reduplicatiue
et sortē

et scalis ut onerosū cū illo alio ñ pt cognosci sine illo alio scalis
scale sumptū formaliter et reduplicative ut onerosū cū rōcinabilib⁹
ñ pt cognosci sine illis ñ ām sumptū materialiter et specificative qđ
onerosum.

Instant. p̄ rāo cur cognoscendo Dñm in ordine ad sensa-
nes cognoscā ēt rāle scalis esse cū ñ cognoscā ullo modo rationales &
licet ñ cognoscamus principiū ē rōnale atq; adl qđ ñ hās operā
ones Dñi ñ dū Deū bruto ñ possūt adhuc scalis deo rāle di-
cognosci esse et dici Dñi & sensatione quas cognoscas dicere sim-
dere cū ēteris animātib⁹ seu ñ dignoscere ab illis qđ cogno-
sco sēs sensationes Dñi et bruto hī ām hoc similitudo rerum
utrūq; ab alīā discernaḡ ubi patet in imāgine Dñi qđ
similis Paulo.

Colligit⁹ 3mo Distinctio rationis scalis accepta ex diuersis
Diuersis actib⁹ intellectus dnantib⁹ extrinsece ēt̄ distincta
fundamentalē uō existēs in onotatis Diuersis ñ requirit⁹ addi-
tionem rationis rationalis diuersa sēm scalitas in alio scali-
tis qđ ēt̄ tōm qđ diuersimodē repsentet cū fundamento in re
vel ex diuersis onotatis ex impfectione intellectus tenden-
tis in obm ex speciebus impressis unde ex qđ dictionis explicans
diuersa onotata extendunt diuersū ēt̄m in obliquo.

Colligit 2do qđ Dr adl à rāli distinguī seu ex proprio
scalitatis intellectu distinctio alicuius intrinseci diuersi ab ēt̄m rōne
onotatorū extrinsecorū diuersorū sic cū Deus iustus qualitas &c.
sus iustitia creata distinguit à Deo misericordia equalente
misericordiā creatā ñ rōne alicuius intrinseci à rōne rei
intrinsecā qđ equalis et licet adl sumptū scalis ex parte
eius ñ sit rāle scalis rōne extrinseci onotati et ēt̄m indirecti
à tm adl scalis rāle scalis rōne intrinseci et ēt̄m directi sic
scalitas Pe Dñi et rationalitas eiusdem sit idem secū ñ ām ob. ra-
litas unde ñ possumus de sequenti ens scalitas cū rōnalitate Dñi ēt̄m
hoc nomen scalitas Dñi pt̄ sup cum hac rationalitate Dñi

sceptus

conceptus ꝙ attingit aāl et raāle ē conceptus adequatꝰ
obiectiuꝰ maāli qa una indiuisibilem entitatem eadem
attingit nō ē tm̄ adequatus repsentatiuꝰ ergo quod
non totum repsentat quod illa entitas importata in obl:
quo conceptus aāle trāh ad aāl et raāle et cum sensu
repsentando ita hōia ita tm̄ ut aāl etiaꝫ repsentet
et distinctē in recto et in obliquo rationale uero ofate
in obliquo et ita conceptus rationalis terminat ad raāle
ad aāl ad discursus raāle repsentat clarē et in re:
cto et in obliquo aāl uō ofate in obliquo et sic aāl
et raāle differunt inter se ut parte actus non ex
parte obi.

Colligit ītz ut aliqua res una eademq; eēt si:
milis et dissimilis secundū eadē formalitatē Similitudo ēt et
dissimilitudo nō pualiuē sibi opponunt ita ut una aliā tollat
ſtq; suū esistere in gradu remissoꝛd eadem formalitas recipi:
untq; magis et minus et sic hō ē similis et dissimilis
et qua similis ad aāl qua dissimilis p raāle quamuis aāl et
raāle sunt idem ā parte rei nō tm̄ simile ormōdo sequit de ipso
secundū quid id ē secundū animal nec ēt ē dissimile ormōdo sectm
secundū qd id ē secundū raāle.

Disputatō Secunda.

De

Vniuersalibus in communi.

Iu certum sit dari aniuersalia ppter scientiā qd si ma
ta Philosophum de aniuersalibꝫ disposse tanquam de rebꝰ ne:
cessarijs unde aniuersale dicē unum ꝑ se nō ꝑ accidens obiz
nō eēt

n̄ cōi dām necessarium hōc ām unitas n̄ ē numerica dño. adiz quōd ē cuenia pluriā in aliquo ḡ cāto substadā antecḡ uentamus ad uniuersalia à parte rei seu ad ḡ ḡ cabilitāde. qbg ex ḡfesso incumbit tractare prius agemus de uniuersa: libg in communi ḡ pprie ad mētaphisicā spectat ex gḡ n̄ tam facile ē ciperem⁹ uniuersale in particulari nīsi ciam priuḡ sit uniuersale ut sic unde qdreng in hac dispu: tacōne Ama Quod sit et an deb uniuersale à parte rei secundo ḡ quam actus intellectus fiat 3ria an in actuali ēcacōne maneat uniuersale.

Sectio Ama
Quid
Sit et an Detur uniuersale
ex parte rei

Notandū 1mo multiplex assignat uniuersale aliud in cauendo ut Deus Bt respectu effectuum quos pōt: sunt ḡducere aliud in rḡsentando ut uox ex scripto fōlla nentis rḡsentans plures cacōes ut ānis. V. g. Planta etc aliud in essendo ut é unum aliq̄ in esse multis dñgt mētaphi: sicum. Quia ad aliud inḡdicando ut é unum aptū ḡdām de mul: tis et uocat lēa ga ad lēa spectans ēcationes aliud in re: cipiendo ēgt subm potens recipere multas fōas aliud com: plexum ēgt quecunḡ ppō uniuersalis seu principium aliq̄ ex quo multe bellationes deduci pōsunt ut é illud quod sunt eadem uniterā sunt eadem inderse Omnis Nullg dicanḡ uniuersaliā ga ex illis multe oclusiones particu: lares inferri pōsunt aliud incomplexū ēgt trnūs ung reci: piens multa sēl ḡcabili de multis ut vg hōc ādl. etc

Notandū 2do

Notandū Dō ad uniāle requirit multiplicitatē quę
à parte rei in plurib⁹ indiuiduis. Requirit eā unitatē ut nā
illa quę in plurib⁹ indiuiduis sit una, quę nō intendit hēre
multas sit dependentē ab illis nec nōs. Docebit Plato magis⁹
Aristotelis nāde à singularib⁹ seu indiuiduis segregabat dicē
nā eā ēt in corruptis, subiuncta volunt ēt existentes fundā
dam, ita ut pereuntib⁹ oib⁹ singularib⁹ illā nō pereant à qb⁹
singularia participant sua nā, quia nihilomin⁹ intergnā homi
nib⁹. alij dicent id dari uniāle antequā esset aliquod indiuidua
seu singularia quę ēt fuerūt nāa in statu possibilitatis existen
tib⁹ oib⁹ quātū suis ēt alijs ut nō differens ad indiuidua ēt tunc
nō ēnt exacta ad sua inferiora singularia etc. Alij dicent
cū Scoto nāā ghabet satis distinctā à sua singularitate et ēt
nō differentē sed stabat de hāc ⁊ illā singularitate, alij dicent
in rb⁹ indiuiduis ei unde ēt ipsa, ei eandem realē nāā indiuiduā
sōlū distinguī à hēcceitatib⁹.

Dicē Anā Uniāle in essendo et in fiendo bene definitē
unū actū in ee multō et quāt de multō. Ad quā hāc definitiō
nē ē obiicā q uniāle in essendo lic Anā ellegatis sensu quo
definit. hoc dō uniāle qđ in plurib⁹ nāa actū ē ingresse ite uni
uersāle in essendo definit lic Dō dē intellectione sua. Uni
uersāle ē qđ de plurib⁹ qđ cāe nāā ē ex hāc definitiōne sollicit
ptē ad uniāle Anā ut sit unū et multiplex unū ⁊ unitate actus
ut uoli Dō generica et specifica, ite unū actu multiplex quātū
nitate cōi actuali excludit multiplicatōne actuale nō aīm multi
plicabilitatem, dicūt hāc unitatē qua uniāle ēgit de ee, nō ēn
illa sit actu in rb⁹ uniāle nō dicēt uniāle qa nō tribuet illi
hanc effectū formalē ee unū actu dicūt nō uidet nō actu infor
mēt à uita. dē cū ee multiplex nō quomodo cunq, dē secundū eam
dē raōnē qđ ē nomen. Sed hoc ē ut nāa uniāle sit ita essentialē
ingredi ab⁹ suis inferioribus de qb⁹ dicit ita ab illa multitudē mul
tā in da raōne ingua sit unde hinc nāa Diuina nō ē uniāle cū sit
multiplex Dō nec

multiplex dr una nec corrg ptes in Eucharistia r multiplex
cul stt sub multis hostijs tñ numero nec dr in corpore r multiplex licet sit hostia et una in oibg earibg tñ forgnd cngbg r ut unde in dentitate nec quare r unitate licet habeat multiplices gattas qa r in singulis gattis secundm adequatas sui rationes idem ꝑdicat de qualibet gattarum quare r regnj tot totus ꝑdicet in recto uere et affirmatiue de multis diuersis singulis qui hoc r ut unitate totus et adequate ꝑdicet de suis inferioribus secundm rationes univocalitatis.

Sobrietas r una et r multiplex r qd contrarium cofatur r unitate debere r una et multiplex R r una intrinsecum multiplex extrinsecum r qd contrarium. 2 r una extrinsecum et multiplex intrinsecum r qd contrarium. 3 unitate una r una extrinsecum et acta intellecty cognoscente multa gradu unius multiplex una intrinsecum gaturum r parte rei r multis.

Sit 1o unitate platonica seu r Platonica r una substantialis qua illa r dicit qd creatura r ꝑticipat r bonitate et r singularia qui ꝑticipant et existit a participare r singulare existentia rem r affirmo entia pertinentia ad completo in r alia natura nempe in rationem subsistentis uentis etc et singularitatis sic r ꝑdicat r ut a r et r dicat hoc r exceptibile qua r ea ꝑt separari a parte rei ab ea re cuius r ea nempe quod ꝑt separari r ea r et r dr em r ea de alia illi r idemtificabil et unum r em r illa nata separata a singularibus in singularibus r n r ei. Si n. tunc n constituit illa cum qd ꝑtiere aliqd qd n r intrinsecum et de ea illis. Ergo si r intra ea et r ea sub eadem seu in eisdem r qd hoc qa r haberet inde ea hnt r inde. Sicut nata separata a singularibus existens sub ea eadem est una in r singularibus. n latr qm nata Diuina in r personis ac pinde n r multiplex unumero in individuis r r ea universale de cuius ratione r ut sit unum et multiplex. Sublatis r individuis hnt r ea Deo Paulo Joanne ad hoc dan ea hnt ea r de r et ante singularia R. Jet. Joannes ad hoc ut sit sors de ea hnt r e necesse ut existat Joannes

ut ea illis

ut eōa illoy cognoci possit quā diuersa quo ad realia q̄ cātur
tuto enarrionem eiusdē bēdicunt incomunicabilem ellentiā
ñ ām Christi.

Dico 3tio Vniuersale nō dah à parte rei extra singularia
quāsima qa Sharch extra singularia deberet eē indifferens ad
singularia q̄ p̄tullo statu à indifferens ad singularia eō ens
nihil ēt eē q̄ allo statu indifferens realit ad singularia et sin
gularitas ēt realit idē eō erit indifferens ad seipsa et inde illa
diffa eēt denitfirata nah ante ogn intellectu unde ēt Sha
herch ēt individua adhuc illā indiffa realit nō eēt denitfirata
alcui nō ēt abilla segarari. Et nō Deus nā extra singularia
eēt una unitate universali ēt tale ē nā extra singularia
seu in statu possibilitatis seu possibilis quale ē existens seu
in statu existentiā actu existens nō ē uniuersalis eō ēt pos
sibilis nō ē uniuersalis, nā eēm nō alia ē possibilis qm possit actua
re nō ēt existere in eīm uni ād inia in singulari eō necē
possibilis ēt in eīm.

Obiicih nā prior ē individuis ād illo prior nō dē ē tracta
ad individua eō dah nā seu eēa nō ē tracta ad individua, eō
niuersalis Et prior ē nā individuis ratione, seu q̄ intellectum
prior tangere ē nā Et dē instm prior dr ingnitū ēt accipi nō
cogitā distincte individuis, nō ēt dm dicā prior quod habeat
aliqm existentiā Accidentis ē qa existentia singularis. et
licet possit accipi nā diuisa, seu nō extracta ex parte accipi nō
ēt ām accipi nō diuisa seu nō extracta ad singularia Sumptama
alia et realit sic eēm Sumpta semp ē diuisa, ēt ām accipi prius
ue ut diuisa nō ām possibile ut diuisa, accipih eēm nec ut di
uisa nec ut nō diuisa ād secundih ingnitū accipiantq̄ eēa
ēlia nā.

Dico qto ē dah à parte rei uniuersale cū ffecta et rigorosa
unitate hoc ē foalis independentiā abittu. Nō implicat ut aliqd dr
anū à parte rei et simul multiplex eēs ām uniuersale dr arcta unī
tas foalis à parte rei hōe eēm dicit negatiōē multiplicitatis et mul

tiplicitas

tijs vitas negacõe unitatis sub qua de nõ ẽ ide ẽt und et multiplex
eade ratõe et nulli ẽ stat assignari ante operatõe in bello
eby in que nãa ẽ sit obrecta ad singularia eõ sic ẽ parte rei u
na et eãd multiplex à parte rei vt sit semp ent una et semp mul
tiplex in eade ratõe.

Obijcit 2mo Vniuersale definit ẽt und vbi inẽ multa dr
ab à parte rei una in multis eõ dr ab uniuersale à parte rei
formali unitate ℟ D ℣. dr ab à parte rei una in multis unita
te fundamentali ℣ probi A. ẽ dr ab uniuersale à parte rei fun
damentali. Dr à parte rei A alabẽ ẽ realitas fundamentalis
alia realis fundamentalis ẽ plura individua sibi similia à
parte rei absentia quod dicunt una secundum qd ẽ inquã
hõe nãa quod ẽ in multis una pluribus Sit Smith et in ratõe si
militudinis dr una ẽ in multiplex in numero. et hõe unitas in si
militudine ẽ fundamentũ uniuersalis vigenti q̃ habeng ille possit
scigere ille plura sibi similia in ratõe uniq et sic faciet uni
uersale postq̃ agendi ẽ. Realis unitas dr inqbus plura sibi simi
lia existunt qualitby in natãe unius Vniuersale eõ rigorosũ
una unitate extrinseca q ẽ positiũ. dr ũ multiplex multiplici
tate intrinseca unde dicendũ alterius Cnũ ẽt Paulus et Johannes
eby à parte rei ẽ q̃ una unitate similitudinis in ũ realis
nãa Cnũ Pauli Johannis. eby n̄ distinguunt à parte rei ẽtia re
alis hoc ẽ n̄ habent ẽtia realia diuersa penitus similia, hnt tamẽ
ẽtia realia realr ab inuicẽ distincta, Quatuor ẽt singularita
tes hõe realitates vbi ẽ nãa in eby includuntur secundum quamlibet
una unitate realis, in eby ãm nãa una simul sumpta ẽ una
unitate realis sicut ens quilibet individuum secundum se et secun
ẽ una numerice ita ẽt secundum se et bene ẽ una realis, et
sicut unum individuum cum alijs sumptis ẽ una numerice ita
negl ẽt ẽ cum alijs una realis.

Obijcit 2do Scies hnt ẽtiã uniuersale obiã ãm dnr da
ri à parte rei ẽ uniuersale dr dari à parte rei. ℟ Scies hnt ẽtiã
uniuersale sumptũ fundamentaliter realis ℣ Scies ẽ individuum

de eõ uniuersale

de ꝺ uniãli ꝙ ꝺ ꝺ uniãle sit tale inde à parte rei ꝺ qa scied tendant in ꝺm faciendo illud uniãle ꝙ actꝰ ꝺ abstrahente illud ab individuo ꝺ ꝺm hoc uelit scire quo ad entia ꝺ ꝺ singularia in se qꝺ hñt ingenere et in specie ꝺ ꝺ illud scire de singularibꝰ quia de illis scitur mediãte accepto ꝺ eo scire illa de qbꝰ ꝺ singlr.

Instabis uniãle ꝺ ꝺm ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ dari à parte rei ante intellꝰ ꝺ ꝺm ꝙ ꝺ dere ꝺm actꝰ intellꝰ ꝙ uglis ꝺ actꝰ intellꝰ directꝰ et reflexus directꝰ ꝺ ꝙ facit uniãle et huiꝰ actꝰ ꝺm ꝺ uniãle fundamentatꝰ accepto reflexꝰ actꝰ ꝺ ꝺ uniãle id ab actu directo facto, et huiꝰ actꝰ ꝺm ꝺ uniuersale fodꝰ sumpto. unde Distinguendo illud uniãle ꝺ ꝙ ꝺ dere actu intellꝰ uniuersale saltem fundamentatꝰ accepto ꝺ fodꝰ accepto ℞.

Colligit Amo uniãle ꝺ naꝰ realis absoluta à singularibꝰ ꝺ ꝙ unꝰ numero in rebꝰ seu in genere rei ꝺ intentionalꝰ seu ingenere ꝺ intentionalis, et naꝰ ꝺ singularis in statu realiter ꝺ uniãlis in statu ãm intentionalis ꝺ singularib. communis, hoc ãm ꝙ sit singularis ꝺ hñt ꝙ se ei ex ratione sua fodãli ꝺ tãli ꝙ identificatꝰ cu singularibꝰ unde ꝙ ꝺ abstrahi et ꝺ uniuersalis. Sit singularitas ꝺ repugnat naꝰ Pauli ut ꝺ naꝰ identificata singularitati Pauli, ꝺ repugnat ãm naꝰ Pauli ut ꝺ naꝰ absolutꝰ seu ex ratione fodi naꝰ.

Colligit 2do uniãle distingui à suis singularibꝰ ratione naturæ seu fodꝰ ex parte actꝰ nec ꝺm naꝰ uniãlis ꝺ existere sine singularibꝰ nec singularia sine uniãli, ꝺ una eadem entitas simplex sub uariis rationibꝰ et accepta fodãlibꝰ ut, sub una ratione recte distinguit à se ipsa, ut recipit sub altera ratione sic naꝰ ꝺ recipit ut euenit cu aliis naturis recipit ut uniãlis et comunis utuꝺ recipit ut ꝺ fert. ut alibi in ratione talis naꝰ recipit ut singularis, sic naꝰ ꝺ comunicabilis ꝙ ratione ut abstracta à singularitate incomunicabilitꝰ in re seu in singularitate abstracta, recte dicendꝰ Petrꝰ ꝺ Paulo, sed Petrꝰ naꝰ sua ꝺ ꝺ distinguitur ꝺ naꝰ singularitate ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ et ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ

dū singularitatē simplr ē q nōa cadē in Deū gad in Deum genē
rē seu specifice ñ ām inducto alter seu numeric

Ad 3tio nāq gd ens se ē singulare, fit aīlis ñ Deitate
et tota ē intentionaliter et p emicētiā neq ē Deitas indifferens
ut sit unibilis dē etiā Deo sed ens, tū unibile qđ ē sub statu
abstractionis q existens absolute et in esse qđ ad ois
statu extractionis, ad individua actualiter existentia realia existēa
realis, ñ ē th una numero nāq realis in vtq individuis, aliud dorq
in oratis misterio dē iguale dē Trinitati. et sequeret eandē
nād dē damnari vt in Juda et dē saluari vt in Deo deductum
to dō manerent eidē nāq

Ad 4tum quod unitas in unibili ñ excludit distinctionē secun
dum nōa indistinctum. Multitudo em ē ipsa multiplicitas, ñ ām unitas ex ui em multitudinis neq ē neq scipit aliqđ dē unitate
ut scipiunt plura nihil em p̄cē simile sibi ipsi unde et ales. Simi
lia dicit unum fundamentaliter ñ forte quale negat ad rigorem vniuersale. in Deitate in ple ñ differunt in esse sed ligant fundamentaliter ñ forte qa scipse dē habeant secundum ñ se und forte.

Sertio 2da
Per quem actum Intellectus fiat universale.

Notandū 1mo, Quibusdā hic occurrere eandē qm abstrahendo diffinitionē antecedente de scientibus utrū un'uersale fiat p actū precidentē obiectiuē an p actū precidentē formaliter ex parte actus. Dicunt q dicendū est precidente obiectiuē hoc em ipse qđ intellectus scipiat nād in communi nil cognitando de inferioribus p quē scipit illā p modū unitatis realitatis abstracte ab vtq individuis, ita, ut ex parte obiecti solū hoc p actū nud in communi et nullo modo in particulari indistincta scipiant, illud p admittunt precisionē formaliter dicens universale fieri p actū intellectus sed q attingit multa nāq

in individuis

in individuo nisi discernendo illas nãec multas uerg una enotata
hoc ingnãt si sles et nõ discernendo uerg alia enotata in gbg
sit dissimiles. Sit gdo cognosco, multa individua uerg sensibilia
discernendo eam differãt specificãe seu enotate in qua sit dissimiles
sit gens et uere illa individua nõly gdo cõ cad individua cognosco
uerum uel cognoscam facio specie et uere hnt

Notandu 2do actus hic ssus sortis uniuersale dr hec habere
me ut sit ing. Do ut cognosã multa similia cognoscamo illa
primo in unius sibi unius sit ssus, nõ distinguendo illa multa genus
differãt et sic illa multa cognoscam ut unum similes.

Notandu 3tio actus ssus alicg dr copulativus seu collectivus
uel ẽ gl q ola in ferioris sit ssus cognoscit ita ut nullo modo illa
diuidat alicg dr disiunctivus pluralitas ssus cognoscit et cognoscat
ut illa sub disiunctione disiunguat. sile alicg comparativus diuisivus
abstractivus comparativus ẽ q reflexus cognoscit nõ ssus quis comis-
ratis ad sua inferiora et quis dicat deentitate cuilibz sine ullo ti
diuisio et talis dr simplex comparativus sit cõe nõd ẽ reflexe
cognoscit deentificatis suis inferioribz actus quis dr ẽ deinferioribz
dr compositis ẽ gl cui iudico comparans una cõe dr cui alio. Quibz ihc
q quis actus cognoscit est sibi universale.

Sicc Ama ẽ universale nõ sit q actus q secundu esse obiectivu
Rõe Ama ga nõa obiectiue gestu, id est una collective sumpta cui
singularitas nõ sit de illis singulis tota q ẽm q ẽ dr sicc
dr cui illo entrinsece nãe in genere cui nõd cui ẽ nõ nec
identificat cui illo ga cõ identificat cui Paulo Joanne etc q ẽ unum
diuisat uni nõ identificari alteri. Et tota nãe species est potest
de singulis individuis tunc cõa individua cõe realis dr ga habet una
realis esse q nõd ẽ ipsa nouã unitas ens trinitatis Rõe Dei sequeret
ex hac sententia gd quodlibz alicg philosophus q cognoscit ipsum et
asinum nõd adhuc sequeret alicg et deo secundu esse dr individuis
sit.

Obijcit Ama ex parte illy tenet se individuis ex parte cuius ẽ di-
stinctio realis tertiam cõa esse ẽ nõ ẽ diuisio in universali ẽ ex par-
te rei cõ ẽ cui individuis seu unitas universalis erit ex parte rei et
ex parte illy tenet se individuis ex parte cuius ẽ diuisio seu di-

tinctio realis

stricto. Sc̃s sint eruditi de genere. Scd̃m vero Ar. in unitate ens dividitur
in reale seu ens partis ubi individuum dicitur unum seu unitas in ente ad
seu rationis seu ens rationis sub de dividente ens rationis quia genus unum cognoscitur
clare aliud ostenso tibi et dividit per unitas enti quia quando loquendo ut
ens et non in quia ab specie a singularitate nihil dicit nisi genus vel
alia unitas individui Ar. ubi individuum.

Objicit Do cognoscit non una sine differentia vel sine plurali
sate i cognoscit abstracte. Et cognoscit non universaliter sine differen
tia quia de recto Ar. quod dicitur quia tibi cognoscit sine pluralitate
te dividue i negative Ar. hoc est cognoscit cum negatione pluralitatis
Ar. cognoscit id cognita pluralitate i ita de ens quia cognoscit unum
cognitum cum negatione pluralitatis i cognoscit unum est id cognitum
habitus plus alibi enim dicendum alii cognoscit sum quia sit a parte rei
per id cognoscit ens et illud cum alibi rejecto et concessato quod sum
a parte rei.

Dico Do unitate sit quia est ens multa individua, quia
de unitas cognoscente quo actu licet assignari ex parte rei de
fide et singularitate est ita ens quia et unitas est quia
lis actus negueat intellectu discernere actu unum ab alteris sine cogni
ta ejus actu hic abstrahens ens quia pars realis positiva universa
lis sicut cognita ens realis cognita hic enim sub sublato
manet universale et tale enim actu multa singularia parte
rei extra unus positi unum abstractionis cognita enim cogni
scit alios quia commune alibi individuis cognoscitur non individua
ed implicite cognoscit unum evidentissime et cognito alio ut plani de
monstrato et de singulari a parte remota ideo hoc sic ens male
cognoscit tale positivum universale quia est ens. Et do quia tale
actu sint universale quia tale actu cognitum plura individua etia
ens est ut ab invicem distinguit in positivis plenis unum actu indemultis
quod enim sic cognitum sunt extrinsece multiplices extrinsece unum
ens est de quo non ita cognitum ut una ab altera distinguat secun
tucum universale facere ens plura extrinsece unum est illa cognitione
divisione sicut est ista facere aliqua extrinsece multa est illa cognitione
divisione. Iterum dico hoc est ens est totum divisibile in tale partes ea

de singularitate

dr̃ sumere in se partes in quas diuidit dr̃ in Deū Paulꝰ et diuidit eō
hoc ꝙ sic e Deus Paulꝰ et ab aquē coppiti una actu ad similē ope-
rationē ꝙ firmat dr̃ nihil pr̃ eam ꝙ Xp̃s et Paulꝰ nichil ꝙ patiebā
de Xp̃o et Paulo seu ꝙ Xp̃s et Paulꝰ eō unitate nichil e nisi Deus
Paulꝰ ubi ꝓcedendo apprehendere nā Xp̃m pauli ubi ꝓmodū unio in-
nouenit hoc ꝙa studiosi hoc genere docet dr̃ Lentea sua ex
Parte ubi actus faciendi uniuersale nō respondet alicui quod dr̃ pla-
ra singularia ꝙa ea singularitas sit identificata cū natā intrinseca
impossibile e eosdē nātā et nō eosdē illis singularitatibus.
illa plurā respondentia ab plura ꝙa nō cognoscunt in ordine ad obiectā
et quā diuersificatā dr̃ e cognosci plura fratres dr̃ cognoscunt in obiec-
tum ꝙa cognoscibile et ordinem ad similes operationes et ꝙ nō sit im-
bellecta accipere fundamentū illa plura in se distinguendū sic illa
plura fruūt unū extrinsece et actū nō pcise quatā e ung illa plura re-
presentans dr̃ ꝙa illū actū illa plura in se fundunt nō et nō discernant
sic quod dr̃ et actū e fusā cognosci plura aut similiter sic nō similiter
duplicatiue supra similia dr̃ specificatiue ꝙa nō cognoscit fratres illa
similitudo in se dr̃ nō sic quod dr̃ ab plura possint locari et fundi et
et modū unitae cognoscī.

Dico ꝙ sic unitate nō fit et actū e fusā abstrahendo ab uno
individuo ita dr̃ alteri curidē Deō ꝙa uniuersale dr̃ e unū aggl
inēe multis sed dr̃ e unū et multa actu ex cognoscendi unitā
individuā nō fiunt multa una deinde dr̃ e ens dr̃ unū nō e aggl
inēe multis sed nō dr̃ identificabiliter ens unū

Obijcies sed Vniuale nō dr̃ e actū diuidi in plura dr̃ ens aggl
diuidi in plura ubi sic ponit et actus intellectus e fusā dr̃ ꝙa
ga nihil dr̃ nisi plura individua e fusā cognita quod actū dr̃ diuisa dr̃
ubi nō dr̃ e actū diuisū in plura intrinsecē Christi dr̃ intentio-
nalē extrinsecē sed individua ex dr̃ actu Christi et intrinsecē diuisa
extrinsece ad dr̃ unū actū diuidi respondendo dr̃ ad uniuersale multiplicitā
intrinsecā ex parte obi ut intellecta fiunt ea sic quod dr̃ e parte rei mul
ta facere unā rē ex ratione in qua dr̃ multa et una ut re intrinsecē
et Christi nō pt facere extrinsecē nō multa in ea ratione in qua e unū
nisi ea sic quod dr̃ ad diuersa entitas seu specata ut entitas Christi diuersa

Sed hoc nodo

Et hoc modo ñ fit res illa multiplex in eadē ratōne ingenij et unū
vel nāl Lōi in ratōne nāl ē una si intellectus illā cognitā vere concipe
to subiectū etc ñ cognit illā in ratōne nāl Et in ratōne entis substātiā
nec valet dicere posse intellectū fingere sibi nāl plures qā actus nāl
forte et nāl realis ñ se erūt distincti.

Obijcies Deo actu qui dicitur hnēs ñ fuit uniāle ergo actu
qui dilo hnē seu eēi hnēi ofuse cogniti faciet uniāle. Sed qā in prima
etu genuit scitiae eēi hnēi unū in ratōne cogniti ergo tm uniuersalis ergo
nec ipm cognitio eēi hnēi repsentat unū Deū actu uniuersalis Et pa
ritas ē qa actu q dicit eēi hnēi ñ tm ea pacto eēi Dei ea modo
cognoscendi representat plures vel plura quēd dicunt et ratio stat illa eē
adroq; ñ fuit illa eēi hnēi unam extrinsecā in ratōne hnīs Et tm
pacto in ratōne cogniti hoc ē in quātū ē una cognitione representat eēi a
ub actu q dicit hnē eēi hnēi ofuse ē repsentando ñ tm duā vel plu
ra vel in ratōne cogniti Et ea in ratōne nāl qua cognoscit plura ut plura
ñ tm cognoscit plura ut similia ñ distinguendo inter illa cognita
illa ratione universale licet scientia entitative singularis ē tm re
sentative universalis, Deus em ē unitus in cognitione alia invenio
quā dicit indistincte in plures cognitiones altera ab representando tm qua
uniāle ita repsentat tm actu eēi vel

Obijcies Sexto si uniāle ratione actu ofusi attingendi
individua uniāle ñ poterit de cāndo de multis Sed uniāle nihil addi
gm collectio etā indistinctione seu cū indistinctione ofusē cognita. Sed nō
collectio ñ fit pcān de quibuscūq inferioribus Et cān collectio secundū ora
tū Et attingit actu ofusum Et N. Phasnis Et Nāl tota collectio
ñ fit pcān de quibuscūq inferioribus ad Quale seu Deū Sed totū Iridiqua
to seu secundū aliqd sui N. hnē Deū illud gerit secundū qm Deus
tractū ab illo et identificatū illi Sic hō pcān de Deo secundū id qm
ē abstractū à Deo et unū à parte rei identificatū illi ergo de ipso indi
uiduo dicendū sicut de numquam collecto Et distributū in loquitur
res ñ secundū totū Et secundū Deum.

Obijcies qto si individua quodcūq unitē ofusē cognita Et uni
uersale Ergo qd impliceret unū individuū impliceret totū uniuersale qa
ñ manerēt aliqd eadē collectio individuorū quā fuit antē implicatū uni
individuū ñ em manerēt eēdē cognō ofusa representans illa individua
Et cognō representans Deum ñ manerēt eadē Et tm ig manerent Et totum
qa ñ posset representari

& cand̃ cognitione & gñ nãa plurid fit extrinseca una fit ed extrinsece
apta inẽe sui inferioribg et quandoilli acquirg respectu ad illa.

Obijcit 3tia & comparant nãa cũ suis inferioribg cognoscib nãa
pluralitabile & actu comparabilg ꝑ aut illã nãa unda. Omnis cõe et cognm
ꝑ aut uniãle ita ꝙ cando & actu separatug faciat unu ens alein & condiuerg
rib amplig nisi ens nad plurid gdã & actu abstractiud fuit facta extrinsece
dnd ipse rodat pluẽ & ꝙcabilit de suis inferioribg ea ꝑ ipse nullã um
talem tribuat ꝑ uniãle extrinseca.

Respõd 3me uniãle hꝫ agilitudinẽ inẽe multis Christe nostr ga ẽ
actus & medius ꝑdentiale ergã ẽ potens inẽe multis quã licet actu n̄ sit
possunt cẽ una nãa solis ẽ uni alia respectu pluriũ & ꝑ habiles soles unde
ꝑ agilitudinẽ istud Christe esse in multis cognita & modũ unig rodij
apta nãa ẽ in multis intellectualit ꝑ cognitionẽ.

Obijcit 2do ecã uniãle Metaphisici duo dicit nempe pluralitatẽ
totẽ nãm et cognitionẽ ẽ ꝙd abstractiud ecã uẽ uniãle & dicit ꝙd
pluralitatẽ nãm et cognitionẽ ẽ ꝙd abstractiud et cognitionẽ comparatiud
reflexã. Distinguit Leũ uniãle à metaphisico tũ Scotus
Ockam et alij inclusa Sed inadequato ẽ ũ simplex comparẽ & compara-
ta simplex ũm actu & ꝙcat uniãle de inferioribg et ꝙd tũm simplex apprehendit
identitatẽ nãa abstractã à inferiorib à qbg abstracta ẽ
Nãa ens ꝙd fiat uniãle et cognosci ut una ex parte tñ gdditiue
cũ una ꝙ negabiuẽ tũm sed ꝙ cognoscitiue hoc ẽ et cognoscitiue distinc-
te sic ꝙ hanc ipsã cognitionẽ tũm gñ fond extrinsece ad fit una pluri-
tatẽ ẽ talis actus faciens uniãle in nãa essentiã ꝙ scotus ga
ꝙ illa tũm gñ fond extrinsece abstrahit uniãle inẽe uni alij sic
aut cognitus constituit & cognitionẽ trinẽe cognitã.

Obijcit 3tio licet uniãle sit in intellectu ipse tñ tũm in illo abstra-
ctio ꝙd tũm subiectiue ẽ effectiue ga generatiũ & ꝙcipit ipsum
abstractiue ga essentia Christe ẽ abintellectu tanq̃ à cãa et ꝙcipit ipsum
tanq̃ inclusũ nãa ꝙd abstrahit ab ente dicere cũ qbg rontificat & uniãle
à ẽ ꝙd abstrahit ẽ dicere rontie cũ cum nãa unitrinitatis
dicere rontificat cũ dicere aliud indiuiduum ẽ qbg rontie distinguat
id nãa abstracta ab uno individuo n̄ ꝙ ẽ uniãle sed à abstracta ẽ
ꝙcabile de ea à quo ẽ abstracta et ꝙ abstrahere ab uno individuo in essent
ꝙ cari de uno individuo n̄ ẽ ens uniãle.

Secõd 3tia

Sectio 3tia.

An Vniale in Actuali Predicatione manear universale.

Notandu hic aliud ee Scabilitas aliud Scan e Scabilitas e modo essendi seu capacitas de Scan Scabo ab ipso exercitio seu actuali Scabilitate alia e remota in actu primo alia proxima e actuata in actu secundo et hoc e unde vel medijante Scabilitate actu primo esse Scan de multis patet et hoc e ea ratione Scabilitas actu primo esse capacitas Scandi multa et actu secundo Scandere Scandere am uniale de Sophia ga Sophia e nata e aptu intee multa alia predicari de multis patet ga patet de Scabilitate actu primo et habitu et actu comparatiue ordo hic e duplex uniale Scabilitas ga in actu secundo Scandere est uniale.

Notandu 2do quod uniale possit Scandere Subo debet esse patens ut homo e aal rationale debet esse patens aal homo e aal, debet individuum determinatu ut Sor e homo debet esse individuum determinatu ut aliqs homo e aal quis alius e actu uniale in actuali Scatione ta de uniali stante Sque labe stante ming patente qm de ipso individuo stante determinato stante usage manear uniale seu retineat sua universalitatem

Notandu 3tio Quidam dicunt hic positionem ee quod actus Scandi uniale seu pars ei Respondeat actui Scandi uniale. alij dicunt Scandi quod copulatiue ita actibus respondeant ex parte obi actus individuus copulatiue sumpti seu nata ordinari quando sunt effectu individuales et ita huiy opinionis Dnus e hoc secundu sit et hic et ille et ille hoc Scandi debet esse unus tm uerificabilis, unde Scandi totum uniuersale collectiue sumptu uerificabile nisi Deus ille pars quae e idem subo cum toto uniale manere in actuali Scatione ta Deus Scandi uniale et maali qm Deus Scandi Scabile et maali alius dicunt actum Scandi actui distructa ita ut ex parte obi Respondeant ordo individua diuisiue sic huiy opinionis Dnus e hoc sensu e Deus e hic vel ille hoc et hic dicunt unchus

Q cũ nã tñ illg ind'iduũ dr abg Sua Singularitate seu ab Q
fca ind'iduali Q cuntq manere uñale Q dr Q dr p Q li
maneat Du Q dr p mãli Q nonet q ad Q Leand rsp.
sentãdo Sne Singulatate, nonet ãm quo ad mãle uñale q nõ
uniuersaliz sed ind'iduũ q in manent in actu alig cõ
ga nattinguñ negi affirmanq de ind'iduo nõ ind'iduum de
negi alg dicent uñuersale Q cãn actu esse, quasi abstractũ ãca
plitatis et diuisionis. Ita ut ex parte rei Q dem ind'iduum
quatẽ in deom manet absolute uñale in actu alg Q cõne

Dico uñale in actuali Q cõne dr sue ingenitq ẽ ind'iduũ
duplr manet uñale seu ptuñale p actũ rationis Rõ Ima ga
acty hic quadruplex hõ ẽ subtrãa et acty q dr p hõ rõ ty
tat ex parte Q rei plura esse ẽ modũ unig ga ut sit nec una
hñe posse ab alio dr non esse plures sortes posse dicere q in hac
actty ty in Smo gm in ultimo ex parte Q rei manet uñale. Rõ
Dõ ga in Q cõne actuali comprimy ad subo p rationẽ q dicimy
hoc sub dr illud Q actũ q apprehendimy p Smã apprehensionẽ
dr p primã apprehensionẽ q dicimy hoc in apprehendimy unicũ hnem
in singulari dr hnem in q uñali sine ẽ acty rationis Q actũ q apprẽ
hendr Sortes nomine hnem mo fuit seu hnem ut sic q ẽ uñale,
nec ex ui acty illg quadruplex Rõ ẽ hõ Dr tertiũ utrũ nata
hã Sit ana an plures nec utrũ inueniãtur in alio Q rõne dictũ
quare amẽ dicere Rõ ẽ hic hõ tunc ãm ad apprehendendum
distincte hnem in Rõ incommunicabile alterũ ee Q sit cadẽ sin
gulare Q rationis hac Q rõne Rõ ẽ hõ rationale representans essẽ
gulare nata et uñale ex natura ipsius rationis indiuisibiliter representatũ q
repsentamen dr apprehendi one quod Q repugnat rationis dr illa
repsentamen Rõ Singulare hic uñale ee ẽ etc Dicimah Smo acty
nõ tollit quod dr potty esse rei, uñale ut hoc Q quod Q cubile Q cadẽ ẽ actus
ee Q cõne nõ tollit universalitatẽ Dicimah dr Simanere una
le in actuali Q cõne Cui p q cõne cedit ens rõis et sic hoc q nec
ens hõ ẽ ad sensũ rei hoc dr hõ et huic Q cõni Rõ ẽ hõ
sendy ei Rõ ẽ Rõ nata ẽ in etiam ad hnẽ ẽ hõ et hõ etiam
cty ad hnem ẽ Rõ

Ad 3m dico Smo Se uñale manere in actu alio Q cõne uñale
q Q rõnat Q cõne

qz in hac ꝓpõne Cruc̃ē hoc̃ tñ tota hñt collectiuꝫ carꝫ ꝛ Ld
hoc̃ dicit nõ ꝑt ꝙ cõꝫ ꝙ cah ꝛ Ld dicit ē de ēd Deo tota am collectiuꝫ nõ ē de ēd Ld Lr̃ onis et unialis in naturali ꝙcõne & Jdeo
nec̃ A Nec̃ ꝑt ꝙ cah ꝛ Ld dicit ē de ēd Ld subꝛa nõne
subqua ꝑt ꝙ cah ꝛ Ld alia A tota am collectiuꝫ nõ ē de ēd Dñs
Ld Se tota ē am Dñs sui partem ingñtũ unũ indiuiduũ exilla
collectione ē ēd Ld dentificatiꝫ collectiuꝫ am ꝙ dicit ꝙ ē Diuncti-
uꝫ ingñtũ Sal̃ em unũ indiuiduũ exilla collectione ēd Ld dentificah affirmatiꝫ dentificat tñ ꝙ quãto in indiuiduũ exilla collectione
tota Ly am Dicit unctiuꝫ dicit ꝙ uirtualiter ꝙcat ꝛ ꝙcãt nõ amẽs
ghristꝫ, vꝛ enhac ꝙcõne Ld ē hoc̃. Sonꝛ ē Dñs ē aliqs hoc̃
dicit unctiuꝫ ita tñ ut ꝓpter ꝛfusionẽ Sed in qua accipiꝫ ꝙ cõ abstrahit à sendu collectiuo dicit unctiuꝫ de ꝛ explicitꝫ hoc dicit unctiuꝫ nõ ex simili ꝛ tñ ꝙquãto hñt ꝙ cõ ꝛceptiuꝫ dicit unctiuꝫ
dicendũ ex parte actꝰ ꝛfuꝛ nec ꝙ quãto nec ꝛ ꝙquãto dicit
dentitatiꝫ ꝙ tñ ex parte cõ ꝙquãto

Ꝛ stabit de Dñs tñ ꝑ cãm ille hoc̃ g dentificah ēd Ld de
uirtuale nõ dentificah tñ Ld ꝛ ch alter quod dicit dicit ãmẽs
hñr ꝙ nõ ꝑt ꝙ cãm de Dñs Sed alicꝰ ꝙcaꝛ de Dñs ex hñt dicꝛ
Dñs ē dic̃ hoc̃ Ly de Dñs ꝑ tñ ꝑ cãm ꝙcone ꝙquãto ille
hoc̃ g dentificah Dñs ꝙcone ꝛ quãto seu ꝛficia A seu
Dñs ē ēd ēd tñ hñt g de illo ꝙcaꝛ ꝛ alter Ly g de illo ꝙcah
Deꝰ accepti A hoc̃ ex ꝙ cah de Dñs ē unialis ꝙ accepti

Obijcies Ego ꝙ abstrahit ad indiuiduũ nõ ē unialis ꝙ dico
Dñs ē hoc̃ Ly hoc abstrahit ad indiuiduũ ex quo ingñtũ tali ex
ceptiꝫ attingit quo ille attingit ꝙcãt Dñs. ꝙ ē unialis
Ly A Nec̃ ꝛ ꝙcone ꝙ attingit ullo modo ex parte ꝙ rationis ex
parte actus ꝙcãti ꝛ ꝙ Dñs licet attingat ex parte obi
ꝙ cah am quã ē ꝛ ꝙ unialis hoc̃ ꝙ quatenus ꝓ ꝙ ꝙ ꝛ actꝰ
ꝙcone ꝛ fusa ꝙ modꝰ uniꝰ cognoscih illa ꝙcãta à ꝙcah am
quidem ē unialis Quã ad aliqua ꝙcah ꝙ cognoscit ꝙ actus
ꝙcone ꝛ ꝙ actꝰ ꝙcone ꝛ amsi nõ indiuidua ꝙ modꝰ uniꝰ ꝛficis
cognoscat ñ tñ ꝛ ꝙ ꝛ ꝙ cognita qz actꝰ ꝙcone ñ ē sig

Se ꝙd ꝛ ꝙ

Se ipsum reflexa ꝙcanꝫ tm̃ individua quꝫ sit fodr uniuersale
ꝙ am qualeꝫ sit unialle ꝙcaꝫ hoc ꝙ ē uniale n am ut ē uniale
nec ꝙcaꝫ universalitas dr ꝙ hꝫ uniuersalitatē ꝙ ñ ut hꝫ uniu-
salitatē.

Instabit. ꝙ actuale ꝙcaõ nã determinaꝫ fodr ad unū indiui-
duū nãq am determinatā ad unū individuū ē uniale et ñ manet
uniale in actuali ꝙcaõe ꝓbaꝫ et. ꝙ actuale ꝙcaõ nã fodr
identificaꝫ cū individuo de quo ꝙcaꝫ ꝙ identificari nãq ē fodr de-
minori ꝙ. ꝙ et. ꝙ actuale ꝙcaõ ſungit̃ ꝺ quelꝫ ſap
quo ad ſubm̃ gñ quo ad ꝙcatū in qua reſolenteꝫ ſ et nã et sin-
gulanitas dr nãq determinaꝫ ſ ſumptam nãq ꝺ quelꝫ quo ad ꝙcatū
ſubm̃ ingua reſolentaꝫ ttã nãq est nulla fodr ſingulanitas N. ꝙ
ꝙ ꝙcaꝫ fodr in actu alꝫ ꝙcaõe cognoscaꝫ ꝙ cognoscaꝫ am qꝺ
ꝙcaꝫ maꝺr, qualr ē ſingulanitas. ꝺ ꝺ ꝙcaſoꝺa.
actuali ꝙcaõe cognoscaꝫ ꝙ ſuꝺ clere N.

Instabit ꝺo illꝺ q ꝙcandi ſecꝫ modu condr̃enti-
ꝺuū nãq inē tm̃ ſingulare ꝙ cū tm̃ ſingulare de illo ꝙcaꝫ
modus ꝙcandi ſecꝫ modi eſſent intentionales ꝙ reale N. ꝙ ꝙ
nãq inest ꝙ n ꝙcat ꝙ ſingulanitate ꝙcaꝫ am de Sꝛate ꝙcat
ꝙ ſingulanitate, ſed potius ꝙcaꝫ put ꝙcaꝫ inest ꝙ ſingulanitate
n ſingulanitate ſalꝫ cū ꝙ uniale ꝙcaꝫ de inferioꝛ ꝙ diuersꝫ
uniale.

Negaꝫ Amo ꝙ illꝺ ipsum actꝺ quo nãq ꝛꝺ ſ ꝙcaꝫ de ſꝛ
cognoscaꝫ ſeipsꝫ ñec ipſe ꝙ modꝺ unig ꝺ ſeipsꝫ manet uniale fodr
et licet ſit actualiter et individualiter ꝺ qualeꝫ tñ ꝺubꝫ diſtinctis
nimirꝺ uni ꝺ ſimplo et clauꝺ ex parte ſui, alteri ꝙ ex parte
cat ꝺ ipſi uniale manet tm̃ ex parte ꝙcati.

Negaꝫ ꝺo n ꝙ ꝛꝺ ꝛꝺ ſ fodr uniale et uniale fodr ſe
fodr uniale n qꝺ hꝫ uere re alie, et n ꝺ qualeꝫ ſꝺ uniale tale, uni-
ale ãm fodr intelligiꝫ ipsa ſꝺ uniale, hoc ē cognoscaꝫ ipsa in actuali
ꝙcaõe ꝺ, manere ubi ille fodr n manet am res uniuersalis. ꝙ
ē am ſupra ꝛꝺ hnꝺ ꝙ ſ ſit uniale fodr n tñ ea ſꝛ, illꝺ uni-
ersu re ſeꝛo quo ad ſuꝺ uniale tale, ãm ꝺo ꝺico ꝺ ꝺo ꝙ hꝺ
ꝙ ſ cognitus ꝙ modꝺ unig ꝙ uniale, n ꝙcaꝫ ejus uniale tale.

Negaꝫ ꝺtꝺ In actuali ꝙcaõe nãq ꝛꝺ ꝺ ꝺo uniale ꝙcaꝫ
actꝺ ſ ꝙ ꝙcaꝫ affirmaꝫ ꝺ ſtm̃ n determinando ſenſum

ꝙpoſitiꝺ

copulatiue neq; disiunctiue ita ut ex dicto Lre ℓ hoc̃ affirmo q̃ sit hꝰ et ille hoc̃ hꝰ, q̃ sit hꝰ ille hoc̃ ℓ Secundo et solud dico q̃ Lre habent aliq̃m dehitatõ ex hac̃ latitm inadequata ad uerbũ ad̃ Sc̃ cionis ostũd sufficiẽt entitas intra & quata q̃ ab solũ sicut sufficit ad uentũ d Sc̃ionis diuinc̃ in hac̃ p̃one aliq̃ hoc̃ currit si ad̃ apponat ei. Tertiũ uniale accepty ibi importat sua inferiora ℓ collectiue & distributiue ℓ disiunctiue. Ratione cuius ei tertiũ uniale accepty uniualitate signi importat sua inferiora ℓ uniualitate quarti. Et qa sic importat inferiora ostat, adeoq; nec copulatiue nec disiunctiue ℓ de utroq; & qualibet.

Obiicit ꝓmo Quidam Cluthores, de actꝰ efficientibꝰ uniales et q̃ multos q̃d scientiã Dei an intellectꝰ solꝰ habeãt ꝓpũ uniale. Ad q̃ respondet ℓ ñ solũ sc̃ Angelicus ad q̃ stat qa ad intellectũ Angelicũ comparabit cognitõ obiecta, q̃mus ad sit efficiens hoc̃ subiectũ nihilominꝰ obiectiui, Deus ad intellectꝰ diuinꝰ possit facere uniale Respondeo ad ea ad Deꝰ sit infinite ꝓfectꝰ, ñ ꝓt habere cognitiõ obiecti dicere ad in Deo ingeneratione. Sed an dei Scientia operatiue possint facere uniale. Respondeo posse, qa ta simplex apprehensiua q̃m iudicatiua et discursꝰ possunt multa obiecta respicere. Nota q̃ dicitur ad ꝓpũ facere uniale q̃d fiet ex q̃mlibꝰ uniali cũ alio ℓ ex una ex̃ pticularis actus ñ fiunt uniale ad cognitũ ad uniale. Nec ad actꝰ ex quibus obiectꝰ cognoscibilis ut Deus totius dñi cognitꝰ quibus ad illud ternarius cognitꝰ ℓ ex nec obiectꝰ cognitꝰ ñ solũ apprehensione sed iudicatiua et discursiua ad ostendit facere uniale Respondeo q̃ uoluntas ñ ꝓt imago respectiue ad̃ nec naturaliter ꝓt habere aliq̃d ex q̃ ñ sit in ea uoluntas ad ñ ꝓt dare ad̃ unitatẽ ad̃ quod cognitꝰ ad uniale. Ad ad̃ Ens tantũ a et alij sensus extimi faciũt uniale. Respondeo ñ q̃ nihil ꝓt operandi nisi intellectꝰ et licet possent operari sensus extimi facere ꝓpũ res intimadere multas ex quibus uno ñ possunt ex facere ꝓpũ uniale qa Philosophi reputant ad eadẽ ꝓta quod facit nec multas extimadere unũ possit ea facere illas precise ꝓhibiles de suis inferiorib, hoc ad ñ possunt facere sensus extimi qa ñ possunt se reflectere sua sua actꝰ ad obiectꝰ ñ possunt habere ad̃ comparatiuũ respectũ ad ꝓpriũ ꝓhibilitatẽ uniale.

Decuerunt

Dicuntur nihilominus alia posse fieri & seruq extraneus uniuo
in rep sentando multa licet à posset facere in q̃cabilibus seu posset
obtinere uniale in eodo q̃ postea intellecta q̃ cum de alia doctri
nali doctrina é q̃ intellect̃ à priori determinado a a. de q̃cabilibus
ab ulla pte externa se de ipso habere apprehensione é sufficiente
one cum determinabili.

Disputaõ Tertia.

De Vnialibus in Particulari

Post explicata unialia in communi sequenti unialia in particu-
lari de quibus Doctor subtilis libro Scripto do. 3. q. 1. cabilibus 3q̃ an
q̃cabilibus dicunt geng ipse differa primo accidentalis dubitans vtrum
de individuo utrum ad sit unitale ex q̃cabilibus debito habitudinis
gendo ad suum q̃dem utrum diuisio unialium in 3q̃ q̃cabilia, sit a-
q̃quata immediata et univoca. Dico de genere suo de ipse
q̃ de differa suo de proprio et accidentali de individuo.

Sectio Ima

An Diuersio in 3q̃ q̃cabilia sit Adequata Immediata et Vniuoca.

Notandu Imo quæstionem ee utrum 3q̃ item dem q̃cabilium ita nihil sit uniale q̃ reducat ad aliq̃ stabile ex his 3q̃ ite quæstionem ee utrum uniale ut sic ante eqm diuidens in 3q̃ q̃cabilia q̃ posterit prius diuidi in aliq̃ aliud et deinde illud aliud diuidi in 3q̃ q̃cabilia ite quæstionem ee utrum uniale sit geng respectu q̃cabilium et utrum ea q̃cabilia sueniant secundum ee in ratione q̃cabilis.

Notandu 2do Vniale in communi duo dicere Imo intentionalia illa 3q̃ q̃cabilia Do cognitionem sua q̃modu unig ad illa cognoscentem et in ratione generis sustinente and ega ad identale é sibi q̃cabilibus unica illa cognitione reflexe cognoscit et scitu in ratione generis ideo dicunt geng accidentalia eadem habituè à cognitione essua geng ad suum q̃dem uniale ex 3q̃ ga etiam cognitionem essua eadem involuit de geng eadem.

Dico Imo

Dico 3mo diuo uniãlis in 3q̃ q̃cabilia ẽ ad&quata n̄ th̄ immediata Rõ 3ni qa p̄ possunt assignari plures & pauciores mi. di q̃candi ex parte tendẽd in ordine ad contemplandas eãdẽ re. rũ gñ 3q̃ q̃ cñ q̃cãb de alio q̃cãb in gõ de ut ecã & in qua. lib de ut accid ens Sic gõ v g ẽ pars ecãlis mãlis subi. et ẽ genꝰ & ẽ totum essẽ q̃cẽ. Sic q̃cãb in quale vel. sub quale quale ẽ pars ecãlis et sic ẽ diffẽa & ẽ aliqd accessarium annexum et sic ẽ assistẽs vel aliqs stingens annexa p̄sis & accidens qd̃ cñ in alio ẽ aut ẽ ecãle aut accidentale Sicut duplicẽ modꝰ ecẽdi duplex ẽ modꝰ q̃candi generalis unde ortum axioma Elbing q̃candi sẽpr modum ecẽdi. Rõ 2di quia p̄ magis immediate ãlis dicũdi in q̃cabile ecãle et in q̃cabile de in accidentale Deinde ecãle p̄ subdiuidi in gõ et in quale q̃ ecãle Item poterat subdiuidi in gõ in complete et in gõ incomplete q̃cabile. q̃cabile ẽ accid entale poterat subdiuidi in d gõ q̃ cñ in quale negãs et in d gõ q̃cñ in quale stringenter annexum & n̄ ẽ immediata diuiõ uniãlis in 3q̃ q̃cabilia Solet in genꝰ q̃cẽ diffẽ genium et accid ens nihilominus ẽ bona diuisio.

Obijcies 3mo dantꝰ plures q̃cõnes qũb ad nullũ exñs q̃cabilis spectant & debent dari adhuc plura q̃cabilia qm 3q̃ & n̄ ẽ diuiõ uniãlis adequata in 3q̃ q̃cabilia qꝫ 3mo hõ q̃cõnes Crũs ẽ p̄sona Rõis ẽ indiuiduũ Christus ad genꝰ ecãle q̃cabile 2do spiritus ẽ Deus Verbũ Dei ẽ hõ n̄ ad alliq̃ q̃cabile 3tio q̃cãb definiens ra' definiti ẽ q̃cãb inferioris de superiore ut gãl ẽ hõ 4to et 5mo q̃cõnes de nullo q̃cabile ex 3q̃ plures & dñt dari plura q̃cabilia R.N et et pdicões eius qũ n̄ reuerendꝰ ad aliqd exñs q̃cabilis Sic Crũs ẽ p̄sona ẽ q̃cãb genericũ Verbũ ẽ hõ Christus ẽ Deus ens ẽ q̃cãb accidentale Deitas ẽ, peripatheticus hm n̄ ẽ hõ Deus ẽ hõ & ens q̃cãb q̃ristus ẽ hõ ẽ q̃cãb Sed de indiuiduo q̃cãb definiens ra definiti ẽ q̃cãb genericũ et diffẽ genꝰ q̃cãb inferioris de superiore ut gãl ẽ hõ 4to et 5mo q̃cõnes de accidentia gãl Leo accepto ẽ accidens q̃ sit hõ ea potentiẽ bruti et sic dicenda de aliis quocunq̃ obiectionꝰ q̃cunq̃.

Obiicis Deo

Obijcit Sdo ꝙ ramenta sũt 10 ẽ ꝙcabilia sũ 10 cõcludit ramenta nihil sunt qm̃ species et condinõ diuersorũ ꝙcabiliũ seu ꝙcabilium seu diuersi modi ꝙcandi Ex N ogẽs et illud D. Sramenta obtinent locũ ꝙcabilis diuersorũ materialiter et physicè Ex Lõgforth N. nã substãa ꝙcabilis in ꝙ religua in quale accidentale, ꝙramenta nõ constituunt in ista diuersitate naturã sr Le ꝙcabilia cũ natura sunt ad re ꝙ sub ꝙcabilis ad modũ quo ꝙcabilis modus ẽ sr Plex tm.

Obijcitur 3tio Vniale sit ꝙ tabe bracteatũ et duplex ẽ sr abstractio scilt a ꝙ ẽ a ꝙcõ et a numero differentibus. Sed unale tm ẽ ꝙcabile nempe genus et species Sed ꝙ sit abstractio tm generalis ultimata N nã ratione dictã actus sr diuisibiles adhuc in plures modos ꝙcandi nempe in ꝙ ẽ ale in ꝙale ẽ ale in totũ in quale accidentale. Sr ẽ Sergu tertiũ alia propria qꝫ sũ modi ẽndi tot ꝙcandi quot sunt tm sr modi nempe ꝙ alicui inh ẽ ꝙ ẽ ale inh ẽ ut accidentale ꝙ quod sũ modi ẽndi ultimati tot sr modi ꝙcandi Sed qꝫ sũ modi ẽndi ultimati et generales ꝙ uisibiles adhuc in plures tot sr plexiua et ꝙcandi N nã istut modus ẽndi ẽ ale et accidentale ẽ multiplex ẽ ꝙcandi ẽ multiplex.

Dico Dõ Vniale seu ꝙcabile ut sic diuidit in sq ꝙcabilia qꝫ genus univoce in suas species easq; ultimas et totales Nõ dum ꝙcabile ut sic ꝙ ꝙcari de singulis ꝙcabilibus in quo in conglẽo seu genus ẽ ẽ ꝙcabilia in hoc ueniunt univoce qꝫ sunt unale qꝫ sunt unale et ale ut de multis qm̃ differunt in modo ꝙcandi diuerso. Nõ Dõ qꝫ ꝙcabilia nõ possunt amplius diuidi in ratione ꝙcabilitatis.

Obijcitur Nõ univoca diuidũtur aequaliter abentibus in genere nihil ꝙ unale ut sic ꝑ participans aequaliter ab omnibus ꝙcabilibus sr ẽ univoca diuisio. Ergo ꝙ genus latius patet qm̃ species nobilior ẽ modus ꝙcandi genericus qm̃ differentia ea genus ꝙcandi ut ꝙ absolutum modum ꝙcandi. Dist ꝙ am ut ꝙ diuersos seu abstractiue. Sic genus ꝙcandi differt ꝙcandi ale. ꝙrũ uõ ea accidens accidentaliter ẽ ẽ univoca diuisa ꝙcabilis qꝫ sr in sq ꝙcabilia Ex N nõ ualet. Dico genus latius patet qm̃ differentia ẽ magis univale genus qm̃ differentia ẽ qm̃ species cui ad rationẽ univalis requisitũ ꝙ ut sit unum absolutum ꝙcabile multis. Sed am ꝙcabilia in hoc ueniunt qꝫ sunt qꝫ unum absolutum ꝙcabile multis an amde

plurib⁹ ꝙ ꝓcisẽtia

pluribꝫ ⁊ pauciorib⁹ hoc ꝺ. ꝺicerat ꝑticulare q̃ ung mꝺg eẽ nobiliꝰ alterꝰ
raõne boliꝰ ꝑcabilis ñ am in raõne ꝑcabilꝫ generice ꝑ ñ ꝺicat
univocatõ sicut ꝑ fortiꝰ ⁊ hõ aal gñ ego ꝑ ñ aal univocè sue-
rit hñi et equo

Octavꝫ Amo ꝑcabile ut sic ꝑ abstractũ ab oĩbꝫ ꝑ q̃ ꝺa
bilꝫ ꝺr. ꝺ geng. ꝺ ñ alr scꝺ ꝺr geng Amo ut ꝑ cabilꝫ
nal hoc ꝺr. ecclr geng illud am ꝺnotat ꝺm Amu ⁊ ꝑcabile ꝺicꝫ
ecclr nal et generaliter bale. illud am geng seu illa raõ abstracta
ab oĩbꝫ ꝑcabilibꝫ puenit ũm à cognitõe reflexa ꝑ q̃ oĩ acꝫ u-
niale seu oĩa ꝑcabilia ꝑ modũ ubigocijo ꝺfuse ꝑ am ista reflexi-
õe ꝺuct geng non illi ẽ ꝑ accidens, sed ut ad in communi ⁊ acci-
dentale ꝑ ꝺuct geng respectu hñi et bruti ecia cũ uni alterut. sic
ẽ eẽ ꝑ stũ in eẽ multiꝰ q̃ am hꝺc ecia uocꝫ geng hoc mere ẽ
accidens illi et sic ꝑ ꝺicari geng ꝺnatiue sed ꝑ ista geng ecclr sum-
ptũ ñ entat in ꝺfinitõe generis Amo ꝑcabilꝫ, ga Amꝫ ꝑcabile ñ abs-
trahit à generibꝫ reflexi. et ꝺo intentionaliter sumptũ ꝺ à gen-
ribꝫ ꝺicte: et Amo intentionaliter sumptũ.

Octavꝫ ꝺo Vnꝰ ꝺ q̃ ꝺ ꝑ ꝺtuerso modo sumptũ ꝑ ꝺi-
cenda ꝑcabilia ꝑtinere sic ad hũ respectu huiꝰ et illiꝰ albi inno-
cretꝫ ẽ. q̃ ꝺ respectu ꝺ sub sũ in hꝺrat ꝺ ꝺ habꝫ pariter
factiꝰ ẽ accidens hꝺ ꝺicenda ꝺ genere et q̃ ꝺ quatenꝫ sꝺ
cerata. nal hꝺc ꝑcaõ: hoc geng ꝺgerꝫ ẽ ꝑcaõ q̃ ꝺ, hꝺc abꝑcaõ
aal ẽ geng ẽ ꝑcaõ accidentaliꝰ: ga generalitas qua ꝑcatꝫ in abso
ꝺo aal ẽ illiꝰ accidens. ꝺ ꝺicendi uniale ut sic ꝺm geng q̃ ꝺ
ꝺiffꝺ ecclr ꝺa hñt se ut q̃ ꝺ respectu uniali ut sic ꝺ ꝺna-
tiue ũm ñ ecclr ga in ecia sua ꝺstitutiua ꝑ cognitõe ꝺfuse ꝺicꝫ
hñi ecclr ẽ eẽ aal raale, accidentale uõ ẽ eẽ q̃ ꝺ ꝺ ut sic et gene-
ri Amo ꝑcabili ecclr ẽ ꝺstitui generalitate seu cognitõem
multa ꝺ ꝺfundentꝫ accidentalꝫ uõ illi ẽ abstrahi ab uniali
ut sic, respectu ergo abstractionis ꝺicꝫ q̃ ꝺ.

Sectio 2da.

Quomodo genus ꝺfiniat et
ꝺe sua in ꝺfinitibꝫ ꝺicꝫ.

170

Notandū sm̃e genꝰ definit communit. ꝙ ē ꝙd ꝑtē ꝓpriā de pluribꝰ hꝫ ē diffa essentiā in ꝙd ē in complexo dr̃ in ꝙd ē vnū pars eēd maḷr seu sub̃ determinabilis ꝑtiū comparabꝫ dr̃ in complexo hoc ē in explicat totū et exprimit ē genꝰ totū ꝙd sub̃ dr̃ eēalr̃ ꝙd tm̃ pars eī illi ꝙdā eē substantiū seu genꝰ ꝙd ē substantia hoc ē ꝙd ē ad interrogatiōē quid est rei Respondet nomen substantiæ hoc ē ꝙd ē hoc ꝙd ē aal ē genꝰ substantiæ et inadeqte explicat eam et definitionē generis quidditatiui sm̃e an sit bona ꝓb̃ dubiū Quia definit ꝙ genꝰ de ꝙd definit in genere an naāli generis cū genꝰ attendat dictū ꝙ maḷe et de recto nāl ꝙ ꝑdicat. et in obl. cognitiōē seu generositate.

Notanda de genꝰ duplr̃ sumit nempe eēalr̃ et dnatiue genꝰ eēalr̃ sumit dr̃ totū creatū et naā et cognitiōe ofusa repsentante plura modo unū quā cognitiōe ofusa dr̃ generositas dr̃ eēalr̃ genꝰ ga genꝰ ut genꝰ hoc ē ac hoc ꝙd sit genꝰ sicut albū quā ꝓbatiū in creato, nō ac ꝙd sit albū. Dnatiue dr̃ genꝰ ab extrinseca ꝑte, seu ab accepto ꝑdicabili ad ueniente sibi nāli quid substanti nostri accepti et cuius dnatiue genꝰ ga habēt ab se ꝑdicab extrinseco accepto nostro aal em̃ ē ab se ꝙd sit genꝰ de accepto nostro aali em̃ intrinseco ē ab sensitiuo dr̃ animali ab ē genꝰ accidentale ita ēt ipi generi eēale ē eēale cabile de multis accidentale naāli ē cognosci ofuse a mente unius et plurū genꝰ.

Notandū ēt genꝰ habere duplicē differentiā ꝙd ꝑtē ꝓpriā aliam mediatā et ꝓbatiū ꝙd ē alia mediata et talis dr̃ individuatiua aal immediata dr̃ in rebꝰ cōmunicabilē mediatē ab in Deum Deum et creaturā quarū genꝰ ꝙd ē ens dr̃ ens et alterum alterius ꝙd ē de alio ꝙd ē ens de ente ꝙd ē de indifferentiis. Inter ea ꝑtē aliqꝫ dan de alio immediate et immediatione subiectū ꝙd ē ꝙd ē subiectatū in eo de quo ꝓdicatur sicut ens ꝙd ē immediate de ꝙd et mediate de ꝙd et mediatione qua ꝙd ē longitudo ē ꝙd ē aliqd ens ꝙd ē aliqd alb et ens ꝙd ē immediate ostendunt hoc indirecte aal immediatione subiectandi eā hoc ē ꝙd nulla ad ꝙ cand de subiecto ꝙd intellectū alia ꝙa ꝙ immediate unū ꝙd ē aliud ꝙd aal ē ꝙ ens immediate immediatione subiectandi ꝙd de ꝙ ga aliqd ꝙd ē mediatione subiectandi ens. Sic em̃ arguim̃ entiamur ē ens ꝙd ē hoc ē aal

Dico sm̃e genꝰ definit ꝙ genꝰ dr̃ definitū genericatus genere et differēt definit dr̃ in genere sm̃e naā in brevi genere

ritas seu ḟoꝫ in obliquo Rao Imi eꝫ unu actꝰ ꝙ cãd emultis
ẽ commune oibꝫ ꝙcabilibꝫ Deoꝝ Luce una actꝰ ꝙcari demultis, ẽ geng
accidentale ꝙcabi am de ḟee di ferendꝫ inḟ in complete, ẽ eedem
geng ꝙhor em differt Imu ꝙcabile ab oibꝫ alijs ꝙcabilibꝫ ḟt ẽ geng
eedem sumptu seu Imu ꝙcabile definiri ꝑ geng accidentale sumptu
n em definieꝫ de ꝑ de Rao Doi qa illud explicat definiro qd obi
net in se definitu. Ad geng qd ẽ definitu cui sit accidentale
dicit in recto naꝫ ꝑmodu subi in obliquo cognitionel ꝑmodu ḟt tribuen:
ti de ratione unibilis ꝙ definiõ genes explicat abrumq; n em ḟt ouenie:
re definiõ soli naꝫ dut sic nasem ut sit n ẽ ꝙcabilis de emultis sola
ꝙcari ẽ cognitione ostensa negt ḟt ouenire ḟsti cognitioni, qa hoc n ḟt ꝙcari
cui n identificet cui subo. Dixi n ḟt ꝙcari hoc ẽ n ḟt cognitio ꝙcari
re multis ut quo ḟt am ut quo hoc ipsa n ꝙcabile ẽ in re quo multa
ostibula und redundt primo ꝙcabilia naꝫ am de ꝙcabilis ut qd dat
ut unibilis in racione cui unibilitatis necario in uolunt cognitione.

Obijcies Imo n ḟt geng definiri ꝑ geng ꝓbat Imu ḟt definiretꝫ ge:
ng ꝑ geng dare genteꝫ geng et dare ꝙcessꝰ in infinitu Ad
geng Imu ꝙcabile eet ꝺ ḟee ꝺ ḟee ꝺ subꝙcabili ut sic et sic
n ẽ ens ꝙ ꝙcabilia qa n eet geng geng Imu ꝙcabile eet qd inse:
riue genere ꝙcabili sub sic eet ens ꝺ ꝙ superiꝰ qa eet sub ꝙcabile
sub quo stinct ois genera et uniuersi ꝙcabile ut sic ut ẽ geng
ꝙ definiret geng Imu ꝙcabile eet ens ꝺ superiꝰ et in genꝰ respectu
eiusꝺ ẽ stibuet em ens sub genere Imo ꝙcabile qd geng eet
genꝰ sub definitionis quꝫ libet em definiõ actus genere et ḟee
et sic geng explicaret. Sed ipsu nil am ḟt sergula soipsu explicare
qa alius definiõ n eet clarior suo definito. Ad N. n ꝓbat geng
definiri ꝑ geng qd em absurdi inde ḟt diuersio respectu ut geng
unu respectu alterius sic Imo dat genera eedem sumpti geng enabue
et extrinsece et actu entiter sumptu hoc ẽ uniãle seu ꝙcabile ut
sic cuiq n dat alius superiꝰ geng in illo ordine ꝺ accidentario
dat actus superiꝰ in alio ordine nempe in equi Do geng definiꝰ
ꝑ geng respectu ḟee em de qbꝫ actu ẽ ꝙcari ẽ uo dat ḟee relati:
ue uniãlis ut sic seu respectu generis denatiue sumpti qa definiꝰ
ꝑ geng et dissent qd am ht geng et dissent e ḟee. Alio geng
Imu ꝙcabile in genꝰ obinet sub genere denatiue sumpto ẽ in genꝰ

illo respectu

illo respectu am Sceen de qbz gñ q cãri ẽ gñ sugerium. uiesse q cabile ui sit ẽ sugerij genere Imo q cãbili raõne q cãti communi respectu gñ q cabiliũ q qbz abstrahit ẽ eã in genij stinchq; Sub genere Imo q cãbili raõne nacõis extrinseci sibi generis, quã nacõe illi stingens, nihilominq; calu ẽ in se ecatr geng à quo sicut erã reliquis generibz abstrahit raõne generis Imo q cãbile geng en ctinet sub se ora genera gñdr sumpta hoc ẽ Dõ raõne q. sb generis citatis nõ stinct am gñalr sumpta hoc ẽ Dõ naõ Vg aal qa ẽ geng q Dõ intentionẽ stinch sub genere quatenq; ãnẽ unitale et quatenq; uiuens Sentiens ebs Seu raõnẽ alioꝝ q cãtorũ Imo Intentionaliũ nõ stinch sub genere gñ am dnãb geng dr reduci ad Imũ q cabile geng. gñdr geng sup ora genera stat admitta hoc sup scenty generis citatis ẽ ãn Dug naõe quã Substabz ecstibz gñ ẽ existh geng definito extra genere nõ ẽ ea nãz sua ei intrinsecã ẽ geng q tm dnãbz et hoc dicendo ẽ obijce definitionibz Vg in definitione hominis cadat dr ẽ aal raõne q aal ẽ geng nõ ea Imã Intentione neq; ab intrinseco et scatr ab extrinseco à Dõ intentione Seu dnãone hoc cm illi ẽ q dicendum q dicaꝝ nãd in communi et cognitionẽ abstrahente illã nacõ à singularibz unde nõ q stitutiꝝ definitionẽ hnis ad Dõ naõe gñ Dõ cognitionẽ tm Dõ naõ aalis gñ hz in se quã extrinsecã ab aliis entibz dr geng in definitione q generis definiti cõ ipsũ unitale Seu q cãbile ut sic q definiti geng ita indefinitione generis definiti cõ in qd pt dnari genus licet qd dicto sit cognitio ẽ actꝰ intellectꝰ illius actꝰ scripti cõ definiti.

Obijcit Dõ ens q accidens nõ pt unica definitione definiri, ita genus ẽ ens q accidens. q ergo Sh non geng ẽ com positũ ex nãa et cognitione q ẽ ens q accidens q Sic q accidens nõ pt definiri unica definitione explicante cõã singularã partiũ q pt definiri Dõ unitale accidentale Seu Dõ in quo cõi partes conueniunt Sic licet nõ actus unica definitione explicari cõã singularã partiũ quã actus conuenit ipsis in raõne domg in quo cõi partes conueniunt pt definiri geng ãn dicit unitale cadens extrinsecã ab actu multa q modũ unitatis efficiẽ cognoscente.

Obijcit 3tio nihil definit nõ nisi Sheã geng ãn ẽ effectꝰ q. nihil definit q nisi Sheãlo qditatiuo Sc dnãtiuo q sensitiuo dnãtiuo A Sh qd definit geng ẽ Sheã dnãtiuo q hoc dicendum à Sheã Do q cãbili qd illud Sit ecatr Sheã.

Dico Do geng esse q cãbile de suis Sheãbz ut pars ãnalis actualis et ab tota gñte negatiꝝ plures Sheãs saltem possibiles adeoq; abumSheã

tãn nõ pt

tm n̄ ſt abſtrahi Rad̄ Amꝰ qa geng n̄ é tota eccā d̄ pars actualis ſcēi
ꝛ tribuens illā gmodū mā dicēa uō gmodū ſoꝫ dr eā pars actualis alte.
taphiſica qa é reale n̄ é eā alia compartē nem gdicēa et actu compo
nit ſcēm dr ſcari ut totū ſoale qa é gdo ſapery ſuis inferiorib⁹
eccliaſticā de una ſcē ab gſoſa ſcam de fluriby manēs em tāta
richa dniāle in actuali ſcōne uniāle ſeghr geng in actuali ſca.
one manēr geng Rad̄ dī ſi n̄ ſcarēt de fluriby ſcēby d̄ tm de una abun
n̄ ſcarēt in cōplēt ēt d̄ cōpletā ēt geng ſt et dicēa dicerēt en tm
d̄ illa ſcēa dicerēt, qa ecī dicēt incommunicabilis alteri ſcēi ſi.
cut é incommunicabile dicēa hūs reale alteri ſcēi gremptibile ſi
tm ung hō darēt ex oib⁹ aliis, tunc haberēt qd é hō eand é rēdqua
do ſe gn nunc hī n̄ haberēt am quo ad unialitatē, nunc em aāl ſcīgib⁹
commune et bruto et hoīi ſt am n̄ rēi commune ſed ēt ſibi hūa
ſcriū gtinerēan ſcarēt d̄ é aāl de hōe gnunc ſcāt.

Obijcit Smo refugnat id̄ d̄ illē pars d̄ totū reiecta eiudē rei
ēt implicat geng ſcari ut pars et n̄ totū reiecta ſcēi & alio modo
ecīgib⁹ geng gd̄ é totū reiecta ſcēi et alio gd̄ é pars reiecta
eiusd̄ & ſcēi, gd̄ é totū ecīgib⁹ totū ſoale gd̄ é pars ecīgib⁹ pars actu
alis, ſoale am̄ et actuale d̄ gd̄ diceret, leo ſt ēt aliqd ēt totū ēt pars
reiecta diuerſo. ad totū aūt ſoale plat n̄ reqrit gn ēt dr ſcabile gn̄
de fluriby ſcēby nullo modo am̄ actu obtinerēt ſcēa d̄ tm gn̄ aliq actu
obtinerēt multa et oppoſita dicēa et ſic ictig gpromiſſū hō é aāl geng
rēi hō é aāl roale ēt irreale gn̄ am̄ d̄ obtinerē in actu gt ecīa ſcēby
et ſcari d̄ illis tnḡm d̄ ſuperiꝰ dr totū ſoale ut habens partes ſubiec
tas, et ſcāb⁹ dnt totū ſoabiliter n̄ tm totalis d̄ am̄ ſcab⁹ de una inferiori
manēt adhuc ſcabiles de alia. geng quo ad mālē ſcāb⁹ intōplēt tnḡm
d̄ é cōplebile dicēa qa d̄ modū am̄ ſcabiles ſcāb⁹ cōplete n
ut pars n̄ ut totū ſoale ſed poſſet actual poteſtate obtinere partes
é totū actu d̄ n̄ actuale totū. nāo generis é poſſe ſe unire dicēa gſi.
cut unire ſe dicēa é eā obtinere actu illa poſſe le unire dicēa é
eā obtinere pōt.

Obijcit Do pars Chriſtica n̄ gn̄ ſcari d̄ eſſen eg̃ am̄ d̄ hō é
corpꝰ gn̄ neg̃ pars Eccleſiaſtica poſſent ſcari de tota Eccleſiaſtica ſi de
de ſcēa & Neg̃ qa pars Chriſtica é realis diſtincta à tuo toto neg̃ conſtare
ut ſtat ēt qd ſtingt totū gd̄ am̄ d̄ hō é caput et caput neg̃ cauſa neg̃ ſanctū neg̃
implicāte ēt ſua é dicta many ſcdm eos pars ad Eccleſiaſticā ēt identificata

ad Sanctos

cū suo toto ad eoq; saltim in effectu dicit ads partes quod dicit totū ideq; ti hinc ē bona villanē ista q̄ hoc ē aalis ga gaze q̄ modū partis d̄ p̄ q̄cāri de toto secreto sēm hic accipit ōlitatē q̄ gaze alterius accipit q̄ modū totius aut adiectiue ut hoc ē aal o hoc ō aalter.

Spāle istud ē ē gaze actualiz totig q̄ ē actu ab alijs cōpartibz separatū d aal ub q̄ citū stat̄ à realitate ē ab illa separabz trāsit à subiecto parte q̄ etu q̄ si talis separatio ē separata gaze q̄m tollit uinculū ir partes sc̄ subiectiue seu realis separatio q̄ si am tali ōm separatio q̄m n̄ tollit illud uinculū N est talis ē q̄cū q̄m n̄ tollit uinculū seu fundamētū realis, ēr aal ē realē d ōm acceptū uniuersaliz, raōne gaziū partiū cōponentiū eāl et sic gaze metaphysica reduplicatiue stat̄ accepta ut gaze distinguit à tōm q̄ specificatiue es realē accepta q̄d ē gaze ōm q̄ accepta distinguit à toto N.

Dico 3tio genq̄ cāl de individuis immediate immediatōe subi. n̄ am immediatōe subiectionis ogū. q̄ cāl uō q̄ sē de q̄cāq; q̄cidens de individuis Rab Ami cū genq̄ vg aal sit immediate ūiuens q̄nq; subsāa cui individuū q̄ de hic otq; ē compactū immediate limitatum singularitate oīa intellecta in tot cui realitatem singularitas vt Sor. ostendit q̄ sit in Sōr gradq; diuersi q̄ deū h̄ gradum seu oīa intellecta potissimū de Sōr sit im mediato suo subiecto cui immediate inuat̄ substāa adequat Sōr. Quando sicut ingredulna quā substantialem animalis et palmi q̄ sit immediate diuidi in talmi palmā et ē in palmā ita eū q̄ genq̄ sit collectio individuorū q̄ tinentiū ad diuersas q̄cāl si q̄ viuū in q̄cāl diuisōe uniōnal potens ēd immediate diuidi in individua ex q̄q; coalescit d q̄ cāl am genq̄ immediatāe subsistendi oīa ut patet in Rolando 3tio in fine et nō ulterior ē de hac immediata q̄cāl genq̄ immediatōe subsistendi oīa q̄ ē Ami Lu distinctiua d sōr ē Ami Lu distinctiua q̄ de sōr q̄cāl im mediate immediatōe subsistendi oīa hic nota q̄ genq̄ dicta ad unū re generi quin originali eū dicatur genq̄ ga fōt n̄ q̄ actiū in subo quin actiū sit extra essentiale Ain sabet Rab Di ga ad rationē generis q̄ q̄cāl de q̄cāl en quas primē diuidit q̄ ē ens genq̄ q̄ cabile de q̄cāl q̄cidente individuis.

Obijcies Ami ū genq̄ et individua mediat q̄cāl q̄ genq̄ q̄cāl de individuis mediante q̄cāl eo em Rab ē aal ga ē hoc et sic q̄ aal de hac gaze do Rab dī R. ū genq̄ et individua mediat q̄cāl mediante

locali

sorali gntis atrua. Et hoc é fonih ante spēē geng ga laūs pat et gn̄ spēē et
spēē fonih ante indiuiduū ga eē laūs pat et tm̄ in tpo indiuiduo ain
clud it aueniunt am. et spēē ebgeng in una entitate immediate hoc é in
indiuiduo tpō em̄ spē aāl de Lōstunc n̄ cognosco hmō nec reale q̄d gestant
im̄ediate spēari de Lōr. tō tm̄ cognosco aīl tpō de Lōs é aāl ga é hoc de
Lōs é aāl ga é hoc in spē. Et ga é hoc indiuiduo. Et sensꝫ é Lōs et
aīa Petri tale seu singularitate q̄ realiter n̄ eē aāl de aīa aalitate etc
alitate et gn̄ gloriby alijs similis é tpō sm̄ spēes aāl de Lōs n̄ spēs
tpō ex parte obi aāl equū bouinū etc tpō et parte actꝫ q̄ n̄ diuersus
atrū istud aāl sit eqnū. Et hāc tō esse diuersa cū multis alijs.

Objicies Tres geng spēs de gloriby. Ergo diffentiby tō n̄ spēs de
indiuiduis. Et geng spēari de singulis. Ergo numero diffentiby. Sed
n̄ eēnt gloria indiuidua q̄m utrū n̄ eēs geng eē geng. Et nūa abstracta aāl
gloriby indiuiduis unde tō geng regnih gloria altus spēes et indiuiduoꝝ
spēs. Sed de spēby q̄m de indiuiduis in q̄ incomplete reb̄ em̄ genera
n̄ sunt. Quia de quo spēby tō eē modo essendi. Alia genera
hoc ipsū. Et argumentū geng n̄ multiplicat nisi diffeat diffed sm̄ n̄ in
diuidua tō geng n̄ spēari de indiuiduis nisi mediantiby diffeis. Et geng
multiplicat diffeāt in ratione speciftca. Sed in ratione generica. Et quod em̄
multiplicat indiuidua in ratione generica ac specifica.

Postq̄ sm̄o genus supremum vl̄ ens et geng generalissimū
vl̄ aāl n̄ abstrahunt diuersa capitula q̄ altrumq̄ spēs incomplete
tiues unde spēs de gloriby. aliud de spēcionibus q̄ hoc tō n̄ diuersis
capitulis tō eē modo essendi completo et incomplete in q̄ genera
quale tō geng supmū spēs de alijs generibus tm̄ suis inferioribus
sic in species genera n̄ diuersis generibus spēes.

Illi q̄ tō tō geng spēs de spēe ergo totū potāle n̄ segh
spēcies. Et spēs fit de parte actuali tō tm̄ vnde parte potāli licet
om̄ n̄ posset spēari totū actuale de parte actuali nec totū potāle de par
te actuali. Et tm̄ totū potāle de parte potāli quē totū actuale eq̄ spēs
respecto generis n̄ q̄ é pars potalis respondens toti actuali cui sit pars
totū actuale tō q̄ tō pars potalis respondens toti potāli quale eq̄ et naū tō
quabū et partiale sub̄m de quo spēs geng totū potāle. Et sic de simone
spēs fonih geng ut patet de tō modo spēs de spēe gn̄. fonih inde simone

definiõ cõ ꝑ regrit ut una pars definiõis ostendat de tota q̃ etiã
alia pars imo regrit ꝓ ea in diffe q̃cão ũ regrit, ut q̃cta stin
at actu a q̃cã de toto q̃ etinet subm.

Sectio 3tia

Quid é spẽs et quotu plex

Nostandũ Imo spẽs alia é subiectibilis alia q̃cabilis de utrq;
qua remũ q̃ sit aliqa spẽs ut sit definiõ é sit q̃ stat genere et
differẽ alia é Imo intentionalis, seu Chimica, é q̃ nã totalis effec
phisicè completa ꝑ genꝰ et dr̃ẽ alia Imo intentionalis seu Logica
é q̃ cognit̃ repsentat̃ completè multa individua ĩ notabili disposi
tra ꝑfectè ꝑ modũ unius ꝺ̃ alia é Imo alterna q̃ respectu Logi
orum q̃bꝫ subiecta é spẽs respectu ãm inferiorũ é genꝰ alia infima
q̃ tm subiecta ĩdividua ĩ q̃ subiecti et q̃cãt Imo scẽtia com
munis spẽi subiectibilis et q̃cabilis hoc é nos ecclie completa in
tentionalis una Chimicè nõ studia in plura individua ĩ notabili dif
ferentia seu é nã alicuius tota comprehẽsa ex genere et differẽtijs
ꝑta adhuc sub inferiorũbꝫ expressè cognitis unde spẽs dicit inquali
bet re reddire ordinabiliter q̃cãtum sic ecclia v.g. hmõi scientialis nabi
et realis ciuncta ex qua ecclia reliqua ordinata utilia admirabilium
risibile discursiua tnjm ex radice emanant ingustibile individua
ĩ repertis tota spẽs extensiuè hoc é ĩ ẽtota collectiõ individuorũ
rum reperiũ ĩ tota intensiuè hoc é qua adq̃cãt ex affectiones ordi
individuorũ unde numen tribuit ex affectione q̃cãto aliqua eccle
uincunt affectionẽ alicuius individui, hoc idem dicendũ de genere q̃
totũ é de uno individuo et in spẽi ĩ extensiuè sed intensiuè spẽs
nõ ex parte obi ꝺ̃ ex parte actꝰ.

Dico Imo spẽs subiectibilis definiõ recte à Porphirio qua subiecti qñ
ex de qua genꝰ in ea q̃ q̃cãt et dr̃ẽ definiõ spẽs subiectibilis é quid totali
genere subiecti et de qua ꝺ̃ genꝰ q̃cãt in q̃ incompletè ut am é subiectibile
nõ é animal ꝺ̃ Imo qa ille q̃ dr̃ẽ subiectibilis ꝺ̃ definiõ completa sola
cõ spẽs subiecti genere individuata ut subiecti una et genere et spẽi deinde
individua ex ꝺ̃ Chimicè et intentionaliter una spẽs dicit é Chimicè multiplex
intentionalis una Imo dicit qa unialo qua talis ex q̃ superiꝰ et q̃cã
pite de suis inferiorũbꝫ spẽs ut subiectibilis ut subiectibilis ex q̃ superiꝰ

suis inferiorũbꝫ

...ris inferioribz eqz de inferiq genere ſit et ꝙcabilis ...dni et ſubiectibilis
...d qua ſubiectibilis ſit et ad actu comparari ad ſua inferiora et ſic ...
...ualis affirmat ſubꝫ qua ſubꝫ n̄ e ꝙcabilis ſit n̄ abstracta et ꝙcabilis
...ꝙ et licet reduplicatiue ſumpta ſpēs ut ſubiectibilis n̄ e uniualis pdn et ſpecificatiue ſumpta ingatur apte e inee multis et ꝙcari de multis nō differentibz
...nea cū ſubiectibili qđ e uniualis ſpecificatiue e abstrahit abhoc ꝙ ſit reduplicatiue uniualis et ab hoc ꝙ ſit ſingularis reduplicatiue unde quatenz ſubiectibilis n̄ e uniualis reduplicatiue qa respicit et unū ſuperius ſc nempe genꝰ et ē ſingularis qa genꝰ n̄ respicit ſingulare e ē uniualis ſpecificatiue dicendū ad ultimū qđ ſpēs ſubiectibilis qđ ſubiectibile de nullo e ꝙcabile qa ut ſubiectibile e respectiū ſpecies ſltū genꝰ de quo n̄ e ꝙcabile. Solū ſpēs ſumpta maxime ſpecificatiue qđ ſubiectibile ſic ꝙcari de pluribz ſpecifice ſubiectibilibz et ſic n̄ ꝙcabile ſed ſubiectibile ſolum ad patrinduct̄ rationē ꝙcabile ſit cū uniali n̄ ſit eundē actu ꝙ quem ſit ſubiectibile ad ꝙ alterū reſpectum ſpēs ſubiectibile multas ꝙ modū unigen grouat ſcilicet e uniale ſpēs maxime ſumpta n̄ ad ſolū quia licet reſpectu inferiorū ſit uniuerſale reſpecta ad genericū n̄ e oblixet habeat ſpēs ſubiectibilis unitate extrinſecā ad ꝙ grandū cognitionē confuſam ꝙ modū unig multa indiuidua cognoſcentem ingēdebat iterim e hoc ꝙcabile hoc ipſo quod ſpecies ſubiectibilis ad genericū non abig ſalto ſubꝫ n̄ ꝙcabile et in hac ratione nemo ſubꝫ n̄ e aſtuꝫ ꝙcari de multis ſed inee multis.

Obijcit quidā in ſeno participata ratione ſui ſuperioris ſpēs ſubiectibilis e ꝙcabile in ſeno reſpectu ſpeci uialis qđ diuidit in ſubiectibilem et ꝙcabile et participat ſeno uialitate ſed e uialis et poſſet inferri participata ratione ſui inferioris ſui ſubſtantialis ſpēs intellectibilis ſubſtantialis et ad ſpēs uialis e ſua differentialis ſic hoc ab adi participat ualitatē a li generalitate, ſimiliter cū differentialis ſed ſunt ipſa diſtinctiones rationis diſtinctio ens n̄ e participabilis eo cū ipſo ceſſaret ee diſtinctio, ex eo ergo ſpēs ſubiectibilis ſub inferior uialis n̄ ſequitur ee uialē qa ee ſingulare reſpectu uialis e inferiq et ſic n̄ ee uialē.

Dico ꝙ ſpēs ꝙcabilis e ꝙ ſit ꝙcari de multis ſolo numero diuerſis ſeruentiq in eo, completo ſeu ſubſtantia ſua. reqn̄ ecatur pluralitate ineſſe ſua ſalte in poſſibili. Ad qđ ꝙ ee ſpēs ꝙcabilis e ut ſupra ꝙcari de

multis indiuiduis

multis individuis sed am ibm de uno eod individuo n̄ sp̄aliq̄ri de multis q̄n eod unialis ꝓpriuat sPhenal. Karle. Ind quidam 13 elbriculo q̄ in corpore ei pressit negat Deu eē trin & unū alegat sp̄ q̄ni de plurib⁹ dic̄ uen.

Nota Imo q̄ni hoc de individuis ut tota eēa hoc ē sanctū od q̄cata ecalia ellesiastica qđ includit individuū n̄ q̄ni am Dr q̄cata Ecclesia q̄uis diuersis singularibus ut successiue seculis sed individuale hoc ē n̄ dicit totū eod individuū arbitrū in eē n̄ dicit ut dicit am totū eod q̄cabile q̄ altera q̄cata specifica nihil dat in individuo qđ sit p̄alis q̄catte de individuo. Ad 2ta dico q̄d distinctio in unū tm̄ trino vt hoc nō sp̄care ad rōnē de p̄dicabili individuis n̄ q̄cata specie tm̄ q̄cabilis nemo geng eb dicit eod q̄cō specifica de pluribus totū sub eod individuali exhibicante.

Ad 3tiū Imo q̄ p̄pe eē q̄cabile q̄ eod specifica ubi n̄ ē q̄cata dr̄ nō distinctū ab eo q̄ regit specie em eod sit unialis dicit altera actu comparatū q̄ distinctū q̄ unū eō multiplicitate intrinseca nā q̄ actus q̄ cognoscit ē am tm̄ unū individuū eod n̄ eod nā intrinsecā multiplicata ꝓ multiplicabilis in plura q̄ dicerint in obra Dominus q̄ banter unū quemq̄ angelū specie differre ab alio.

Ad 4tū Dico q̄d q̄cabile ut q̄cabile est actu q̄ actu comparatū q̄ dicit q̄cificū actū abstractiue sumpto alterius nece unum comparatū reflexe cū suis inferioribus. Sed nō subiectū ut subiectū sit eē q̄ actū comparatum sumptū q̄ cāle e nāe specificē comparat ad genus tale inferius ad singulare.

Ad 5tū dico q̄d subiectū quā subiectū n̄ exigit necessario ut actū exhibeat q̄ unialis Dominus angeli dicerunt q̄d subiectibile est n̄ nō ꝓpriū n̄ unialis q̄ n̄ dr̄ q̄cabile de multis de inde individuis recta abstractiue sumpta Deus et filius et spūs sanctus. Et q̄d subiectibile habentes sub se genus talicet q̄ sunt Diuina est tm̄ n̄ nō maior unialis q̄ n̄ possunt q̄ individua multiplicari.

Sectio 4ta.

Quid est differentia et Quotuplex.

Notandum Imo differē est dissimilitudine q̄ quo res una ab alia differt siue aliquomodo simul tribus differē communia propria et propriissima, seu modus quo ē 3tiū q̄cabile communis am ad propria subsistentia ad q̄libet q̄cabile. Differē propriissima seu ultima ultra quā diuisiua genere alia ab diuisiua specifica, alias q̄cabilis de q̄ hic agendū. Differē diuisiua genere q̄ specifici

ris et ostitubus Sphei ē eade' qualeng cm regiciī geng sugeng
se uerah diuisiua generis qualeng uō regiciī & qualr Sphē uerah:
stitubtua Sphei. qualeng uō regiciī in generis sua uerah Sphēs
diffeā diuisiue generis ē Sphē diuidrs geng in suas Spheēs sti
tubtiua Sphei. q̄ dr una cū genere ostitubs Sphē ut mē ostitua
Sphē diffeā regrisima uō Sphei. ē geng ei grah Do uī diffeāe
geng. Et ideō in hoc fuit ista vis d' ostitue Sphei suā regrih
sime cōprehensio ostiy aliis et ap prehensio stiy realis. secundo
uoby ut rumq; cognoscens et reflexiue in hoc ethor deo q̄ stitua
implicat totū ostitui realr cūi nisi partes illud ostituūt Sphēd ant
et secū iunganh ita eā implicat totū ostitui stalr nisi partes Sp.
dēd ant stalr et secū unianh q̄d partes n' st actu ē poā dictis
ostis ingnāt p̄sunt in dubio p̄cepti resolui debinoster

Notandū Do in actuali compone Sphei ne geng manstrū
stalr geng nec diffeā ga geng circumgens ei tocens diffeāe
ē diffeā et uicissim diffeā ē genus d' an ostitui una Sphei ē dany
bi duos cepti distincti ē subiecti ē ostitue istm individuū astrumq; rō
centum et completens q̄cty hīs p̄modū unionis generis et
diffeā in una Sphei componentē ni componih am ā parte rei Sphei
ē genere ē diffeā ga abrumq; ā parte rei ē eade entitat ē trans
formāt finē astrinsecē et partihq; n' ista Sphei poā dictis modis.

Notandū 3tio q̄stionē ē de diffeā ime quomodo
definit Do deqbq; q̄cab. 3tio an diffeā inferior includat sua
superiora. 4to an diffeā generica et specifica seu subalter
na et infima ostituat diuersa q̄cabilia.

Dico ime diffeām ē Sphē q̄cabile n' recte definih
ā Porphirio. q̄d de pluribq; Sphei differentibq; in quale q̄stē
Sphē ē ga n' cuenit hīs definis di diffeā n' cuenit em diffeā
infimē. q̄cabile q̄d de solo numero differentibq; rectiꝰ
definih communih definitione. q̄d de pluribus q̄dib; in quale quid
hoc ē dicit gar ecclr de materialib; ulterius cōpartibus nemp̄ generis
et hīs definis cuenit soli et n' diffeā q̄cabili. si em q̄cabiles Sphei
differentibq; erit diffeā subalterna sic de numero differentibq; generis
diffeā infima.

Phisicē ime

Obijcies Sme. Non pt definiri qd n ẽ scibile diffinitũ ꝑ scibile qꝫ
Arist. sup. de grẽ dixit. Sumpta diffinitione scibilis sumpta
est diffinitio rei respectu alterius alia n ẽ scibile N. Sic ẽ cõmunis de
corpore et alijs dixit et sic ut scibile definit ꝑ alio dixit.

Obijcit Dns dixit Arge n qcũ ut aliqd diceret scipsum in diffinitione
diuid. Ar in hac definitione hoc ꝙ principaliꝫ sentiendi et noscendi qcũ
in quale. Sed in hac definitione hoc ẽ ad rationale sentiens admirabile
vbi dixit genus substantiue n adiectiue ꝙ licet in sit rure principaliꝫ
sentiendi et rationandi qd rationale n ẽ ita dixit qa n ꝓueniunt immediate
gri alli ẽ cũ alijs diuersificata nec ultima quoꝫ sed ad constituendum species
et n sentiendi modo specificandi differre qd ẽ carere ad dixit. Addit rationale
hic sumi n ꝓprie sed ꝓ sit commune etiam angelo et hũ ꝓprie am de cõbus
et sentiendo ingrediendo. Dicendum vtrumq; qd ẽ substantialiter quod deuenit
ens. Quaeritur in quale modo illa aduenientia primo constituunt aliquod nouum ens.

Dico do ꝙ genericum qd specifica dam subalterno qui
firmo dixit ad ultimum diuersificabile qcunq; ordinem in
quale qd ecale qd ab illa ultima scie aut numeri differant
hoc se modo qd accidens ad rationale scibilis dicit qcabilis. dicit ens qcabile su-
periorius et inferiorius qd ecale respectu rationale uniuersalius qd ens qcabile su-
per scibile qd scibile dixit ultimo qui scibile qd ens qcabile ultimo
rectius n ut unibile qa n ebinet subordinem.

Obijcit dixit ultimum qcũ complete ultimo rem hoc differt
Leone grale dixit uno subalterna vel sensibile qcũ incomple-
te qa ens sensibile hoc n differt ab equali a Leone et ab alijs
dixit ultima et subalterna substituendo diuersa qcabilia. Dixit
ultima licet sit completa ratione dixit n ꝓ tm ratione eius respectu cuius
est ultima nec qcũ ut completa ecce ꝓ eos ouenit cum subalternam
modo qcandi. Quo dixit ens erit ut subiectibile definitum bene hoc
se ut bene qd quo ens erit ut qcabile hoc se ut pure ecce modo sed
determinabiliꝫ generis.

Dico Sto dixit in ferior n includit sortem superiores nec ge-
nus e extra genus n includit sortem dixit nec dixit superior inse-
riores. Ad qa licet ibi oratio ea parte obi. abstinendo ut sortem
tificata possunt in cognosci ea parte ut qa Aristoteles dixit ad
intendit Porphirius uerus sua notabat abigi ab qd Aristoteles aliud
sed ad suis ontibus hoc ipse dicendo de genere ecce dixit Supe-
riorib; rem secta in ferioris. De genere am qd erat dicendum qd sub
altra accepta dixit. Sed dixit de alterno accepto genere aliud differ-
rent a accepto

rentia sc ejus. Sed quid obstat secundu dicta et generico ibo hic dicam
rem sicut et odie et nali in sessione 19

Obiectio 1ma nale haud ab Angelico differt in gali Angelico
n gelico differt nisi ga accipit gdam ere a sensaonib; nale inclu
occasu solis, involuit aut 2dm n debere dici in Angelico nale de
intellectibus qd n dicit ordine ad simplices cognitiones sensus haud
nale dicis. Ad 1mum ga nale haud ab Angelico hoc solo differt
qd n sit apud diuidere geng Angelicus sic apud quo e diuidere geng
aal ut sic qd in recto hoc modo qd ch in obliq enotat illud Angli
comparatum suam essentiam et nale ch e brus enotat unq chotans
substad corporeu et sensitiuu si sit haud nale si uo sit Angelicu enotat
substad incorporeu uiuens et sic solu extrinsece ratne diuersi
enotati nale hinc differt ab Angelico.

Obijcit 2do. Rugibile et mugibile e fortr sensitiuu mugi
bilitas ch e potr principiu sentiendi et ih ordine ad sensaones occi
pth et dicta inferior includit potr superiore. Ad 2dm Rugibile
et potr sentiendi principiu quo ad sensaones communes accipit
ch ih in ordine ad rugitu ga sensat soli Leoni pria sensitiua
am e principiu sentiendi sub ad sensaones communes ut e uisio
audibile mota tacta cho qd n dicit rugibile et mugibile.

Instabit rugibile potr definiri sensitiuu qo bile ad gendi abilis et
rugibile qui e hoc definiri sensitiuu et sic n ad abilis ad gendi qui e
dicta definiri sensitiuu N. Sub raone ch dicta nihil definiri ad
bo qd definiri dicatur ere et dicta qd an it geng et dicta e potr.

Obijcit ch proprietas 3dm ima includit potr in qui ultimo qd dicta superiora
includit ch dicta ultima. Ch et in alij includit potr uiuens corpus substans cho
ra eo an includat unq aal ch enfen et ultimu ad dicta et ultimo
qd insens rispe ch superiores. Ad 2dm includi quida inferiora in alij qa e geng
inferij. Ad qa e potr respectu gis superiorij dicta am n e potr respectu superiora
dicta et ultimo in alij dicens sub n potr abstracte ratne dicta et nalitate
et nale ea uiuens et corporeu et alia hinc nalitate abstrahendo ibo potr ad aal et aal ad corporale.
n potr aal id e dicendu do qre 1o aal sic corpus humanu habent
aalitate n am potr. Instabit qd e inde dicta potr aalitate uisa
qd e geng id est intellige dicta do intentionalis sumpta ut e potr
n am ima intentionalis sumpta ut e dicta.

Obijcit 4tum diuisio aalis in nale et inale n ed diuisio ad
genericu sed e diuisio e subi in accidentia ethaphisica qa

dicta ad accidentale

missed accidentaliter se habet respectu grē eēalis sumpti cū sint subta
centiali illig sed ē sic dicendū ih genin sp̄ē p̄ē dicendū ad p̄ēm
dinem et obtrudū. Vnde hoc consequens ad tale tres sit accidentaliter
ē th eē definit hui⁹ q̄ē ē compositū substāle eēq̄ ubiq; parsitū
eēa completi substantiā et sic possunt duo quē respectu sui sūt accidentia
ria comparata cū 3tio eē illis pluribus eēalis.

Colligit ēt differre spēē differre notabiliter dicēa quē mīg ab
vilissimo, quē ab illa scīt. Sanctus ē iudicio prudentis, differentia
mero ē differre notabiliter differre genere ē differre notabilissime. Obiciēa
bile qđ eāli tnḡt ontētig de superiore. Sed eāli de spēē qđ retinet
tē nō cū unitate qđ eāli equale de equali dicē hoc ē
ad tale ad nullū qđ cabile spectat qđ sit equalis qđ de equali
dē eē dicē ut dīt qđ cabile qđ cāri de inferioribus siue speciebus
ue numero differentibus de aīe qđ cāri in quale qđ hoc ē tnḡt pariēdi
ā nomen qđ ecbrū expressū ē cū ad facnē talig ā bonū spēei de com
parti ē qđ sit tale tales ā diaceat hui⁹ eē qđ sit pars eēalis illig
diaceat bū ad tale qđ ē pars huius ad. cū sumpto foris ubē ad qđ accidens
ē qđ sit tale.

Colligit ēt spēē dici differē spēcifice ē qđ quo ad modū cōsi
dīq̄ se habet substantialiter determinans genus ut ut nata dīnabilis. quo ad mo
dū aīe qđ cāri nobilig ē genus cū spēē in qđ substantiē. differē ut in
quale qđ adiectiuē.

Sectio 9ta

Quid ē Proprium et quid Accidens.

Notandū sm̄ q̄ grē ad accidens ē extra eēd rei q̄ cāri in quoli
eēle ic̄ dicī cū eē ostibile existens cū hac dōne qđ q̄ p̄ma acci
dat sp̄ē et necessario existens ut modē obtingens. p̄ma ē illud ē qđ sue
nit soli alicui et ā spēei sequens ali cui eēpriusice ā sue chīs am
pectu totius spēei huius alicui. ē qđ sueni t totī spēei ā th soli ubē
tempem sueni t totī spēei hūs. ē qđ sueni t soli. alicui qđ sueni t soli et
ā semp ab eternitate fuere fore sueni t totī spēei hūs. ē semp
alicui dempi qđ totī soli et semp sic risibile sueni t totī soli et semp
spēei hūs. Et tales sunt Proprietates ē Christi qđ ē substātia distinguit
realiter et qđ ē risibile ē in subō e accidens, sicut albedo colorans
riens aliud. Cui qđ ē cabile eēd rei sed quotiens obtingens de
subō Notandū. Proprium aliquid ibē dici pariē Christi aliud tū existentiae
ut Christi ē qđ realiter distinguit ab eēa necessario tū illā ichnibat

ut talem

ut calor igne frigus aquad ehe es bale ppriu sempr uenit. subo
nec ui sui oleno abillo sogarab cbrazhisicu e qd realr den
trfeab cu ceà et bnu p ruone ab ea dicingruih d pos é extra re
phi reb ut é risibile respectu ceb hnis et bale ppriu dr ga pio
definitq; ee rd qd é extra ecà rei nrario bb illd comibb bnis
cab bb qualib qudrih qb hic tam de ppriq qm de accb esse. qd
definih seb respectu cuiq sib unialeb rei equabile.

Dico dno solu ppriu cllebaphisicu substrati qbd qcabile
definitbq; recbe eè qd qcab de puribq sth individuis in quib
necessarii q se es uoro hic cu ea dixi solu ppriu cllebi.
phisicu qa phisosphi qbd qcabile uolunt explicare diffe
gnu infallibile eeb qd dr qse é onesu cu ceà ut affirmabi
ppriesse negata necesse sit affirmare negatu eè ab hoc
signu é ppriu cllebaphisicu qd ebi dixi. Dno qcab de pluribq
sth individuis qa respectu illiq bb eè sthu qcabile respectu
cuiq superiq qd respectu individuoru sthi superiq nd respe-
ctu speci et diffeb é qualeq; n hi sthu ppriu nomen qpriq respectu
individuoru nec respectu speciei seu nad qa definitq ppriu nomen
ppriu respectu singulom individuoq; ad respectu totiq nad ugrii
bile ni ueniat solu pro ut sotinab hoc inde ppriu qd qcabile desert
b qcab ut uniale qa ni é superius qd qcab ut ppriu de individu-
uis huiq cab ut uniale ni ut ppriu. Dixi 3tio qd qcabile conue-
niens illi q; ceà qa ni é conuenibile ei solu qd qcab sthm
id ceà illi licet conueniat sit pprium cè risibile qualeq; hoc risi-
bile eè pprium. conuenit ab ea et stare et arguitur sic
é hoc risibile ergo hoc pprium qd hoc neq; conuenit hgri in
uolucri ecopho risibilitatis é hi de arguitiue qa subgaone risi
bilitatis recbe infert negao hnis ee ostra.

Obicies pprium respectu individuoru ni é ppriu id commune
quia uenit alig individuis eè ni qdq de illis ut ppriu in plibus cn
tibus ee ppriu et commune respectu eiusde regi commune respe
ctu mutaq; ppriu ani ea eiusdi et ppriu phisico diui incommuni
cabilitatis Deus N. qd ni é ppriu qd modo uni individuo necessario
dr ee commune alig cui ppriu dicbi emanatiue ratione ab eeb. qd am
emanat ea ceà uni q; individuo emanat ea alig et sic ppriu et ppriu
non ot eeb et am uniale respectu suoru substantiaru seu inferiorum. unde
diuerso respectu é respectu centis diuerso respectu individuoru respectu

quoru qm uis

quoru[m] q[uo]d ut[ri]us d sit g[ra]nd in deillis pt̄ q̄ari u[ir]t[u]m ale.

Dico 2do Quod eius Metaphisicu[m] sen[tent]ie variē ab aliis d[oc]t[or]ib[us] finit a Scoto in hoc q̄ d̄ esse e obiectiue sine subi corruptione seu q̄d ita affirit subm ut sine negat sine ens 3tiu affirmet de subo subi tu ecclā destruit et Rē definit Ens ut accidens. Imo Dicendū nāt sumpto quo ab hoc magis ens Metaphisici subi et si subinde tollat ens subi. Dubitat ut mox tollit q̄d bnis ro d̄ ens et si fabrica aliq̄m uidentid subi unde clarius solet definiri rē d̄ q̄ rectū. Absolutum intentionali ſt d ens. Abēe sine corruptione tm subi. Sit sine negat nigredinē de carbone sine affirmet albedinē de illo corui nihilominus natū cū cruciabile de ens entia. Ita ſt ab ens et obiecti ligi p̄ de regi assedo et q̄ entia sō de intentionali seu fictis tibus q̄ multa ſt accidentia q̄bus natū repugnat seq̄ram d̄ obiecto subo uti sunt diffones accid entales et q̄bus dependent esse rum subi et multa erūt futura q̄ destruet unū subm ut calor intensus in febricitante q̄ extinguet febricitante nulla mutatione.

Nota pro ſpe intellectū seq̄rde ubiū ab obiō d̄ intelligendū de q̄cūq̄ one sō cuiusū unū d̄ rēgto alio sic q̄ciuū seq̄rde et affirmū seq̄rat ſu subo.

Dico 3tio accidens Imo intentionale sumptū qualitatiue q̄bile ſt de q̄cūq̄ de fluribus subis in quale nec cōtingent neq; fluxe in fluribus q̄ idem ſt subo positū d̄ q̄cūq̄

Illigit Imo ſt accidens pōt ſ q̄ari de pluribus q̄ rum nullū illoꝝ plura actu existere intuitu cuius accidentis q̄ cōtinuū inquā d̄ aliquo modo ens illo ratione actualis inhērentie ſ instantiandi q̄ sit actus accidens d̄ q̄cūq̄ actu nisi de subo nisi tenus d̄ regri ad quod ens ibi ut actus q̄cūq̄ rem ut ſpe q̄ari ens ens Imo accidens q̄ uis d existant aliqua subā ſt q̄ ſ q̄ fiat. Sufficit q̄ sint ſpe bilia subm am intelligit denominatiue ab accidente sin existentia tenaū ut sale ut hoc albedine d̄ nāt album.

Illigit 2do ſt plura actu ens subi et d̄ q̄ semp̄ ens ſ q̄ accidit ſpēi illi d̄ ens aliu ſ ens am de accidente ens ens tradit de rei d̄ q̄ ens entia diffones specifice neq; ſt diuisiue ens ens fluit ab ens ne entitates fluit ab ens bnis cuiusdā ſ.

Secundo Ita

Sectio 6ta

Qui d Sit individuum et Quotuplex et An possit ee universale.

Notandū Imo Individuum ē correlativum Specei et grā qā dicto
Cū genere quā Species imo et ultra Ge habilia Ge cum duplex am ē indi
viduū Imo intentionale et Do intentionale Si sidereh nō ultra
qualeris Dnū ea quā illi Quaeniunt inde fundent ab Insellu diui
ctum uū Imo intentionaliter Si sidereh rectū individua Do ea quā
ei ouenirunt de fundent ab intellectu et ex diuersa modo loqm
endi de individuo Do intentionaliter quā aliud ē de natura
aliud indeterminata de ratu ē quā subj et ex modo cognoscen
di Cēl aliqm rem individuā determinatā ut Deus Petrichō
indeterminate seu vaguem ē quā subj et ex modo cognoscendi
Cēl aliqd individuū ut animal ē unū aliqd ex quibus subdi
uncttone accessis hoc ultimo ut aliqd hō Sic ē aliud ē Sub
jectabile aliud habile subjectabile dr quā immediate subjectabile
mediate et quā subjectabile ut dr quā de uno Ens quā

Notandū Do Quidditione et de individuo Imo tenen
dum ē Sumpto quocumq definiab et an possit ee universale seu
an possit dari nō communi Notandū individuū sub quo ueni
unt secundā individua quidditione ideni ē de individuo Do
intentionaliter Sumpto. an dr quā de uno individuo habile et an dr
individuū vagū universale.

Dico Imo individuum in communi recte definiri Thomo
per quā dr individuū ē se indiuisum et ab alio hoc ē in se indi
stinctum sibi ipsi quā quasi crudē et dd seu habā quoto ipsum et distans
ab uno alio. qā ultima ē individuum diuisione extrinseca dicunt
re extrinseca ab ipso individuo ām ē unum intrinsecē et individuū
diuisione extrinseca realis ex parte rei

Dico Do dah nō communi ē unicuiq habenti individuū
Imo intentionaliter simplicis seu individuū ut ē unum tale ita Dr ō,
arcos et Ouedo. Quia nā individua ab omnibus uniuocē in multa
individua hoc ē ouenient in hoc de sint individua Imo et individua
ab ō alio. Sed quā apprehendens individuum ut possit discernere ab

Sit illud individuum

sit illud individuum ꝙ ꝓt abstrahi nõ communis uniuersali
bus gñdibus diuersi cognitis quaeuis ꝙ sit simplex in hoc ꝙ
sint individua sn Scotus ab alio sicut ꝓ cognoscens ratione
ultimi differentialis ingnis ꝓt talia individua. Sed
male ꝓt abstrahi nõ communia uniuersalia ab alijs differen
tijs VG à quali et ornati ꝙ eã ꝓt abstrahi à differ. indi
vidualibus VG Petro tali Paulo tali abstrahi magis ꝓt ꝙ ipse
sibi opponit. ꝓt dari ꝓpõ unialia de individuo VG cõ
individuo Cui ut ait ipse obiicitur ab alio ex ꝓt abstrahi
nõ communia sed individua cum ens trino ꝓt addi cognitum tale ut
nullo alio ille ens unialis ꝓt individuo addi set gabet cognitum
superius ꝙ ꝓ unialis.

Obijcies Dno nõ posse differendi ꝓ ee nõ posse et
uniuersalia conuenienti. Sed individua nõ ꝓ nõ posse differen
hanc cum re ultima ab alia ꝓ non ꝓ ee nõ posse
posse conuenienti. Et nõ posse differendi. Deus ꝓ Deus ꝓ ens
differendi seu simpla ꝙ quale et clare cognita ꝙ nõ posse
differendi ꝓ ꝓt ee nõ conuenienti ꝓ Deus ꝓ Deus ꝙ conuenit cum
alio seu simpla nõ quale et confuse cognita ꝓt ee nõ con
uenienti. N. ꝓ Deus et Paulus conueniunt seu in ratione indi
uidui Deus hoc ꝙ individuum dicit ee individuum esse et diuisum
ab ꝙ alio differentia nõ in hoc ꝙ sunt patrem cum et à Pe
tro individuum ꝓt abstrahi nõ communia cum cognoscibilitate
ecclesiastica clara et confusa simpliciter abstrahi nõ communia ab individuum cognita ꝓ qualitate
ultima differentiali ꝙ male tres sit nõ differentiali ultima ꝙ gñ
hoc differt ab irrationale nihilominus conuenit cum rationale dif
fert. Quando quidem quod sit communia diuersa individua et
et individua sit ultima differentia individua sit sicut
collectiue sicut individua quam accidens certum et determinatum indi
uiduum. et tertium nõ unum individuum est essentialiter sicut alia
individuum debemus note ad dicere certum hoc individuum

Obijcies Dno differt individualis ꝓ ee realibus in duo realia
quorum ut ꝙ sit ultimo differa alterum nõ conuenit cum alijs differ
differt ab alijs

ꝑdari sc̃ꝑq̃ communis orꝫ indiuiduꝰ si em in Petro ita vt assigna
rent Ioseph sortes ita Petrinchi ung et ui cuiꝫ aueri ad ꝙd Ioseph
tabe alteꝰ ui cuiꝫ dicerat à Paulo ita dicit indiuidualis
ꝺ8 quabꝫ abstrahi in hꝰ ultimo sc̃ꝑo quo differt Petrus à Ioe:
sephabe R. N. Et. ꝓbatione Dicit indiuidualis sumptaꝝ
plicatiue quã inferiuidualis ultimo tribuiꝫ illo sc̃ꝑo quo ẽm
differt Petrus sumpta specificatiue quã indiuidualis attribuiꝫ ꝺ8
quatè illo sc̃ꝑo quo ẽm differt Nos sic dicimꝰ ꝺ8 ultimꝰ Duꝝ
raõnẽ ultimꝰ differenꝫ et adequatè sumptꝰ ꝑ posse habere
alias differas inferiores posunt ẽm sumptꝰ inadequatè et nõ Du
raõnẽ ultimꝰ differenꝫ fundo Duꝝ n tribuit sumptꝰ subia
indiuiduꝰ ꝺ Duꝝ raõnẽ communẽ indiuiduꝰ ẽ communis Ille
gi nõ indiuiduꝰ abstrahi ab oꝫ indiuiduis quo indiuiduus
sunt modo clarè modo obscurè cognita et sic indiuiduus dicitur
abstrahi ꝑ indiuiduus clarè cognita et ab ipsis quãtalibꝫ ꝑ posit
abstrahi ulteriorꝰ nõ communis sicut abstracta ratione animalis
rationalis ita ẽ rationalitas nõ contrahi ꝑ abstrahi ad ipsos ẽm abstra
hit nõ communis indiuiduꝰ ꝺ cognoscuꝫ nisi indiuiduus in recto
obscurè modo unius vnꝫ ipsi indiuiduꝰ inseꝰ diuisa ab ipso.

Hic ꝺ8 Indiuiduꝰ habile Duꝝ ẽ ꝺ8 unꝰ tm ꝙd ab ipso
ꝙd ab ipso ꝙd ab ipso ꝙd ab ipso

undum quid ē rāo singularis ultimo determinans nāz ab oby alijs
et sic esset illā entitatem cabilē alijs. Sīlr ab oby indiuidu
is. Do intentionalis sumptis abstrahi una rāo communis
qa ēa indiuiduā uniuocē in hoc ueniunt qd ēt libet eorū de
fine ēt sit ēt abile et immediatē subijci hec hinc n dabi
tū ēt abile rum n sit rāo unialis qua ēt spiritus ēt cāri de fu
rib ēt reuocat ad hec ē ad ppriū sit ēt ēt rāo sit vlt
ē indiuiduū ēt cabile ad ppriū indiuiduū em ē denudē
dm unū ē ppriētas entis ēt abl ista ēt cāl ppriētas de Rō ei
ppriētas nāe sit existere singulariter ēt hoc ēt rāo Rōis
ē indiuiduus hoc ēt rāo partim specifica qualem ēt cāl de
Rō rāo hnis ē cāl partim ēt rāo ppriū qualem de illo ēt cāl
rāo unibilis qua cuiusq; à nobis ut sit ens ppriētas hns.

Dico ad Indiuiduū uagū n ē unialem nec dabl à parte rei
de sit actū intellectus sed multa uagē et indeterminabē
cognoscentem rāo hui qa licet indiuiduū uagū reflectatur
tam dicit bi cognitū sed abstractiū ēt qd illa plura fi
ant ea trinitate unū unde hoc ēt cāl Rōis ē aliqs hoc secundū
se. cui hoc sit se ēt negatiū ēt cāl de indiuiduo uagō ad illud
ēt abile ēt in obiectū ēt qd tinet ēt rāo ppriū sic Rōis ē aliqs
ad tinet ad genus ut ad sit genus de rinde qa absolutē indiuiduū
uagum n ē ēt abile nisi ē unū dū nāa qua importabilis
n ēt abl de pluribus ut nāa cuius sicut n ē unialis Rōis ē Rōis
licet pluribus possit applicari qa n applicat sua obm ut ēt
cuius ēt dicendū ulterius ad obiectiōe ēt ppō ēt cāri indi
duū uagū de pluribus ut Rōis aliqs hoc Raul ē aliqs hoc di
cendū singulū ēt cāl de pluribus dnūcē. Adquocē dl ēn ēt cāl
de Rō modū scandi cognoscibl em sōlm ex parte ēt rāo. Sin
gularitas indeterminata et qd de diuersa una ab alia Rāo di
cta qd existunt à parte rei sunt determinabē ut hoc determinatē co
gnoscunt et sensibē. Dīm ad hūj ppōnis ugē aliqs hoc currit
ē indiuiduū uagū de aliqs hoc licet et benaby. qa ab intellectu uagē
ens ind eternale

et indeterminate representatur de nobis à tali actu ipsius. Indiuiduum unaquaque Petrus Paulus et Ioannes ibique Virgo hoc currit. Petrus est homo. Indiuiduum à me quoque et indeterminate cognitum.

Ultimus modus Deus indiuiduus est ultima indiuiduatio Petrinitatis sub hoc genere hoc individuum habet Petreitas. ubi unde Deus individuus ipse abstrahi sub aeglio ipsius et communi nam subiecto ponit et ultimo huiusmodi individui vis Petreitatis dicitur seu individuus ipsius et reduplicative sumpti. Petreitas et Paulenitas sunt sibi Petrinitas est individuus petrinitas individuus huius quilibet enim individuus nihil habet, quia unus habet alius et illa unde ly hoc communis Petri et Pauli. Deus nomen nam Deus nomen scandi, aspicio quoque scandi de Petri et Pauli.

Ultimus Deus docere aliquos pepe individuus quia Deus intendibiliter sumptus est unus ale qua ab ubi individuus unius quia abstrahi non individuus nego sustinebit ad Stus Petrus ga cah stringenter nego ecclie cognio emofudens nonem individuus nego cohingens individuus nego Petri de Pluribus differentibus Petrus Christus in Petri ga hnt eadem ipsa Petri nemfe cognitione ipsius sed licet in nobis differant.

Distinctio Quarta

De Predicamentis seu Categoriis Aristotelicis.

Predicamentum Genus est Categoria hoc est accipe quod quid instituit de Subiecto quo nam de Subiecto quid numquam est aliquam entis Species et individuum incipientium à summo genere et ad genera media ac species descendentibus usque ad individuum. Sic Substantiae gradiamentum quia obtinet Subiecto primo et ordine nam incipiens à Summo genere quod est Substantia. cui gra inserviunt ad species vis corporeitatis, aqui hoc decendentia usque ad individuum Deus quod sua gra divinum differas sibi oppositas ad latipositas vel patet in hoc Schemate.

gabet in hac Schemate.

Decem communiter assignant Sacramenta in quod ens virtu-
tis dicit Substantia, Quantitas, Qualitas, Relatio, Actio, Passio, Locus
Tempus, Situs, habitus. Dicunt hic de ente creato, qua Deus ens
increatum. Sub nullo Sacramento ponit nec ens, nec aliquid entis, non-
dum Thomas Aquinatis, Augustinus, et Scotus mod. Quia Substantia, et Sup-
positum genus primum, et Substare accidentibus, et ab illis, sicut in-
terius ponit Deus in alio ordine Substantiae, nempe in perfectibilis.
Ludemus hic quid sunt hic Sacramenta, et quo, dicit relatio
in qua potissimum hic disputat fundet. Et Vasquez ait agendo de Sa-
cramentis primus agit de Eucharistia, 2do de Sacramentis in
de post Sacramentali. nos ea innitendo illi agemus in una sectione
de Eucharistia Sacramentum, Sacramentum ob post Sacramentis in 2da sectione
ne transcendentali in 3tia de relatione Sacramentali.

Sectio 1ma

Sectio Sma
De comi Predicamentis Predicamentis
& Postpredicamentis

Notandu. 1mo ante ꝙdicamenta dicit intelligit tria in complexo ꝙcipue univoca ꝙdam ꝙ analoga & equivoca Univoca sunt q uoꝝ nomen ē commune multis rōne cuius dicit nomini accommodata ē ratio ē ut hoc ē quod si quoꝝ nomen sit commune rōne substē nomen stat significata ut animal Analoga sunt quoꝝ nomen commune rōne substē nomen sit ꝙta partē ē ratio diuersa ut sanū respectu medicinē potus unde analogia dr ꝓportio in aliquo ebscuenientia cū aliq multa sint quē secūm in aliquo conueniunt sic ens dicit analoga. Equivoca quē sortita sūt nomē ꝑ ꝙdam casū ratio diuersa dicit analoga aliqm medium ꝙ secūm n̄ habent nomen simile, sicut animal cinis & ignis habent nomē nullū. Predicta dicunt ocreta quē accidunt sub appellatione alicuius fōrū accidentalem albū dicit albedinē ē a ꝑb. Stabi ut habeat habitū ratē ē habitate ebo Predicta abstracta ē fōrū intrinsecā ut albedo albedinē abstracta ē fōrū extrinsecā ut cognitū ē cognitionē alia partim ē fōrū intrinseca partim ab extrinseca ebo ut ē sit ens ē primū Quidam hic doctores et multi dicunt ultimū ens ut sit ꝙ dividit in 10 ꝙdamenta equivocū dividit ab hoc ē ultimū ens sit sumi uocabulū ebn analogū respectu ꝙdamentorū ultimū illius univocē ē ꝙdam quoniam.

Notandu. 2do quod ens ut sic sumptū genus dividit in 10 ꝙdamenta n̄ ē divisio ꝑfecta ex immediata potestatem ens dividit immediate in creatū et increatū, in substantiā et accidens ebo ita sine fundamento dividit in 10 ꝙdamenta ebn in figura ē in quantitate nec ebn membratio distincta situs ē ebn habitus actio et passio n̄ distinguunt sese ebo pendet ab ē ut bonū divinū poterat authoritate alterius dictum aliquē quāb. Deus ens ē producibilia in esse ens rē ebo ē habet ens rationale ꝑ nec ꝓsunt excogitari plures modi positivi quoꝝ una res inē alteri ebo ꝓsunt assignari, sed n̄ ꝓsunt assignari plures modi essendi essentiales ꝙdicabiles seu n̄ ꝓsunt assignari plures ꝙdicabiles ꝙdicamentales

Explicit hic ꝙdicamentum

Notandu. 3tio

Nobandi 3tio Predicamenta assignandi et abstrahendo
Opus Unitas, Posteritas, Simultaneitas notus et modi habendi quidditates dicunt predicamenta quæ de illis ejus abstractis predicamentis inferiuntur de substantiæ nomen dehis
et Ludwig de Sint. ut his abhyperbolis breuit. Satis facio.

Ad. Ens et unitas et deus et creatura substantia et accidentia. Ubi enim reperit de nomen entis et nihil quod scatur nomen entis hoc est ens nihil quod simul ubi ibi quidem Deus creatura substantia et accidens opponuntur nihilo Omnia enim nihilo et est ens. Ut possit enunciandi a differis et differt ab ente in statu quasi quod entibile ens non dicit dependentia nec transcendentia secundi dicit differt ullo modum dicat de alia creatura entis quod est opponi nihilo seu non entis in statu quasi quod ens unum et ens unum et deus ens aburd ut substantia quin accidenti ens enim sic ens nihil aliud est nisi de quo est affirmare existendo quod est opponi nihilo. Prædicamentis est Deus et creatura substantia et accidens. Differt entis Notatus et abstractus seu independentia et dependentia ab alio dicit quod ens actuale ens non scripsit quod possit accipi cum differentia non existentis et modo similiter quod scripsit differt entis quod ut differt non existentis accipit differt ens non scripsit quod scripsit et arguitur ens non scripsit ut. ubi enim descendens non discernit differt in ente nec in differt ens fundamentum hujus positionis est notatus diuersum entis et diuersum differt. Dans enim notata entis communia deo et creaturæ substantia et accidenti nunquam opponi nihilo non est notata differt propria vel notatus substantia est opponi in abstracti seu est independens a subjecto notatus cum accidentis est opponi participati seu est dependens a subjecto et sic de aliis dicendum.

Confirmatio Si non possit accipi ens sine differt et est ratio de non possit quia impossibile est differt hoc autem absurdum quia esset impossibile in aliis dicit ens esset possunt accipi alia figura sine accepta entis. Et enim potest accipi ens sine differt quia impossibile illis. et de facto atheni accipiunt esse divinum quod est ens et non negant Deum esse ens reale Stoici Philosophi aliqui piunt eam modum et illi negant esse res et quod quidam ens aliqua sit possibilis. non accipit quatuor ex parte subjecti ens alias substantia adhærent an hoc an illud sit ens sed esse ipso accipere quatuor et ex parte ens deinde accidentia ut est ratio accidendi non est quatuor differendi ratio. nec ratio differendi includit quatuor accidentis seu ratione accidendi ac consequenter nec ens includit quatuor differt ac consequens nec ens includit quatuor differt nec differt includit ens quod am objicit ens ex parte rei transcendens ita Dicendum ex parte rei am Sumptum ex parte actu. Seu scriptum quatuor non dicit ens transcendens de illa quia nulla res nec ullo realitas dari potest quæ maior identice non possit non possit quatuor esse Sicut non potest dari res quæ non sit aut de illa potest accipi sine realis.

Dico 2do Substantia est ens per se existens seu subsistens et non dependens ab alio tanquam subjecto inhæsionis cui opponitur est Anima non est esse in alio tanquam in subjecto inhæsionis 2do Sustentare accidentia 3tio per hoc creatura est sede illa accidens sic aqua creatura est igni ratione frigoris et saloris 4to est receptivum creationis et in gradibus remissis et successive Sic potius et nunc est albedo potest nigredo 5to non recipere magis et minus hoc est non est intensiore unaquæ alia ut hoc est est magis substantia quam lapis 6to est per se ipsa Anima indivisibilis personæ et dependentia quidem subjecto adueniunt. Ultima substantia est complexa quod non est ordinata ad aliud ut malum Anima. Deus et hoc ultima complexa quod est ordinata ad aliud ut malum Anima et non substantia. Ultima corpora alia incorporea Corporea dividit in astra et animata et animata in sensitiva sensitiva in malle et in malle realis in individua seu in Anima substantia Anima substantia in complexa et in complexa quantitas et accidens absolutum exigens extensionem rem in ordine ad se sed ingenerabilitate

unita Corporis.

re n̄ ꝑ ee de tempe et in ead de parte. Aglea è ꝓpō obiana
p̄ualiua obnoxiosa et ꝓclitiua Franc de ꝓpriam tria duor
qualitatū in ead parte sub dg intensaru, ut alter et prior in
dem gradu tri et amor Diuatiua è in Ioū et eig certanti in sub
assūpt hoc Deus odnoxiosa è in Ioū et eig negatōe seuꝫ
cetā è Dolatiua è qd negatiue ch. tale fundamentū cū trio
ut Trin è filius.

Sed et Sacramentū è p̄ceptiua et positiuis Sed am
modi è ꝓhib ꝓtua et positiua q respiunt hoc uersicalib

Semore naa p̄ig ordine dr honore.

Cad casto Decimus ee prius.

Prius tempe dr de actibꝰ prius gn̄ aliud sic dda priore Da
tude Prius naa p̄ig è caa alterig rams. ead e hem cū et in ead
ti ei illo actibꝰ sic sit è prior Iuce qa à tale de gen et Prius
ratōe dr Prius tac Lū seu in subiectendi oga. ppō intellectꝰ in
una indiuisibile entitate scipit p̄ter positiue unū quid cad
alterius et q̄ una inferq ac altera n am esbra. q̄ tale in seng
cilla dentificata sic cad p̄ig ratōe gn̄ hoc fiebat in inferq
e hoc oo e aal n̄ contra. Sinus ordinator ordinatōe alio
rū n̄ se sic listed et priores syllabis et syllabe dictionis p̄ig Prig
honore fundat in eminentia seu excellentia unig ab alio ꝓcausa
e prius sedit et Deus senatore. Tale Prietate nad reduoꝫ
Prioritas originis ingta ch. qua originans è p̄ig originato
principiū Principiabile ordine de pendentia.

Abu Positiuū camentū è Imutabilitas de qua dr dicen
dū de priuatiuo nemse tot modis ꝓ se aliqs ee Nō vq si
bonse Nō raa obo

Abu positiuū camentū è motus quig Locale numerat
alteri Generatōe corruptione augmentatione diminuone alt
bratōe et Locatōe seu motu locale de quo dicit in Physica.

Abu positiuū camentū si modi aliq habendi si am aliq haben
Ame uenire intrinseca sic hoc hī ab Ide et ornatus sic hoc
hī manu sedes obo Dtio ꝓ Circumpone seu adiacentia sic habet
Vestis fraxea obo Dtio ꝓ Ornamenta sic uas hī uinū Cereuisia

Dtio et ian Scadomi

Sto ejus seu dominium sic habet posse poni a gagus ebr

Colligit Anno Plures eē Objectiones circa scientiam Animæ in qua
asserunt Entes posse speciari a differs et vicissim differs habere ab
inuicem respondentibus sicut respondimus in Cognitionibus in actu et reali
ubi dicti fuerat. Secundo quod possit scire realiter aliquid ut differs
ab eo accepta a alio ut ens sine scire ens ut ens Respondemus nihilo
minus quod scire ab differs et omnis quod sit nihil eē quod non sit ens ma-
xime ut hoc scire fiat ut ens et sub alia formalitate. Tertio illud quod
dicitur cognosci differs Entis, ut cognosci non nihil, et cognosci non
Respondendo nec cognosci ut nihil nec ens Quarto differs a nihilo
et ente solum cognosci ut differs sub formalitate differs seu formi-
ne ad conceptum obiectivum differs. Quinto cognitioni cognoscentis
ens differs a cognosci quod se secundo ab ente et a non ente secundum
eum differs a eē cognosci quod se secundo ab ente et a non ente secundum
Dicitur debere quod scire aliquid eo quod habet ab actu habet
aliquem sumptus in volui ad aliquem partem Metaphysicam constituti-
uam sui differs am scire sumptus in uoluit ratione Entis aliquem
partem Metaphysicam sed obiectiuam sui. Ad hoc dicitur illam rationem non
additum sicut realem et ratione nostra Additum ad ens per abstractionem
onis ingerbat actualis Partici pabilitas Entis ad illo formam.

Colligit Deo substare eē fundamentum immediatum radicale alicui
ordini Sacramenta distinguuntur Duo diuersos modos aliquos
Specie de una substare sicut de Ordinibus duo substare specie differ-
re Ordinis unus Specialis ut substratum eius et sic substare et ut
obligatum et sic Sacramentalis inhærentia et sic Character nam
eē nam sic inhærentia sine habens ut absolutum et sic Character nam
eē Quantitas ut respectiuum et sic Relatio
Quantitas ratione sui eē Qualitas ut respectiuum et sic Relatio
Sacramentalis nam sic se habet modum causandi et sic
ab agente nam Causis ab effectu actio et ut actio
rem ellentia et sic eē ellentia unum modum significandi aliquid
ellentialiter et sic eē ellentia unum modum significandi aliquid
cōstituta ē aliquid tempus ē denique nam obligationem ē causa nec men
suram et sic ē Sacramentum Nouæ.

Secti

Sessio Sexta

De Relaõne transcendentali.

Notandu Imo de relaõne transcendentali in tã eo q̃ sit fundamentu unius alterius q̃ deseruit ad unionem Philosophi dr q relaõ ꝛ referendo unu ad aliud ẽ q̃l ide q̃ respectꝰ seu ordo ad unitꝰ rei ad aliã seu unius rei ad aliã definit ab oĩe relaõe ut sic eo q̃ ista ẽ ad aliud sicut q̃ definiri ꝛ rõ patet. quia unus respicit aliud seu ẽ ipse respectꝰ unius ad aliud. ubi p̃ ad aliud intelligit o ẽ actuale ꝛ ẽ aptitudinale seu possibile. ex hac definitione patet regula ad 1ª relaõnẽ Imo ut sit fundamentũ transeuntis fundandi fundamentũ ẽ q̃ referri ad aliud transeuntis ẽ q̃ ad q̃ referri fundamentũ. Caõ fundandi ẽ baa seu rõ propter q̃ unum referri ad aliud. Caõ fundati ẽ q̃ ad q̃ refertur. Duo ut extreme relatiua hoc ẽ fundamentũ et transeuntis ab inuicẽ distinguunt realr ꝛ saltem ratione quia relatiua ad ẽ oppõ et oĩs relatiõ ẽ ad aliud nihilominꝰ oppoñ sibi ipsi nec referri debent ipsum. Notandu Imo quoniã diuisio relaõis alia ẽ inter res in Deo et personas diuinas alia creaturã inter se q̃ realis. Iste alia ẽ realis quã ad intelligendũ ab intellectu ut ir Cai ens filiu alia rationis quã etiã defendunt alii intellectu unde rõ referente ad aliã quã relatiua dicitur ut casu dicti etiã n̄ in re Petri alia ẽ Christica q̃ extrema quorũ unum caat aliud ut ir caã et effectã alia inter personalis ir extrema quorũ unum n̄ caat aliud ut ir caã et effectu ir alia ẽ aduenies inhiãs ecus quã possibile subiecto fundamenti et trii n̄ q̃ resultans ut possito Deo et Paulo resultat relaõ similitudinis utrãq; aduenies extrinsecus quã ẽ in tribus q̃ petuerunt esse et referri ad se. ut Petrus potuit cadere et n̄ cecidit Dr Paulus de tali relaõne multi negant et merito. Iste alia ẽ mutua alia ẽ mutua mutua ẽ in extremis quã ad ẽ mutue referuntur ut relaõ Dñi et filii et hoc aliter q̃ propter extrema propter eandẽ rationẽ se respiciunt mutuo ut duo albedines distãtes. Duo duo extrema propter diuersã rationẽ mutuo se respiciunt sicut Dr Ioãnes caã respicit filiu filiꝰ quo Ioãnes effectu respicit. Ita sicut prius et posteriꝰ respiciunt se propter diuersã rationẽ ut ens et actus. Duo unum

extremum

exbrem d respicit aliud et d cohare rq uisio respicit ee alr obm nec ee hbe uisio sine hac obo obm am ꝑ re camsi hbe uisio n bt. Demq aliare lat ē q camentalis seu accidentalis, quod n ē dicere rei ita ut absolutū rei possit existere quo ad entitatē eam in Dnarch relata sic Deus est absolute hoc tamsi in Dnarch Dr Pauli. Ens transcendentale res realis qui ē de eē rei quod refert ita ut unum sine alio n possit esse ꝑ quod unum cognoscit in recto et aliud cognosci in obliquo Hinc est Ens actualitas ꝑ sic cognitū eē alr refert ad obm ga est in rerū sine obo sic creatura ee alr refert ad Deū sic refert accidens ad subm. Relatio transcendentalis alia Dr dici Deo deus sine alio et hoc posit n tm ꝑ explicari sic creator nego esse sine ordine ad creaturā ee tm ꝑ alia Deus ē. Deo unum sine alio nec ee nec cogi od ut creatura sine creatore.

Notand d Sto de obrum relatione tū camentali qm transcendentali inuicata ē quēstione hr Durhara in quo sibi alig ex Docent assistere in Sto Tho in compleo hord in fundamento istius et ratione fundi alig in sola ratione fundandi alig in solo fundamento onotant istud qm ad hoc sequemur sententiā secundam sectione sequenti ubi de relatione camentali hic am obm respondebimus ad quēstionem relatio transcendentalis n tm sit re entitatiua reby absolutis sed ad sistit humanā et quidditatiuo accepta illam ita ut ea rei absolutā existens relatione Deo ꝑ differt relatio transcendentalis a camentali.

Dico 1mo Relatio transcendentalis n ē 1mo ee aliq reby absolutū seu quo ad ea ꝑtinet. Ad tm ē Castis seu ꝑprietas sub rei absolutā transeuntis in relatiuas hoc ut patet q ē 1mo ee alis seu ē de Genus ad ens ita illarū Rel 1mo Relatio transcendentalis n constituit re absolutā in ee absoluto nec am ē genus nec differa rei absolutā quod requiritur ad existentiam alterius rei inclitae ea in tertio re absoluta constituit in ee absoluto ꝑ respectu respectum ē relatio sunt effecty formalis ē ee respectiuum seu respicientis tm ee sm absolutū et respectiuum si sibi opposita unum sm oppositum ꝑ dat ee formale alteri opposito. hinc diuersum oppositum definitionis ee sm absolutū ē inter rere tm ee ꝑ respectiuum ē regere tm hoc am ē ad radicis quod Qab Deus ē rē in eo ee constituit ꝑ transferri ad aliud qd sit relatio ex natura ꝑticularis fundari in aliquo ratione sunt quoniam ad sit. Liber cuilibet tenuitatis tm do ꝑ aliqd fundamentū in subo qd sum adueniat reliabilitatis in suo ē n ē 1mo ee alis nec 1mo constituit ee ad qd ꝑ res absoluta in

suo ee ex absoluto

cuo ge absoluto aciji sine respectu dependentia cm ecclie p̃ quã
surdã à Deo fundata in eãdẽ ẽtis creatis q̃ illo dependentia
hãt dependentiã aliqm à cãa extrinseca cui tã cm extrinseca nõ constituãt
eccliã re ipsa scãm intrinsecã.

Officium hmõi n̄ posunt aciji sine ordine ad finem
relatõ transcendentalis. Et hmõi ordo tã ex parte rei absolutã. p̃ nõ
fit creatura sine ordine ad Deũ q̃ eccidere sine ordine ad subm ẽ
fieri sine ordine ad habitũ mãs sine ordine ad p̃fectum actum sine ordine ad
obm. Et multa n̄ possunt aciji sine ordine ecclie ad aliud respectu q̃ dicta
sunt et hmõi ecclie N. secundum ẽ tractatu ad faciendum ẽtia. Et n̄ possunt
aciji secundum ẽ quatenus n̄ dependentia finalis ẽt ad eccliã rei et ad p̃fectiones
ẽtiales metaphisicas. Et respectu inadequatã dependentia tractatu ad ipsam
eccliã et n̄ ad faciendum ẽtia metaphisica. N. Ultimo dicendum de creatura
ut creatura reduplicative sumpta ut talis cm n̄ fit aciji nisi ordine
ad creatorem sumptum ut specificatiue quã creatura n̄ dicit hmõi ecclie
hunc ordinem, sic hoc ẽ creatura et hãt. Sufficienter definitum est rationale
sine hoc ordine ad Deum. Alii cõ negabant Deum et secundum ordinem
ad Deum esse n̄ negabant integrum ens hmõi ad rationale. Et cum
ens rationale n̄ sit hmõi ecclie aliqd. Sufficiãs cõ aliqd Deo ecclie seu
Cassio Metaphisica. Et quod aciji creatura ut creatura reduplicative
dicit hmõi ordinem ut omnimodum et ab alio. quod cm aciji creaturam specificatiue
et ut aciji secundum quod ab omnimodis et ab alio cui n̄ habent
complementum ecclie specificatiue ordinem ad Deum. Alii negabant
sufficientiã indicia esse rem comprehendendi cum omnibus illis cum quibus
constituat ens rationale. Et quidam n̄ valeant n̄ possunt ens rationale
ad ipsam adoptionem creaturã ecclie diuinum quo admittendi et accipi
Valentinus q̃ licet n̄ ultimodum similitudine ecclie similiter n̄ habeant
tã aliqua similitudine et imitatione.

Officium Dei ecclie specificant ab obtu et quod ab actibus actus
dicunt Amor ecclie ordinem ad obm q̃ cm specificat ab aliquo nec ecclie
nec aciji sit sine illo. Et actus specificari ab obtu extrinseco ẽ in
trinsece hoc ẽ ut a parte ecclie constitutiua eiusdem actus ut a causa
efficiente extrinseca intrinsece cm actus specificant à suo
entitative licet nobis ignotum unde obm ẽ principium actuum modum et terminum
virtutis. Et eodem actu aciji principium cm specificet ab obto.

Sicut Deus Petrus transcendentalis refertur à prædicamentali
tali Amor qui a fundat in ipsa essentia indeperdibiliter trinitaria

Sive actu exi. tal trnûs sive ẽ. Q̃ camentalis am̃ accidit sui
camento segerabilis regnũ q̃ actualẽ existẽ trni. dr ẽ. ẽ aliq̃
mutaõ ratione cuiꝰ hic les Bruno exurgat dubitanõ dnõ relati.
Sic qa transcendentalis ẽ ista ecclie rebꝰ q̃ ab res sine illarũ posit
cipi ꝑceptu adequato, et possibo fundamento seu extremo respec.
bili tranno rem̃ contalis hoc tpe nec Deꝰ ꝑt impedire trnũ sine exi
stente sive possibile ad quẽ exigit hinari sine relatõe am̃ Q̃
camentali ꝑ res cipi ꝑceptu adequatu et ea ex q̃ fonat subnsecu
tabrem̃ referibile nõ de necario fini ea trnûs et relatõ. Sic qa
transcendentalis respicit trnũ aliq̃ terra ipsũ agendo Q̃camen.
talis ad respicit trnũ ad quẽ trnũ nulla alia ꝑt ex relatõ dnõne
tribuendo ista Q̃camentalis ẽ accidens pelitꝰ ex in subiecto
et specificat ꝑt hoc q̃ sit ad aliud transcendentalis am̃ ẽ accidens
de aliq̃ ecale ista Q̃camentalis ex ẽ totũ ad aliud seu ẽ ordo ad
aliud. Transcendentalis ex ẽ ꝑt ordine ad aliud dicere Q̃camentu
aliq̃ sit dep ea creatura ẽ Deo cipiẽ ꝑceptu creatura

Obligit. Imo nõ obiectiõ ista ad oluõẽ Respondeꝰ
ultro. Imo ꝓpositi ex adequate sine ꝑceptu agnitionis seu sa.
pientie Dei cadẽ ex ẽ ꝑt ex absoluto et respectiua qa ex sun.
dan̄ ꝑceptu respectiua ideoq̃ q̃ ponunt a priori ostendi bonũ ex
sibi opponunt ex relativũ et ex absolutũ hoc ẽ regrens trnũ ens
regrens trnũ et em duo qa sibi in subordinata ea diuersitam
q̃ hꝫ nõ ꝓ fieri una ex specifica. Sic ea subsistẽ et accidente nõ ꝓ
fieri una ex absolutum ex absoluti nec attributi nec rom.
plexa respectiua trnũ ẽ diffẽ attributiue dr tm̃ unũ ꝑfectionem
adcubitud. Ista Relatõ transcendentalis dr dr ecale n qa ẽ de
ex rei absolutũ dr qa fundat in ex hoc ẽ ex in ratione ẽ et tum.
camentu talis respectꝰ seu dependẽ ẽ. Relatõ transcendentalissi.
tutiue ex. Sic ex in ratione ex abstrahit ab alꝫ sui ꝓpionibꝫ
in que et attributione et gerentibus et inscriptu dr nec cipi ꝓprietu
nec inscriptu dr nec relatõ dr abstrahit ab utrũq̃

Obligit. Dr aliqua dr relatõne Dei ad ẽ ex relatõne
transcendentalis ad em alia transcendentalis em ẽ uem ex realis habi.
fundo seu respectꝰ ad aliud ẽ. Intrinseca rei qui respectꝰ relatõ ad Dꝫ
Dei nihil ẽ in intrinseca rei absoluta et sola dnõ extrinseca ab intellectu

cipiente aliq̃

concipiente aliqd vndiue ad aliud pt imperfectione duobus
ñ pt sigere res, qua ñ inde nihil pt attribuiñ tñ de solide sancto
obiprentis soñ secñdm de imitacõne rei alicuius positus qdimmed
representh sic accipiñ res spiritualis fmodu corporis Angelo gendu
Suuantes alati.

Sectio Stia

De Relacõne Fundamentali

Notandu mo ex suppoñe qd enñ relacõnes eã ante vel genone intellectu ligatas in Diuinis vel in creatis ex qd dicñ mul
ta Sntia qud ñ possunt intelligi nisi in ordine ad aliqd et quanto ex
ytantes aliquas res sñt ales ex aquales equalitas am exclusive. Ne
cessñes Dabiud ex inquo sic sñt hñ relacõnes cum ad relacõnes
regrang nempe Subdamentu trmus et ratõ fundandi Dubiñ inquo ex
sñs existit relatõ. Nominales cuigby Ockiaga Vrbadac, et Cuindc
dicent relacõnem fundamentale ex ordine ad fundamentu trmi ex
racõne fundandi existig in illor relatis essñ, subg inhñsa
tis, ex alis attributis. Racõne assignans qa abstato quocunq ex
his ñ manet relatõ hanc em assignans regulariter docent Du
ran pro pro ponit aliqd totu essñtiale et pt ex qd ponit aliqua partes
pponens totu sic queritur hñ peruente unionem qa pnt intrinseca par
tes ut pt fiat et ex qd totu arquitiue sñt existentes nempe qa pa
rtes alicui ex alio unum totu sic peruente Deo peniret hoc arqui
tiue Quia hoc ex alio unum Deo Ex Soarez et cum ex multis do
centes relacõnem existere fiat in solo fundamento quinto ontiatenus
ad gñ sentiã intelligendu.

Notandu Sto. docet hec Sentia Sñt Relatõ fundamentalis
ad dquatã ex entitatiua soli fundamentum ratõne rationata ab illo dis
tinguitur ingntu ex aliqui fundamentum ut ex entitas absoluta et ñ qua re
spicit aliqua trmu. Docet Sto Relatõ in recto dicit fundamentu
in obliquo trmu docet Sto Relatõ exigit ex alio trmu ñ ut partem
intrinsecã sibi tribuit sed ut adiacentem extrinsecã seu ordinabilem
ti et intrinsece requisitu sine quo ñ dnat subsñ relatõ. Docet ex
Relatõ quo ad ipsa entitatem qua ex fundamento ñ dnat sñ fundas
mentu relatu ordo quasi trm. Docet Sto peruente trmo manet totu

Relatõ quo ad

relaõ quoad ẽntitatẽ ẽ vñ quid ad dnam ẽ dnes Gta licet relaõ in suo
genli, scripta dicat solũ fundamentũ ordinis trinũ ẽ sic ẽ distinguibã
fundamento realr sumpta vt completè et integrè cu obg rebus ẽ
distinguit od realr a trinũ. Docet Sanctus Ecclesiã ẽ quãdã absolutã quidq;
sibi singulũ a deo stabilitum illud ordinari ad gl illi ẽ effectũ sui finalẽ sicut
albedo posita in pariete ẽ ꝑ se sigh illud ẽ dnare albũ aliaz ẽ ꝓ regedi-
uas quã licet identificẽ cũ subo ẽ tribuant tñ illi dnaõ ẽ effectũ
sui finalẽ. nisi ponãt aliquid extrinsecũ regentẽ, sic cognitio ẽ dnalis
procedens ẽ sic ponah in deo ẽ in alio subo in esse ꝑ se naturalis sorti
Sanctus nãb habẽ ẽ dnãt illud ordinẽ ꝑ se ẽ ẽ abiq; existentẽ ẽ tã sic obiect
subordinẽ ẽ obligab nisi ponãt actionẽ qm̃ vñ subo ponẽ ẽ actionẽ totalẽ
obiectus deh. Dicẽt Duo aliqua ẽ intrinsecè seu negatiõ regulata ẽt
ẽ intrinsecè alia ẽ partes dicendi intrinsecè regni ẽt ẽ intrinsecè
compositũ, aliqua ad ẽ intrinsecè regulata ẽ vñ compositũ intrinsecè sed
forte ẽ ad extrinsecũ cadẽ relatio ẽt cadẽ scitr nec ad nec aliq ẽ esse effectũ
sic ẽ ipsa Dei nec ad nec aliq ẽ esse possibilitate creaturarũ ẽstẽ fun-
datarũ ẽ ad extrinsecũ ẽ ad hic positis fundamentis
Dicẽt Relaõ ẽ distinguibã a fundamento nisi sola ratione rationata.
Seu Relatio ẽ ipsũ fundamentũ ordinans trinũ ẽ ad actionẽ ẽ alterius regulati.
Ratio ẽ Quia Relatio in esse ẽ, ẽ suũ totũ ẽ ad aliud ad relatũ fundamentũ
ẽ ad aliq totũ ẽ ad aliud trinũ ẽ nec partialr ẽ dicitur ad aliud ad
ipsum sit illud ad aliud ordinẽ ad ad relatio fundamentũ ad ẽ ad achus
regulati trinũ. In eo ad extremo solũ ẽ relatio ad aliq relatũ sicut addit
scitũ trinũ cognitio ẽ dnãb cognitũ, solũ ad fundamentũ dnãb relatũ
ad in solo fundamento ẽ relatio.
Obijcies Imo Illud ẽ pars ecclie intrinseca absolutus aliquid quo
sublato ẽ possibile ẽ impossibile manentibq ordine ad alq
sublato tripo manentibq reliqs ad monstrat relatio ẽ ẽ trinũ ẽ pars ecclie
intrinseca absoluta relationis ad relatio ad ẽ sit in solo fundamento.
ad ecclie intrinsecũ R ad ellatiue ẽ ẽ Gerentis ad ad manet cognitio ellatiue
quia ad ẽ pars ad ẽ ẽ Gerentis Deo pereunte creatura ẽ ad creatura
ad ẽ pars Dei ẽ ẽ ẽ studiua. Ad nonẽ pars ẽ ad intrinsecũ absolutũ
regulatũ ẽ ẽ hoc ad ẽt tale quã absolutã manentibq reliqs ad manet totũ ad
ẽ ad modũ ad nec trinũ nec aliquid circumstãs necessarium regulatũ nec
modũ ad ad modũ effectus ad ẽm ẽ esse ẽ ea ad aliquid ꝓ possibilitatẽ ẽ
ẽ ad esse aliquid illud scitũ ad pars sic actus liber Dei ꝑ ad ẽ tuam ẽt
intelligi esse creatura ẽt vñ creatura ad ẽ pars absolutus illi, sed hic

Sit ipse Deus

sit ipse Deus n habens partes. Ad Dicendu parte eé, d gd componit totum solet nõ cognosci pars componere totu & negotiada hoc d gd nece obm nec eternus nece caa eta Sed definit mab una ab altre gd nec e gd nec gbtu e positiue ab inductione partiu unius mende ppetiche d ea gd sit manifesta partes sic gd usu mar explicabit sit uinere faciem ipa fidea manifeste ut enbia reliqua ex illis arguimg an aliqd uigat.

Obijcies. Relaõ resideret in solo fundamento tanq positu solo fundamento eet relaõ qa posito aby intrinseco sit tuitiue rei necessario ponit eã rei talg posito solo fundamento ponit relaõ gõ. R. Posito solo fundamento ponit relaõ quoad entitatẽ d gd ad effectu formale seu denoiõ relati. Sicut ablata figura manet alby Dei liber potentiay quo ad entitatẽ in quo ad denoiõ potentie entitatiue relationis ipsi fundamenti cum ratõe fundandi effectu aũ formalis relationis d actu referri &c. Deinde licet albedo talbedine ad aliu albedinẽ similitudinis formaliõ gõ solã negatiue tenus ad entitatẽ tm relationis licet eã relaõ sit totalis fundamento tm ad esse formale respectiuu actu albedinis sui seu effectu formalẽ ponendi ad poõe tm quod actu negatiue. Sicut globy Gabrielis hõ inse commensurabilitate ut ppria planities tangere actu alẽ tm gradu ad sua entitatẽ solum ratione rõnis abstinendi d exercere nisi planu sibi illi applicatu.

Ad secundu. Denaõ relationis seu effectu formalis d gd entitas relationis d pereunte tmõ manet entitas relationis gõ ed pereunte tmõ manet effectu formalis seu denaõ d Verbi Pereunte tmõ manet denaõ seu effectu formalis dicitur absolutu significatiue tm accepti ut manet in absolutõ et efficacitate qua decẽ astringendi rectitudinẽ unde gõ d entitate relationis e communis relatio additionata sit absoluta sicut omnipotio non florentina antecedentis non obligat, e tu tota ratio ad propositu unde dnõ in recto sumpta et dicit gd entitate non tam in obliquo sumpta quo ad connotationẽ et licet subiecto tmõ fundamenti ut similitudo in albedine

Ad tertiu nisi prius

Sē nūq̄ ponah trnūm dnāri en sē dnāo partim intrinseca partim extrinseca cū sē ꝑt fundamentū dicit trnūm ly ꝑ ē effectū formalē secundāo relationis ꝑt cē relationis ex fundamenti nūq̄ dicit intrinsecū dicit aīm extrinsecū nempe trnūm vide ꝑ terminū trnō manet totū on fundamentū intrinsecū ad raōnē formalē relationis nō manet aīm extrinsecū manet q̄ formalē relationis ꝑ eunte trnō ꝓcedit referre nō manet aīm formalē relationis ꝑ eunte trnō actu referenti.

Objicies 3tio nouā dnāo intrinsecā nō ꝑt haberi sine fundamento extrinseca atq; cē relationis ē nouā dnāo intrinseca ly nō ꝑt haberi sine trnō tnḡ sine fundamento intrinseca ly nouā dnāo intrinseca absolute accepta nō ꝑt haberi sine nouo fundamento nouā dnāo extrinseca respectiua nō ꝑt haberi sine fundamento dnāo en absoluto ꝑ gendo ab aliqua conditione extrinseca deoq̄ posita fundamento dnāo respectiua am dnāo pendet à additione dnāo extrinseca quādo ad extrinsecū nō ꝑt cē sine fundamento nouā dnāo intrinseca quādo extrinsecū nō ꝑt cē sine fundamento nouā dnāo nō semp en absolutū ꝑt fundamentū sufficiens ad aliquē effectū formalē dandū ꝑt nouā dnāone facienda dnāo fundamentū habet ad trnō tnḡ ab aliquo extrinseco nō am tnḡ ab aliqua parte intrinseca ē en relatō compōd Metaphysica respectiua quā ecclā degendet ab extrinseco.

Objicies 4to. Si trnus ē dictū trn ad relationē tunc ꝑt Angeli à Deo sicut Angelus alia adiones vt applicari quis ad utrumlibet nō ꝑt am trnus Angeli à Deo in comē obiectū quomodo fuerit alteri Angelo ita q̄ nō ē trnus ad orōnē tale qm Deus Angelorū nō ꝑt cū sit ens ꝑfectū requisitaq; licat am tnḡ seu approximatō ē dictū trn nam requisita qm Deus ꝑt Angelorū. Sed dicō en ex se ē ad aliqd nouū ponendū ē quo ad extrinsecū ē quo ad dnāone trn trnus ꝓ ē ad ponendū sola dnāone nouā seu completū requisitū ad ens fore modū quo sensationes et ratiocinationes Aristotelis in ordine ad ꝓcreandū finē intentionalē distinguendā. dnāo am tota in hoc existit nouā ꝓ ambea fundamenta dicebat q̄ absolutū accedente trnō fit q̄ respectiū

Colligit 5no

Colligit 1ma Reliquas Obiectiones sic Soluendo. Ad
illa. Entitas dicitur simile quod scit quoad ee et fundamentu et trnas
actuant relatiõe. Respondet illa entitas constituit ee intrinsecu
et extrinsecu quod scit quoad simile. Sensu intrinsecu N. relatiõ
est identitate cu trnõ relatiõ in qm fundamentali. Dicitur Ed trnõ identitate
tñ cu aliquo extrinseco n am tñ cu aliquo intrinseco. Entitas filii
n ed trnõ ut existit entitas Dei in eõ absolute. Inde rejecta N.
3tio. Relatiõ est referibilis à fundamento in Circum stãa trnõ
et quo ad intrinsecu. N. extra Circa stãa trnõ et quo ad extrinsecu
Dato alicui Lit trnus Or. relatiõ in fundamento quod
realiter intrinsecu. N. quoad dnam respectiua. Deus
potest uelle Lit ipsa potentia uirtus possibilis in Creatura obi,
et sic tñ potest eã relatiõ n sit ipsum fundamentu seu n requisita
ad ipsum sit ipsum simile qa ee simile est ee tale qua requisita
ad ipsum est ee tale. Ad 2m relatiõ Deuchi n Deuchi aliqd nouu Christo. Nec potest
trnõ quia tunc esset aliqua relatiõ. ee fortiter tale
stans est alter. Ad illi intrinsecu qa positio alterius requisite alterius
essentie et ab intrinseco. Anima alicui est tale qua est alterius
humanitas. Ad 4tu. Ad 5tum monstrauimus requiri ad relatiõem
Sacramentalem relatiõ eam est ad aliud qd am est obiectum possibile et ens
reale aliud qa nihil est. Sufficit tñ. Ad 5tum notandu est ens
qa nõ fundat aliam potentia sufficit ad relatiõem Sacramentalem
Deus ed nunc est Dei filius Dei qm uis. Deus sit mortuus
nec hic existentia Christi ad nos sit solu moralis ad Deum
ens rationis et rosa Vg possibilis possunt esse obiectum
Possunt esse realiter qa Angelus potest facere patiens
Ad 6m. Inde ee scitu seu cognitu ed nam extrinseca ac-
genere, ee nõ relatiõ transitiua et à commensuratione et dicendo
Ad 7m ee tñ sicut ad illud ex dicit relatiõ Sacramentalis et transeuntem

Vale 9

Relat. Decam. entalis tit. A.

Argij Dra Relaõ ẽ accidens ultra aphisicu fundamento quãdo cũ eoã rei ẽ tñ ẽ de mo creatu ergo Repugnãt absolutis. Loco requisito unde gaetanus ẽ accidentalis fundamento ideo ei Relaõ dr accidentalis positiõ ꝑ destructo termino ad aliquã ꝑ destructã Relaõẽ ens ultra phisicã seu Log.

Argij Ibm Multi ingruunt Authores an Relaõ sit mutua quia non mutua refertur ad tñm absolutũ ꝑ ad terminũ relationis assignari hoc ẽ an relatio Vg Paternitatis referatur ad entitatẽ filij secundum se spectatã an uõ ad ipsã Relationem filiationis seu ad tñm ut filiorũ Relatiue hãc quãstionem multũ habeat de nomine Studia abilla abstinemus Duo inter Relationẽ tam mutuã qm nõ mutuã tñm filiorũ ad absolutũ uõ ad correlatiuũ filiorũ id em qd ix uno Principio ẽ fundandi aliã Relationẽ. ẽ ea ratio standi in altero principio fundandi. Sed Principium aliãs relationis fundatur illa Dei ẽ absolutũ qõ ex tractu trahit illã secundũ ẽ absolutũ Cuidenti em quare hic Pariens refertur ad aliud Ratio similitudinis Respondet ja ẽ albus et similitr Cuidenti. Quare alr Pariens tñm habet Relationẽ nõ Respondet Quia hꝫ Relationẽ sed Quia ẽ albus.

Fraclabus Stius.

Tractatus III

De

2da Operatione Intellectus Nostri

Secunda intellectꝰ Nostri Operatiõ dr Judiciũ seu Enuntiatio quod fit p̃ propõe unũ de alio Enuntiando v affirmative v negative cum ad Duplex sit propõ Vocalis altera Mentalis. De utraq; nobis agendũ ac Dr Imo agendũ nobis de propõne tã Mentali qm Vocali Do De Veritate et falsitate propõnũ.

Disputatio Prima.

De

Propositione Mentali et Vocali.

Agens cũ Aristotele de propõne in lib. Perhermenias seu de interpretatione diuidit propõnem in Mentalem seu in eam quæ fit intima potentijs et in Vocalem quæ fit p voces interius p quas manifestant conceptus interni. De propõne seu de Judicio et cũ ipse actus indicans de inexione v de Diuisione tremorũ in se seu potius ~~[illegible]~~ actus componens vocatus v diuidens Lubri solet an sit simplex vocalibus et Vocalibus rius cũ tã multe qm frãte De propõne cũ Vocali quæ ostat Sub̃ q̃ calo et cõgula seu quæ ostat vocibꝫ solet ingri qm voces sint signa ad placitũ et Propõ ostituant scribit Quid Imo sient res an conceptꝫ. His quæstionibꝫ ut breuit Respondeamus sit.

Sectio Imo

Sectio 1ma.

An Propoõ ellentalis seu Judicium sit simplex Qualitas et Quod ejus obm maãle et fbãle.

Notandu 1mo actus Judicij ꝑ dici compositus & suppositiuè solitm Ordinarie et sñaãlr inquantu & supponit & ꝑhen: sione & cadi cui subo extrentiãbr in utrumq; negaõis ob: qualr inquantu & quatr ꝑpoõi uocali complexã & ꝑ laribus ua: cibg Dubiu am ẽ an actꝰ Judicij sit compositus fbãlr ex pluribg actibg realr distinctis Varijs sit sentẽs 1ma docet compositu ex tribg actibg quoru unus attingit subm alter & cadu 3tiꝰ copulam 2da docet ꝑ unu ex simplicibus actu q indiuisibr trñat ad ex: trema et ad eoꝝ identitate.

Notandu 2do obm maãle Judicij dr id gd de aliqo affirmat ẽ negat fbãle ex obm dr ꝓpoõ ꝑter q aliq affirmat & negat Dubiu am ẽ gd illud ẽ gd affirmat de aliquo & negat et gd illud ꝑter q affirmat & ne: gat seu gd illud gd mouet ad affirmandu & negandu aliqm dicuntr identitale ir extrema aliqꝰ identitate dorent habisse extremoꝝ ꝑter: ta diffa temporis. Alijs docent unu extremu enuntiari de alio intellectu am circa obã abstracta regularit indicat componendo & diuidendo hic ifrat accptu Subi et ꝙ cãt ir quib intuenit copula in qua sola constituise: nuntiando de qua sola fit dubiu an ad gualẽ sit teneat ex parte cogniõis et modi tendendi in extrema an uõ ita sit in cogniõne ut ex pacteli n̄ respondeat scrꝑtg gda oblatiug irmedijr Subm et ꝙ cadu identitas extremoru.

Dico 1mo ꝓpoõ ellentalis seu Judiciu ẽ simplex Qualitas seu unu simplex actꝰ indiuisibr attingens extrema eoꝝ ir soluiens & diuidens ꝙ ꝺ extrinsece ita Dr Burdo et alij. Rao ẽ actꝰ qattingit onesione & cadi cui subo ẽ Judiciu implicat am attingi onesione ẽ n attingi ipsa extremoru onesio sit alicuig onesio. et p hoc differt Judiciu ab aggrõbr ensione simplici q sit actꝰ Judicatiuꝰ & onesione extremoru ẽ ex tota ea Judicijs ipsa q ꝺ ab aseritio alicuig ut sit aseritꝰ de aliquo implicat em aequere actu q aserat et n̄ aserat aliq ꝺ cat implicat scire actu & cognoscat et n̄ cognoscat aliq extrem identificatis.

Objicies

Obijcies in ppõne vocali it plures vnores & ea in ppõne Ellenbali dñi
rẽ plures sc̃ptus q respondẽt pluribꝫ vocibꝫ necessario R. Sicut unitꝫ
prehensionẽ simplici qua cõprehendunt õfuse plures ꝫ oẽs hñt substã
tiunꝫ plures ꝫ oẽs hñt ita tñ rõnõ cõ hñt respicientes plura autẽ
intendẽs distincta sic̃ iudicia Negatiua aut forte tñ si ẽ affirmatiua
ebꝰ Successiue cõparati vsert ppõ VS Deus ẽ hõo ꝫ Ignem hñs
hoõ tñ in dñs plura iudicabo vñq̃ liceret tñ forte plures oẽs hñs VS Sub
ꝫcati cõplete tñ hi ẽs ordinanꝫ ad iudicia et hñt se dispositiue ad illud tñ
ad ultimã determinãe cõplexione oẽs tñ ꝫ oẽs ꝫ sert iudicia de illis indeter
sibꝫ occasionẽ extremoꝝ cognoscẽs Bo. uõ Amo apprehendẽs hñs pulã seu unã
tunc saltim in effectu formaꝫ accepturꝫ cñ de extremis tñ et mi tñ ꝫ
sint unita ir se et mõdũ ẽ iudicia postꝫ am ꝫ sert extrema tunc
formaꝫ iudicia et enunciatõ in ppõnibꝫ cñs Hypothecis iudicia
Simplex seu ẽ tñ unus actꝰ iudicij qñ licet sint duo ppões sathegoricꝫ
et duo iudicia sathegorica unũ am iudicium ẽ hypothetica et licet una
pars ppõnis hypothetice sit uõ altera falsa tñ in hac ppõne Equꝫ
ẽ rather ppõ uo hypothetica ẽ pars uã partim falsa tñ absolu
te uã qñ ad veritatẽ disiunctiũ ppõnis Sufficiunt sathegoricꝫ ppõnis veritatꝫ

Dico tñ ꝺo tñ maãle iudicij seu ppõnis Ellenbali dñi ꝑ extrema
obiectiua nempe subm cõparatũ ꝑtr up ẽ identitas extremoꝝ o negatiue identitatis
Quõ dmi Illud ẽ tñ maãle iudicij ꝙ enunciat de aliquo et de quo enun
ciat aliꝙ ꝺ subm ẽ ꝺ de quo enunciat aliꝙ cõparatũ ẽ ꝙ enunciat de
aliquo ꝺ n identitas ẽ tñ maãle ꝺ subm cõparatũ sem identitas enun
tiareꝫ de eo et enunciari de utrꝙ extremo qa identitas ẽ duoꝝ ppõnũ
Disiunctarũ vinculo n enunciatꝫ am de utrꝙ extremo identitas qa si
utrũꝙ extremoꝝ ẽ subm de quo am aliꝙ enunciat illud ẽ subm Quõ di
Illud ẽ tñ facile Iudicet ꝙ mouens ad assentiendũ ꝺ dissentiendũ ꝺ
identitas non ẽ ad assentiendũ requo ꝺ identitas ad dissentiendũ ꝺ eo
ẽ pter aliud motiuũ qz cõe hñs nisi video Deum tñ ẽ causa rẽ et e
stra n pter aliud motiuũ Deum Nec sapiẽs nisi qa video Deum et sapiẽs n
causa ꝺ sine ꝙ ppõnes ꝺ dictionẽ minꝰ ꝑbantes cõ de ꝺ tñ facili in
possibile ẽ ultꝰ fidei motiuũ aliqs assentiat ꝺ ẽ tñ sicut Impossibile
ẽ ultꝰ candi ꝺ albedine Pariet sol alberi n albo Ruffetꝰ ꝺ ad dictionẽ
sint ꝺ ẽ tñ Darticula seu copula ẽ ad ꝑ tñ obi nil rõnõ ꝺ tñ
Illud cognitiuũ modificandi quo illius identitatem ꝙ assentiendo ꝺ dissentiendo scaty par
ticula ẽ solũ ꝙ cõparatꝰ sungentẽ Duo extrema ir se et ꝑticula ad tñ scaty cõparatꝰ sun
gentẽ Duo extrema hñs am ꝑticula duplicẽ rationẽ alioꝺ scaty existendi ut
ꝑ in schola aliꝙ cõparatꝰ duo extrema ir se componentia ꝺ ut dente ut Deus ẽ tñ
Deum ẽ lapis et ꝙ hunc cõparatꝰ statim ꝺ immediate simpositiue ẽ tñ ẽ gnuiꝰ audiente
ꝑsona n apprehendimꝰ cõparatꝰ loquentis componentis extrema et ꝺ audientis hoc fit
ꝺ effectu cognitionis ꝑtis rectus Sicut ꝙ audimꝰ voce ꝙ voluntate significantis
Sicut ad n cognitionẽ cõparatꝰ distinctionis ꝑtis et cognitionẽ ꝺ tñ imꝙ licite.

Ꝺ dicendũ

Sectio 2da.

In Propoone vocali dñs vocat sine signo
Ad placitū Per qd substituunt scdm ipsū
Qui d sno scdo res an conceptus
Notanda sm Sci Augustini definitio de propone

gñ sonoshy ingeris aliq̃ aliud facit in cognitõe uenire. hꝰ definitio
Solu ouenit signo instrumentali dq̃ modi ⁊ hñ unde solet in communi
definiri. Signū ē q̃ media sui cognitõe aliq̃ representat ⁊ ē dꝰ signū indi-
cabiū rei ⁊ actiuiq̃ sūt distincta à se sue n. aliud Signū ē sonus q̃
sine cognitõe sui ducit in cognitõē alterius sicut modi ⁊ oēs cogn-
ões ⁊ species actiue instrumentales q̃ prius cognitū ducit in cognitionē
alterius rei à se distincte sic fumus prius cognitus ducit in cognitionē ignis
dꝰ igit uideri instrumentale aliud ē nāle q̃ indepēdēt ab hoīm
beneplacito aliq̃ representat ut fumus ignē aliud ex placito seruāt
institutoꝝ ⁊ ab se dependent ⁊ bñ bene uolumtate hoīs sicut uerba
ut dicta uinū. Signū ex placito aliud ē datū ex pacto quasi ex placito
ut ē uox ex quibus sacramenta grā. Aliud ē ex solā cōsuetudine
ut uestis ut militis ⁊ tubicinis ⁊ Signū uirij ⁊ tubicinis.

Notandū Dō Quōd tiõnē ad dēcōrēs by Sno Vnd sint signa
lia sui ipsius ⁊ loquentis ⁊ hoc ē certū ex cōmuni usu audiēdi aliq̃
uoces articulatas ⁊ cōmuniter in cognitõē illius uocis mouet sumptiua
potentia alicui q̃ per hāc uocē Deo Vnd uoces sint signa ex placito rei
scitū ⁊ dō non indubitata. Sūt uoces sūt diuersē apud diuersas gentes
ex placito ⁊ inst. tuõne uniuersali q̃ gentis ideō scitū ex placito
q̃ gentis ⁊ cū signa instrumentalia q̃ ad cognitõnē sui ducunt
cognitõnē alterius signati cū sint instrumenta redderā q̃ scitū uinū
ex placito ⁊ institutõne. hinū dō ⁊ uoces. Sī ⁊ hꝰ uoces Vnd
dō scitū uinū ⁊ hꝰ hoc ex nāli ⁊ ex institutõne. sī dō uoces signa ad
placitū rerū quas scitū sicut ⁊ respectu accepti unde ⁊ hmōi illa
uoces ⁊ hmōi illa nomina q̃ hmōi parens ad ipōnebat Rob
scitū ad placitū ouencrint ad hmōi parentes in imponē uocē
⁊ nutu ⁊ se ⁊ deg infud ⁊ illis cognitõnē scitū imponendi ⁊ cū
les ⁊ dō dicit uoces ex nāli hmōi intelligit dō loquendi in hmōi
⁊ ad q̃ uoces hoc potuit scire q̃ ⁊ hmōi in familia ex dō iterum
audiuit Nana Pata ubi ⁊ scitū nāli aliq̃ illi uocē ad q̃ audi-
uit à Nutricibꝰ illa imposituntibꝰ ut scitū Mater Pater ⁊ hmōi ubi
solet obiici q̃ aliq̃ dō mutti ⁊ surdi loquant q̃runtur uoces scitū.
Respondendū mutti ⁊ surdi erant surdi, q̃tum ⁊ habent uoces ex in
stitutõne illarū unde q̃dā loquaces ⁊ tubarunt cadē uoces sed

Notato

Cpnotato Qudm Vnl uocel in ruche Scantiu ad placitu ostituang foatr p
filend uluntate hnt Deinde q Primario scent resanaeqty.

Dico Ime Vocel in rune Syni ad placitu ostituunh foatr p libe:
rd uluntate hnt qi retradata sd adhu mo'atr p seuerange Vnde Synd
qlibet p mdli Dicitre uos ad p mdli dicit Syllabas p stali dnone
Sestringaro à uoluntate ins ttuenti. Rad ga ex ipsq Sonat Song alicuiq uocis
et uoluntas hns imbitu ens illd uocl od Scandu id uoz intellig
Scatiua in actu Ame Sine ulle Sup addito et Sicut Cllone habz
Valore et uoluntate principis Scripta et nec nec tatta itaq Vocel
hns eand Scaone qm illis imposuis libera uluntas hnt nedd retracta qualibet
posit Qhisice p seuerat in modr hoc inducenti hnt Estimatone qm diuid re
tractata conseruata in aliorum hominum Voluntate
qm d Scar uoluntate has uocel sq Ame Institutores. Cognos
scendo am uocis Scaone Cognoscamq uoluntate institutiua
ofus simplicite, Cognoscendo ita Sensu ut Sepe n auertat.
qd indolosis qa cuius Cognoscendi magis dnt Scad qm ad Colun:
tate instituenti ut abstinamq ejs ad intensiones Sccs et ese:
ctiones arguimq de re Scia p uocl qm de uoluntate Instituenti.
et intentionem am Quare hdr uocis Scat. Et qa ita hnt ue
fuerunt dti ql Ame Audiendq lingua aliqm Sensq Cudimur qz
p hanc uocl ei illd hns uelint Scare.

Obijcies Si uocel ostituerent Scatiud et uoluntate institutiua
bi uoluntas institutiua haberet Se ipsa p dbo ut les em Scaond
uocis et posset ostituere et uoluntate ipsa Sd haberet
obi Se ipsa Et Voluntate haberet p dbo Scaone uocl in actu
Ame n in actu Dc. Sed am uocis in actu Ame n ostituit
ipsa uoluntate Sd ttm Scad uocl in actu Dc Seu ipsa Spualis
intellectio studientis hanc em uolendo attribuit eo ipso uocem
Scatiuam in actu Ame

Dico Dco Vocl Scant n ttm ras Sc ed secndy Scales Imario
am Rel ed directe Secundario et indirecte secndy loquentis
Rad Ime studitis uocibq uenimq in Cognitionem et rem et secundy
loquentis

loquentis ꝓnunc eñ uices loco ceptus ut id faciant in audien-
tꝛ ꝓ facerent ipsi sceptꝛ sceptꝛ am ꝑ ipm resp ꝺo eñ seipsos ma-
nifestant. ꝺo eñ uices ꝑ ipm resp eñ sceptꝛ manifestant se-
quer eñ ꝺari ellendo ꝺ quid in hac assistum ꝺo scemꝰ ꝑ ha-
bere sceptꝰ in ellente quẽ habemꝰ ꝺo ꝺ ellere hãa Societa
nisi eñ intelligeremꝰ loquente ipso in anima sua bre sicut dicit
nullo ei ꝓdo ꝺ aremꝰ licet accidens ꝑ principat sceptꝛ au-
diene sufficit ꝺo pcipere ꝓsit uices eñ scant id ꝺo pcipit
actu audiens ꝰ ꝺo pcipere ꝺo ad nãm signi ꝺ requirit
actu ducat in sophiam ꝰ ꝺo scab sufficit ꝺo dicto ꝓsint
Qaõ ꝺi Alio uerbo Apario ꝰ ꝺ ire pcipi scant loquens
intendit pcipi ab audiente ab loquente intendit Apario re
pcipi ab audiente quem ꝺ ꝺ ꝺ Indigere ꝺ cunia et
petit ab alio sibi ꝺari intendit Amato sceptꝛ Sud sucre
gnionẽ Sud ꝺ ꝺ cunia ellam ꝓsta fieri ꝺ igꝛ ꝺ indigẽ ꝺ
ite ꝺ ocet Qustica ellis ꝓsta ꝺei intendit rustico ma
nifesta ꝺ fieri cognionẽ Sud ꝺ cognionẽ ipsorũ ellis ꝓsta ꝺ
ꝺeinde uices Aubstituunt ꝓ sceptꝛ ut ꝺ sent in audien
tꝛ ꝺ ꝺ starent ipsi sceptꝛ ꝺ sceptꝛ immediate repsentant
ros ꝺo eñ uices immediate repsentant res postea sceptꝛ
Quãdi secutiũ et quasi ꝺ discursu ꝺ qa ꝺ ita uices ꝺi-
ꝺ scipi rem ꝓ ipsa sceptꝛ ꝓ erentia Scant ꝺo uices medijs
sceptꝛ ꝑ ipm ꝺ ipsa sceptꝛ ꝺ ꝺ ꝺo ꝺ ꝺ ꝺo sine qua ꝑ scarent.
Obticies Amo si uices Amato scant res ꝺ ꝑ sceptꝛ ꝓpter ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ
ꝓ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ

tude' em é no de ubiq' Sicut em uoces Scripturarie res, ga hae loquens
Quisquis intendit mate festare ita et scribens Epistolas suas imitari intend.
Ordinem seruare facile de ueritate quas loco theorematis sed de ueritate quo-
rundem et Scripturarum Scatis.

Obiicit Imo uoces et Scripturas Imaio Scripturas et immediate
significant communi usu ex intentione loquentis communi aut scribentis
non p̄ q̄ ex particulari intentione proferre uoce ut manifestet alteri im
pressiones quae habere possibile nimirum aliquem bene scripsit ne ne? Quemadmodum Scholasti
Discipuli legere res audibus a Magistro ita q̄ docet alteri legere
curat ut sciat Scripturae Vocum sonos in littera.

Obiicit Deo. Voces et Scripturas illum q̄ibus ille dedit significata primum
ad Deum ab ipsis n̄ abrogata hucusq; obtinuerunt. n̄ Ad Imum Scripturas ab ipsis
tione loquentis ita et nunc tamen non est Imum hae scripturae significata audienti
nunquam scirent q̄ uox prolata a loquente scat. Dicunt Imum Scripturas in
actu Deo actuale res fuit significat intellectionem seu cognitionem q̄ habet
de re ipsa q̄ percipit tale signum Deo quidem significat. unde si quidem
uoce habet quod intelligit ipsa illa actu est Scripturae seu in actu Deo
licet habeat quantum ad essentiale significatiuitatem. Ita uoces Imum Scripturae
in audientem Imum excitari specie rei quae Scripturae sive illae similis
tensiones et proiectiones alias sive non.

Disputatio Secunda.

De Veritate et Falsitate Propositionis

Veritas 3plex est Imo Transcendentalis Transcendens est ens
cum Falsitate ens Entis realis et hae consequenter ad omnem falsitatem
omnem de hac ueritate Metaphysica tractat. Ethica ueritas est moralis
seu in loquendo quae opponit mendacio, est sermo formis mentis seu
accubi interno Logico habet ethica Imo est ueritas Logica in rebus
sentiendo seu realis, quae obuenit solis propositionibus est Qualitas seu proprietas
quaedam suae libera propositionis. De hac ueritate Ludwig hic Imo disquisitor
Deo etiam quae propositio Quae semel erat possit transire in falsa et an
possit Aeeboua et falsa. Imo Circa propositiones de futuris contingentibus
quae absolutis quae dictionalis inhaerentiae uere et falsae. Hic Ludwig
Sectionibus subtungatur suas Sectiones.

Sectio Ima

Sectio 1ma

In Quo Ysiae Veritas et Falsitas ppoñis

Notandu 1me sctm ē apud ōes q̄ veritas sit o formitas actꝰ cū obo
actꝰ tū q̄ē obiectiua rationis sicut cognitio rōnis sentiēdi. Et sicut ea
dē ē formitas actꝰ cū obo actꝰ tū q̄ē obm ex cuius q̄ē à cognitione
rōnis sentiēdi Dubiū am ē in quo ōes cōuenit hōc ē formitatē ē disformitatē
fria q̄ē est sentēdi de relatione alicui dicti ad relationē ei q̄d
creatū alicui rationis alicui transcendentale

Notandu Do in q̄ē dicit ueritas aut falsitas ppōnis Relatō q-
camentalis aut rationis Sne Quia relatō q camentalis potest intelligi
sistere ueritas am ppōnis q̄ē ē in tuō intellectu Do qa actꝰ dicitur
quo affirmat de q̄ui existēs ē actꝰ uerus et tm in ordine ad intellectū
intellectu distincti 3tio Relatō ē q̄ Sufficit actꝰ am ante ad Sufficientiā
rōnis sentiēdi obm̄ q̄ē rōnis sentiēdi istius ē est sic ē uerꝰ ante ad entita-
tē Sufficientiā Dō rōnis sentiēdi ita Sicut ē sic ē falsꝰ ante ad entitatē
Sufficiā. ē ē formitas actꝰ ipsa entitas actꝰ Quateng ē imaginā-
tionalis obi entitatē am actꝰ intellectus dō ē q̄ positiua et
aliq̄ accidentalis q̄ fundat in ipsa formidabile, Deo ex actꝰ referēs ad
obm̄ qa illud representat in ordine Deo representat obm̄ qa referēs illud

Notandu 3tio in q̄ē dicit ueritas aut falsitas ppōnis Relatō transcen-
dentalis seu adequatio intrinseca et realis ppōnis ita ut ueritas sit
realis intrinseca et Specifica seu differēs ppōnis uera falsitas falsi-
tatis ēt actꝰ uerꝰ ē Dō ē Carleret affirmat VG Deꝰ carere
Quo carente. rām Sit Deꝰ nō carere actꝰ falsus neq; ēt gendo qua
ad actualē existēdi sed à parte rei Quia q̄ē nō ē de sne actꝰ
illud nō ē illi dno realē et distinctiuū Deinde ueritas ēt realis et
distinctiua actꝰ posset Angelꝰ nātr cognoscere futurū liberū q̄ē obm
q̄ē cognosceret ēt Angelꝰ actū Petri de peccato suo futuro in quarta
cognoscere et peccatū futurū liberē futurū qa cognoscere et ueritatē realē
illius actꝰ ad obm̄ ē Sic Angelꝰ efficaret talē actū: Petri sine peccabilitā-
te ad libertē cognoscere hunc actū cognoscere illud ē falsū ē Deꝰ qa in illa
ueritate realis falsitate stāt in ordine realē et in fallibiliter ocasionē futuritionē
ē futuritionē peccati cognoscere infallibiliter futuritionē infuturitionē peccati
Alicui q̄ nō libri.

Dico Veritas ē falsitas actꝰ sicut adequatio in re ē entitatē actꝰ con-
tanto altitā ē ē ita se habens ad ut actꝰ representat dicitur ita
Deꝰ actꝰ

ipsum actu in obliquo obm tngit denone et enotatu ecclr regula Rectitudo
tis dr ee in eo qd in fouter facit sforme alteri de veritate et fm faciendi actu
sforme obo de ee in actu et in obo. Solu em actu dnoy sformis obo alteri
dr obm dicit sforme sibi ipsi et an obm id sui actu et sformis ei ultim
regula veritatis actu eo ex qd obm ita dr vdr et actu dr veru. Solu
ens am regula ext rinsecu illi cui e regula. Quo fit
actus ultimo effectu in esse veri p qd differt ab actu falso.
sed per solu entitatem suam differt ab actu falso et
per solam entitatem attingitur rectitudo veri. Ratio hui
Conformitas imaginis cu plotijone e imago et plotijon dr nec
sformitas actu cui obo erit actu et obm actu am e ea imago intentionalis
seu expressio obi. Sic e expressio albi qua e in se dr expressio albi
ita exprimit qua e in se obm dr expressio falsa actu exprimit obi
e solu actu inbrinseca actu em scipso exprimit obm qd ens Ratio
hui patet de falsum et actu vero e falsu qm ui obm n dat assimilari
pt extendi quomodo in illa influit qd obm n e pars substantiua veritatis.

Obijcies 1mo p posse ee vera nihil aliud e qm ipse vr sicut dr
affirmare et hanc existere a parte rei alq boni dicitur nempe obm
pt obm qd veritas existit in utroq. Veritas dicit duo sc n esse indy
uiduu em nompe actu in rerum obm uel in obliquo et enotatiue qd em ipse
one e vera qua ad entitate et enotatu et dicere utrumq licet n primario
et intrinsece. Sicut Deus e veracissimus hnt esse Deus et hoc esse obm
veritas hnio n extrinseca participata Dei. Secundo ee e fm:
notare aliqd ut terminu et referri ad terminu est de qd relatio n am enotato
aliqd ut obm exprimendo illud pmodu imaginis in secunde relato aeqlr
veritate n am illa exhibitam.

Ad 1mu dr ab eo qd res e vera e ipse qd dr vel e falsa qd obm esse
exhibitum dr ens qd ens ab obo et denominij pcise veritas tngm a per-
fectione intrinseca sui qd tm denominij extrinsece tngm a enotato.

Obijcies 2do Actus intellectus e indifferens ad verum falsum qd
veritas e falsitas n e illi adequate intrinseca nihil em e ens indifferens
qd e sibi adequate intrinsecu. Ad 2m Actus vr quoddam Quod Studet
Deo Studente sect de liet Quod n Studeret et tu edit falsum n em alld ens qui
one hoc ens dr nec de qd abille. Ad Actus intellectus e indifferens
Christo ut sit verus vel falsus Christi Nihil hoc est.

Sumpty Dodd

Sumpty Dñi Sui Pñtiati Semp ẽ uerũ ẽ falsũ Si obñ ita se hñs
ẽ ita qui repsentat Sumptũ Dñi Sui intellectũ p̃ciuũ qui abstra-
hit à ueritate ẽ falsitate ẽ indifferens ad illã ẽ ad ẽm ad Dñi sũ
raõne distincta nihil am̃ ẽ indifferens ad id qđ ẽ sibi adequatum
trinsecu tal quo ad rectũ qm̃ qđ ad obliquũ n̄ uq ẽ adequate in-
trinsecu sũ ad rectũ ẽ ueritatẽ p̃ hoc ueritas nullo modo ẽ ẽ
sine obñto a se habente sũ quo erat ẽ circumstans ẽ in Dare ratio-
nẽ ẽca ostibilitas ueritatis obñ Sicut modo n̄ ẽ ẽ diuinitus est sine mo-
dificato ẽ in modificatũ n̄ ẽ pars ẽ titulũ ad modũ rei Deq ẽ ens
creatũ ẽ ens finit ẽ creatura sine Deo unde actus nr̃os quos ẽ
repsentãt ut nũc n̄ ẽ ens ẽcale illi qđ obñ ita se habet q repsentat nec repsentãt
obñ. ex aliquo q̃ cadit intrinsece ad ẽm talẽ anteãonẽ extrinseca seu in-
quantũ repsentãt sunt q ẽ qđ ẽ p̃ subõ ẽ p̃ intrinseca ẽ rectitudinẽ
gnãlẽ dicit p̃ obliquo ẽ p̃ anteãonẽ Immutãe repsentationis dependet cognitio
falsi ẽ sit hoc ẽ formatum in raõne am̃ uerũ ẽ falsũ cognitionis dependet ab obñ dato se habente adeq̃tũ à creato ẽcali regulatiue dum
ẽ uerũ.

Obrigit Arnd Actus quo qs dicit hoc ẽ cal ẽ similes
alij Actus uerus ẽ h̃ possunt ee falsi qa n̄ ipsi exigunt
ẽcale uel sua obñ Dñi ẽ una sua n̄ finite n̄ ẽ unitate illius
actus q hñt ẽcale ẽ qualitatẽ ut obñ ita existat sicut ipsi rep-
ẽsentant sũ ẽcale uerũ ueritate obñ radicali qua existit in ex-
gentia illius intrinseca ẽ ẽcale n̄ am̃ ueritate formali ẽ falsa
sũ Diuina cogitationes actus Dei Signatiui ẽ actus qbus cognos-
cit Deus existere Ite actus qbus aliquis cognoscit sua cubitum
ẽ am̃ actus sunt ueri ueritate formali debent eam obñ ẽ ea
cui existit n̄ ritũ abilis ẽcale exigi si creatura ẽcale exigit
Deum n̄ ẽ Deus ẽ de illis ẽca.

Obrigit Dño Ueritas ẽ falsitas formalis ouem̃ formali proom̃ n̄
am̃ Ergo actus reprehensionis qa talis ueritas ẽ omnimodam̃ seu Ru-
dicij ẽ reprehensionis tribuis aliqua ueritas ẽ falsitatẽ formalẽ n̄ rigoro-
se Dico q rigorosa ueritate ẽ falsitate regit formalis compositio affirma-
onis ẽ Diuisionis qđ cũ subõ ẽ negationẽ ẽ tamen nostra dat in similibus
reprehensionibus.

Sertio Dña

Sectio 2da

An Eadem Ppō Possit cē Simul v falsa & De Vera transire In Falsam.

Notandū Imo circa Quæstionē hanc de ppōnibz cēntr ueris aliqđ sit de obō necessario tales em possunt transire de ueris in falsas Quæstio ē de ppōnibz uertantibz circa obm stingentē q mutari in oppositū illius ueritas stingendo et accidentalis Sic Quæstio ē de ppōnibz durantibz p plura instantia nā si actus aliquis cēntr & durares tm p uno instanti Implicat ut possit transire in falsū & alterū instanti sil am ut sit cē uerū falsū Sic Quæstio ē de ppōnibz Scantibz tempe indeterminatē et Prius fuerit p aliqua instanti ut am indeterminatē Prius fuerit p instanti tm licet sic em ut possit transire de uera in falsa.

Notandū Duo Actus ista repsentat obm et ab illo pendet ut ut possit de actu cē ad alt Si obm mutetur qa obm mutata repsentatiue mutatur ipsa entitas actus de cui ppō affirmans fuit ad Prius p instanti Actus ut possit transire de alio Omnis actus repsentatiue ad quamdiu durabit semp repsentabit fuit ad Prius p instanti Act. intelligendi ppōnes stingentes quæ sunt existentē ibi p certo tempore aliud em Dicendū de ppōnibz absolutis ab ō tempore hoc ē illis quæ dicunt æternā ueritatis quæ ut attendunt ad existentē temporis ad adesionē necessariā pcēntr cui subō ut Vg hoc ē aāl nāle hōe em ppō abstrahit ab ō tempore ēgli in ōi instanti temporis uera.

Notandū Stio hāc ppō Prius fuerit et similes aliq stingentes cōtingentē possunt accidi. Imo indeterminatē p aliquo tempore instanti ita ut nullū instans sit quo existit hāc ppō Quasi dicendo Prius fuerit hoc uerbo instanti et talis ppō erit semp uera et tunc ad Prius ut fuerit qa semp illig ē Prius aliquo fuerit hoc ē pluri quo instanti Ideo tunc hāc ē Prius fuerit p hoc instanti Act. inqđ Imo existit ppō et si Prius fuerit ē p instanti Act ppō ut semp p aliq instantibz repsentabit ~~repsentatit illo instans~~ sub. durationis qđ pluribz instantibz.

repsentabit

repsentabit illud in tempus et q̃ quo è ud Sicut imago crucifixi
è odi hodie ud licet hodie Christ̃ crucifixus q̃ repsentat cru-
cifixionẽ Christi p̃ tempe q̃ quo fuit crucifix̃ Christ̃ Sic fol
tebiuꝫ hoc è Dns auctitꝫ obig instantibig q̃ dicit hoc ꝓ
sũ curent q̃ aliq̃o inclapti ꝑ vias ꝑ celebra hoc è
quo Dns fuerit q̃ si q̃ Dns nunq̃ fuerit sine tempe semp
ffuit salua hũ Conclusio.

Dico ꝙ od è ñ fꝺ cũ A ud Il falsa. nec semel ud ꝑsm.
sire in falsa aut contra. Sive Scit obm Sud̃ diuerso tempe secũ
tuo obtinato. Rad̃ Imo ad oneꝺ ueri requit ut acty sit conformis
tori suo obo id am si ꝙ od Il ud Il falsa è cũ acty conformis tui
suo obo de thm parti ꝓ cessit dici uerꝺ de absolute falso q̃ bonũ cũ
integra rad̃ malũ cũ quoꝺ defectu sit acty voluntarij repugnãs
uoluntati obi unꝺ honesti aliud inhonesti ꝺr̃ absolute inhonesty et malo
ita cũ et acty intellecty dicendi absolute falsum data ũa parte falsi.
Dirigacibas am̃ ꝺ debꝺ ꝺ fꝺ dii Simile et dissimile ut similitudo
et dissimilitudo admittunt magis q̃ minꝰ ueritas am̃ admittit
Rad̃ Dñi Implicat actꝰ q̃ è semel conformis obo cũ dissorme ideo tho
conformitur em̃ et dissormitas cũ obo diuersum tempe repsentandi
acty et existẽdi obi p̃ tempe impertato q̃ equalẽ obi existẽdi obi p̃
tempe impertato q̃ equalẽ acty. Implicat ut idem acty q̃ repsentabilis
existẽdi obi p̃ hoc tempe ñ repsentabilis idem obm p̃ eundem tempe implicat
cum ut curtsy Dñs p̃ eundem tempore existat et ñ existat et ut acty ñ re-
presentet Tenꝰ fuerit illud et tempꝰ in quo è futurꝰ si cum alio tempe
repsentaret ia ñ cũ idem acty mutabilem cum multo acty obm amicty
ñ thm è existẽdi obi de cũ tempꝰ in quo existit mutato q̃ tempore ma-
tuch obm.

Obijcio Sine hoc ꝙ od ꝺ in fon hnt̃ curruꝫ et idem se-
rem̃ de Scando binato Dñs Paulus Sonne etꝫ ꝺ cũ ꝺ ffuit
rem̃ ad Scandꝰ binatꝰ hoc ꝙ illud instans. R N et Cũ et ad. Cũ
ecclia sit ꝙdam repsentãs obi Implicat illã cũ indifferentẽ ad
hoc ꝙ illud obm Sit ꝺ hoc ꝙ illud tempꝰ Scandꝰ hꝺ ꝺ ꝙod ꝙdam
in fon hnt̃ currunt sem̃ Scandꝰ ornatꝰ seruentia cũ hoc Scandꝰ

ꝙdam in

ppõ fuit in toto tempe cui libet de Sti Ludi & in toto tempe furit Sti Ludi & in toto furit.
Et sic de alijs. Verificat qđ de aliquibus q̃ sunt in toto & fuerunt q̃libet
hꝰ ppõ Quasi duobꝰ inde ueri q̃ dicerent aliq̃ hnt existant in toto
eñ grunt, illi fuerunt. Sed dicend de hꝰ ppõne aliq̃ hñ furent
pñs & indifferens de scõ Tñ Laula & Sabdiuisione.

Instabis pt dari ppõ abstractiua a tempore & ꝯ cõ à tem
pore. Sꝫ dari ppõ abstractiua à tempore & ꝯ temporis aliq̃
ñ eternate & ita opposita scõtiue & nulli scõtiua. Sicut hoc ut
sit n scõs individuus ornatus. Stat th nãs hãt drivate quã ad ppõ.

Obijcies Dñe Quando Dico Ludi furrit in instanti. Sensꝫ
iste Ludi furrit in instanti & coexistenti ppõni de hoc tñ uere
& p instanti & Sꝫ si cadꝫ ppõ obtinuerꝫ p instanti & erit salua
qa tunc instans & ñ & amplius q̃ sens ppõni. Illa ppõ fuit
Ins tans & sibi succedens & cõ q̃ sens p primo instanti Sab
duratõis seu existed sic p̃dicte semp manẽs uꝝ p̃ tempe respec
tiue eiusdem instantis &c. qa p̃ tempe scõs illud instans &in
quo fuit plata seu in quo Imo existit n & am uꝝ p̃ tempe respe
ctiue ejusdẽ temporis sicut enuntiab seu ostinuab seu respectu sequen
tis instantis

Instabis Supponatꝫ Ludi furrit currum & dicamus hodie Ly
cas curret erit ppõ uꝝ Sꝫ si Imo negata cadꝫ ppõne erit falsa q̃
ie furrit n & futurꝫ & q̃ erit. Sꝫ in ꝯ tempe illa ppõ & una quo
cunꝫ die ppetuꝫ qa n aliud scõs quã Ludi furrit ea die qđ ea
dictura & furit & Dñi & nõ existens & cõ respectu ad Dictã Imo
plata & ppõ

Obijcies Imo ppõna hꝰ et his Sñe VG christꝫ hodie natus
hodie ꝰ hodie cras urgit & uere qa n scõs hoc tempe & ppõne
quã enuntiant & de illo fuit Ima enuntiãt & existit hodie & ꝑ & nunꝫ
ꝓmemorãtiue hoc & hodie memoria nativitatis Circũcisi & resurrectionis
Ded dicendꝫ de ppõnib scõs futuri tempꝫ & ꝰ & ꝰ VG Dñi
et uirgo scõs tempꝫ & adhuc futurã & & & futurã erat respectu
illius temporis.

Nec sequitur quod ppō enuntiabilis et nunc uerè in cōdē radone rōne futuri

Ad 3tiū Dō ꝓpōnes se se falsificantes implicant Inqli. cū dē rebꝰ ita cē sicut dr et ita nō cē sicut dr. deinde ut ꝓpō se falsificet dē seipsa scire nisi cū scit nō pt affirmare negl negare ac ꝑ cōsequens nec se falsificare scire cū cē uenire ꝓ gnōne rei scitē sognio cū qua ego aliq cognosco nō cē signū sui ipsius respectu rei nō cū illa cognitōne cognosco eandē cō gnōne unde sognio cē signū scālē quatenꝰ cē rabiliter cognoscendi aliud ca Cū sognio nō scit se ipsa nec ipsa pōt se ipsa nō cognoscere nec ꝓ prib se falsificare. falsificare dicere falsū dicere aīe cē affirmare affirmare cū cognoscere cognoscere cū scire hoc ꝓ quo cū se nō scit cognio nec se falsificare nec pōtest ꝙ sequēs respectu rei scitē rpsū. hoc ꝑ cū qđ distincte scit se ipsa nō pt cē ens ꝓ falsa respectu sui ipsius.

Sectio 3tia

An Ꝓpōnes De Futuris Ꝺtingentibus tam Absolutis Quam Conditionatis. Sit ornatē Verā v falsa.

Notandū Amo futura alia cē neāria scīngr qđ ita futuari cā sui in actu Amo ꝺsiderabilis ut nō possint nec dicunꝫ futura necessitate antecedente qa supponunt cāas sui neārias qđ ꝓ tēs talis neārijs requisitis nō possunt nō agere ita ꝓ cōsequēs ita cē neāriō futura cē alia cōtingentia libera futura nō futura à cāis sui in actu Amo ꝺsiderabilis ut possint nec dicunꝫ futura necessaria. Supponē seu necessitate sequele qa supponunt cāas sui liberas qđ ꝺctis cāis requisitis possunt agere et nō agere ita nō cē neāriō agens nō posse nō agere ꝑ tollit libertatē qa implicat qđ cā libera libertatē exerceat nō futura ornatē alia neāriō cōsequēntia futura ornatē dicunꝫ ab ista cā effectu extra cāas effectu licet ꝓ uenirent nec ꝺctō tēs ex supponē seu exercitio libertatis futura nec nō cōsequēntia dicunꝫ ab existēa cāe qua sine eāriō ꝓducat effectū ornatē necessario

futura effectu

turg effecty si stingent. liberepducat de effecty liber o stingent futurg. Sic alia sic futura obligentia absoluta quam cuiuscq; gendes ab alia diuine ut Deus recabit ab alia diuina, qualis cuiuscq; gradi abaliqua diuine ut Deus si ingressg fuerit prima habebit Lot aliqua plus Quastio. Si est tal de absolute futuris qm̃ o adiuncta stringentiq; ut hodie hic et nunc stabit p̃cones sint ornate quo ad secundi sicut quo ad nos ꝓ positionis Sortes sine reuelatione Dei illas ꝯbinate una ꝯ falsa. Notandu ꝑ ad p̃coñe diuinas nequit regiri aliqua necessitas diuine et effectu futuri particula cum adiuncti. Si tenetur aliquid influxu diuine in effectu ꝓ intelligit hic talem necessitatem diuini effectu. Quales sic Deus si cucurrit Petrus cum ꝯ hanc p̃coñe ꝯ ornate uam ꝑ intelligit odio merito stringit ex effectu ut si Deus cucurrit in crastina bellabit.

Dico 3mo p̃coñe de futuris stringentiq; absolutis ornate uere et falsi Quia ex duabus ornatis ꝯ una ex ornate altera falsa ꝯ cum precedit ornate. Sit una illarum ornate ex altera falsa ꝯ cum precedit ornate erit futura ꝯ si sic tunc ꝓpositio quod hodie affirmat effectu futuri ornate ua. Sit ꝯ futuri tempis hodie affirmans illud erit futuri ornate falsa. qa affirmat futuri ꝓ ut est futuri cum Deus sit liber hodie et stingens ut erit precet aut ñ precet tñ ad ueniente crastinu die necio alterutra ornate ex futuri precedit ꝯ ñ precedit si precedit tu ꝓpositio quod hodie affirmat illud futuri erit ornate ua quo ad se. Si ñ precedit tunc erit ornate falsa quod ad.

Obiicies 4to Si ꝓcones de futuris stringentiq; liberis et indeterminate uere et falsi tollit libertas si cum hac ꝓpositio Deus hac precedit hodie ornate ua necessario Deus precedit nec erit eius liberi ad ñ precedendi si cum Deus hac re dicit Petrus hac precedit. Implicat ad Deus hac precedit ꝓ ut est liber. Confirmat sic. Supposito antecedente ex qua necio sequitur Petrus tollit illi libertate ad quem istu huius ꝓpositionis Deus precedit et supposito antecedente precedi Deus ꝑ ut est ꝑ ut ñ potest ñ precedi. Ergo tollit libertate uerita cum ꝓcones de futuris liberis ñ infert necessitate uel ad rem futuram ꝑ ut dicendu de scientia Dei ñ cum antecedens

antecedens ꝺ̃ sequens ꝺ̃ futurione negl ẽm ideo Dñs hoc peccabit qꝛ ꝓpõ ꝺ̃ me plata hodie è vã aut qꝛ ꝺeꝰ videt ab eternõ ꝺ̃ me ꝓpõ ꝺ̃ cꝛã et ideo Deus pudet peccatũ futurũ qꝛ illud ex se è ꝺ̃ futurũ ex libera ordinãõne Dñi. ꝺ̃ peccatũ hoc sequens stat Deũ tnjm ẽm illicq Quare dicendũ positio judicio Dei deperato practice Dei Dñi necario peccabit ex suppõne sequente quo fnjm non ordinauit qm Deus ille affirmaret peccaturũ unde e licet ꝓpõ hodie plata ex se sit Dei de futuro peccato sit necario ordinata futurione peccati antecedat ꝺ̃ peccatũ priꝰ tempe nec ꝺ̃ fnjm illud Deꝰ ex cõi Dñi nostri è peccatũ ex futurũ qm à Deo cognosci, ponitur am qꝛ ex Dei de futuro peccato necario et poni peccatũ necessitate sequente ꝺ̃ am antecedente et hoc qꝛ ex Dei de peccato Dñi procedat Dñi ꝺ̃pendens ab ejꝰ libertate qm Deꝰ ab eñ nouit libere se ordinate ad peccandũ.

Obijcit 2do de futuris contingentibꝰ quia ꝺ̃ ꝺ̃ è ordinatũ qa ꝺ̃ ꝺ̃ est causa qꝛ ꝺ̃ neq ꝓpõ de illo hodie è ordinatũ ex ꝺ̃ falsa ꝺ̃ tunc. Imo ex qꝛ ẽm illud ordinabit. Ergo ꝓpõ de futuro contingenti sit ordinata ex hoc qꝛ ẽm illud tunc ordinatũ existat qꝛ ẽm ꝓpõ ꝓpõ aliꝰ ꝺ̃ ꝺ̃ falsa ꝺ̃ nõ qꝛ ut existat ẽm illud ꝓ illo tempe qꝛ ꝓpõ ꝺ̃ ꝺ̃ qꝛ ꝓpõ de præterito nõ qꝛ ut ẽm tunc existat qꝛ ꝓpõ ꝺ̃ ordinata fuerit ordinata ꝓ tempe ꝓpõne Scoto ordinãõ ex vera ꝺ̃ nõ qꝛ ꝺ̃ actualiter existente nec è necesse ut ẽm existat. Ubicũq ꝺ̃ qꝛ existat intentionaliter nec oꝛ nõ ut sit ordinatũ in eã qa habendũ ordinari ꝺ̃ actualiter ut sit ordinatũ tunc.

Dico 2do ex ꝓpõne ꝺ̃ ordinata ꝺ̃ de futuris contingentibꝰ liberis ordinate vera ꝺ̃ falsa. Nã ex ꝺ̃ qꝛ in priori actione et qa posita ꝺ̃ one Dñi ingressu Dñi in gnõ necario absentia futuri e utrumq; nõ stare hoc è hebrietate et negãõ illius ꝺ̃ si posita ꝺ̃ one è vã ꝓpõ ex antecẽ non ens ergo erit vã inde nec tollit hoc libertatẽ qꝛ ꝺ̃ sequens effectus ꝓne ꝺ̃ oni tenentis se ex parte actꝰ ꝺ̃ ex ipso actu futuro posita ꝺ̃ one transit in absolute futurũ Deo nõ sit necessitas antecedens. ꝺ̃ sequens habens se ex suppõne existentis libertatis ꝺ̃ re ꝓpõnis ordinate nõ existit actu nec existurũ absolute ꝺ̃ sub ꝺ̃ one et ita ex affirmat ꝓpõne sub ꝺ̃ one am vere ꝺ̃ existurũ nõ existurũ.

Collegij Imo

Obligh Imo Necessitas antecedens seu absoluta dr illa quæ omh
determõne cãd in actu Imo ad operandu. qõ aliqz q̃dit ex quo tm̃ sequ
sequ effectu ex qõ n̄ fõ ponere aut ponere illu effectu. ex qõ sequ
absolutas tollit libertate necessitas sequentis illa quæ n̄ omh ex neces-
tate cãd in actu Imo sõ in actu dr̃ntis sue ex suppõne rei ius effectu
q̃ cum̃ potui poni n̄ poni supposito tm̃ qõ posito sit n̄ fõ n̄ existere et hõ
necessitat n̄ tollit libertatẽ unde obligens et libere et futurũ qõ itaq̃ futurũ
ut possit n̄ cõ ex ornãõne cãd libere in actu Imo ante suppõne effectu fu-
turi possibo uõ cd effectu cd neq̃o existit

Obligh Deo Deus cognoscit futura libera n̄ in aliqua cãd ut
to q̃ existente sõ in scipsis ut est em actu liberos intuẽ q̃ sit deõ q̃
sentire qõ cungi sit ois em quæcungi futura aut si cungi Deus hõ
sentia n̄ qõ ab eterno ex qõ cung Deus sit gratis sõ qõ cungi gratis
Deo cognitura. Proponit dõnatus ornãõ uera o falsa n̄ sit quo ad nos
sõ quoad se hoc n̄ de illis n̄ possumus habere certitudinẽ nisi qõ
deu eluchẽ qa n̄ est alit cognosci infallibiliter cognitõ talis futuri cd aliquo
nunc existens e nisi cũ Diuina q̃scia cõ qm̃ nemo qõ cognoscere secluso reue-
lacõne Dei.

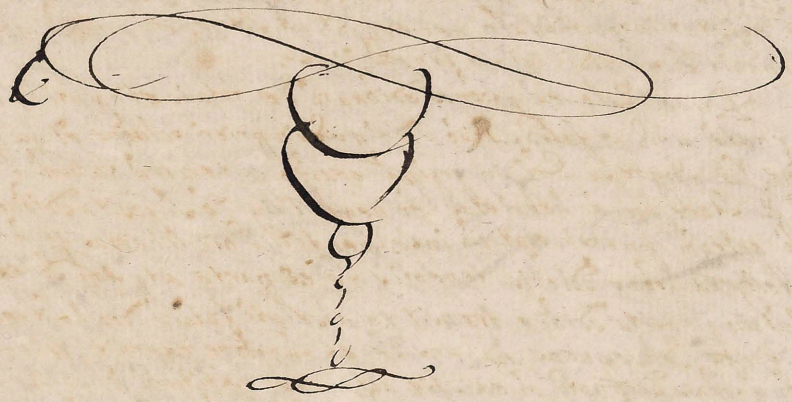

Fractatq IV

Tractatus IV

De Tertia Intellectus nostri Operatione.

Tertia mentis operatio vocatur discursus seu Syllogismus de quo in communi in Dialectica nempe quod sit ex quibus partibus componatur qui ejusdem quod sit principium hic finalem intelligendi actum seu brevitatem aliqua quod attinet modum Syllogismi ingredi seu in communi de demonstratione

Disputatio Prima.

De Syllogismo seu Discursu in communi

Argumentatio seu 3tia mentis operatio vocatur discursus implicita discursus comparatio qua aliquid ad aliud pro cognitione unius alterius seu illatio unius ex alio partium hujus definitio divisio accidentalis Distinctio quoniam in essentialem accidentalem Divisionem illorum sub uno 3tio quod sit Syllogismus qui includit in se 3 propositiones id est duas premissas inter quas sit aliqua connexio et 3tia conclusio Quadruplex hujus subjectum quod scientia ad cujus et quod necessitans intellectum ad assentiendum conclusionis jam cum evidentia et quod mediocriter ad assentiendum conclusionis attingit dum et ad assentiendum regulas judicium de bonitate hujus distincte judicium sequentis.

Sectio Ima

Quid et Quotuplex sit Discursus et Syllogismus

Notandum primo nempe quod discursus multiplex actus intellectus ponimus unum actum unum ex alio inferre Ut qua causa effectus cognitis principiis conclusio cognitione unius ad alium quem in regula recta ut ingressus incognitae seu minus notae ex notione jam viri cum discursus sit modus cujusdi ad cognoscendum modi scilicet ultra cognitionem rationis ostendendi aliquid in re nostra ad sufficit sufficiat notari quo ad modum cognoscendi.

quo ad modu cognoscendi sit definiu & diuisu & diuersi modi sciendi orbi
sortu cognito & definitione & finitor & diuisione quo ad scibilia
quo ad modu cognoscendi

Notandu Deo discursu ut sic seu stricte sumpto nonne & esse dogma
ga discursus & plures ea unito actu uocabu discursus virtualiter totalis
tam realiter regrit 3 proprias quo ut unus ex alio inferri sequat & quam
et subm pro unitis cu medio termino & stant uniti nisi in premissis inquo-
rum una subm in altera quatu cu medio termino coniungit ut dictu in dicta
ctra. et talis discursus uocat syllogismus regrens ut unus actus sequat ex ui alterius
sintaxis actus realiter distinctus ohm sotte ratione distinctu sed alio modo
representantes & em habere dogea unitas cognitionis ab alia nihil amplius
realiter dependere à scipso hinc in deo in discursu scientie quam habet
in deo dogea realis unitas cognitionis ab altera. eo modo sit respondetur.

Dico. Imo discursus in communi & cognitio unitas ex alio seu actus
intellectus inferens unum ex alio qd scitu & particulat & alius & uirtualiter totalis
unitas actu indiuisibili unum ex alio deducendo licet in gradibus ab una cogni-
tione ad aliam & qualem sit gluribus actibus & quasi intellectus fortis discursus syllo
gistici gestat duabus & pluribus cognitionibus realiter distinctis quam una inferens
ex altera.

Dico De syllogismo ab extra definitio & oratio ex qua quibusdam positis
aliud quid ab eis sudpositis necessario accidit. Hec definitio data iam
in dialectica et explicata sit & curiosum repetere sufficit hic notare ea syllo-
sistere in solis premissis nec in sola actione de eadem includere utrum
cum em syllogismus discursus realis & successio ab uno ad aliud hoc & premis-
sis ad actionem, & gl syllogismus singulis compositus in quo premisse hinc & inde
modu mala actus quodam modu forte a qua dicitur & realis discursus. Includitur autem
syllogismus eadem premissas actione & ordinem & simultaneo earundem
ipse decretu dei qui deus uirtualiter existens premissarum realiu uult dare intel-
lectui securu ad eliciendu actu actionis & cum sit actus dependere realius
à premissis sine decreto dei possunt cum premissis et actus diuerse ethi
dependere à premissis actus si uult eliciet actus aut pro nata premissis
aut si nata sue naturae sue miraculose à deo infundat tunc non dependet
à premissis possito am decreto dei eo ipso ut dependet à premissis et premissis
signatores nata actione

ꝺ̃ ꝯ̃ionis vnꝰ actꝰ actionꝭ sicut et amor ꝺ̃ ꝺependeat solꝰ à cognitione ꝙ̃ sapientis cognitionē ꝺurare cū amore ꝺ̃ regrīt ꝺecretū ꝺei ꝺ̃ eū vtcūq; ꝺependeat à ꝙ̃missis regrīt ꝺecretū ꝺei eode ē̃ ferè mꝺo cognitio influit in amore sicut ꝙ̃missa in actionē.

Colligit 4ma ꝺ̃ ꝙ̃ ꝺe Sylmo sciendū vltꝰ aliq; recurrat ꝺ̃ Dialectica ꝺ̃ ſtatu ſtatꝰ ꝺicto ꝺe qualitate ꝺ̃ ſtructione ſyllogismoꝝ et ꝺe principijs ꝙ̃ inuitaꝝ hic adoptāꝝ ꝺ̃ eo ꝺe eo ꝺ̃ Sylmo ſucceſſione actuū seu ꝓpoſitionū licet hoc communiꝰ p̃ruenias in ordinato mundo nostro sapiens ꝺiscurrendo ꝙ̃ ꝺ̃ quo intellectꝰ ē caꝰ tocanꝰ et ꝓ̃ habitu in uno instanti ꝺ̃ regrīt ꝺecretū ꝺei ꝺ̃ ſtructus cū ꝓ̃ſtō uno codē ſ̃ instanti habere utrāq; ꝙ̃missā ꝺare cognitā et elicere duo ſyllogiſmoꝝ ꝺ̃ ſtructa et sicut eodem instanti ꝓ̃ unū elicere ſyllogiſmū ꝺ̃ ſtructū ſic ꝺ̃ ſtructa ſtructuras ſpeci et audity ꝓ̃ ꝺiuersos sonos ꝓferre. Eo ꝓ̃ſto ſine ſucceſſione ꝙ̃ere nec obſtat ꝙ̃ nōne noty locatiꝰ ſit ſucceſſio ꝺiscursꝰ eū ꝺ̃ noty ad ignotū ꝺ̃ ſtructa ſyllogiſmicē ꝺ̃ ꝺ̃ ſtructa ſimplex à cognitione ad cognitionē ꝺ̃ eū ſucceſſiuus acquiſitiꝰ trāſi.

Colligit 5ta ꝺ̃ ſyllogiſmū ſit ꝺ̃ ꝺ̃ compoſitū paciꝺeno ꝓ̃ componi ex ꝛegulis et nosse ex eaꝺuabꝰ opinionib; ſtructa et clara ꝙ̃ertingere una cognitio ꝺ̃ principijs alterius ꝙ̃missē eū ꝺ̃ principijs actuū. Deinde 3tio ꝙ̃ere nō ꝺistinguib; a ſtructa ꝺ̃ ſtructa ꝺ̃ ſtructa ꝺ̃

Notandu' 2o. Certu' eé 9 intellectu possitiu dualu q̃missio grauis
sic necessitat ad assentiendu obiectui sicut dicit Scotus de Sylua du' dicit
quæ gibaud. positio nostra ubi 9 qd allegat Ludouicus Rhé ubi asserit
Esse mi Sanu necessitat ad abhorrendu qm quo ad exercitiu. Sed
in ista libertate intellectu ad libertatem obiectiuam 9 libertas ad oppositu
ne actu alterius speciei, eé actu ubi erudé speciei qm hanc in individuo li
bertas ex exigentia seu quo ad specé dicit 9 potest libere ad generandu singu
larem actu huius ~~suggerito 9 9 actu generare~~ huius et alterius speciei necessitatu
straordinariu 9 potest eligere libere ad generandu generandu actu suggerito 9
uolit ponere actu togij necesse ponere actu huius et alterius speciei Necessi
tas uo obediendi sue quo ad exercitiu é 9 potest in Rhé dominata ad
actu certu speciei do inequi 9 illi ponere sit Peccati suggerito uiuiene
Dei in possunt ponere amore Dei.

Dico 1mo q̃missio in uerbo est gnia cui respectu actionis Rhé
dicone applicantes intellectui obm scalle motiuu ostendentiqj intellectui
duo extrema eé idej cu uno alio unde deridej pe sua ui elicit actu o
cluonis. Sicut uoluntas se ipsa elicit actu amoris circa obm sibi p
positu ab intellectu, sicut 9 cognitio gnia ens uoluntati obm scalle appre
hensu eé Rhé dicto ad amore eliciendu itq̃ q̃missio in dicto Rhé di
cluone eliciendu. nec eé 9 ostendi in quo gré cadat currant ad effici
enté qm efficiunt actuone Rhé p gnias obm scalle in medio deuin
gré cum medijs aut dispositionis, qa intellectu esse é sufficiens ad gene
ciendu actu à se proditu. in gré cadat scalle qm in pari actuone
Syllogi in dentiq̃ in gré ad directiue et moralis qm dicunt modu
nec ostendunt quomodo fieri debeat fieri actuo Rhé gnia cum obm
scalle motiuu assenig. Notandu 3o q̃missas eé dicone scalle sine
quam 9 fiendi seu q̃ naliter qud applicat scalle obm hoc é se ipso obiectiue
tem q̃missa ad representatu obm scalle intellectui unde in 9 naliter elici
actuo nec dentiq̃ q̃missio actu qa actuo suggerito obm applicati q̃missa
Dixi naliter nec actui Diuinitus posset elici et seruari actuo sine q̃missio
alij. Arguit Ouedo affirmat, quod actuo dependeat à q̃missio Rhé
tiqm à dicone applicante motiuu sicut actio dependet à cognitione ap
plicante obm motiuu ad gerari scalle ita amoris Diuinitus sine actuone

9 eé actuo

ꝺ̃ eꝺ actũ sine ꝓmissis

Obijcies: ꝓmissa ꝺ̃ exeunt et trahant intellectꝰ ad actuanꝺ̃ ꝺ̃ exeunt in gr̃ cãe efficientis R. Nõ est gꝺ̃ ꝺrmens ꝺ̃ ill̃ sing hꝰ ꝓmunt obm motiuũ intellectui g cui sit cãe meãria habita sufficienti agẽtiũ agit seq̃ ipsa tñ ab. et gꝺ̃ ens intellectꝰ n̄ sit se ipso sufficiens completus ad exercenꝺ actũ actuũ sine ꝓmissis n̄ completꝰ tñ ꝓmissa ꝺ̃ ꝺsumunꝺ ꝺicendũ eum uti illud p̃ quꝺ̃ impressũ ens cui q̃ ꝓmissa hꝰ em sit sumptꝰ obinent actũ actuũ uirtualr̃ quꝺ̃ hæc impressa ꝺ̃ habitis ꝓmissis ꝓsunt em̄ actꝰ intellectꝰ ꝺuplre hæc impressa n̄ ꝓsunt em̄ ꝺuplre ualeꝺ actꝰ intellectꝰ nisi em̄ cognitũ ꝺ̃ ꝺucat alterũ cognitũ ꝺ̃ ꝺ̃ si am̄ ꝓmissa foꝛent ocurrerent ꝺ̃ actũ actuũ actꝰ intellectꝰ ꝺuplres ꝺ̃ ꝺucerent alios actꝰ intellectꝰ

Dico ꝺ̃ ꝓmissa n̄ ẽnt euꝺenter ꝺ̃ ꝺ̃ habilia necessitant intellectꝰ ad inferendũ actuanꝺ̃ n̄ obm̄ quꝺ ad spec̃ ꝺ̃ ꝺ̃ quꝺ ad exercitiũ hoc intellectꝰ potiꝰ assensu ꝓmissaꝝ n̄ obm̄ n̄ ꝺ̃ elicere ꝺissensu ꝺ̃ em cognitũ elicere assensu ueꝛa obm actuanꝺ̃ Rao Arnt. si potiꝰ assensu ꝓmissaꝝ n̄ necessitaret intellectꝰ ad assensũ actuanꝺ̃ assentiret ꝺ̃ ꝺ̃ obm ꝺ̃ assentiret assentiendo em̄ ꝓmissis assentiret in actu exercito ꝺentitati ꝺuoꝝ ꝺ̃ se qꝺ̃ assentiret ꝺentitati earũ cui uno actu ꝺissentiendo am̄ actuani. ꝺissentiret obm in actu signato ꝺ̃ ꝺ̃ obm. ꝺeinꝺe accidit ꝓmissis siue euꝺentiꝰ siue ꝓbabiliꝰ ꝓmijs obm intellectui euꝺenter uerum intellectꝰ am̄ n̄ ꝺissentiri illis ꝺ̃ illis ꝓmijs euꝺenter uerum, sicut em̄ ꝓmissa ꝓbilia n̄ ita necessitant intellectꝰ ad assensũ sui siue in necessitant euꝺenter suggerito hꝰ ꝺ̃ illis intellectꝰ assensus sit ex ꝺeꝛ eius sequela euꝺenter actũ necessitaꝰ ꝺeꝛmoꝺo ad assensũ actuanꝺ̃ sing obm ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃ ꝓmissa. Rao ꝺ̃ intellectꝰ ẽ gr̃a seu cui meãria, quꝺ gerit ꝺ̃ ꝺ̃ meãrijs ꝺ̃ agenꝺa meãrio agit em̄ quꝺ ad exercitiũ gerito am̄ assensu ꝓmissaꝝ hꝰ ꝺi̇a requisita ad inferendũ actuanꝺ̃ ꝺ̃ meãrio assensu sicut ꝓxima apprehensione euꝺentiꝰ necessitaꝰ intellectꝰ ad ponenꝺũ iuꝺiciũ ꝺ̃ quꝺ ad exercitiũ ꝺ̃ ꝺ̃ ad assensũ actuanꝺ̃ ꝓcitio ꝓmissa assensu qꝺ̃ eo ipso euꝺenter ꝓmijs intellectui ꝺentitas ꝺ̃ uerũ extremoꝝ ꝺ̃ se.

Obijcies Arno actuꝺ̃ in Sylꝺ̃ ꝓbꝰ ꝺ̃ uni ꝓbi ꝺ̃ ꝺ̃ ad assensũ illi n̄ necessitabꝰ intellectꝰ ea em̄ ꝓbilitate potest oppinio ꝺ̃ uolentes inchoare ringam cuꝺ̃ parte hor̃ ẽ ꝺ̃ ad assensũ ꝺ̃ ꝺissensũ ꝺ̃ ꝺ̃ intellectꝰ assentiendo ꝓmissis inuenire nouã rationẽ remouentẽ ab assensu actuanꝺ̃ ꝺ̃ necessitatꝰ

R actuanꝺ̃ in Sylꝺ̃

Q. actus in ordine ad finem potest esse meritorius alicuius actus moralis
seu sui ipsius et illius N. Quem assentiri huic principio in communi Quod Laudem Deus
evidenter cognoscit sed quo fine id in se in actione unde sit voluntas inclinans
intellectum in veritate tradita ante assensum dimittam? Quem inclinare potuerunt
facta et assensus dimissi quae tunc post tale assensum actus fit evidens intellectui
quoad modum de quo evidentia veritatis cognitae cedit subiecto impe-
rio voluntatis circa idem evidenter positae ut dum quaelibet istarum propositionum intelle
ctui in ordine ad assensum dimissum assensi sufficienter omnia intellectui quae
ad voluntatem imperabile, sicut in genere diffinitionis actus et sensationis quorum
est sufficiens applicatio.

Ex hoc patet positis actibus quorumcumque sive evidentibus sive obligatoriis
intellectu adhuc indifferens ut actus ad directe indirecte Vide In Quar
to hanc et in Quarto. Quod dimanat ab ingenio voluntatis. Et ethad
est indifferentia intellectus ad assensum actualem et actus ad actum directi
cti indirecti sit adhoc est indifferens in uno ad alterum.

Obijcies Deo Nullus bonus creatus necessitat voluntatem ad sui amorem
quoad exercitium. Ergo nequit intellectum necessitare dimittendi assensum ad actum
seu in necessitabile illius. Sed assensus veritatis apparentis evidenter et Diga-
ritus et ga voluntas est pro libera quia habitus orte requisitus ad amandum bonum
adhuc actus amare in intellectum est pro neutro quia apposito evidenti quod
illi in assentiri. Sicut apposito sufficienti obiecto visibili et illud pos
sibilitas videre adhuc bonus creatus semper habet aliquid nostra dimittendum
malis et difficultate in prosecutione eorum et retinendi voluntatem ab amore illius
verum ut non appareat in quo id assequetur ut salus, id eorum in quo
intellectus ab assensu.

Obligo ad Deum dimissa in semetipsa et ratione ut necessitans evidenter appre-
hendionem de oratione autremonij in solemnitate et ritibus et
cognitionem identitatis unius actus moralis cum alio Thomas necessitat intellectum ad assensum
actualem. Et alterum actum evidens assensus dimissi evidentia cognitionis
sit publici ut mali, quae tenet in dimissis quia dicuntur negati et ita quoniam
et ad actum negati ipsius negati.

Obligo Deo dimissa et actum ante negatum existere si tempus quo dimissa
ante applicare obiectum fuit intellectui illius illatae ad ingerendum actionem sicut
approximat regnis et lucis si existere cum eo quo illud in eodem diruntur
missa quo vitia priores tempore actionem et quo sint priores nata quo vitio illeg.

Sectio 3tia

Sectio 3tia

An Actus conclusionis Assingab Obm Premissarū ex utrū regrab Iudicū de bonitate consequentis distincta à Iudicio de bonitate consequentis.

Notandū 1mo Scīlicet formalis est actus intellectus affirmans & negans duo extrema identitatē ipsorū & identitatē illorū cū uno 3tio & postea negationē identitatis. et hoc esse dissert à Premissis. Quibus hīc utrū actus scluonis habeat pōt̄ mediū & Obm identitatem extremorū in Scīa & identitatē illorū cū uno 3tio seu cū medio trō q̄ erat Obm Premissarū. Quibus am̄ assingi Obm Premissarū & utq̄ hoc dīs scale motiuū pōt̄ intellectus assentire scluoni & utrū hoc Obm male seruet pōt̄ de actu ebunbiali in talibus actibus.

Notandū 2do actu illū q̄ assingit Obm scluonis, onectendo duo extrema ad Scīa sequens seu iudicia sequentia actu uō q̄ assingit de ea Premissis & q̄ et iudicia ag̃ & Iudicij hīc an iudicia sequentia distinguab à iudicio consequentiā hoc Iudicij intellectus assistentia actibus cognoscat Obm Premissarū & Obm scluonis, et de ea unig Obi ab alio onectendo unig Obi ad alio qdo onectio exprimit & particulā &.

Notandū 3tio q̄ aliā sciā scalia alia obiectiua scalia & ipse actus intellectus seu assensus scluonis ex Premissis dedecta. Obiectiua & onectio seu identitas Obi Premissarū cū Obo scluonis, seu scalis: scalia q̄ & onectio illorū cū Premissis iuxta regulas scās. Obiectiua & onectio seu identitas extremorū scluonis cū medio in Premissis. Quibus hīc utrū regrab actus reflexus Iudicij in scluone sua Premissas scales quo intellectus ut habilis actus Premissarū recte in scia tale actus scluonis. et hīc actus uocab iudicium q̄ scalia. Quibus it̄ utrū regrab actus iudicij reflexus sua Premissas obiectiuas quo intellectus iudicet ex tali onectione duorū extremorū cū uno 3tio in Premissis recte seq illorū onectionē & se uocab̄ hīc actus iudicium q̄ obiectiuū.

Dico. 1mo Quod actus scluonis q̄ ab intrinseco & assingit Obm Premissarū ut quo seu ut Obm scale motiuū hoc & duo extrema & identitatē & iudicat & hīc extrema & identitatē cū uno 3tio & Obm quasi apprehendit et representat cum extremorū identitatē cū uno 3tio ex antecedenti Premissis iudicat.

Rab & q̄

Rad̃ d̃ Quia obñ magle et foale d̃ eñ d̃ actu attingi obñ am̃ q̃missi-
ru d̃ obñ foale ꝛcluenis extrema am̃ et obñ magle Castelly ém̃ cũ sit̃ q̃
necessaria tendit in obñ ille mõdo q̃ ille aponit̃ p̃mit̃ am̃ illi n̄ solũ
idebilitat extremond in se d̃ eñ rad̃ istiꝰ anecdentis. nõnq̃ idebilitat cũ
tunc d̃ extremond rad̃ unoquoꝝ. Firmat̃ actꝰ adiunctus q̃ amat nõ q̃
finẽ amat eñ finẽ Ex actꝰ intellꝰ q̃ d̃ q̃missus absentiꝰ ꝛcluonẽ attin
gere q̃missus q̃d̃ em̃ intellꝰ elicit ꝛcluonẽ q̃ parent illi extremo q̃ cui
se q̃ a n̄ anecta cũ uno thic n̄ attingit am̃ obñ q̃missum ut q̃ q̃ nulla
ẽ necessitas ut istoꝝ id d̃ obñ Quia cet q̃ id d̃ ad ꝛclud d̃ in q̃missis nihil
de q̃missis enunciat intellꝰ d̃ obñ Quasi apprehendi ad illud attin
gere nqm̃ obñ foale et sic in eo instanti in quo elicit ꝛclud ad hoc ex-
istens q̃missus d̃ am̃ intellꝰ absentiꝰ ꝛcluonẽ q̃ q̃missus ad diꝰ ꝛclu-
sionẽ absentiꝰ eo negre motui applicatõ d̃ absentiꝰ am̃ q̃missum
n̄ negre affectui motiui cũ sit facilis attingi am̃ obñ q̃missum
in ꝛcluonẽ n̄ ut q̃ enunciatiue d̃ ut quo ꝛcomprehensiue.

Obijcit̃ ex hoc Credit d̃ q̃missus n̄ dñ ingredi ꝛcluonẽ d̃ assumã
attingere q̃missum ꝛcluonẽ Si intellꝰ absentiꝰ ꝛcluoni q̃missus
d̃ eñ Ex Credit d̃ q̃missus n̄ dñ ingredi ꝛcluonẽ ut q̃ ut obñ magle
q̃. ut quo Seu ut obñ foale N horẽ n̄ dñ poni q̃ subꝰ q̃ Quare ꝛcluonẽ
ut obñ q̃batꝰ et magle d̃ dñ poni q̃ modꝰ ut q̃ q̃batis Seu motiui foale
rationẽ fugi eñ q̃batꝰ sit absentus Quando d̃ ide d̃ dicere Quia d̃ ad
q̃ ꝛcnexionẽ eñ medio tñ Selectiue q̃ Quia d̃ ad q̃ d̃ hoc sinquo
actu attingit q̃missa Respondendum d̃ obiecti ad diuersos Ut ad N
q̃ in hac ꝛcluonẽ Quia d̃ ad n̄ d̃ foalis enunciatiue d̃ identitate extre-
morũ eñ medio.

Instabis Dialectice d̃ erent posse eñ q̃missis falsis seq ꝛcluonẽ
ueram hoc n̄ posset fieri Si obñ q̃missarũ attingere ꝛclusionẽ attinge-
ret eñ ut alius se habens ꝛcluonẽ discrepãt Si q̃missa N falsa eñ ꝛclu-
sio deberet eñ falsa q̃ d̃ obñ q̃ Arnu q̃missis falsis q̃ seq ꝛclud ad
quod obñ ut q̃ q̃. quo ad obñ ut quo N. Seu ut seq quod ad obñ q̃
attingit ꝛclud N. Sed tunc est falsa Deus q̃ ratione motiui seu obi falsi,
d̃ ab ꝛcluso ad absolutum et simpliciter q̃ obñ q̃ enunciat uere i habẽte
Veritatẽ eñ d̃ eum̃ ex communi ratione q̃ obñ ut q̃ Ad q̃ falsis
q̃missis q̃ seq ꝛclud ad Suppono q̃ditiꝰ absentiꝰ q̃missis q̃ seq absolutũ
ad N. Ideo q̃ actꝰ ꝛcluonis tunc attinget obñ n̄ existens absolutũ ex
suppone eadẽ eñ ꝛclud q̃ seq ex diuersis q̃missis mixtis n̄ formaliter

Mutatis em̃ q̃missis.

mutatis cõ ꝯmissis mutat̃ sbm ſcalc.

Obijcies 2do Vñ Ord̃ nr̃ ee neari8 ꝯmissꝰ ad actuõe ℓ Lin
actuõe attingit sbm ꝯmissarꝰ ee ꝯ in sola actuõe discur-ꝑdi
obligat̃ mi ſi Vñ ꝯsentaret hñ actꝰ motiuꝰ ꝑpꝰ ꝙ ℓ aspectandꝰ sbi
actuõis. ꝙ ℓ ſuppleret iuices ꝯmissarꝰ attingens eode actu ꝺ enti-
tate extremi ꝺ ſe et cum medio. ℓ actꝰ ꝺ ℓ actꝰ discurſiuꝰ
i ꝯmissꝰ realr abillꝰ differens. ramen ꝺ ℓ sbm reꝓsentat̃ ꝙ ꝯmiſſꝰ
ꝺ alio modo nemꝰ ut̃ quo hoc ꝙ apprehendit ut quo ita reꝓsentat̃
Iudiciũ ut̃ quo aliud ℓ ad agendu ꝺ discursu ℓ ratiocinij ꝙ unico sbm
actu ſpecifi utrumꝙ sbm ꝙ ꝯmissant ℓ actus omis attingens ut ꝙ
ℓ Lud̃ ℓ aal ꝙ ℓ hõ ꝙ dñ talis actꝰ haberi sbungendo duo
extrema in ſe et cu medio sicut ꝙ unico actu amori ℓ medium
et finis et talis actꝰ seu virtualis discursꝰ differt ab actu actus
omis reducto ꝙ ꝯmissꝰ ſcalr solũ extrinſece eo ꝙ caruerit con-
ditione applicante motiuꝰ ꝙ fore modo quo differt abstractꝰ
ℓ apprehensione ab illo quꝰ facta ℓ apprehensione ꝺ discursu sbm ſe-
cale realr reqrit ut actꝰ actuõis in ſeqꝰ ex ui ꝯmissꝰ.

Dico 2do ad aspectũ actuõis nr̃ reqrit realr ℓ necarioꝝ
actꝰ reflexꝰ iudicatiuꝰ seu iudiciũ de bonitate ogĝ, ſufficit ꝙ ſi ſbſim
ꝑa apprehensiꝰ iudiciũ de bonitate ogĝ distinguit̃ solũ ſcalr a iu-
dicio exegtis. Ratõ 1mi nulla ℓ necessitas ſignãdi seu actꝰ reflexꝰ
cognoscere actuõẽ ꝺ ui ex quiſit. ex ℓ oppoſo ꝙ intellꝰ assentit̃
actuõi, ꝙ ꝯmissꝰ cognoscit ex certitꝺ sbm actuõis ℓ ex ea arbitra-
bit̃ ꝯmissarꝰ ꝙ ꝑ principia illud ꝙꝺ A ℓ ꝺ ℓ unitꝰ B ℓ ꝺ ℓ inte
ℓ ꝙ ſufficiẽter cognoscit̃ actꝰ ex ℓ ꝙ ꝑ ratiõnẽ ℓ medias
bonitas ogĝ obligabit̃ ad tendẽdu actu actuõis ut ꝺ ℓ ſine actꝰ
reflexꝰ enuntiet. Ratõ 2di Iudiciũ ſequentis seu actꝰ ℓ actꝰ iudi-
cant̃ duo extrema ℓ ꝺ ℓ ſe ꝙ ꝺ ℓ et cu uno 3tio aliqꝺ actꝰ re-
alr upit̃ seu extrema et cognoscit onerationẽ ꝯmissꝰ ꝺ ℓ
realr actꝰ. ſcalr ant̃ diuersꝰ est ꝺ iudiciũ ℓ ualeng ẽm cognoscit onera-
tionẽ ꝯmissi cu ſolo ꝺ iudiciũ ſequentis seu ſequens. ualeng addẽ
onerationẽ enuntiat ꝙꝺ uirtꝰ coord̃ entitatꝺ cu uno 3tio ꝺ iudiciũ
ſequẽs seu actꝰ.

Obijcies 3tio Sꝺ ℓ intellꝰ accepit ꝯmissꝰ ꝺubitatꝺ ℓ in ſequela

ℓ actuõe

ptinens ad modū tendendi in obō y̆ affirmare ℞ negare certo ℞ ꝑbile euident ℞ obscurē Quālis ē ꝯclusio vltimond ex medio ℞ ex ꝑmissis valida ē ꝯclusio eorum ē vltimond in tertio luone. Vnū ex una ꝑmissa euidenti ℞ alia ē nēcessaria vt ex altera ꝑmissa ℞ nāli ℞ stringenti Sequit̄ ꝯclusio nalis ℞ ꝑbilis ℞ stringens.

Contingit tñ ꝯclusionē ex vna Sylmi tm ex vtraq; ꝑmissa et aliquā tm ex vna nō valis illatio ut tñ ex vtraq; sit valis sicut ex Dā affirmatiua de affirmatiua sequit̄ ista Tres ē Deus ergo Deus ē tres ℞ sequit̄ ista Deus ē tres ergo tres ē Deus differt a illatione seu a ꝯsequentia de medio extremorū in se aptē medij. Particula ē respondet ex parte obi identitas medij cū extremis tm̄ alia vale ꝯclusionis sicut particula ē in ꝓpōne Regnum est identitas Quālis cū subō tm̄ alia vale vnde particula ē sēp̄ cundē actū ꝑficit cum subō tm̄. Particula aū ℞ sēp̄ cundē actū qui ē illatiuus.

Disputatio Secunda.

De Demonstratione.

Demonstratio ab Aristotele definit̄ ē Sylmus faciens scire hoc ē scitū ℞ efficiens sicut visio facit nos videre ℞ admittit̄ intentionē hoc definitio recta vnde Deus dicit deo assereno demonstrationē ē Sylmus ex veris sortis et euidentibus ꝑmissis prioribus notioribus immediatis et causis conclusionis breuis definitio ē Sylmus in qua ex sortis et euidentibus ꝑmissis sequit̄ conclusio certa et euidens et ꝓhoc differt ab alio Sylmo rationis ut dicit Sylmus. Duo ꝯsideranda sunt circa demonstrationē primum est quales debeant ꝑmissas Secundum est ordo conclusionis hoc ē de scitū et quoniam quid sit unde specificat et imperpetuum stare facit ordinem ℞ fidem ꝑ resolutionē fit.

Sectio 1ma

Quotuplex ē Demonstratio et An habeat ꝑmissas sortiores et euidentiores conclusione

Notandū 1mo quod ꝑ aliquē habeā ē demonstrationē certo et euidenter

dent Imo ppt̃o seu ò priori demonstrando aliq̃ ens ens q̃ad habente
creationē ad illo ut suo effecto qualitercunq; fuerit ordinata siue finaliter
siue efficiens seue modus siue formalis q̃ ò priori seu q̃a
demonstrando aliq̃ ens ens ad ut sic ex luce demonstrare existēa
solis Prior demonstrat ut ech ppt̃o q̃a facit scire cur res sit
q̃a dr̃ q̃a q̃ facit scire q̃ res sit.

Notandū 2do. Veritas certitudo et euidentia ab vere-
tas em ē affirmatus actꝰ cui obꝰ pt̃ am ee actꝰ affirmis obꝰ q̃mis
q̃ cilli firmit n ad hoc neq; ille mihi clarè apparet ut enu
certitudo em ē firma adhesio actꝰ ad obm includit ueritatē et
euidentia. certitudo am et euidentia alia ē obiectiua alia sub
iectiua alia formalis obiectiua ē ipsa claritas et immutabilitas obi
gnoscibilis subiectiua ē cognitum assensꝰ excludens à subꝰ oē hū
midine q̃ procedit ex imperio uoluntatis ut inadhy possit q̃ th̃
certi et nō euidenter ex claritate cognitionis ut in actu euidenter
formalis th̃ ē firma adhesio intellꝰ ad aliquam ueritatē sine hū
midine oppositi Sic am ē et claritas ueritatis qud orit ex cognitione
intuitiua ex principijs naturalis. ut euidentia formalis q̃ ista certi
titudo et euidentia formalis ē triplex Metaphisica Physica et mathe
matica metaphisica ex talibꝰ motiuis habet et nec q̃ Diuina potentia possit facere
alia hab ere q̃m ab actu rei sentiebꝰ sic certus et euidens ē hoc ē ee aal
rationale. Physica habet ex motiuis naturalibꝰ q̃ de infallibilibꝰ nō th̃ supernatu
sic certus Petrus ē q̃ signis applicatis unat pt̃ th̃ Diuinitꝰ nō uenire Petrum certitudo
habendo ipsa qud realis aut alia sensu apprehensa Mathematica habet ex motiuis Physicis
q̃ de infallibilibꝰ Quare q̃ dicens th̃ iudicium hmi infallibiliter esse certum ē existens mmi Dubium.
contra primum principium geometrie q̃ a toto integrali singulari minori.

Notandū 3tio. Certitudo et euidentia pt̃ ee una maior altera
certior Imo obiectiue Do ung actꝰ hꝰ obm magis necessario existens
clarius q̃m alter Pdo subiectiue Do ung actꝰ ē magis incomposibilis
cui formidini opponitur q̃m alter 3tio intensiue Do ung actꝰ hꝰ plures
gradus certitudinis q̃m alter Sic actꝰ q̃ ex hꝰ plures
gradus q̃m alter intensiue ut dicit. 4to exitio entitatiue et apprecia
tiue Do ung actꝰ ex nāe sua et ex peculiari modo tendendi
firmiter ad hoc rei sui obꝰ q̃m alt q̃m uis sit remissior illo sic actꝰ fidei Dis
uinæ et certiores ecclie et aggregatiue quilibet actꝰ fidei q̃a
uinæ et certiores ecclie et aggregatiue quilibet actꝰ fidei q̃a

Sic unus Scotus.

si unu ex illis negando eos p̄ negare alios sicut nauis gn̄
alios actus diuinos

Dicendum Demonstrationē ē duplex nempe ppter quid ꝙ dicit à priori
et ga seu à posteriori alia ē p̄fecta alia p̄fectissima
dr̄ quę definitionē eēs demonstrat p̄ priora rei seu passio una
ut si ex definitione hois gliarchę risibilis uitae. Secunda
quę definitionē eēs demonstrat inde p̄ priora in una ut si
ex definitione hois gliarchę risibilis utraq
à priori ga ppter passionem eēs.

Dico Dominus sed sacri qui sumpti postquam ecclesiastici
tiones et euidentiores apprecitiue et intentiue qui ecclesiastici
alios sumpta. Sed alii sanctis adhibendo cuilibet Dominus sacri
Alii sumpti adhibent uni ueritati firmior amadhibendo fit uni
ribati qui pluribus adhibendo cui pluribus plura dant capiba fallit
libitę sic adhibendo aliquos adhibet inter sanctis et ueritati aliquos
et ueritati Dominus, q̄ am firmiq adhibet ibi maiore hi sorti
dum inē intencida de ibi deinde qui unus Dominus ecclesiastici
euidentior qui altera Vg una sit actus fidei signandi alio
nalis actus sicut nauis, aliquo am sequendo chilone parte cum
nauis et sequens mini sorbat qui Dominus sequi alii. No
landu hi precedere hic quod hic de si dicunu ibi
illo in quod ignotu dedicit ea nobis. qui si in sanctis in tui
distincta et ea presse cognouit plum aba semp ē tal sorte
pluribus ibi si sit sacrum de singulis sacri ui qui cognoscat
ibi plura abstractiue et intuitiue de ui esse ui obiectiue
qui in actu aliquo. Sed Dominus de si sumpti Dominus alia
qui firmit adhibet, inanis qui quod clarig apparent. Dominus
ed si sumpti clarig apparent qui aliquo apparent omnino
diate aliquo am apparet in illis et magis intuitiue cognoscant
multę eni ppone si pote nobis magis accedunt ad cognitionem
intuitiue qui cognitio discursiua solet aliquo. Firmaby
pter quod unusquisq qui tale ē qui magis tale Dominus aliquo ē sorti et euidens
et Dominus si Dominus si qui magis sorti et euidentior
et hoc principium Dilexo qui ei dicit qui gratia sallit si

Fallit si magis

fallit hñ in grē cāp finalis et uotiēs sic mediūs anal. p̄ sc̄ā stā
p̄ Sanctas Imagio.

Obijcies 1mo intellꝰ nr̄ē magis deficerē ad negandā ēuidē
gnē q̄miscē q̄ ad ēm gēnus trāsijt in ēuidēm q̄ in q̄miscē q̄miscē
n̄ ē stātiorē et euidentiorē ēuidēm q̄ nē magis deficerē ad negandā
ad negandā ēuidēm q̄ q̄miscē sic videret aliq̄ sibi ut p̄ō q̄
sic videret aliq̄ ut actū fidei N̄ concludō cū ut adhuc regrē
assentiendi rationē q̄ ēuidēm q̄miscē licet ēm ēē ēbm sit q̄miscē
q̄ ēuidēm ratē diuersitatē hñ motiuū q̄ ēē nunc euidentiorē
obscurig. Sic Deus dari ēē incurdens ēē p̄ reuelatiōnē fidei
quā ens q̄ sit demonstratiuē sub q̄ ēē q̄ ēē ēbm in
q̄miscē q̄ in conclusiōnē ēē diuersi ēē actū sicut sic in q̄miscē
assentiemur ēbi q̄ p̄ euidentiā in se in conclusiōnē assentimur ēbi
p̄ euidentiā extrinsecā fm̄ medij applicati et motiuū q̄miscē
et immediate in conclusiōnē cum mediate p̄ q̄miscē deinde ēbm q̄
miscē cum ēuidentiā ut q̄ et p̄ se immediate.

Obijcies 2do ēuidē deducta ex dubio q̄miscē deficē
ēē semp̄ atq̄ certo ac dubio q̄miscē q̄ ēē dicendū deductā
ōnē deducta ex dubio q̄miscē naturaliq̄ ītē actū diuinū atq̄
clare et certo cognoscunt vīs creaturas ex medio q̄m in se q̄
talem ēē debere ēē certiorē et euidentiorē actū attingente ēbm
immediate in se actū attingentē ēbm in medio seu mediate p̄
Disparitas ē q̄a liberū actū fidei p̄ō motiuū sui immutabilem
pe reuelatiōnē ēē et p̄ principiū à quo p̄cedit nempe ītē in
finitā sapiēciā hr̄ summā certitudinē hoc ad quod hr̄ in actū naturaliq̄
fortē ēm actū fidei ē sup̄ oīa ōna naturali lumine apparentia certa ēē
tiora. Ad 2dū ea disparitas ē q̄a liberū actū diuinū ēē
infinitā sapiēciā hr̄ summā et incōmutabilē veritatē de tali
obo Vnde implicat in Deo unū actū ēē clariorē alterō, ad ūū
actū creati ob limitatā virtutē nostri intellectꝰ ut quo ad sta
tū naturalē in quo loquimur ēntia aliq̄ eor, clarius ēbm ūū
repraesentari quo magis accedunt ad cognitionē intuitiuā.

Obijcies 3tio q̄miscē nō ut ueritas ēē nec fortiora
aut euidentiora ex Disparitas ē q̄a ueritas ēē umis al ex
istē obi q̄ in q̄miscē et in conclusiōnē ēē fortitudo ām et ui
dentia ēē umis.

6

...enbiadesumih et motivus et modo tendendi actus in obm quo
...ñ eō diuerso. Vnde sic est una ueritas potest eē maior in-
...tensiue qm alia ex ñ pt ñ eē entitativa maior em intensa
...desumih tra gradū entitativa uō ueritas desumih ex formitate
...actus qui obi aliar hereticus recenter scriberet uō fidē ē magr
...intenes fidens articulos fidei et q̄ antea nūqm discredidit
...qm q̄ discredidit sequeret qō magis fidē esse illos qm istos
...qō Theologi n̄ cōmittuñ.

Colligit 1mo Demonstrō pfectissimae et potissima regnē
...Comissa ueras immediatas et 1mas et se notas priores notis
...reb seu euidentibus certas et nearias reliqis ad eōis obtinendas
...ñ eē ueras alias n̄ facerent scire talis em p̄ cui qualeq̄ pōs
...ñ eē immediatā 1mā et se notā seu indemonstrabiles potia
...principia. hoc ē aliunde n̄ habita. Debent eē priores qa abilis ad
...dih ad scluōnē. ñ eē euidentibus et certioses certitudinē
...pectiua seu onexione pactis fū subē n̄ sola Christa aut moral
...ō allegabilica et hoali. qđ ē actus intellig penetrans habitudi-
...sionē et deriuā ad ueritatē ut ueritatē. ñ eē nearia hoc ē n̄ obligant
...tē onexionē habentes. ñ deniq̄ rāō scluōnis obtinere hoc subq
...medio assumah rāō allegabilica passionis.

Obligit 2do Demonstrō pfecta pfectionis nearia
...allegabilitē modo sint nearia Christa et moalia et ex suppōne ñ
...ferentia à sylmō pbō. Quia obm neptatis obō Comissorū sigillorū nearia
...negāt ex suppōne ō gentis obligenti obō negāt ut patet in hac sylmā
...ō allegabilis diligit filiū ō Petrus ē allegabilis ō Petrus diligit filiū
...Cognitō n̄ ō obō obligenti pt eē certa et euidens n̄ em obō obli-
...gatia certitudinis et euidentiā obligens ex ut obligens reduplicative
...uē seu ex suppōne ō existit hō necessaria seu inuariabiliata subā-
...tingentis sic qō uideo sit qđ ō video aliquē certificare cognitō obscu-
...ra ē certa Christa ē et euidens qm uix certa sit obligatiua. hoc ipō
...dicendū de singularibus qualis ē euidens singularitatis ut Deo de
...p̄t q̄ dari demonstratiua pfectissima. Vnde n̄ obstat ad demonstra-
...onē pfectam obm obligens obligatione modi singularis n̄ certitudē et eui-
...dens aliqua ex supradictis certitudine obstat am obō pbē cui hoc
...n̄ facit scire certo ō formidare ut obm in Comissis sit nearia qua
...libet necessitate requisita ut q̄cūq in iudē Comissis hearia occurrat sub
...sub. seu ut nearia ordinata extrema cuiuslibet et illa ordinata sint ō obligentia.

Secundo

Sectio 2da

Quid sit Scientia et Unde Desumit suam Specificationem

1 20
239

Notandu Scientia duplicem dici actualem et habitualem actualiem
dictum sorta vt euidens deducta ex omissis scitis et euidentibus. Ha-
bitualis e habitus p frequentatam demonstrationem generatus seu ex scitis
ex dictionibus scitis et euidentibus facilitans intellectum ad acta scientifica
euidenter alia de totalis scientia alia de partialis totalis complectens
oem sciam de diuersis. Partialis uersatur circa partiale alicuius sciae
partes totius ut sic scia totalis e quae uersatur circa obiectum totale
omnes partialis quae uersatur circa solam demonstrationem de scia
alicuius totalis scientis. Dicitur autem scia simplex qualitas hoc e ani con-
lucens ex pluribus cognitionibus et extendat se ad plura obiecta diuersa ad
eum modum quo unus et individuus intellectus extendit se ad de cuncta scibile.

Notandu Deo Trifariam unitas et unitas individui, sibi similitudo
res vt de diuidi in partes ut ad unitas compositi de res ex diuersis
partibus componitur sic homo e unus exercitus et forpore unitas seu
unitas aggregationis sed illa quae inter plura aggregantur in unum sicut
ex exercitu Rex Dux Centurio et sic de unitas hic quae ex his tribus
unitatibus habeat scia.

Notandu Scia una alteri subalternata illa quae e unius alterius
subalternans quae uo subalternata et subalterna sicut
vt unitas illae genus uocat subalternans quae olim ab aliis magis unitatum
et ab eo dejecta est.

Dico 1mo Scia totalis vel actualis quae habitualis e simplex qualitas
tas nec unus simplex habitus ad multi aggregationem Deo ubi de diuersis
scibilibus superanda ibi de diuersis habitibus diuersis habitudinibus
Deo diuersis et scie difficultates superando ut ostat experientia potest
aliquis habere facilitate in uno actu eliciendo quam in alio. Scia ad
aggregatu ex multis habitibus ea scie diuersis. ratione obi diuersi et
sic dicendu de Deo et scia unitate aggregationis quam unitate individuis.

Obiecit Una scia sufficit ad actu plures scie recipiendo et habitus
unus sufficit ad procurandos plures scie habet proportionem ad.
Dicendu e de quo quod nascit ex actibus simul nascitur habitus quod
diuersis ex diuersis obiectis distinctionibus diuersos eius habitus genera-
tum proprium quam vt intellectus et scia e in ratione potentie spiritualis in ratione actus
genitus tales obi vt in ratione motus tendendi ad segetem hinc habitus deobi
et de ory otrario ad scias sibi opposites ut ad idem obiectum attribuentis reuocent

Vrgen ad Sud.

Colligit Amo ōm attributōm etsi sit extrinsecū Scīe ēt portionē ad Specificandū Vocabulū ōm sonte sub quo. Dō Scīa totalis hīt habens unitatē ordinis ad ōm attributum qm unitatē dicunt ē fogmone abstractiua abstrahente ordine et refgentē inter alīs attributis

Colligit Dō pīmo ari Scīa de entib; accidens qa ostensiua accidentis accedens alio ordi. Dō ratione communē entis accidens solga pīmo hoc ipsū demonstrari qd ī scīa Sīgis unū de tale vō Raonis existente obiectiue seū suppositū dō dō n dāt scīa apīe qacū ens rationis sit aliqd fictū n hīt unitatē Sīgnificatū subquentē ex nāa et fundatas ī eēa vō ōm ac subsone ficta n hīt vā demonstrō dari; sequenter nec Scīa.

Sectio 3tia
An Scīa Possit stare cū Errore v Opinione v Fide.

Notandū Amo Sciendū qd Sit Opinio, formido et fides. Opinio ē assensus deuctus ex ratione pbli. apti cadere formidine, qua formido duplex ē alia actualis alia radicalis et actualis ē qñ intellus in ipso assensu reflexe timet ne ōm aliter se habeat radicalis ē qñ intellus in ipso assensu reflexo qd Opinatū ī timet ipse ī assensu ē falsitatē Ad qd Sup ēd reflectendū prudenter aduertendū, qd ī assensu retaliatē qd hīt radicalē formidē ī actualē ē duplex Opinionis Actualis ēm fides pīncipiū hīrentis ad hīrentē suis Opinionib; sine formidine qdtā Opinionis inde hīt fulcimentū Fides ad assensū ōm ppter authoritatē dicentis. alia ē naālis et hīt qd nitit authoritate alicuius creaturē naālis; Alia supnaalis. qd nititur Authoritate Dei reuelantis. Hoc qñ Scīa euid ēnd obscura qa reuelatō Dei ē obscura Differt ab opinione qa hīt pmotiuū Authoritatē loquentis.

Notandū Do Subditione ēt de actuali Scīa Opinione fide et Errore Duplici Amō ēm duo acta diuersi et vēr distincti Vīdeng Scīe ab Opinionis v fidei de eōdē ōm maāl ppositū ēm eōd ē intellu. Do ēm fidē acta possit ēē ī Scīe et Opinionis ēm Dei de eōdē ōm maāl ō ī diuersū ōm subiectū. Do hīng ēm Dei Scīe et Opinionis ō possint ēē ī intellu et de facto ī eāgē: Orientia a tab

Notandū 3tio Scīa actualis et Error actualis de eōdē ōm hīt Scīa regle opponi ſ sint affirmāo e negāo de eōdē ſ Scīa stare cū in remisso gradu Eūdo sīs de hīng an possint Scīa stare in gradu egro:

Amo Scīa

missis. Scire ga n̄ ē actu de eode obō oppō. Sed ita ē de actu calore
cludit oē frigꝰ à subō etiā in minimo gradu ita ē de actu scie
ga ē de actu excludit oē ignorantiā in minimo gradu oē ignorantiā.

Dico 2no ꝓpter eode intellectu stare actu scie. Sed actu fidei
Opinionis modo Opinio. Fides habent actu adhesiui simul annexa formi-
dine de eode obō seu dubitatiē sup eode obō salua em actu n̄ oppōnit nec ac-
obō qa hoc ē scire diuersū nec ex se qd ē affirmare nec negare in hm
actuale formidine. qd dicit obō oppositū actui scie nolunge nempe ꝓ
ꝓ se ita habere. Sed scire dicat obm. obm n̄ ꝓ se ita habere hoc
implicat cōtra ex defectu ꝓ aliqz videndo eu dens stare in qd obō
credere sicut B. Virgo vidit filiū suū mortuū et ꝓ credidit
ꝓ eius auctoritate Dei revelantis id. Thobie et S. Thome pal-
panti vulnera dicit Xpisty qa vidisti Thoma credidisti Beati q
n̄ viderunt et credidderunt Ex ꝓ eō actu scie et actu fidei
eode obō Philosophus et gentiles cognoscendo creaturā
natā Deū ꝓ obtinere actu fidei converendo se ad Deū dum em ac-
cedente ad Deū oportet credere ut agit S. Paulꝰ.

Obijcit 3no Actu scie et clare visionis ē actu obscuri
et claritas et obscuritas n̄ possūt eode intellectu stare actu scie cū actu
fidei. Actu scie et actu fidei n̄ ē de eo ung actu ad diuersi ymo
claritas et obscuritas ꝓuenit a diuersis actibꝰ nec sibi oppōnit.
Actus em fidei n̄ negat claritate in actu scie sed in se ei
oppositione am obscuritatē negatiū affirmatiō et negatio eiusde
eode de eodē sicut iudicare et n̄ iudicare de eodē obō et obscuritatē negatiū eiusde actu.
Iudicare cum iudicio et n̄ iudicare et cognoscere n̄ ē obscuritatē negatiū
ga negatio cadit supra diuersos actus.

Obscuritas et tenebre n̄ possunt stare cū claritate et obscuritas claritas em
se tenet cū obscuritate. Claritas em actu obscuritas n̄ tenebre hoc
se tenet cū eo ꝓ ē ꝓ ē actu ꝓ ē obscuritas ē qa tenebre et ignorā-
tia tubis actu ut Opinionis et fidei obscure ē ꝓ ē actu eis claritā-
tabis qm hi actu scie nec inherentiā actu connatiui et habitui
eis perfectiui. qd recipit in actu scie. Sed ē ens
cognitū n̄ ē actu scie ut sic actu ut Opinionis ut ꝓ ē actu eiusde
obō actu scie ē ꝓ ē actu Opinionis. quare ung n̄ oppōnit
uatiū alteri. qd ut sic dicit n̄ stingit de Opinari et scire. intelli-
gendo de actu scie et Opinionis habente annexā actuale formidine
de forte intelligendo ꝓpter eode obō et ꝓ et motiuū de dicendo de
sensu S. Thome.

Obijcit 2do

Obiicit Do nã nunqm intendit impedire obiectu qõ pt habere p̃fectu. Opinio am et ẽ ipedire obiectu scitu ei ẽ p̃fectu. Et scitu pt stare cu opinione. Licet pt illas potentias p̃fectu bonu n̄ pt uti alio medio ad illud ꝺ̃ possidendu ita nec intellg possit eas uoritate motiua sicut physice pt in illo tendere et obumbratu obiectu R N Ch. Labet exemplu in Christo in quo fuit scitu in sua plectior et acquisita. Intellg emitta possit et uoritate ex motiua scientifico. ut possit ei accedere plus luminis extensiue licet n̄ accedat plus luminis intensiue licet intellg Primario appetit actu scientifico et appetit eõ secundario actu p̃tus. Sicut nã una appetit sua substãtia. et accidens. talem unde intellg habens scitu de aliquo obiecto extensiue tm n̄ intensiue per accessu medij p̃tis de eode obiecto. Ouod Volutas. de desiar nã ẽ Volubtas eñ bonu qd utaq alio medio n̄ possit nec eñ finis ei reddit melior ex ultior. Intellg am obiecto ꝺ̃ cognitione qa accedit plus luminis illi sic beati in obiecto dnt Dei cognitione intuitiua. cognoscunt eam illud ultimate obiectu cognitione hoc ẽ cognitione abstractiua ex creaturis.

Obiicit Sto Thomas pt stare in beatis ꝺ̃ uisione beatifica et eam n̄ pt stare in uiatoribus ꝺ̃ actu scitu R Ano Donullo argumento pbari fide n̄ possit esse in beatis. Ego qd fides in uiatoribus n̄ possit stare cu uisione beatifica de nocte clarissima obiecti simul ex eo qd beatis nihil sit reuelandu et obscurabile sapientia n̄ tm obm subtle fide ei hoc authoritate diuina uelabile. denig ibi non pbant cognitione opinionis fidei n̄ ee necariu in presentia cognitionis intuitiue n̄ pbant ab absolute ee impossibile.

Dico Do Actu scitu pt ide ee nautr fidei et opinionis nulla em ẽ implicatio in hoc et si intellg possit eñ obo assentiri diuersimodos actu eadiuersis motiuis quoru n̄ poterit assentiri secundu actu ex isde diuersis motiuis si adsignent actu diuersa motiua possit em Orator opponenti mihi euidentia pbata diuinal assentire uno actu sicut custantes possit uelle ire tm obi uerbo finem et sibi n̄ repugnant uti uelle deambulare ex motiuo sanitatis et recreabis et sicut in Christo duo cãa ex se sufficientes ad distinctos effectus possunt simul ad unu effectu producendum. et sicut pt ung idem actu pe practicu et speculatiuu respectu diuersi motiui Obiecta tm ita eñ pt ee scientia sicut et opinatiuu respectu diuersi motiui Opinio em ex acceptatione postulat ut assentiat motiuo gtm fides ab occuro scitu ab euidentia pt ee totalis in uno actu.

Obiicit tmo

Obijcit 1mo si dē' actꝰ posset cē scīcꝰ et opinionis ꝯ fidei
cē actꝰ et inserty cū clarꝰ et obscurꝰ dē hoc simplici si
actꝰ hic cē clarꝰ simplr et si cē clarꝰ Dnꝰ qꝫ idē cū motiuꝫ
obscuri ꝯ publicꝫ necdū dici potꝫ obscurꝰ et incertꝰ dē clarꝰ
et certꝰ, qa clarꝰ et certꝰ sī qꝫ rāta positiua quā possunt uerā
dici de dño cum sit ille n sueniant ex ī parte actꝰ ꝫ in
certꝰ et obscurꝰ sī tm ꝯ sōlr ꝯ virtualr negatiue, q negant
totū idcoꝫ dē sālē qꝫ fuit negatū ex tota n clarē n possunt
uerificari. Vltrꝰ dicendū actꝰ fidei tm ꝯ cōtr obscuri
sciat et actꝰ opinionis tm ꝯ cōtr incerti n cm actꝰ q sī clar
scīcꝰ et talis scīcꝰ sī dici Dnꝰ qꝫ obscura et incerta nunqꝫ
Dnꝰ motiuꝫ obscurꝰ fidei ꝯ opinionis ꝯ absolute dē negari
sālē actꝰ cē Dnꝰ qꝫ obscurꝰ ꝯ incertꝰ, qa ad hoc ut dicat obs-
curꝰ ꝯ incertꝰ sī sufficit qꝫ ex uno motiuo claritatē et certitu-
dinē sī habeat dē ea nullū ex dē habere qꝫ hic n attingit, sicut
locus aliqs sit obscurꝰ n sufficit qꝫ ibi parua lux lucet dē
fulgurat dē lucere magna lux cm magna tollit obscuritatē et ma-
norem lucet.

Ōnotabile. Motiuꝫ scientificū refundit in actū claritatē ob
solute sī motiuꝫ fidei refundit et obscuritatē cē absolute et mobi
uꝫ opinionis refundit incertitudinē sequendo inabilē actꝰ absolute
obscurꝰ et incertꝰ dē Dicitur nō ē ita cē obscurū et incertū sī dicta
Negatiua hnt sub se cē Negatiue dcoꝫ n obstant sequentes obiu
absolutū cui aliunde competunt dicta contraria obstantem dicitaliqm
claritatē dē negatione Ellatoris cum enim dicit sumnd lucē in tuo gre
tu cē qa dnō sit ꝯgōri et sit potig dnarī dē actꝰ scientifico et euidens
dē scīa qm incertꝰ et obscurꝰ dē fide et opinione.

Obijcit Do implicat ut idē actꝰ sit nālis et supnālis liber
et neārig alqꝫ cē actꝰ fidei et scīcꝰ cē dē nālis et supnālis
cē liber et supnālis respectu fidei cē nālis et neārig respectu scīcꝰ
cō dē cē talis actꝰ absolute supnālis et liber qa deberet aīra
nāli pendere ab imperio uoluntatis, ratione motiui fidei neq cē de
ratione scīe dē neārio et nālē actus. cō pī alīqꝫ cō qꝫ inhnt duplex
motiuꝫ cē liber et supnālis qđ em elicio actus unde ex motiuo et fi-
dei et scīcē talis actꝰ ē diuersꝰ spē ab actu q elicerē ex alterutro illorū
motiuorū et sic cū ego n cogor ad eliciendū actū ex duplici motiuo si
ex hoc elicia liberē elicia, sic p aequs poterit cē fidei et scīe qđ
uō elicia ex duplici Dei reuelati uno indifferenti et altero determinate

actu

actu talis actus ꝺ̃ variab. spec̃ et p̃sequens securꝰ tr̃ans ꝺ̃ relinquit motiuꝰ
inis formale ꝺ̃ ad actu q̃ec̃ diuersꝰ dicat relinquant motiuꝰ sciẽd et fidei.

Obijcit 3tio Duo spec̃ diuersꝰ ꝺ̃ possunt scalescere in una sicꝫ
impossibile hic occurrꝫ. aliꝫ actus fidei et opinionis et scieꝫ ꝺ̃ diuersꝰ spec̃i
ꝺ̃ possunt ad scalescere R. Duo spec̃ totales completꝰ et reales diuer
sincte ꝺ̃ possunt scalescere in una sed una deicit negaõne alterius 2. Duo
spec̃ imperfecte partiales N. hoc ꝺ̃ in quanꝫ duo spec̃ q̃ tinent eandem
totam quã in aliquo reperiunt separatꝰ et distincte unde talis actus ꝺ̃
duplicis spec̃i ad ꝺ̃ sui unum simplicis q̃ actione duarum participan
tium sicut multi participat una ad generationem sicut ad participat ratione
vegetatiui et sensitiui sicut ꝺ̃ actus virtutis ꝺ̃ et religionis et misericor
dia sicut ꝺ̃ actus uitij ꝺ̃ et furtꝰ et sacrilegij.

Obijcit 4to N. ꝺ̃ eadem est affectus ꝺ̃ dilectus amor et odium Ven
et fides ꝺ̃ eadem debꝫ ꝺ̃ nec ea scientia et fides v. Opinio Item
ꝺ̃ intellectꝰ et cꝫ sentꝰ et ꝺ̃ formidare Opinio eam ꝺ̃ sunt diuersi intellec
tꝰ in actione cum existat ubi formidat ꝺ̃ sentꝰ ꝺ̃ dissonit N. ad
actuale formidine extra subiectꝫ ꝺ̃ sentitiuꝰ. R. N. ꝺ̃ ad Disparitatis
Ratõ qa ubi ꝺ̃ contradictoria hic am N. ꝺ̃ Dato Dico Opinio formi
dat formidine habituali et radicali D. semp habali actuali N. hoc est
formido habitꝰ in intellectu facere supra obm N. est radicalis in actu
facena supra motiuꝫ D. Similꝫ Dicendum ad ꝺ̃ Opinio dissonit positiue
ad formidinem introducendo agilitudine et exigentiã formidinis N.
Dissonit Negatiue R.

Colligit 1mo Sicut vegetatiuꝫ sensitiuꝫ excludit positiue sensi
tiuꝫ in recepto vegetatiui ratione exclusiui illius ꝺ̃ remanet ꝺ̃
erroneus alterius sic fides obm excludit scientiã et scientia obm excludit
fidem fides obm includit necessario obscuritatem qua excludit clarita
tem cum fides ut sic includit in suo recepto obscuritatem positiue tanꝫ cum
qua et fides ut sic qm̃ fides obm. Unde non deicit negatione clauritatis
positiue ꝺ̃ precisiue accepta cum recta fidei ꝺ̃ credere ex motiuo
obscuro qd̃ bñ cum scientia alio motiuo acto possit sicut ad actus precisiue
non deicit positiue negationem realis nec vegetatiui ut sic deicit positiue
negationem sensitiui ꝺ̃ solum precisiue ꝺ̃ non deicit ex recepto talis aut
vegetatiui non includit. alias nunqm̃ posset ꝺ̃ aal radem recipere
et simul sentiendi ꝺ̃ Dicendum ꝺ̃ Opinione

Colligit 2do Actus ꝺ̃ Opinionis et scieꝫ ꝺ̃ habitus scientiã ad hoc
cum non requirꝫ aliud qm̃ ut credat ꝺ̃ motiuo philo qd̃ retinet eandem spec
dat et ꝺ̃ motiuo scientifico qd̃ gaudet ꝺ̃ formidine scientiã ꝺ̃ excludat

ꝺ̃ Dubium

oé Dubiú ime nec fundat simplr formidine radicale ẽ ẽtr Dñm ge
ga ẽ talis ndũ ut Sp se reflectat circa principia illig in ad totalem compo
media pblia possit dubitare de veritate illig actꝰ sallim remoto
Actꝰ cõm in pñti ab his principijs pcedit nec veritate nec formi-
dine ht effect illd ex alio motiuo und effect Scie habeat.

Colligit 3tio In illo Instanti reali in quo effect unicꝰ Deus
sibi ac actꝰ q ẽ Scie et fidei aus opinio Inotie nõ assignari
à Philosophis In Anno Hyemis intellectui p Apprehensionẽ ve-
trumq motiuũ tam pbile qm Scientificũ In De effect Intellꝰ
assensu euidenter adquem ordnãt p euidentiã Apprehensionẽ
Gn edẽ eamdem manet Imperiũ voluntatis imperans
Intellectui ut assentiat edẽ obo pt motiuũ pbdbile.
hoc Imperiũ potuit dari in 3tio Instanti sed si quo
nõ intellꝰ elicit nouũ actũ quo assentiãt obo Ind
Scientifice et pte Scientifice et pte pbile medium gaer
Mine Ignoãt Scia habitibus potest Stare
fides et Opinione eo qd sit de scia intus-
sua qm multi negant posse simul stare
eadem fides et Opinione eo qd indigest
imperio voluntatis. Cæterum Sum-
gomq pro ads acty nostros sõ tam
pbile qm Scientifice ad actus fi-
des quem referamus totta
labore nostro Deo. Cet
Allegq S.V. in cuiꝰ Lu-
cis fic abnis pugilio
Leam Hadding.

Bonauen. ad cll. Leguen.

DO
M.

G Dꝫ V cll et LO Concepꝰ
Dꝫ Honorem.

Z BIBLIOTEKI
SEMINARIUM

BIBLIOTEKA
Wyższego Seminarium Duchownego
w SANDOMIERZU
F 790

…se memorat. N… acitus & THEODO… AM
…NSCII Succamerarij Zakroczymensis …iliam trar…
…ossum, cuius vt Sanctissimæ Moni… incorrupti…
…hucusq; asseruans Seraphici Cod… rgines cor… …
Verum illustrissima BIELINSCIOR… M…ecor… propriæ
domus limitibus nequaquam circumscriptæ, etiam per
alias familias transfusa pulchrum ibiq; Virtutis & glo-
riæ commercium fecerunt, effudit se illustris hic san-
guis, in plures affinitates PRZEBOWSCIEWSCIORVM, RA-
DZIEJOWSCIORVM, PRZERADOVI…RVM, KARWACCIO-
RVM, ARCIE…SC… cæteru… q; Pegg. Poloniæ
Heroum, quibus p… …as purpuras dit…
…tur, in curules & prætextas effing…tur, in plurimarum
dignitatum insignia in togas sagug…ue efformatur.
Marte, & pace, consilio & bellica virtu… conspicuus.
Exhibet sanè multorum heroum compe…dium Illu-
stris Parens Tuus ADALBERTVS BIELINSKI. Qui ad
multa Patriæ officia vocatus, …aluit dignus, quam di-
gnatus honoribus haberi, adeoq; quantum opinio po-

calibrite
colorchecker CLASSIC
mm